

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR.28726./3/2006 (1332/2015)

DECIZIA PENALĂ NR.862/A
Ședința publică din data de 08 iunie 2015
Curtea constituită din:
Președinte: Mihai-Alexandru Mihalcea
Judecător: Georgiana Tudor

Grefier: Elena-Alina Neagu

* * * * *

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism-Structura Centrală a fost reprezentat de procuror **Claudia Curelaru**.

Pe rol pronunțarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism-Structura Centrală, inculpații Găureanu Toader, Iancu Alexandru-Marian, Tender Ovidiu-Lucian, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri-Mazhar, părțile civile AUTORITATEA PENTRU VALORIFICAREA ACTIVELOR STATULUI, SC TENDER SA și partea responsabilă civilmente SC BKP TRADING IMPEX SRL împotriva sentinței penale nr. 2858 din data de 16 decembrie 2014, a Tribunalului București - Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.28726./3/2006.**

Dezbaterile și susținerile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 04 iunie 2015 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea pentru astăzi, 08 iunie 2015 și a decis următoarele:

C U R T E A,

Asupra apelurilor penale de față:

Prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006, s-au dispus următoarele: „În baza art.386 Cod penal dispune schimbarea încadrării juridice data faptelor prin actul de sesizare, după cum urmează:

1. Pentru inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN:

- din infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 și 5 Cod penal din 1969, în infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.244 alin.2 Cod penal;

- din infracțiunea de instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.25 Cod penal din 1969 raportat la art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în infracțiunea de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal;

GREFIER

- din două infracțiuni de spălare de bani prevăzute de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 și respectiv art.23 lit.b din Legea nr.656/2002 (forma în vigoare anterior datei de 01.02.2014), în două infracțiuni de spălare de bani prevăzute de art.29 alin.1 lit.a și respectiv art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

2. Pentru inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN:

- din infracțiunea de complicitate la înșelăciune prevăzută de art.26 raportat la art.215 alin.1, 2, 3 și 5 Cod penal din 1969, în infracțiunea de complicitate la înșelăciune prevăzută de art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal;

- din două infracțiuni de instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzute de art.25 Cod penal raportat la art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, într-o infracțiune de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată, prevăzute de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. CAROM S.A.), și respectiv o infracțiune de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 și art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A.);

- din două infracțiuni de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prevăzute de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, într-o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. CAROM S.A.) și respectiv o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A.);

- din două infracțiuni de spălare de bani prevăzute de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 (forma în vigoare anterior datei de 01.02.2014), în două infracțiuni de spălare de bani prevăzute de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

3. Pentru inculpatul GAUREANU TOADER:

- din infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.297 Cod penal cu ref. la art.308 și art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 (forma în vigoare anterior datei de 01.02.2014), în infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

4. Pentru inculpata DUMITRESCU CICILIA:

- din infracțiunea de complicitate la înșelăciune prevăzută de art.26 raportat la art.215 alin.1, 2, 3 și 5 Cod penal din 1969, în infracțiunea de complicitate la înșelăciune prevăzută de art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal;

- din infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal,

toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

5. Pentru inculpatul BADEA MARIN:

- din infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.2 Cod penal,

toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

6. Pentru inculpatul SALAJAN BOGDAN:

- din complicitate la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.26 raportat la art.246 cu ref. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 și art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal,

toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

7. Pentru BASARAN KHADRI MAZHAR:

- din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în forma calificată și continuată prevăzută de art.26 raportat la art.246 cu ref. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal din 1969, în infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată prevăzută de art.48 Cod penal rap. la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 și art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal;

- din infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prevăzută de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003, în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal,

toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

Constată că în ce privește infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.244 alin.2 Cod penal pentru săvârșirea căreia a fost trimis în judecată inculpatul Tender Ovidiu Lucian, respectiv infracțiunile de complicitate la înșelăciune prevăzute de art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal pentru săvârșirea cărora au fost trimiși în judecată inculpații Iancu Marian Alexandru și Dumitrescu Cicilia, nu a intervenit prescripția răspunderii penale.

I.1. În baza art.244 alin.2 Cod penal condamnă pe inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

3. În baza art.367 alin.2 Cod penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

4. În baza de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

5. În baza de art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 6 ani și 4 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 11 ani și 4 luni închisoare.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 Cod penal deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și arestării preventive de la 03.03.2006 la 29.08.2006.

II. În baza art.396 alin.6 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului IANCU MARIAN ALEXANDRU pentru săvârșirea *infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal (persoana vătămata fiind S.C. RAFO S.A.)*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

1. În baza art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal, condamnă pe inculpatul IANCU MARIAN ALEXANDRU la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

3. În baza art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 si art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe același inculpat, la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

4. În baza art.367 alin.2 Cod penal condamnă același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsa complementara* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implica exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comerciala, pe o durata de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

5. În baza art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implica exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

6. În baza art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 7 ani si 8 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 13 ani si 8 luni închisoare.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice,

dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a fi asociat sau administrator într-o societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 Cod penal deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și arestării preventive de la 04.04.2006 până 14.04.2006 inclusiv, și de la 16.05.2006 până la 03.06.2006 inclusiv.

III. În baza art.396 alin.6 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului GAUREANU TOADER pentru săvârșirea *infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A.)*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

1. În baza art.297 Cod penal cu ref. la art.308 și art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe inculpatul GAUREANU TOADER la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a fi director sau administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a fi director sau administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an și 8 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 6 ani și 8 luni închisoare.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a fi director sau administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

IV. 1. În baza art.48 Cod penal raportat la art.244 alin.2 Cod penal condamnă pe inculpata DUMITRESCU CILIA la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal interzice inculpatei ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a fi membru al consiliului de administrație, respectiv director al unei societăți comerciale, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b și c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe inculpata DUMITRESCU CILIA la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatei ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi membru al consiliului de administrație, respectiv director al unei societăți comerciale, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca *pedeapsa accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.367 alin.2 Cod penal condamnă pe aceeași inculpată la pedeapsa de 3 ani si 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatei ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi membru al consiliului de administrație, respectiv director al unei societăți comerciale, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal aplică inculpatei pedeapsa cea mai grea de 3 ani si 6 luni închisoare, la care adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 2 ani si 2 luni închisoare – inculpata urmând sa execute în total 5 ani si 8 luni închisoare.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatei ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi membru al consiliului de administrație, respectiv director al unei societăți comerciale, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

V. 1. În baza art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe inculpatul BADEA MARIN la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.367 alin.2 Cod penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 Cod penal, art.39 alin.1 lit.b Cod penal aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an si 8 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 6 ani si 8 luni închisoare.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

VI. În baza art.396 alin.6 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SĂLĂJAN BOGDAN pentru săvârșirea *infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A.)*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

1. În baza art.48 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 si art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi director de societate comercială, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

VII. În baza art.396 alin.6 C.pr.pen. rap. la art.16 alin.1 lit.f C.pr.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR pentru săvârșirea *infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal (persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A.)*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

1. În baza art.48 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.308 si art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal condamnă pe inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR (fiul lui Mazhar Omer si Sevgican, născut la data de 19.02.1961 în Ankara-Turcia, înregistrat la evidența persoanelor Raion Bursa, Provincia Osmangazi, vol.64, rând familial 386, poziția 17, cu ultimul domiciliu cunoscut în Ortakoy Mahallesi Mandira sok.no.26, Besiktas, Istanbul, Republica Turcia, CNP 32935214054), la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată.

În baza art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal interzice inculpatului ca *pedeapsă complementară* dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat si dreptul de a fi administrator de societate comercială, pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca *pedeapsă accesorie* drepturile prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b si c Cod penal, pe durata executării pedepsei.

Admite în parte acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. CAROM S.A. ONESTI prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L.

În baza art.397 alin.1 C.pr.pen., art.19 C.pr.pen. obligă în solidar pe inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN (acesta în solidar si cu partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A.), IANCU MARIAN ALEXANDRU (acesta în solidar si cu părțile responsabile civilmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas si BKP TRUST INVEST S.R.L. prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), DUMITRESCU CICILIA si BADEA MARIN, să plătească părții civile S.C. CAROM S.A. ONESTI prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L. suma de 1.388.282.035.715 ROL (138.828.203,6 lei RON), la care se adaugă majorările si penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului si până la data executării integrale a plății.

Ia act ca persoana vătămată S.C. RAFO S.A. ONESTI nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Ia act că Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) a renunțat la acțiunea civilă în procesul penal (dosar nr.28726.3/2006).

Respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă promovată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) împotriva inculpatului Basaran Kadri Mazhar si a părților responsabile

civilmente S.C. TENDER S.A. si S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. (dosar conexat nr.44892/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală).

Respinge ca inadmisibilă acțiunea civilă promovată de S.C. BEGA PAM S.R.L. Timișoara.

În baza art.112 alin.1 lit.e Cod penal confiscă de la fiecare dintre inculpații GAUREANU TOADER, IANCU MARIAN ALEXANDRU, SALAJAN BOGDAN si BASARAN KADRI MAZHAR suma de 34.360.644,175 lei RON (în total 137.442.576,7 lei RON), dobândită prin săvârșirea infracțiunilor si care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. RAFO S.A. ONESTI.

Menține sechestrul asigurator instituit prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr.171/P/2003 – filele 43-55, vol.24 D.u.p.), 15.12.2005 (dosar nr.692/D/P/2005, filele 222-225, vol.24 D.u.p.), 19.01.2006 (filele 192-203, vol.24 D.u.p.), 17.04.2006 (filele 283-300, vol.24 D.u.p.), 18.04.2006 (filele 264-282, vol.24 D.u.p.), 23.06.2006 (filele 368-386, vol.24, D.u.p.) si 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 D.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN, GAUREANU TOADER si partilor responsabile civilmente S.C. VGB IMPEX BUCUREȘTI (actualmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) si S.C. TENDER S.A.

În baza art.274 alin.2 C.pr.pen. obliga pe fiecare dintre inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN (acesta în solidar si cu partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A.), IANCU MARIAN ALEXANDRU (acesta în solidar si cu părțile responsabile civilmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas si BKP TRUST INVEST S.R.L. prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), DUMITRESCU CICILIA, BADEA MARIN, SALAJAN BOGDAN si BASARAN KADRI MAZHAR la plata sumei de 100.000 lei RON cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (în care se includ si cheltuielile efectuate în cursul urmăririi penale).

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul nr.692/P/2005 din 24.08.2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație si Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, înregistrat pe rolul Tribunalului București – Secția I Penală sub nr. 28726/3/2006, s-au dispus următoarele:

1. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de arest preventiv, a inculpatului TENDER OVIDIU pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- înșelăciune, prev. de art.215 al.1, 2, 3, 5 C.p.,
- instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.25 rap. la art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p. ;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;
- spălare de bani, prev. de art.23 lit.a și b din Legea nr.656/2002 (două infracțiuni), cu aplic. art.33 lit.a C.p.

2. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la înșelăciune, prev. de art.26 rap. la art.215 al.1, 2, 3, 5 C.p.,
- instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.25 rap. la art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p. (două infracțiuni) ;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003 (două infracțiuni);
- spălare de bani, prev. de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002 (două infracțiuni), cu aplic. art.33 lit.a C.p.

3. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului GAUREANU TOADER pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p.;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;

- spălare de bani, prev. de art.23 lit.a din Legea nr.656/2002,
cu aplic. art.33 lit.a C.p.

4. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatei DUMITRESCU CICILIA pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la înșelăciune, prev. de art.26 rap. la art.215 al.1, 2, 3, 5 C.p.,
- abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p.;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;

cu aplic. art.33 lit.a C.p.

5. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului BADEA MARIN pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p.;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;

cu aplic. art.33 lit.a C.p.

6. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului SĂLĂJAN BOGDAN, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.26 rap. la art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p.;
- inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;

cu aplic. art.33 lit.a C.p.

Pentru a dispune astfel, procurorul a reținut, în esență, următoarele:

A. În raport cu SC CAROM SA Onești vizând nelegala încheiere a contractului de cesiune de creanță nr.260bis din 5.09.2003 și a contractului de garanție reală mobilă nr.329 din 25.11.2003:

În perioada 2002-2004 inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN și inculpații DUMITRESCU CICILIA, BADEA MARIN și COJOCARU MARIUS, în calitate de asociați, administratori de fapt, respectiv de drept și directori sau angajați ai SC TENDER SA Timișoara, SC VGB OIL SRL București, SC VGB IMPEX SRL București și SC CAROM SA Onești, s-au asociat pentru a desfășura o intensă activitate infracțională în urma căreia SC CAROM SA Onești a suferit un prejudiciu de 1.434.911.670.083 lei.

Cu referire la inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN s-a arătat ca acesta este administratorul de fapt și persoana de decizie pentru SC VGB IMPEX SRL București și SC VGB OIL SRL București, fiind în același timp și directorul general și unicul reprezentant al BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate la care acționar cu 50% acțiuni este SC VGB INVEST SA București.

De asemenea, inculpatul este directorul general al FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware, societate care de asemenea, a desfășurat relații comerciale cu SC CAROM SA Onești, fiind societatea care importa în numele SC CAROM SA Onești țiței de pe piața internațională a petrolului și exporta în numele acesteia produsele petroliere finite.

S-a constatat că cele 3 societăți comerciale, SC VGB INVEST SA București, SC VGB IMPEX SRL București și SC VGB OIL SRL București fac parte din „grupul de firme VGB”, controlat și administrat de inc. IANCU ALEXANDRU MARIAN, grup la care sunt afiliate și firmele FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware și BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate care din iulie 2003 a devenit acționar cu aprox. 49% acțiuni la SC RAFO SA Onești, iar din septembrie 2004 a devenit acționar și la SC CAROM SA Onești cu 51% acțiuni.

La rândul său, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN este acționar cu 90% și președinte al Consiliului de Administrație al SC TENDER SA Timișoara, fiind persoana de decizie pentru această societate, care hotărârea relațiile comerciale și financiare pe care aceasta urma să le desfășoare, și a fost în același timp persoana care a susținut intrarea în relațiile comerciale a BALKAN PETROLEUM LTD căreia i-a cesionat în anul 2004 fără a încasa prețul cesiunii, pachetul de acțiuni de 51%, deținut la SC CAROM SA Onești.

De asemenea, inc.TENDER OVIDIU LUCIAN prin intermediul părții responsabile civilmente SC TENDER SA Timișoara, care era acționar majoritar la SC PROSPECȚIUNI SA și SC ATLAS GIP SA, a reușit să controleze cele două societăți și să le confere acestora un rol premergător și pregătitor, pentru derularea „în bune condiții” a activității infracționale preconizate împreună cu inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, în sensul că datorită specificului de servicii pe care aceste societăți le ofereau SNP PETROM SA, prin intermediul lor a reușit „să convingă” această societate să încheie o serie de contracte comerciale și acte aferente acestora, care să-i ofere posibilitatea de a impune realizarea anumitor activități care, în final, au convers spre concretizarea scopului infracțional urmărit.

S-a arătat ca legătura dintre societățile controlate de inculpați nu a vizat doar simple relații comerciale de vânzare-cumpărare produse petroliere (SC VGB IMPEX SRL București livrând SC TENDER SA Timișoara diverse produse, existând relația creditor-debitor), ci această relație este una mult mai complexă, care este alcătuită din mai multe segmente de relaționare, respectiv: - relații comerciale de cesiune de creanță; relații de reprezentare a SC TENDER SA Timișoara de către inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, în raport cu anumite autorități sau societăți comerciale; relații ce presupuneau plata unor datorii, la ordinul celeilalte societăți, respectiv SC VGB IMPEX SRL București la ordinul SC TENDER SA Timișoara și vice-versa, etc.

S-a constatat că cei doi inculpați TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN au constituit „o asociație de societăți comerciale” cu rolul de a conferi din punct de vedere financiar și comercial o aparență de legalitate unor relații ilicite derulate de acestea, relații în care a fost atrasă SC CAROM SA Onești și care au avut drept scop obținerea nelegală a disponibilităților financiare pe care aceasta le deținea față de una din „societățile din grup”, respectiv SC VGB IMPEX SRL București.

În speța, arata procurorul, a existat o activitate concertată, premeditată și gândită de cei doi inculpați, încă din anul 2002 care a avut drept scop, pe de o parte, crearea posibilității obținerii unei distribuții exclusive de carburanți de la SC CAROM SA Onești și implicit crearea posibilității de acumulare a unor datorii față de această societate, datorită neplății produselor primite, iar pe de altă parte, exonerarea de la o viitoare achitare a acesteia prin încheierea unor contracte de cesiune de creanță transferabile de debit.

Inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN profitând de faptul că era recunoscut de către angajații și membrii Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești ca fiind „patronul SC VGB OIL SRL București și reprezentantul SC TENDER SA Timișoara” în societate, și implicit persoană de decizie pentru acestea, a impus desfășurarea unor ședințe ale Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești la sediul „grupului de firme VGB” din București, ocazie cu care îi erau prezentate situațiile vizând producția, relațiile comerciale derulate de SC CAROM SA Onești cu alte societăți comerciale, fiind consultat inclusiv în probleme de finanțare.

Situații similare de informare cu privire la această societate, îi erau transmise și inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN la Timișoara de către inculpata DUMITRESCU CICILIA, președinta Consiliului de Administrație și directorul general al SC CAROM SA Onești.

Dar cei doi inculpați nu puteau desfășura singuri întreaga activitate infracțională „prognostată”, datorită faptului că aceasta era una laborioasă ce presupunea încheierea a numeroase acte ce trebuiau să confere aparență de legalitate tranzacțiilor comerciale nelegale, și ca atare trebuiau atrase și controlate noi societăți comerciale, astfel că au fost implicate și alte persoane, între care inculpata DUMITRESCU CICILIA care a ocupat în anul 2002 funcția de director comercial la SC CAROM SA Onești, iar în perioada 01.01.2003-28.03.2005 funcția de președinte al Consiliului de Administrație și director general al acestei societăți, fiind totodată persoana de legătură dintre această societate și inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN.

Mai mult decât atât, inculpata a fost la nivelul SC CAROM SA Onești persoana care independent de normele, procedurile și regulile interne aplicabile în materia încheierii și derulării contractelor, „a dat viață inițiativelor de afaceri” ale celor doi inculpați, încălcându-și cu bună știință atribuțiile de serviciu, prin încheierea unor contracte

comerciale vădit defavorabile SC CAROM SA Onești, care s-au finalizat cu o pierdere de 1.434.911.670.083 lei în patrimoniul acestei societăți.

Conform organigramei și standardelor ISO 901 aplicabile la nivelul SC CAROM SA Onești, inculpata DUMITRESCU CICILIA, în calitate de președintă a Consiliului de Administrație și director general al societății era obligată să respecte autoritatea și relațiile reglementate pentru întreg personalul, conform fișelor postului și fișelor normelor de muncă, lucru pe care însă nu l-a făcut, încălcând aceste reguli cu bună știință.

Inculpatul BADEA MARIN este un alt participant important la realizarea activității infracționale ce face obiect de cercetare în prezenta cauză, activitatea sa infracțională debutând încă din 20.05.2002 când prin ordinul nr.92 al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, a fost numit de către APAPS administrator special la SC CAROM SA Onești.

În această calitate inculpatul avea obligația de a desfășura activități de redresare economică a SC CAROM SA Onești, de a iniția toate demersurile necesare pentru ca această societate să nu cadă sub incidența legii reorganizării judiciare și a falimentului și de a urmări și impune o disciplină economico-financiară cu privire la graficul de reeșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii.

Dar contribuția acestui inculpat nu s-a limitat doar la activitatea infracțională derulată în perioada în care a deținut calitatea de administrator special la SC CAROM SA Onești, ci a avut o continuitate în acest sens, prin ocuparea în continuare a funcției de membru în Consiliul de Administrație SC CAROM SA Onești, menținându-și aceeași poziție de favorizare în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, a societăților controlate de către inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN.

S-a constatat astfel ca inculpații cercetați în prezenta cauză, dețineau pozițiile cheie în cadrul SC CAROM SA Onești și în cadrul societăților comerciale implicate în activitatea infracțională, astfel încât pe de o parte să poată impune acestei societăți încheierea unor contracte comerciale vădit dezavantajoase pentru ea, concretizate într-o pierdere de 1.434.911.670.083 lei, iar pe de altă parte să poată negocia în numele său încheierea unor acte opozabile societății și terților, fără ca vreo altă persoană din cadrul SC CAROM SA Onești sau din afara acesteia să poată cenzura în vreun fel actele încheiate.

Practic, folosindu-se de aceste calități, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN, DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN, prin actele frauduloase încheiate cu încălcarea directă și cu știință a dispozițiilor legale și a normelor interne de încheiere și derulare a contractelor, și implicit a atribuțiilor de serviciu, au instigat, respectiv inițiat și încheiat mai multe contracte (de vânzare-cumpărare cu clauză de distribuție exclusivă, de cesiune de creanță și de garanție reală mobilă) cu societăți atrase în activitatea infracțională, prin care s-a cauzat un prejudiciu la nivelul patrimoniului SC CAROM SA Onești în valoare de 1.434.911.670.083 lei.

De asemenea, în scopul de a crea o aparență de legalitate contractelor încheiate, inculpata DUMITRESCU CICILIA a dispus înregistrarea acestora în contabilitatea SC CAROM SA Onești, din declarațiile martorilor audiați în acest sens, rezultând faptul că deși s-a încercat obținerea unor răspunsuri de la conducerea societății în legătură cu aspectele de nelegalitate constatate în contracte, nu au putut discuta cu aceasta pentru lămurirea lor, ajungându-se în final să se mențină înregistrarea contractelor în contabilitate, în forma nelegal constatată.

Urmare acestor înregistrări, când deja erau produse consecințele juridice și financiare la nivelul SC CAROM SA Onești, în data de 18.02.2005, auditorul financiar SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești a constatat că între valorile contabile inițiale, conferite pachetului de acțiuni de 90% aparținând SC UTON SA Onești, ce a fost preluat de SC CAROM SA Onești urmare a executării contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 încheiat cu SC TENDER SA Timișoara și valorile reale ale acestor acțiuni, existau diferențe semnificative în defavoarea societății, motiv pentru care a recomandat conducerii acesteia, mai precis inculpatei DUMITRESCU CICILIA să procedeze la o nouă evaluare a acestor acțiuni, evaluare care să fie realizată printr-un raport al unei societăți de specialitate.

Mai mult decât atât, urmare a concluziilor noului raport de evaluare cum că valoarea acordată acțiunilor SC UTON SA Onești prin contractul încheiat cu SC TENDER SA Timișoara a fost „supraevaluată”, auditorul financiar SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești a recomandat SC CAROM SA Onești să anunțe Adunarea Generală a Acționarilor, conform art.158 din Legea nr.31/1990 cu privire la pierderile suferite și să constituie „pentru trecut” un provizion de pierdere.

Totodată, s-a constatat că în realizarea scopului infracțional, inculpații au creat un circuit al documentelor în societățile implicate, inclusiv în cadrul SC CAROM SA Onești, altul decât cel prevăzut de normele în vigoare, menit să confere, pe de o parte o aparență de legalitate operațiunilor comerciale nelegal efectuate, iar pe de altă parte, să justifice celorlalți acționari ai SC CAROM SA Onești și autorităților, pierderea financiară înregistrată de această societate.

În acest sens, s-a constatat ca inculpații au acționat în următoarele calități:

- inc.TENDER OVIDIU LUCIAN a acționat în calitate de acționar și președinte al Consiliului de Administrație al SC TENDER SA Timișoara, societate care deținea calitatea de creditor și acționar majoritar al SC CAROM SA Onești, și care de asemenea, în relația cu SC VGB IMPEX SRL București era debitorul acesteia până la data de 5.09.2003 cu suma de 831.492.862.194 lei; SC TENDER SA Timișoara a mai fost și societatea prin care inc.TENDER OVIDIU LUCIAN i-a cedat inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN pachetul de 51% acțiuni de la SC CAROM SA Onești prin intermediul BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie;

- inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN a acționat în calitate de persoană de decizie și administrator de fapt al SC VGB OIL SRL București, acționar semnificativ cu 43% acțiuni la SC CAROM SA Onești și al SC VGB IMPEX SRL București, societate ce deținea calitatea de debitor al SC CAROM SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 lei; în același timp, SC VGB IMPEX SRL București a fost până la data de 5.09.2003 creditorul SC TENDER SA Timișoara, urmare a livrărilor de produse petroliere pe care le realizase către această societate;

- inc.DUMITRESCU CICILIA a acționat în calitate de reprezentantă a inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN în Consiliul de Administrație la SC CAROM SA Onești și în calitate de director general al acestei societăți, fiind persoana de legătură între societățile, învinuții și inculpații cercetați în prezenta cauză;

- inc.BADEA MARIN a acționat, pe de o parte, în calitate de administrator special numit de către APAPS la SC CAROM SA Onești, iar pe de altă parte, în calitate de reprezentant al SC VGB IMPEX SRL București, în cadrul Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești.

În toată această ecuație, rolul de a iniția, a de întocmi și de a înregistra în cadrul SC CAROM SA Onești contractele nelegal încheiate, cu încălcarea dispozițiilor legale și practic cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, l-au avut inculpații DUMITRESCU CICILIA, BADEA MARIN și numitul COJOCARU MARIUS, care „au dat viață” inițiativelor infracționale ale inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN.

S-a constatat astfel că în speța este vorba despre un grup infracțional bine definit, în care fiecare persoană are un rol structurat și determinat, urmărind îndeplinirea unor activități punctual stabilite de către inițiatorii grupului, inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN, iar pentru a facilita înțelegerea modului în care grupul infracțional și-a adus la îndeplinire rezoluția infracțională, s-a precizat faptul că au existat mai multe etape în derularea activității:

- o primă etapă a constituit-o „pregătirea” viitoarelor contracte comerciale care permiteau SC TENDER SA Timișoara și SC VGB IMPEX SRL București să preia din patrimoniul SC CAROM SA Onești diverse resurse financiare, pe care această societate urma să le acumuleze în timp, sens în care inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN au căutat să identifice modalitățile prin care SC VGB IMPEX SRL București putea să ajungă să dețină calitatea de distribuitor exclusiv de benzine și alte produse petroliere finite pentru SC CAROM SA Onești, iar pe de altă parte SC TENDER SA Timișoara să dețină calitatea de creditor al aceleiași societăți;

- a doua etapă a constituit-o acumularea voită a unor datorii de către SC VGB IMPEX SRL București față de SC CAROM SA Onești, prin neplata contravalorii livrărilor de produse petroliere ce au avut loc între cele două societăți în perioada iunie 2002-

septembrie 2003, și care au dus la acumularea de către SC CAROM SA Onești a unei creanțe asupra SC VGB IMPEX SRL București de aproximativ 1400 miliarde lei;

- a treia etapă a constituit-o achiziționarea de către SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara a pachetelor de acțiuni de 43%, respectiv 51% acțiuni la SC CAROM SA Onești, activitate care le-a permis acestora să dețină controlul asupra societății, în acest fel putând să numească în conducerea acesteia a persoanelor care să fie de acord cu încheierea contractelor vădit dezavantajoase pentru societate și astfel să-și impună voința cu privire la semnarea viitorului contract de cesiune de creanță nr.260 bis;

- a patra etapă a constituit-o încheierea nelegală și în defavoarea intereselor SC CAROM SA Onești a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/2003, secondat de încheierea contractului de garanție reală mobilă nr.329/2003 ce garanta preluarea unei creanțe certe, lichide și exigibile de către SC TENDER SA Timișoara cu un pachet de acțiuni supraevaluate, aparținând SC UTON SA Onești.

II. Referitor la situația de fapt ce vizează relațiile comerciale nelegale derulate de partea responsabilă civilmente SC VGB IMPEX SRL București prin inc. IANCU ALEXANDRU MARIAN, ajutat fiind de inculpații GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR, în raport cu SC RAFO SA Onești, s-au arătat în esență următoarele:

Inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN este administratorul de fapt și persoana de decizie a SC VGB IMPEX SRL București, fiind împuternicit de către asociații acestei societăți, martorii MĂRGĂRIT CONSTANTIN și IANCU OCTAVIAN, să reprezinte și să susțină interesele societății în relațiile comerciale cu SC RAFO SA Onești, având drept de reprezentare în orice situație și la orice nivel, putând lua hotărâri și semna documente, semnătura sa fiind opozabilă societății și asociaților.

În ceea ce privește SC VGB IMPEX SRL București, din probele administrate în cauză a rezultat faptul că aceasta face parte din „grupul de firme VGB”, grup în care se regăsește și SC VGB INVEST SA București, întregul conglomerat de societăți fiind controlat de inc. IANCU ALEXANDRU MARIAN.

În același timp, inculpatul este și președintele BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate care din iulie 2003 a devenit, acționar cu aprox. 49% acțiuni la SC RAFO SA Onești, în condițiile în care „acționar la acționarul strategic” era SC VGB INVEST SA București.

Din septembrie 2003 BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, acționarul strategic al SC RAFO SA Onești a dobândit pachetul de 90% acțiuni la această societate.

La rândul său inculpatul GĂUREANU TOADER a fost administrator unic la SC RAFO SA Onești, inițial fiind ales de Adunarea Generală a Acționarilor la data de 21.07.2000, iar ulterior a fost reconfirmat în această funcție de Adunarea Generală a Acționarilor din data de 10.01.2001.

Cu ocazia Adunării Generale a Acționarilor din data de 2.02.2002 inculpatului i-au fost conferite de către acționarii societății puteri largite conform art.114 din Legea nr.131/1990, reconfirmându-se cu această ocazie calitatea sa de „administrator unic”.

În conformitate cu art.114 din Legea nr.31/1990, folosindu-se de noile atribuții conferite, inc. GĂUREANU TOADER s-a substituit Adunării Generale a Acționarilor având dreptul de a aproba Regulamentul de organizare și funcționare al SC RAFO SA Onești, precum și Regulamentul de ordine interioară, Normele de structură și conducere executivă, politica de personal, încheierea sau rezilierea contractelor potrivit dispozițiilor legale, pe care le-a corelat cu Normele de procedură TUV, impuse de auditorul de calitate la SC RAFO SA Onești, norme recunoscute și aplicate de toate departamentele din cadrul rafinăriei.

Toate aceste atribute și această funcție de administrator unic au fost deținute de inculpatul GĂUREANU TOADER până la data de 6.10.2003.

Un alt aspect important care trebuie avut în vedere este acela conform căruia odată cu dobândirea calității de acționar strategic la SC RAFO SA Onești a societății BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie și schimbarea manageriatului reprezentat prin inc. GĂUREANU TOADER cu societatea comercială SC V & V TRADING COMPANY SRL București, reprezentată de martorul PAUL IVAȘCU, drept „recompensă” pentru serviciile aduse, inculpatului GĂUREANU TOADER i-a fost acordat postul de director general la

FABER INVEST & TRADE INC SUA DELAWARE, societate al cărei președinte și persoană de decizie în România era tot inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN.

În relația cu inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, inculpatul GĂUREANU TOADER a acordat numeroase facilități societăților reprezentate de acesta și pentru care inculpatul avea drept de decizie, respectiv SC VGB IMPEX SRL București și FABER INVEST & TRADE INC SUA DELAWARE, în legătură cu încheierea, negocierea și derularea contractelor comerciale de livrare de combustibil.

În acest sens, din analiza contractelor încheiate de aceste societăți rezultă că în mod nelegal inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și inc.GĂUREANU TOADER au stabilit condiții vândit dezavantajoase pentru SC RAFO SA Onești, cu privire la termenele scadente pentru achitarea cantităților de combustibil livrate, în condițiile în care aferent acestor tranzacții rafinăria era obligată, conform dispozițiilor legale să achite accize și TVA în termene strict stabilite.

Sanctiunea neachitării acestor datorii la bugetul de stat de către SC RAFO SA Onești a constatat în calcularea, pentru aceasta, de penalități și dobânzi care, în final, au condus la o datorie a rafinăriei către bugetul de stat în valoare de aprox. 8.000 miliarde lei.

Legat de modul de încheiere a contractelor comerciale de către inculpatul GĂUREANU TOADER, a fost identificat un modus operandi ce se regăsește la nivelul manierei de manageriat al SC RAFO SA Onești practică de acest inculpat, care pe relațiile cu o serie de societăți comerciale asimilate unor „grupuri de interese” încheia cu acestea diverse înțelegeri, materializate formal în contracte comerciale, înțelegeri în urma cărora SC RAFO SA Onești a înregistrat pierderi în patrimoniu și implicit a acumulat, datorii către bugetul de stat.

Inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN este directorul comercial de la SC VGB IMPEX SRL București și persoana de încredere a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, cel care transpunea în contracte inițiativele infracționale ale acestuia, contracte care ulterior produceau efecte și deveneau opozabile părților.

La rândul său, învinuitul BASARAN KADRI MAZHAR a fost în perioada 18.12.2003-30.07.2004 administratorul de drept al SC VGB IMPEX SRL București, fiind numit în această funcție de inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, persoana care la nivelul acestei societăți impunea atât politica de personal, cât și relațiile comerciale în care urma să se angreneze SC VGB IMPEX SRL București.

Folosindu-se de aceste calități, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR, prin acte frauduloase, cu încălcarea directă și cu știință a normelor interne de încheiere și derulare a contractelor și implicit atribuțiilor de serviciu, au inițiat și încheiat mai multe contracte comerciale de vânzare-cumpărare și acte adiționale la acestea, prin care s-a cauzat un prejudiciu la nivelul SC RAFO SA Onești în valoare de aprox. 1.374.425.766.776 lei.

De asemenea, în scopul de a crea o aparență de legalitate a contractelor încheiate, inculpații GĂUREANU TOADER și IANCU ALEXANDRU MARIAN au dispus înregistrarea acestora în contabilitatea SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București, din declarațiile martorilor audiați în acest sens rezultând faptul că deși s-a încercat obținerea unor răspunsuri de la inc.GĂUREANU TOADER în legătură cu aspectele de nelegalitate constatate pe contracte, nu s-au putut discuta cu acesta problemele respective, ajungându-se în final să se mențină înregistrarea lor în contabilitate, în forma nelegal constatată.

Încercând a găsi o modalitate de a obține benzină și motorină de la SC RAFO SA Onești, societate pe care o controla prin intermediul inc.GĂUREANU TOADER, fără însă a achita efectiv produsele respective, inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN a conceput „o strategie” care să facă posibil acest lucru, folosindu-se în acest sens de influența pe care o avea în relația cu inc.GĂUREANU TOADER și în raport cu SC RAFO SA Onești, din punct de vedere al societății agreeate și favorizate de acționarul ce deținea aproximativ 90% din acțiunile rafinăriei, "Consortiul CANYON SERVICOS LDA și SC IMPERIAL OIL SA".

Sub acest aspect s-a precizat că la sfârșitul lunii septembrie 2003 între BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, reprezentată de inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și

"Consortiul CANYON SERVICOS LDA și SC IMPERIAL OIL SA", reprezentată de martorul IACOB OV CORNELIU a avut loc încheierea actului adițional la contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.7/2001, vizând pachetul de acțiuni de la SC RAFO SA Onești, ocazie cu care cu acordul AVAS s-a realizat delegația imperfectă, prin care BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie a devenit acționar cu aprox.45% acțiuni, iar ulterior în cursul anului 2004 cu 90% acțiuni.

Cu toate acestea trebuie precizat faptul că inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN avea control asupra SC RAFO SA Onești și cunoștea situația economică a acesteia deoarece încă din luna februarie 2003 SC V&V TRADING COMPANY SRL București – viitor administrator al rafinăriei, a avut acces în societate, fiind imputernicită de inculpat să efectueze auditarea SC RAFO SA Onești în vederea preluării ulterioare a pachetului de acțiuni de către BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie.

Astfel, de comun acord cu inc.GĂUREANU TOADER, inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN a stabilit un plan infracțional prin care urmare a derulării unor relații financiare și comerciale nelegale, timp de aproximativ un an de zile, SC VGB IMPEX SRL București urma să achiziționeze pe baza unor contracte de vânzare-cumpărare cu clauză de exclusivitate, produse petroliere constând în benzină și motorină de la SC RAFO SA Onești, pentru care însă urma să nu achite prețul.

În acest sens, pentru a se acorda o aparență de legalitate tranzacției, cele două părți, SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București, urmau să încheie mai multe contracte de vânzare-cumpărare prin care prima societate urma să-i vândă celei de-a doua produse petroliere, contracte care trebuiau încheiate cu respectarea tuturor normelor de legalitate ca formă și fond, astfel încât să nu ridice semne de întrebare din partea conducerii executive a rafinăriei, a terțelor persoane și a micilor acționari cu privire la legalitatea lor.

Ca atare, după ce în prealabil s-au înțeles cu privire la modalitatea în care se poate ajunge la rezultatul infracțional mai sus menționat, inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și inc.GĂUREANU TOADER, au elaborat o „schemă infracțională financiar-contabilă” care s-a derulat în următoarele etape:

- într-o primă fază inc.GĂUREANU TOADER a inițiat și semnat cu SC VGB IMPEX SRL București două contracte de vânzare-cumpărare produse petroliere nr.C/RAFO/M/169 din 14.02.2003 și C/RAFO/M/467 din 23.05.2003, contracte față de care s-a respectat procedura de încheiere instituită la nivelul SC RAFO SA Onești, acestea fiind semnate și cunoscute de toți factorii de decizie ai rafinăriei și care au constituit pentru SC VGB IMPEX SRL București baza legală pentru a scoate produsele petroliere din rafinărie;

- al doilea pas l-a constituit semnarea „într-un cadru privat”, de către inc.GĂUREANU TOADER numai cu reprezentantul SC VGB IMPEX SRL București, după ce în prealabil s-a înțeles cu privire la acest lucru cu inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, a două acte adiționale, fără număr, aferente acestor contracte, prin care le modifica substanțial conținutul.

Actele adiționale în cauză au fost încheiate cu încălcarea normelor interne ale SC RAFO SA Onești vizând inițierea și derularea contractelor, deoarece în situația în care s-ar fi aflat de existența lor, ceilalți membrii ai conducerii executive ai rafinăriei și acționarii minoritari ar fi putut formula obiecțiuni, ceea ce ar fi împiedicat realizarea scopului infracțional preconizat de inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN, respectiv de obținere a unor produse petroliere, fără a le achita prețul.

- Aceste acte adiționale s-au dovedit a fi fundamentale pentru realizarea activității infracționale a inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și inc.GĂUREANU TOADER, deoarece prin intermediul lor s-a modificat scadența de plată a facturilor de livrare emise către SC VGB IMPEX SRL București, de la termenul de 30 de zile de la data emiterii facturii la data de 31.12.2003, astfel încât ceea ce inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN dorea a se întâmpla, s-a realizat, respectiv SC VGB IMPEX SRL București a putut achiziționa produse petroliere, fără achitarea;

- următorul pas în obținerea rezultatului dorit a aparținut inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN și a constatat în găsirea modalității prin care la nivelul SC RAFO SA Onești să se constituie o datorie către SC VGB IMPEX SRL București, într-o sumă echivalentă cu

suma datorată de societatea sa pentru produsele primite, timp de un an de zile aproximativ, cuantificată la nivelul sumei de 1300 miliarde lei.

În acest sens inc.IANCU ALEXANDRU MARIAN a negociat și transferat printr-o serie de societăți comerciale, ai căror administratori îi erau cunoscuți, urmare a mai multor „afaceri” încheiate, o serie de utilaje a căror valoare a fost supraevaluată progresiv, ajungându-se la o sumă de aproximativ 600 de miliarde lei, în condițiile în care aceste bunuri au fost vândute inițial de la Combinatul Archim Arad, aflat în lichidare, ca utilaje scoase din funcțiune, pentru suma de aprox. 3,5 miliarde lei.

Deoarece suma nu era suficientă ea a fost completată cu o serie de terenuri distribuite la nivelul întregii țări, vândute de SC VGB IMPEX SRL București către SC RAFO SA Onești, la prețuri de asemenea supraevaluate, nejustificate din punct de vedere al prețului zonei și lipsite de interes economic pentru rafinărie.

Numai că nici cu aceste bunuri nu se ajungea la echivalentul datoriei de aprox. 1300 miliarde lei, astfel că „a mai fost necesară introducerea a celei de-a treia categorii de bunuri” constând în stații de distribuție carburanți, vândute de SC VGB IMPEX SRL București, după o prealabilă achiziționare de la SC PORTO PETROL SRL, societate la care SC VGB OIL SRL București deținea 50% din acțiuni.

Urmare a acestor „tranzacții” inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN cu ajutorul unilateral dat de inculpatul GĂUREANU TOADER, a reușit să creeze pentru SC VGB IMPEX SRL București o creanță față de SC RAFO SA Onești în valoare de aprox. 1300 de miliarde lei, astfel ca produsele achiziționate în decursul unui an nu au mai trebuit a fi plătite.

S-a precizat că utilajele cu care cei doi inculpați „au modernizat” SC RAFO SA Onești, conform declarațiilor martorilor audiați în cauză dar și a documentelor atașate la dosar, nu au fost folosite niciodată, nefiind recepționate de SC RAFO SA Onești decât la sfârșitul anului 2004, urmare a demersurilor realizate de noua echipă managerială, la data întocmirii rechizitoriului fiind depozitate în aer liber, în curtea rafinăriei. Nici terenurile cu „mare valoare economică” achiziționate de rafinărie, în mare parte terenuri agricole, nu au putut primi eficiență.

Prin rechizitoriul nr.380/D/P/2006 din 30.05.2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Structura Centrală, înregistrat pe rolul Tribunalului București – Secția I Penală sub nr. 44892/3/2011, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR (fiul lui Mazhar Omer și Sevgican, născut la data de 19.02.1961 în Ankara-Turcia, înregistrat la evidența persoanelor Raion Bursa, Provincia Osmangazi, vol.64, rând familial 386, poziția 17, cu ultimul domiciliu cunoscut în Ortakoy Mahallesi Mandira sok.no.26, Besiktas, Istanbul, Republica Turcia, CNP 32935214054), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată, prev. de art.26 rap. la art.246 cu aplic. art.248¹ și art.41 al.2 C.p.;
- constituirea și apartenența la un grup de crimă organizată, prev. de art.7 lit.a din Legea nr.39/2003;

Ca situație de fapt s-au reținut, în esență, următoarele:

În calitate de administrator de drept-director general al SC VGB IMPEX SRL București, inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR l-a ajutat pe inculpatul GAUREANU TOADER, administrator unic și director general la SC RAFO Onești, să încheie în mod nelegal și cu încălcarea atribuțiilor de serviciu contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.C/RAFO/M/169/14.02.2003 și C/RAFO/M/467/23.05.2003 împreună cu actele adiționale încheiate la 28.02.2003 și 2.06.2003 prin care SC RAFO SA Onești a fost vădit defavorizată deoarece, în acest mod s-a permis în mod nelegal SC VGB IMPEX SRL București să achiziționeze produse petroliere în perioada februarie-noiembrie 2003, fără a le achita prețul, acumulându-se în acest mod o datorie față de SC RAFO SA Onești în sumă de 1.374.425.766.776 RON și de asemenea l-a ajutat pe inculpatul GAUREANU TOADER să accepte la data de 30.09.2003 achiziționarea de către rafinărie a unor utilaje, terenuri și stații de distribuție carburanți de la SC VGB IMPEX SRL București la prețuri supraevaluate pentru a se compensa datoria acesteia menționată mai sus.

De asemenea, s-a arătat ca întreaga activitate infracțională derulată în 2003 de către inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, împreună cu inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, GAUREANU TOADER și SALAJAN BOGDAN a fost efectuată în vederea obținerii frauduloase de fonduri financiare, a căror sursă ilicită a fost disimulată, prin încheierea cu încălcarea atribuțiilor de serviciu de către acesta a unor contracte comerciale nelegale, constatându-se că fiecare inculpat a avut un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, fiecare în activitatea infracțională uzând de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților, fiind posibilă decapitalizarea SC RAFO SA Onești cu suma de 1.374.425.766.776 lei.

S-a mai subliniat faptul că activitățile efectuate de inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR sunt imposibil de descris în afara activităților efectuate de ceilalți membri ai grupului infracțional organizat, respectiv IANCU MARIAN ALEXANDRU, GAUREANU TOADER și SALAJAN BOGDAN, trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.692/D/P/2005 din 24.08.2006, activitatea sa infracțională raportându-se totalmente la activitățile celorlalți inculpați, în sarcina sa reținându-se complicitatea la infracțiunea de abuz în serviciu și apartenența la un grup infracțional organizat, sens în care procurorul a detaliat situația de fapt expusă deja în rechizitoriul menționat.

În cadrul cercetării judecătorești, la data de 01.09.2006, partea vătămată S.C. CAROM S.A. prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L. a arătat că se constituie parte civilă în cauză cu suma de 1.434.911.670.083 lei (fila 93, vol.1, dos.28726/3/2006).

Prin cererea scrisă depusă la data de 19.09.2006 (filele 12, filele 134-135, vol.I), S.C. BEGA PAM S.R.L. a învederat că se constituie parte civilă în cauză împotriva părții responsabile S.C. TENDER S.A. reprezentată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN dar și a altor eventuale părți responsabile civilmente, pentru suma de 60.000.000.000 lei reprezentând prejudicii materiale și morale.

În susținerea cererii de constituire parte civilă s-au depus un set de înscrisuri (filele 136-164, vol.1).

În ședința publică din 01.11.2006 instanța a constatat cererea formulată de S.C. BEGA PAM S.R.L., de introducere în cauză și de citare în calitate de parte civilă, nu are legătură cu prezenta cauză și urmează a o respinge ca atare (filele 142-145, vol.II).

La același termen de judecată, partea vătămată/civilă S.C. CAROM S.A. prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L. a depus precizări scrise cu privire la acțiunea civilă formulată, atașând o serie de acte (filele 1-141, vol.II).

Prin cererea depusă în ședința publică din data de 23.02.2007 (filele 233-234 vol.3), AUTORITATEA PENTRU VALORIFICAREA ACTIVELOR STATULUI a comunicat următoarele: „Având în vedere că raportul de expertiză contabilă întocmit la solicitarea Parchetului General NU a stabilit vreun prejudiciu creat AVAS de către inculpați și că AVAS NU deține documente care să ateste efectuarea de către societatea privatizată SC CAROM SA a investițiilor asumate de cumpărătorul SC TENDER SA prin contract, AVAS nu se constituie parte civilă în procesul penal – urmând ca în situația în care din cercetarea judecătorească se va constata neîndeplinirea de către cumpărător a obligațiilor asumate prin contract, AVAS să solicite instanței judecătorești competente, pe calea unei acțiuni civile, obligarea acestuia la repararea prejudiciului creat prin neexecutarea contractului”.

Prin sentința penală nr.1563/15.11.2007 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.28726/3/2006, s-a dispus în baza art.300 alin.2 C.pr.pen. anterior restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. în vederea refacerii rechizitoriului nr.692/D/P/2005 din data de 24.08.2006.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T., inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA, care au fost admise prin decizia penală nr.741/05.06.2008 a Curții de Apel București Secția I Penală, dispunându-se casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei la prima instanță pentru continuarea judecății.

Urmare a dispoziției instanței de control judiciar, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția I Penală sub nr. 28726./3/3006.

În cursul rejudecării cauzei după casarea cu trimitere, prin încheierea de ședință din data de 05.05.2009, instanța a dispus, printre altele, respingerea ca neîntemeiată a

cererii de sesizare a Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a disp.art.215 alin.5 Cod penal din 1969 si art.248/1 prin raportare la art.146 din același Cod – ridicată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN - , pentru motivele arătate prin încheierea de ședință de la acea dată (filele 119-121, vol.I).

Prin decizia penală nr.1028/03.07.2009 pronunțată în dosarul nr.4429/2/2009, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a admis recursurile formulate împotriva încheierii de mai sus de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN si partea responsabilă civilmente S.C. BKP TRUST INVEST S.R.L., a casat în parte încheierea de ședință din 05.05.2009 si, rejudecând, în baza art.29 alin.4 din Legea nr.47/1992 a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a disp.art.215 alin.5 Cod penal din 1969, art.248/1 prin raportare la art.146 din același Cod si art.7 din Legea nr.39/2003.

Prin aceeași decizie instanța a dispus suspendarea judecării cauzei (inclusiv recursul vizând contestarea măsurilor asigurătorii) până la soluționarea excepțiilor, conform art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992 în vigoare la acea dată.

Prin decizia nr.383/13.04.2010 pronunțată în dosarul nr.6227/D/2009 de Curtea Constituțională, decizie definitivă si general obligatorie, au fost respinse toate excepțiile de neconstituționalitate ridicate de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, dosarul cauzei fiind restituit la Tribunalul București – Secția I Penală la data de 05.05.2010 (filele 188-194 vol.I).

Prin încheierea din data de 31.01.2011 (403-410, vol.I), instanța a respins excepția nulității rechizitoriului si a urmăririi penale (invocata de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN prin cererea scrisa depusa la filele 372-376 vol.I dosar), precum si cererea privind declasificarea si depunerea la dosar a transcrierilor convorbirilor telefonice interceptate si înregistrate în baza art.13 din Legea nr.51/1991 si în baza Legii nr.535/2004 începând din data de 11.03.2005.

La termenul de judecată din data de 11.02.2011 s-a procedat la ascultarea inculpaților TENDER OVIDIU LUCIAN si BADEA MARIN, declarațiile acestora fiind consemnate si atașate la dosar (filele 249-255, vol.II).

La același termen de judecată inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a depus o serie de acte (filele 20-248, vol.II).

În ședința publică din 08.04.2011 a fost ascultat inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, declarația acestuia fiind consemnată si atașată la dosar (filele 337-340, vol.II).

La termenul din data de 05.05.2011 s-a procedat la ascultarea inculpaților GAUREANU TOADER si SALAJAN BOGDAN, declarațiile acestora fiind consemnate la dosar (filele 1-4, vol.3). La același termen de judecata inculpatul GAUREANU TOADER a depus note scrise si un de acte (filele 6-158, vol.3).

Prin încheierea de ședință din 05.05.2011 (filele 160-171, vol.3), s-a admis în baza art.29 alin.4 din Legea nr.47/1992 cererea inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN si s-a dispus sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a disp.art. 30 alin.3 C.pr.pen. anterior, a prevederilor art.13 din Legea nr.51/1991, a prevederilor Legii nr.508/2004, a prevederilor O.U.G. nr.131/2006, precum si a prevederilor cuprinse în secțiunea V ind.1 a Titlului III, Capitolul II din Codul de procedura penala, invocate de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN (cereri scrise filele 356-360, 369-371, 381-401, vol.I).

Prin cererea depusă la data de 25.07.2011 (fila 218, vo.3), OTP BANK ROMANIA S.A. a comunicat faptul că la data de 07.07.2011 a transferat suma de 15.213.169,09 lei asupra căreia a fost instituită măsura sechestrului asigurator prin ordonanța emisă la data de 04.07.2006 în dosarul nr.692/P/2005 la care au fost calculate dobânzi, din contul S.C. BKP TRUST INVEST S.R.L. nr.RO95OTPV110000024780RO01 deschis în evidențele OTP Bank Romania S.A – Sucursala București în contul deschis de către administratorul judiciar BEST INSOLVENCY IPURL, Sucursala Kiseleff –, sens în care au fost atașate acte doveditoare (filele 219-222, vol.3).

Prin încheierea de ședință din 27.10.2011 (filele 260-261, vol.III), instanța a dispus conexarea dosarului nr.44892/3/2011 (dosar în care a fost trimis în judecată inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR) la dosarul nr.28726./3/20106, pentru motivele arătate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată.

În cursul cercetării judecătorești au fost audiați următorii martori: Brinzaniuc Adina Elena, Popescu Alexandru, Stratulat Maria Iuliana, Munteanu Valeria (filele 245-248, vol.3), Dubovoi Gabriela, Radu Silvia (filele 300-301, vol.3), Tender Tiberiu, Luca Liviu, Radulescu Constantin, Mailat Stefan Vasile, Frigura Constantin Nicu, Tutuianu Constantin, Taraipan Petre, Biota Paul, Guramba Gheorghe (filele 73-81, vol.4), Paller (fosta Glodeanu) Simona (fila 222, vol.4), Ciuca Corin, Popa Claudiu Aurelian, Ivascu Paul, Petrisor Nicolae, Peiciu Ion, Georgescu Mihail Petre, Oprescu Lucia (filele 227-236 D.u.p.), Velican Virginia Avramoiu Pavel, Petrescu Floarea, Bohalteanu Ioan, Predescu Maria Mariana, Angelescu Virginia, Manole Gheorghe (filele 1-12, vol.5), Constantinescu Gheorghe, Tarziu Rodica, Iacobov Corneliu, Blaer Paul, Mironovici Radu, Uta Teodora, Bostan Danut, Lunganu Nicolae Corin, Ivascu Carmen (filele 74-82, vol.5), Tirziu Viorel, Florea Gheorghe, Mantoiu Ion Meletie, Boeru Nicolae, Dumitrescu Bogdan Iuliu, Olaru Daniela Felicia, Dumitru Stefan, Panait Margareta, Butnarus Elena, Popa Lucica, Dascalu Ioan, Iancu Octavian, Rosca Traian, Iofcea Gheorghe, Momanu Camelia (filele 169-183, vol.5), Bocioaga Dumitrita, Dumitru Monica Draga, Necula Isabela Virginia, Stancu Mariana Camelia, Huluta Narcisa Iulia, Savin Veronica, Cojocaru Marius Iacob, Cișu Mihaela (filele 231-238, vol.5), Corduneanu Eugen (prin comisie rogatorie – filele 317-318 vol.5), Manea Maria, Startone Dumitru Stelian, Aretu Marian, Chiurtu Nicolae Claudiu, Ticu Laura, Leanca Ionel, Bejenaru Adrian, Iorga Carmilia, Diaconescu Lucica, Leu Victor, Potarca Constantin Ninel (filele 73-83, vol.6), Chealfa Gheorghe, Alexandrescu Dorina, Lupulescu Anamaria Crisanda, Zanescu Dan, Margarit Constantin, Popescu Adrian, Covoran Constantin, Tarziu Dorin, Mozos Gabriel, Vinte Atila, Dobrescu Florica, Luchian Liliana Mirela (filele 217-228, vol.6), Secuan Claudiu Stefan, Carceie Marius Radu, Ioan Marian, Aspru Doina Maria, Goj Lucian Gabriel, Ursache Mircea, Hategan Emil, Musliu Gheorghe, Maitan Valerica, Stoica Luminita Rodina, Ticola Ion (filele 47-57, vol.VII), Neagu Marghiolita, Marchis Ionel, Constantin Gratiela, Pavel Gheorghe, Stanciu Neculai (filele 92-97, vol.VII), Enache Florian, Stanescu Nicolae, Dumitru Florin Victor (filele 230-232, vol.VII), Dragoe (Toma) Georgeta Gabriela, Badea Aurel, Pavel Florin, Iacob Marian, Bîlbîie Coca, Buzatu Caludia (filele 264-269, vol.7), Nica Octavian, Onesim Mihai Leonard, Rusei Neculai, Ursu Costica, Voivozeanu (Sarban) Irina (filele 171-175, vol.8), Pavel Alecsandru, Nica Nicolita, Sandu Ionut Eusebiu (filele 219-222, vol.8), Luca Gabriela (fila 263, vol.8), Rosu Viorica, Brinzaniuc Adina Elena, Popescu Alexandru, Startulat Maria Iuliana, Munteanu Valeria, Ferecus Dumitru (filele 95-106, vol.9).

La data de 01.02.2012 inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a depus o cerere în probațiune, precum și o notă de probatorii la care a atașat un set de înscrisuri cu privire la expertul contabil Bejinariu Cristian (filele 153-194, vol.4).

La data de 09.05.2012 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Structura Centrală a înaintat lucrarea nr.VI/3/4694/15.03.2012 transmisă de B.N.R. – Direcția Supraveghere, împreună cu documentele anexate (filele 1-60, vol.6).

Prin încheierea din data de 05.07.2012 instanța a respins proba cu expertiza contabilă solicitată de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN, IANCU ALEXANDRU MARIAN, GAUREANU TOADER și SALAJN BOGDAN, pentru considerentele expuse în considerentele respectivei încheieri (filele 324-330, vol.VI).

Prin cererea depusă în ședința publică din 25.10.2012 (filele 98-100, vol.VII), inculpatul GAUREANU TOADER a solicitat instanței să dispună încetarea procesului penal cu privire la faptele pentru care a fost trimis în judecată în cadrul prezentului dosar, arătând că este incident cazul prevăzut de art.10 lit.j C.pr.pen. referitor la existența autorității de lucru judecat deoarece pentru aceleași fapte a fost condamnat prin sentința penală nr.585/F/12.05.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.42243/3/2005, rămasă definitivă prin decizia penală nr.2307/28.06.2012 a ICCJ, solicitare la care însă inculpatul a renunțat la termenul din data de 26.09.2013 (fila 234, vol.8).

A fost atașată sentința penală nr.585/12.05.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.42243/3/2005 cu referat privind modalitatea rămănerii definitive, minuta deciziei penale nr.245/2010 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, încheierea de amânare a pronunțării și decizia penală nr.245/2010 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală cu referat privind

modalitatea rămânerii definitive, încheiere de amânare a pronunțării și decizia nr.2307/28.06.2012 a ICCJ (filele 1-164, vol.VII).

Prin încheierea de ședință din 05.07.2013 (fila 183, vol.VIII), instanța a respins ca neîntemeiată cererea inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN privind suplimentarea probatoriului cu administrarea unei expertize contabile, având obiectivul indicat prin cererea depusă în scris la filele 136-140 vol.VII (reiterată în ședința publică din data de 04.07.2013), pentru motivele arătate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată.

În ședința publică din 26.09.2013 inculpatul SALAJAN BOGDAN a depus precizări scrise și un set de acte (filele 209-213, vol.8).

La termenul din data de 24.10.2013 s-a procedat la luarea unui supliment de declarație inculpatului IANCU MARIAN ALEXANDRU, aceasta fiind consemnată și atașată la dosar (fila 262, vol.8). Totodată, au fost depuse un set de înscrisuri (filele 264-269, vol.8).

Prin încheierea din data de 04.11.2013 instanța a respins ca neîntemeiate cererile formulate de inculpații IANCU MARIAN ALEXANDRU și SALAJAN BOGDAN privind administrarea probei cu expertiză contabilă, respectiv expertiză tehnică, pentru motivele arătate în considerentele respectivei încheieri (filele 282-283, vol.8).

La data de 19.11.2013 inculpata DUMITRESCU CICILIA a depus un set de acte (filele 292-300, vol.8).

La termenul din data de 27.02.2014 instanța, în raport de intrarea în vigoare a noului Cod penal, a pus în discuție schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpaților, în modalitatea descrisă prin încheierea de ședință de la acea dată (filele 60-63, vol.9).

În ședința publică din 28.10.2014 s-a procedat la luarea unor suplimente de declarație inculpaților GAUREANU TOADER și SALAJAN BOGDAN, acestea fiind consemnate și atașate la dosar (filele 117-121, vol.10).

La același termen de judecată reprezentantul Ministerului Public a solicitat în baza art.386 C.pr.pen. schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin actul de sesizare, astfel cum s-a consemnat în considerentele încheierii de ședință de la acea dată (filele 130-135, vol.10).

La termenul din data de 05.11.2014, Tribunalul a respins mai multe solicitări formulate de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN (de reaudiere a unora dintre martorii ascultați pe parcursul cercetării judecătorești, suplimentarea probatoriului cu un martor pe situația de fapt, respectiv declasificarea și depunerea la dosar a unor documente), pentru motivele expuse în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată.

La același termen de judecată instanța a acordat părților cuvântul în dezbateri, inclusiv cu privire la schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin actul de sesizare, astfel cum a fost pusă în discuție anterior.

Pentru a dispune soluția ce a fost menționată anterior, Tribunalul a reținut că situația de fapt expusă în actul de sesizare al instanței este probată de mijloacele de probă ce au fost depuse la dosarul cauzei și acțiunile pe care le-au desfășurat inculpații întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată. Astfel:

Inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN au conceput și pus în aplicare un plan infracțional al cărui scop era acela ca societățile ai căror administratori de fapt sau de drept erau, respectiv SC VGB IMPEX SRL București, SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara, să dobândească poziții cheie în relațiile cu această societate, care să le permită însușirea resurselor financiare pe care aceasta urma să le acumuleze. Între SNP PETROM – Sucursala Arpechim, în calitate de cedent și SC TENDER SA Timișoara, prin inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, în calitate de cesionar (în solidar cu SC PROSPECȚIUNI SA și SC ATLAS GIP SA, în calitate de fidejutori) s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr.402/4.06.2002, prin care creanța în valoare de 345.388.619.239 lei (10.307.954 USD), deținută asupra SC CAROM SA Onești a fost preluată de către SC TENDER SA Timișoara care, în acest fel, a devenit creditorul acestei societăți (vol.15, filele 323-331, vol.17, filele 98-108, vol.38, filele 46-56 D.u.p.).

Prin urmare, dat fiind faptul că SC TENDER SA Timișoara a dobândit calitatea de creditor la SC CAROM SA Onești, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a emis la datele

de 5.06 și 6.06.2002 înputernicirile nr.2409 și nr.265 (vol.46, fila 166, vol.44, fila 236, D.u.p.), prin care îi dădea dreptul inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, ca în numele SC TENDER SA Timișoara, să semneze orice documente necesare, în vederea recuperării creanței pe care această societate o deținea asupra SC CAROM SA Onești, a participării în numele acesteia la administrarea specială a societății și la implicarea sa în privatizarea acesteia.

În continuare, partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, prin adresa nr.266/5.06.2002 (vol.46, fila 165 D.u.p.), semnată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, i-a comunicat SC CAROM SA Onești că este creditorul său cu suma de bani mai sus menționată, preluată prin contractul de cesiune de creanță nr.402/2002, solicitându-i acesteia să își achite datoria, deoarece în caz contrar vor fi percepute penalități și dobânzi

În acest moment, un rol activ în activitatea infracțională desfășurată de cei doi inculpați a început să dețină inculpata DUMITRESCU CICILIA, care trebuind să asigure intrarea SC TENDER SA Timișoara și SC VGB IMPEX SRL București în relațiile cu SC CAROM SA Onești, la data de 20.06.2002, în calitate de director al Direcției Economice, a întocmit un referat în atenția Consiliului de Administrație, în care preciza că între SC CAROM SA Onești și SC TENDER SA Timișoara s-a purtat o corespondență vizând solicitarea acestei societăți de a-i fi plătită datoria, în sumă de 345.388.619.239 ROL.

Prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare cu clauză de distribuție exclusivă inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN au creat cea de-a doua condiție necesară pentru continuarea activității infracționale, în sensul că au reușit să relaționeze SC VGB IMPEX SRL București în cadrul relațiilor comerciale de vânzare-cumpărare de produse petroliere cu SC CAROM SA Onești, determinând această societate să fie dependentă de modalitatea de distribuție și plată hotărâtă de SC VGB IMPEX SRL București

Contractul de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.240/05.07.2002 a fost avizat și de către administratorul special de la acea dată al SC CAROM SA Onești, inculpatul BADEA MARIN, așa cum s-a reținut și în expertiza financiar contabilă dispusă în cauză, acestea fiind semnate și negociate de inculpații DUMITRESCU CICILIA și IANCU ALEXANDRU MARIAN.

Tribunalul a reținut că urmare a încheierii tuturor acestor contracte SC CAROM SA Onești a dobândit o dependență financiară și comercială, pe de o parte față de SC TENDER SA Timișoara în calitate de debitor al acesteia, iar pe de altă parte față de SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de distribuitor exclusiv al său.

Cei doi inculpați IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN prin SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara au dobândit două noi poziții de decizie cu privire la SC CAROM SA Onești, prin care puteau să-și impună voința în legătură cu această societate, nu numai în calitate de creditori sau distribuitori exclusivi ai acesteia, ci și în calitate de acționari ce împreună dețineau 95% din acțiuni. Inculpații au beneficiat din interiorul societății de largul sprijin al inculpaților BADEA MARIN în calitate de administrator special, care împreună cu DUMITRESCU CICILIA au determinat încheierea contractelor de distribuție exclusivă de produse petroliere dintre SC CAROM SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București, contracte care au permis acumularea unei creanțe de aproximativ 1400 miliarde ROL, care în final a ajuns să fie transferată în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara.

Cu referire la contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, încheiat între SC CAROM SA Onești, în calitate de cedent, prin inculpata DUMITRESCU CICILIA, SC TENDER SA Timișoara, în calitate de cesionar, prin inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de debitor cedat, prin inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, se reține că obiectul acestui contract consta în predarea de către SC CAROM SA Onești a creanței în valoare de 1.434.911.670.083 ROL către SC TENDER SA Timișoara, consolidată în valută în cuantum de 43.081.384 USD, sumă ce reprezenta datoria restantă a debitorului cedat SC VGB IMPEX SRL București față de SC CAROM SA Onești. Deși în cadrul art.4 din contract, părțile prevăzuseră că suma mai sus menționată, ce reprezenta valoarea totală a creanței cedate, trebuia să fie achitată de către SC TENDER SA Timișoara urmare a recuperării ei de la SC VGB IMPEX SRL București, referitor la termenul de plată, inculpații nu au prevăzut un interval de timp în

interiorul căruia să se realizeze acest lucru. Această situație a fost posibilă datorită faptului ca inculpata DUMITRESCU CICILIA nu a reprezentat interesele SC CAROM SA Onești cu ocazia negocierii acestui contract, ci voința celor doi acționari, motiv pentru care a consimțit la această situație. Referitor la condițiile premergătoare încheierii acestui contract, se constata ca la dispoziția inculpatei DUMITRESCU CICILIA, Serviciul Financiar al SC CAROM SA Onești prin martora MOMANU CAMELIA, la data de 11.08.2003 a întocmit nota cu nr.2627 (vol.50, fila 193 D.u.p.) prin care se aducea la cunoștința Consiliului Director că între SC CAROM SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București s-au derulat operațiuni comerciale de vânzare cu distribuție exclusivă carburanți, urmare cărora la 04.08.2003 SC VGB IMPEX SRL București avea o datorie față de SC CAROM SA Onești în sumă de 1.434.911.670.083 ROL. În plus, prin aceeași informare s-a propus spre aprobare Consiliului Director încheierea unui contract de cesiune de creanță între SC TENDER SA Timișoara, ca cesionar, SC CAROM SA Onești, ca cedent și SC VGB IMPEX SRL București, ca debitor cedat, ce urma să aibă ca obiect cedarea sumei de 1.434.911.670.083 rol. Practic prin această informare, inculpata DUMITRESCU CICILIA a declanșat ultima etapă din planul de activitate infracțională preconizat de inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN încă din anul 2002, confirmându-se premeditarea cu care cei doi acționari ai SC CAROM SA Onești, SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara, au înțeles să acționeze și care de-a lungul timpului, prin intermediul inculpaților DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN, au reușit să impună adoptarea la nivelul societății a unor contracte și a altor documente care în final au avut menirea de a justifica necesitatea predării acestei sume.

Tribunalul a arătat că se poate constata că încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis a fost impusă de acționarii majoritari ai SC CAROM SA Onești, care independent de dezavantajele și pierderile pe care le-a avut de suferit această societate, au dispus încheierea acestui contract, după cum de altfel a afirmat și inculpata DUMITRESCU CICILIA cu prilejul audierii.

Astfel, în actele contabile și în evidențele SC CAROM SA Onești a fost consemnat ca fiind încheiat la data de 05.09.2003 contractul de cesiune de creanță între SC TENDER SA Timișoara, în calitate de cesionar, SC CAROM SA Onești, în calitate de cedent și SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de debitor cedat, având ca obiect datoria de 1.434.911.670.083 ROL, așa cum au dorit și solicitat inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN.

Cu referire la contractul de garanție reală mobilă nr.329 din 25.11.2003 încheiat între SC CAROM SA Onești, prin inculpata DUMITRESCU CICILIA și SC TENDER SA Timișoara prin inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, având ca obiect garantarea executării contractului de cesiune de creanță nr.260bis din 5.09.2003 în valoare de 1.434.911.670.083 ROL (43.081.384 USD), Tribunalul a reținut că valoarea acordată de raport unei acțiuni aparținând SC UTON SA Onești de 1.987.000 ROL/acțiune, prin contractul de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, din analiza acestuia precum și din celelalte probe administrate în cauză, a rezultat că această valoare a fost supraevaluată, în mod voit de către inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, ajutați fiind de inculpatul BADEA MARIN, care au indus în eroare expertii evaluatori cu privire la întocmirea raportului și scopul pentru care acesta urmează să fie folosit.

Conform planului și înțelegerii pe care inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN o aveau de a găsi garanțiile necesare, pentru contrabalansarea datoriei pe care SC VGB IMPEX SRL București o avea față de SC CAROM SA Onești, acest pachet de acțiuni trebuia să ajungă în posesia SC TENDER SA Timișoara la data de 1.10.2003 între SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR și SC TENDER SA Timișoara, reprezentată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN s-a semnat contractul de cesiune de creanță nr.306 în baza căruia prima societate îi cessiona celei de-a doua creanța în valoare de 26.622.051.792 ROL pe care o avea asupra debitorului cedat SC METAL INVEST GRUP SA, vizând pachetul de acțiuni de 43% deținute la SC UTON SA Onești, unde o acțiune avea o valoare de 75.608 ROL. Tribunalul a reținut că în economia activității infracționale, acest contract de cesiune de creanță nu este altceva decât o liberalitate pe care SC VGB IMPEX SRL

București a făcut-o către SC TENDER SA Timișoara, ca parte integrantă a înțelegerii preexistente între inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN, ca împreună să acționeze în vederea obținerii resurselor financiare aparținând de drept SC CAROM SA Onești.

După ce au încheiat cele două contracte de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003 și de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN și părțile responsabile civilmente SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara au constatat că s-a realizat cadrul necesar pentru ca datoria de 1.400 miliarde ROL pe care SC CAROM SA Onești o avea de încasat de la SC VGB IMPEX SRL București să intre în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara.

În aceste condiții, deși contractul de cesiune de creanță nr.260 bis nu prevedea un termen în interiorul căruia SC TENDER SA Timișoara ar fi trebuit să înceapă să achite creanța către SC CAROM SA Onești în valoare de 1.434.911.670.083 lei, la datele de 26.11.2003 și 04.12.2003 SC CAROM SA Onești, prin inc.DUMITRESCU CICILIA a emis două notificări către inc.TENDER OVIDIU LUCIAN, prin care îl informa pe acesta că în termen de 6 zile de la primirea lor să achite către SC CAROM SA Onești suma de 3.590.115 USD reprezentând contravaloarea primei plăți din prețul cesiunii, conform contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003 și a contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003.

Prin adresa nr.7/15.01.2004, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN în numele SC TENDER SA Timișoara a comunicat inculpatei DUMITRESCU CICILIA faptul că nu poate onora angajamentele asumate prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis și „invita” SC CAROM SA Onești să execute contractul de garanție reală mobilă pentru recuperarea creanței. Aceeași „invitație” o învedera SC TENDER SA Timișoara și cu privire la SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești

Urmarea infracțională a tuturor acestor activități desfășurate de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN a reprezentat-o încheierea notei de stingere a datoriei dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC CAROM SA Onești, conform căreia între aceste două societăți nu mai exista niciun fel de creanță sau debit, urmare a încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003.

Prin Nota ce justifica înregistrarea în contabilitatea SC CAROM SA Onești a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis și a sentinței civile nr.214/2.02.2004, în conformitate cu art.44 din Ordinul Ministerului Finanțelor nr.1753/2004 privind aprobarea normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și pasiv, privind evaluarea titlurilor de valoare, s-a constatat că acțiunile SC UTON SA Onești ce au fost înregistrate la o valoare de 1.987.000 ROL au fost supraevaluate și că o acțiune a acestei societăți valorează în realitate 145.012 lei, motiv pentru care s-a constituit un provizion de pierdere aferent tranzacțiilor mai sus menționate, în sumă de 1.344.470.287.235 ROL.

Odată încheiat contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, SC TENDER SA Timișoara a devenit astfel creditorul SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 1.434.911.670.083 ROL.

La rândul său, urmare a unor relații comerciale de vânzare-cumpărare produse petroliere, derulate anterior intrării în vigoare a contractului mai sus menționat, SC TENDER SA Timișoara era debitoare față de SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 831.492.862.194 ROL.

De asemenea, la datele de 19.01.2005 și 6.10.2005 cele două societăți SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara au mai încheiat procese-verbale de punctaj vizând datorii reciproce existente între ele (vol.15, filele 303-304, vol.44, filele 24-25).

Mai mult decât atât, din situația vizând facturile emise de SC VGB IMPEX SRL București către SC TENDER SA Timișoara și care au făcut obiectul compensării prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003 (puse la dispoziția organului de urmărire penală) se confirmă faptul că urmare a compensării SC TENDER SA Timișoara a devenit creditorul SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 603.418.708.889 ROL, aspect care confirmă intenția inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN de a găsi surse financiare care să le permită continuarea activității

propriilor societăți, având drept scop lipsirea de resurse financiare a SC CAROM SA Onești.

S-a mai reținut că, pentru a disimula sursa ilicită a banilor, inc.TENDER OVIDIU LUCIAN a încheiat, la data de 31.12.2003, un contract de cesiune de acțiuni cu martorul VICTOR LEU, conform căruia SC TENDER SA Timișoara urma să achiziționeze pachetul de 85,6% acțiuni de la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, stabilindu-se un preț de cesiune de 220 miliarde ROL.

Urmare a încheierii acestui contract, practic partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara a consemnat scriptic în actele contabile, că deține 85,6% din acțiunile aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, achiziționate la prețul de 220 miliarde lei, preț ce a fost plătit de către inc. TENDER OVIDIU LUCIAN (cu titlu de creditare societate) și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, acesta urmând să-și recupereze de la societate creditarea făcută. Din probele administrate a rezultat faptul că la 31.12.2003 în contabilitatea SC TENDER SA Timișoara s-a înregistrat stingerea obligației de plată de 216.976.000.000 ROL față de VICTOR LEU pentru contravaloarea titlurilor de participare achiziționate de SC TENDER SA Timișoara de la acesta, și implicit se confirmă obligația societății față de inc.TENDER OVIDIU LUCIAN pentru restituirea sumei mai sus menționate.

În concluzie, se constată faptul că pentru a putea retrage și a folosi în scop personal suma rezultată din contractul de cesiune de creanță nr. 260bis/2003, primită în mod nelegal de la SC VGB IMPEX SRL București, inc.TENDER OVIDIU a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul VICTOR LEU, vizând SC DOLOMITA TALC SA prin care s-a fixat un preț supraevaluat a acțiunilor achiziționate, de aprox. 220.000.000.000 ROL. Practic, inculpatul a conceput această activitate infracțională deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani, pentru ca ulterior să o poată folosi în interes personal și pentru a crea o aparență de legalitate pentru sumele de bani nelegal obținute

În raport cu SC CAROM SA Onești vizând inducerea în eroare a APAPS cu privire la realizarea investițiilor asumate prin contractul de privatizare nr.18/9.06.2003, Tribunalul a reținut că planul infracțional conceput de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN a fost acela de a reuși să determine auditorul autorizat, SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, să constate fizic virarea sumei de 195.021.698.075 lei către SC CAROM SA Onești (reprezentând cuantumul total al investițiilor tehnologice, de mediu și de capital de lucru asumate prin contract), prin ascunderea față de acesta a sursei de proveniență a sumei de bani mai sus menționată.

Astfel, în aparență se constată că SC TENDER SA Timișoara și-a realizat obligațiile investiționale asumate prin contractul de privatizare nr.18/19.06.2003, când în realitate sursa acestor sume virate nu corespundea nici clauzelor asumate prin contract de această societate și nici dispozițiilor legale enunțate mai sus

SC TENDER SA Timișoara prin martorul PETRIȘOR NICOLAE, la datele de 11.03.2004, 12.03.2004, 15.03.2004 și 17.09.2004 a emis către SC VGB IMPEX SRL București, în atenția inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, mai multe adrese prin care dispunea ca această societate să vireze următoarele sume de bani, către SC CAROM SA Onești, având drept justificare contractul de cesiune de creanță nr.260 bis: 62.838.750.000 ROL, 61.717.329.989 ROL, 60.840.800.888 ROL, 6.307.000.000 ROL, 90.188 USD, totalizând suma de 195.021.698.075 ROL (vol.15, filele 259-260, 215-216, 218-220, 222, 224, 226, 228, 315, vol.17, filele 59, 60, 62, 64, 68, vol.44, filele 47, 49, 51, 52, 54).

Urmare a acestor ordonări, la rândul său SC VGB IMPEX SRL București a emis ordinele de plată nr.393 și 394/11.03.2004, 400/12.03.2004, 450 și 452/15.03.2004 prin care a virat către SC CAROM SA Onești sumele care i-au fost dispuse, în cuantumul de 195.021.698.075 ROL cu justificarea „plată la ordinul SC TENDER SA Timișoara pentru contravaloare investiții mediu, conform contractului de vânzare-cumpărare nr.18/9.06.2003 încheiat cu APAPS” (vol.15, filele 219,221, 223, 225, 227, 230, vol.17, filele 61, 63, 69, vol.44, filele 48, 50, 53, 55, 56).

Odată virate sumele de bani mai sus menționate, prin adresa nr.3494/30.03.2004 SC CAROM SA Onești prin inculpata DUMITRESCU CICILIA a confirmat SC VGB IMPEX SRL București plata făcută la ordinul SC TENDER SA Timișoara, prin ordinele de plată

nr.393 și 394/11.03.2004, 400/12.03.2004, 450 și 452/15.03.2004, sume de bani ce au reprezentat contravaloarea investițiilor de natură tehnologică și tehnică, de mediu și capital de lucru, asumate de SC TENDER SA Timișoara, prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003, conform clauzelor contractuale prevăzute de art.9.13, 14.1, 12.5 și 13.1 (vol.15, filele 213-214, 272-273).

Deși aceste sume au fost virate în considerarea obligației rezultate din contractul de cesiune de creanță nr.260bis/5.09.2003, pentru a crea posibilitatea justificării realizării obligațiilor investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare nr.18/9.06.2003 încheiat cu AVAS, în fapt SC VGB IMPEX SRL București, prin inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN a dispus virarea acestor bani direct într-un cont aparținând SC CAROM SA Onești, despre care avea cunoștință că este gajat în favoarea FABER INVEST & TRADE INC, în sensul că toate încasările prezente și viitoare de pe acest cont reveneau exclusiv acestei societăți, fără ca SC CAROM SA Onești să poată face opoziție în vreun fel (societate de asemenea controlată de inc. IANCU ALEXANDRU MARIAN care era recunoscut drept unicul reprezentant al acesteia în România).

Prin urmare analizând documentele care au fost puse la dispoziția organelor de urmărire penală de către SC VGB IMPEX SRL București, rezultă că unicul temei în baza căruia această societate a acceptat ordonările de plată ale SC TENDER SA Timișoara, mai sus menționate, a fost contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, deoarece odată cu intrarea în vigoare a acestuia toate celelalte debite și creanțe existente între cele două societăți au fost compensate, rămânând o datorie a SC VGB IMPEX SRL București față de SC TENDER SA Timișoara în sumă de 603.418.708,889 ROL.

Urmare a celor menționate mai sus la datele de 14.01.2004 și 16.03.2004 auditorul SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, prin martora MUNTEANU VALERIA, a emis certificatele prin care se atesta că în conformitate cu OG nr.25/2002, SC TENDER SA Timișoara și-a achitat obligația investițiilor de mediu, de natură tehnică și tehnologică și infuzie de capital, asumate prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 la punctele 14.1, 13.1 și 12.5.

Ca atare, se poate constata că inculpata DUMITRESCU CICILIA, prin modalitatea în care a prezentat documentele financiar contabile auditorului SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, a reușit să convingă această societate să emită documente ce nu atestau o stare de fapt reală, inducând astfel APAPS în eroare, în sensul că așa cum rezultă din adresa nr.6912/11.08.2004, această instituție în baza certificatelor emise de auditor a constatat realizate în totalitate obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara, prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003.

Față de cele expuse, Tribunalul a constatat că inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN împreună cu inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și DUMITRESCU CICILIA au reușit să inducă în eroare APAPS – Departamentul Postprivatizare în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de investiții asumată de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/09.06.2003, în sensul că suma de bani achitată de SC VGB IMPEX SRL București la ordinul SC TENDER SA Timișoara nu a provenit din sursa proprie sau atrasă a acestei societăți, ci a avut ca bază de justificare juridică contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/2003, sens în care așa-zisele investiții au reprezentat în realitate banii SC CAROM SA Onești.

Cu referire la situația de fapt ce vizează relațiile comerciale nelegale derulate de partea responsabilă civilmente SC VGB IMPEX SRL București prin inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, ajutat fiind de inculpatul GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR, în raport cu SC RAFO SA Onești, Tribunalul a reținut că în relația cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, inculpatul GĂUREANU TOADER a acordat numeroase facilități societăților reprezentate de acesta și pentru care inculpatul avea drept de decizie, respectiv SC VGB IMPEX SRL București și FABER INVEST & TRADE INC SUA DELAWARE, în legătură cu încheierea, negocierea și derularea contractelor comerciale de livrare de combustibil. În acest sens, din analiza contractelor încheiate de aceste societăți rezultă că în mod nelegal inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și GĂUREANU TOADER au stabilit condiții vădit dezavantajoase pentru SC RAFO SA Onești cu privire la termenele scadente pentru achitarea cantităților de combustibil livrate, în condițiile în care aferent acestor tranzacții rafinăria era

obligată, conform dispozițiilor legale să achite accize și TVA în termene strict stabilite. Inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN a fost în perioada care interesează cauza directorul comercial de la SC VGB IMPEX SRL București și persoana de încredere a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, cel care transpunea în contracte inițiativele infracționale ale acestuia, contracte care ulterior produceau efecte și deveneau opozabile părților.

La rândul său, inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, a fost în perioada 18.12.2003-30.07.2004 administratorul de drept al SC VGB IMPEX SRL București, fiind numit în această funcție de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, persoana care la nivelul acestei societăți impunea atât politica de personal, cât și relațiile comerciale în care urma să se angreneze SC VGB IMPEX SRL București.

Folosindu-se de aceste calități, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR, prin acte frauduloase, cu încălcarea directă și cu știință a normelor interne de încheiere și derulare a contractelor și implicit atribuțiilor de serviciu, au inițiat și încheiat mai multe contracte comerciale de vânzare-cumpărare și acte adiționale la acestea, prin care s-a cauzat un prejudiciu la nivelul SC RAFO SA Onești în valoare de aprox. 1.374.425.766.776 ROL.

De asemenea, în scopul de a crea o aparență de legalitate a contractelor încheiate, inculpații GĂUREANU TOADER și IANCU ALEXANDRU MARIAN au dispus înregistrarea acestora în contabilitatea SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București.

Încercând a găsi o modalitate de a obține benzină și motorină de la SC RAFO SA Onești, societate pe care o controla prin intermediul inculpatul GĂUREANU TOADER, fără însă a achita efectiv produsele respective, inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN a conceput „o strategie” care să facă posibil acest lucru, folosindu-se în acest sens de influența pe care o avea în relația cu inculpatul GĂUREANU TOADER și în raport cu SC RAFO SA Onești, din punct de vedere al societății agreeate și favorizate de acționarul ce deținea aproximativ 90% din acțiunile rafinăriei, "Consortiul CANYON SERVICOS LDA și SC IMPERIAL OIL SA".

De comun acord cu inculpatul GĂUREANU TOADER, inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN a stabilit un plan infracțional prin care urmare a derulării unor relații financiare și comerciale nelegale, timp de aproximativ un an de zile, SC VGB IMPEX SRL București urma să achiziționeze pe baza unor contracte de vânzare-cumpărare cu clauză de exclusivitate, produse petroliere constând în benzină și motorină de la SC RAFO SA Onești, pentru care însă urma să nu achite prețul.

În acest sens, pentru a se acorda o aparență de legalitate tranzacției, cele două părți, SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București, urmau să încheie mai multe contracte de vânzare-cumpărare prin care prima societate urma să-i vândă celei de-a doua produse petroliere, contracte care trebuiau încheiate cu respectarea tuturor normelor de legalitate ca formă și fond, astfel încât să nu ridice semne de întrebare din partea conducerii executive a rafinăriei, a terțelor persoane și a acționarilor minoritari cu privire la legalitatea lor.

Tribunalul a reținut că inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și GĂUREANU TOADER au elaborat un plan infracțional care s-a derulat în următoarele etape:

- într-o primă fază inculpatul GĂUREANU TOADER a inițiat și semnat cu SC VGB IMPEX SRL București două contracte de vânzare-cumpărare produse petroliere nr.C/RAFO/M/169 din 14.02.2003 și C/RAFO/M/467 din 23.05.2003, contracte față de care s-a respectat procedura de încheiere instituită la nivelul SC RAFO SA Onești, acestea fiind semnate și cunoscute de toți factorii de decizie ai rafinăriei și care au constituit pentru SC VGB IMPEX SRL București baza legală pentru a scoate produsele petroliere din rafinărie (vol.77, filele 13-16, 19-22, 301-304, 306-310, vol.156, filele 27-30, 39-42 D.u.p.);

- al doilea pas l-a constituit semnarea într-un cadru privat, de către inculpatul GĂUREANU TOADER numai cu reprezentantul SC VGB IMPEX SRL București, după ce în prealabil s-a înțeles cu privire la acest lucru cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, a două acte adiționale, fără număr, aferente acestor contracte, prin care le modifica substanțial conținutul.

- următorul pas în obținerea rezultatului urmărit a aparținut inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN și a constatat în găsirea modalității prin care la nivelul SC RAFO SA

Onești să se constituie o datorie către SC VGB IMPEX SRL București, într-o sumă echivalentă cu suma datorată de societatea sa pentru produsele primite, timp de un an de zile aproximativ, cuantificată la nivelul sumei de 1300 miliarde ROL.

Se constata astfel ca, în baza celor două contracte de vânzare-cumpărare produse petroliere cu clauză exclusivă, SC VGB IMPEX SRL București a achiziționat de la SC RAFO SA Onești, în martie – octombrie 2003 produse petroliere în valoare de 1.374.425.766.776 ROL, pe care nu le-a achitat, deoarece conform planului infracțional stabilit de inculpații GĂUREANU și IANCU și în baza poziției privilegiate acordate, aceștia au reușit să creeze cadrul cu aparență de legalitate necesar prin încheierea nelegală a celor două acte adiționale ce prorogau termenul de plată pentru data de 31.12.2003.

În paralel cu această activitate infracțională derulată de inculpatul GĂUREANU TOADER, la rândul său inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN a constituit premisele necesare realizării celei de-a doua părți a activității infracționale, respectiv crearea artificială a unei datorii a SC RAFO SA Onești față de SC VGB IMPEX SRL București care să contrabalanseze datoria acestei societăți față de rafinărie, realizată în baza contractelor de vânzare-cumpărare mai sus menționate.

Din toate documentele care au fost avute în vedere la administrarea acestei probe s-a constatat că SC RAFO SA Onești a achiziționat de la SC VGB IMPEX SRL București utilaje tehnologice, terenuri fără construcție și terenuri cu construcții, în sumă de 1.417.666.180.000 ROL (echivalentul a 36.822.498 Euro) în condițiile în care prețul real de achiziție al acestora era de 175.359.230.000 ROL (echivalentul a 4.554.785 Euro).

Cu referire la schimbarea încadrării juridice data faptelor prin actul de sesizare, inclusiv prin prisma aplicării legii mai favorabile Tribunalul a reținut că inculpații au fost trimiși în judecata pentru comiterea mai multor infracțiuni în concurs iar tratamentul sancționator reglementat de disp.art.39 alin.1 Cod penal impune aplicarea unui spor obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite la pedeapsa cea mai grea ce va fi aplicată (spre deosebire de legea veche în care sporul era facultativ), legea nouă urmează a fi considerată mai favorabilă deoarece per ansamblu permite aplicarea unei pedepse rezultante mai reduse.

Tribunalul a reținut că activitatea de instigare la încălcarea atribuțiilor de serviciu desfășurată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a vizat două persoane care, la data de 05.07.2002 (când s-au semnat contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.239 și 240) aveau calitatea de „funcționari publici”, astfel încât încadrarea juridică a faptei este cea prevăzută de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal. Împrejurarea că la momentul încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260bis/2003 din 05.09.2003 și de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 inculpații BADEA MARIN și DUMITRESCU CILIA au pierdut calitatea menționată (deoarece pachetul majoritar de acțiuni al statului fusese preluat de S.C. TENDER S.A. în luna iunie 2003) nu este de natură să conducă la scindarea infracțiunii continuate de instigare la abuz în serviciu, având în vedere că încheierea acestor contracte a fost preconizată de inculpați încă din anul 2002 când s-au pus de acord să acționeze concertat împotriva intereselor CAROM, luarea hotărârii infracționale privind modalitatea de acțiune care a fost planificată până în cel mai mic detaliu (ce a vizat și perfectarea convențiilor la care s-a făcut referire mai sus) situându-se ca timp înainte de transferul de proprietate a pachetului de 51% acțiuni deținut de APAPS în favoarea SC TENDER SA.

Tribunalul a reținut că infracțiunea de înșelăciune/complicitate la înșelăciune pentru săvârșirea căreia inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN, IANCU MARIAN ALEXANDRU și DUMITRESCU CILIA au fost trimiși în judecată s-a consumat la data de 11.08.2004, când APAPS a constatat în mod oficial realizarea obligațiilor investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara în baza contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/09.06.2003 (situație nereală, după cum se va detalia ulterior), dată de la care a început să curgă termenul de prescripție specială al răspunderii penale calculat conform art.155 alin.4 Cod penal cu ref. la art.154 alin.1 lit.d din același cod (în speță, 10 ani). În mod normal, termenul de prescripție urma a se considera împlinit pe data de 11.08.2014, însă la această dată menționată trebuie să fie adăugată perioada de aproximativ 10 luni în care dosarul cauzei a fost înaintat și s-a aflat pe rolul Curții Constituționale în vederea soluționării unei excepții de neconstituționalitate pentru care

s-a dispus sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea soluționării acesteia (mai exact, 9 luni și 28 de zile), situație în care se poate observa cu ușurință că prescripția specială este departe de a se fi împlinit până la data pronunțării sentinței apelate.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpaților instanța a avut în vedere limitele speciale prevăzute de normele de incriminare, dimensiunile și amploarea activității infracționale ce rezultă din modalitatea de săvârșire, atitudinea inculpaților care au negat în mod constant săvârșirea infracțiunilor în pofida numeroaselor probe care le atestau fără dubiu vinovăția, conduita procesuală adoptată de aceștia care au contribuit semnificativ la trenarea soluționării dosarului pentru o perioadă îndelungată de timp.

Instanța a constatat că acțiunea civilă formulată de lichidatorul SC CAROM SA este fondată numai în parte, întrucât așa cum rezultă din probele administrate în cauză, prejudiciul cauzat acestei părți se compune din suma de 195.021.698.075 ROL ce reprezintă obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de privatizare nr.18/09.06.2003 (suma care în realitate aparținea de drept SC CAROM SA), și suma de 1.193.260.337.735 lei ce reprezintă creanța nelegal trecută din patrimoniul SC CAROM SA în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara prin contractul de cesiune de creanță nr.260bis/05.09.2003.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DIICOT, apelanții inculpații Găureanu Toader, Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar și părțile responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. și părțile civile S.C. CAROM S.A. ONEȘTI, prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L., și partea civilă Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului).

În ceea ce privește apelul declarat de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DIICOT**, acesta a privit modalitatea de individualizare a pedepselor, considerându-se că prima instanță a aplicat pedeapsă al căror quantum este prea redus față de amploarea activității infracționale și valoarea ridicată a prejudiciului cauzat. De asemenea, s-a arătat că în mod greșit s-a soluționat acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. CAROM S.A. ONEȘTI, prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L, prin admiterea acesteia, chiar și în parte, deoarece beneficiarul real al produsului infracțional devine astfel inculpatul Iancu Alexandru Marian. În mod greșit instanța de fond, deși a dispus condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de spălare de bani, nu a dispus confiscarea produsului infracțional în conformitate cu dispozițiile art.112 C.pen.

S-a mai invocat faptul că în cauză nu au fost luate măsuri asiguratorii, deși în conformitate cu dispozițiile art. 33 alin.1 din Legea nr.656/2002, luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie, aceste măsuri trebuind a fi luate cu privire la fiecare inculpat până la concurența sumelor de bani provenite din săvârșirea de infracțiuni, respectiv decapitalizarea SC CAROM SA. De asemenea, s-a mai invocat netemeinicia hotărârii judecătorești sub aspectul cuantumului cheltuielilor de judecată, respectiv a sumei de 100.000 lei RON și a modalității de plată a acestora.

Ca ultim motiv de apel s-a arătat că în mod greșit au fost aplicate inculpaților, cetățeni români, pedeapsa complementară și accesorie, prev. de art. 66 alin. 1 lit. c C.pen. „dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României”. În mod legal inculpaților trebuie să li se aplice pedeapsa complementară prev. de art. 66 alin. 1 lit. g C.pen., respectiv dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii.

În expunerea motivelor de apel, apelantul-inculpat **Badea Marin** a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul reținerii existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpatul. Apelantul inculpat a arătat că solicită desființarea sentinței și rejudecând cauza să se reanalizeze în mod obiectiv probatoriul administrat, să se dispună completarea acestuia și în final să se dispună achitarea apelantului conform prevederilor art. 16 lit. a și e C.p.p. pentru faptele pentru care a fost trimis în judecată de Structura Centrală a D.I.I.C.O.T prin rechizitoriul din 24.08.2006. Tribunalul București

a reținut, pentru a dispune condamnarea sa pentru abuz în serviciu calitatea de funcționar public pe care ar fi avut-o la momentul săvârșirii faptei în sensul prevederilor art. 175 din Codul penal. Această calitate, condiție esențială pentru infracțiunea menționată nu a fost explicitată în considerentele sentinței și nici decelată pe etapele activității considerate infracționale. Nu se explică dacă a avut această calitate doar pe perioada cât a exercitat activitatea de administrator special la SC CAROM SA fiind numit de APAPS sau și ulterior, cât a fost membru trimis de SC VGB IMPEX SRL în Consiliul de Administrație al CAROM. În mod greșit s-a reținut ca element al conduitei abuzive a inculpatului ascunderea calității de societate deschisă a SC UTON SA Onești câtă vreme această informație era publică, respectiv la îndemâna oricărei persoane interesate. Tot eronat s-a reținut faptul că inculpatul avea ca atribuție de serviciu încheierea doar de contracte cu alte societăți care avantajau SC CAROM SA câtă vreme el nu avea această atribuție. Este evident că raporturile patrimoniale dintre societăți pe care prima instanță le consideră ca fiind rezultatul unor fapte penale nu pot fi elucidate fără efectuarea unei expertize tehnico-judiciare pe care instanța de fond, în mod nejustificat nu a admis-o.

Apelantul a arătat că în ceea ce îl privește nu avea calitatea de funcționar public la data încheierii contractelor nr. 239 și 240, respectiv 05.07.2002 întrucât exercita atribuții de administrare și gestionare a SC CAROM SA în baza unui contract civil de mandat acordat de către instituția APAPS dar însărcinarea sa era în serviciul societății comerciale CAROM SA (conform obiectului mandatului prevăzut la art. 2 din contract) și era remunerat de această din urmă societate, (conform art. 4). Dacă la momentul săvârșirii faptei de care este acuzat funcția sa nu realiza condițiile subiectului activ calificat al infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 246 și art. 248¹ Cod penal din 1968 - funcționar public - este evident că aplicarea criteriilor noului Cod penal pentru această calitate nu este posibilă deoarece ar încălca principiul constituțional potrivit căruia „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”. Așa fiind, acționând în baza unui Contract de mandat, a avut calitatea de "funcționar" în sensul art. 147 alin. 2 Cod penal din 1968 iar în acest caz, sub imperiul Codului penal din 1968 erau incidente prevederile art. 258 alin 1 și 2 și era necesară plângerea prealabilă a persoanei vătămate, plângere care nu există în dosar.

Apelantul arată că este evident că atribuțiile de administrator special ale acestuia vizau exclusiv procedurile privind privatizarea societății. Deci încheierea contractelor cu clauză de distribuție exclusivă nu a avut nicio legătură cu vreo procedură de privatizare și nici cu activitatea inculpatului.

Analiza probelor administrate în cauză și a modului în care procurorul de caz și judecătorul fondului le-au interpretat relevă o inversare a prezumției de nevinovăție consacrată de art. 4 și art. 103 Cod de procedură penală, respectiv toate activitățile comerciale, toate raporturile comerciale derulate între SC CAROM SA și grupul de firme VGB și, respectiv, SC TENDER SA sunt interpretate ca având conținut fraudulos, ca fiind realizate cu scopul fraudării primei societăți. Culmea interpretării acuzatoriale (fără temei, fără logică) a probațiunii o constituie aprecierea că în lanțul infracțional se înscrie și obținerea unei hotărâri judecătorești definitive: Decizia nr. 214/02.02.2014 a Tribunalului Bacău. Această hotărâre a fost emisă în condiții de deplină legalitate, cu respectarea principiului contradictorialității, al publicității și al accesului la căile legale de atac.

Cu referire la săvârșirea infracțiunii de constituire și sprijinire a unui grup infracțional organizat arată că l-a cunoscut pe inculpatul Ovidiu Tender abia în cursul urmăririi penale, iar cu ceilalți inculpați nu a avut nicio înțelegere infracțională, nici înainte și nici după ce a intrat în vigoare Legea nr. 39/2003. Această lege a intrat în vigoare la 01.03.2003. Infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 este incriminată în patru modalități alternative. În cazul constituirii - variantă reținută în sarcina subsemnatului prin Sentința penală nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București - momentul consumării infracțiunii este momentul realizării structurii grupului. Este evident că pentru membrii fondatori (în viziunea instanței de fond: inculpatul, Tender Ovidiu Lucian, Iancu Marian Alexandru și Dumitrescu Cicilia) momentul consumării infracțiunii este momentul constituirii grupului, adică luna iunie 2002 iar incriminarea realizată de art. 7 din Legea nr. 39/2003 nu este specifică unei

infracțiuni continue (legea nu incriminează „apartenența” la un grup infracțional organizat - faptă care ar putea fi caracterizată drept infracțiune continuă). Apreciază că toate cele 4 variante ale incriminării analizate sunt infracțiuni instantanee, cu consumare imediată. La momentul la care, în viziunea judecătorului fondului cauzei, grupul s-a constituit fapta nu era incriminată. În aceste condiții reținerea infracțiunii prevăzute de art. 367 Cod penal reprezintă, cu evidență o încălcare a principiului neretroactivității legii penale. Din probațiunea administrată în dosar rezultă însă neechivoc lipsa oricărei structuri de crimă organizată la care inculpatul să fi participat, ca membru fondator sau ca aderent ulterior.

Apelanta inculpată **Dumitrescu Cecilia** a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpata, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. În expunerea motivelor de apel, apelanta inculpată a menționat că solicită admiterea apelului, desființarea Sentinței nr. 2858/2014 a Tribunalului București - Secția penală și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună, în principal, achitarea inculpatei Dumitrescu Cecilia pentru faptele pentru care a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, în temeiul art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen, iar în subsidiar, încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f) C.proc.pen. De asemenea s-a solicitat respingerea acțiunii civile și respingerea apelului declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DIICOT - Structura centrală, cu excepția dispoziția potrivit căreia, în mod greșit s-au aplicat inculpaților, cetățeni români, pedeapsa complementară și accesorie prevăzută de art.66 alin.1 lit.c Cod penal, respectiv „dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României”.

Conform motivelor de apel, prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare cu încălcarea unor principii fundamentale ale procesului penal: principiul nemijlocirii și principiul aflării adevărului care garantează respectarea dreptului la un proces echitabil. De la momentul schimbării compunerii completului de judecată în cauză a fost administrată proba cu audierea martorilor din rechizitoriu. Martorii audiați începând cu acel moment au dat însă lămuriri cu privire la împrejurări de fapt necesare soluționării cauzei în raport de învinuirile aduse celorlalți inculpați în cauză, iar nu și a celor aduse inculpatului Tender Ovidiu-Lucian. Atât timp cât președintele completului care a pronunțat sentința nu a audiat niciun martor în raport de faptele imputate inculpatului Tender Ovidiu-Lucian, aceasta nu a avut posibilitatea să ia contact direct cu materialul probator din cauză. Prin urmare, prima instanță a dispus condamnarea inculpatei Dumitrescu Cecilia fără să efectueze efectiv cercetare judecătorească față de aceasta în condițiile în care aceasta nici nu a fost audiată nemijlocit. La primul termen de judecată la care urma să fie audiată inculpata, aceasta a solicitat să fie audiată după ce vor fi audiați martorii din cauză, fapt pe care prima instanță însă nu l-a mai dispus.

Se mai arată că inculpata Dumitrescu Cecilia nu a avut anterior privatizării, dar nici ulterior, calitatea de funcționar public, astfel cum aceasta este definită în cuprinsul art. 147 C. pen. din 1969 raportat la art. 145 C. pen. din 1969 sau în cuprinsul art. 175-176 C.pen.

Nu se poate susține din punct de vedere teoretic faptul că infracțiunea de abuz în serviciu imputată inculpatei Cecilia Dumitrescu în raport de coinculpății Tender Ovidiu-Lucian și Badea Marin poate intra în scopul pretinsului grup infracțional. Aceasta deoarece elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 367 C.pen. ca de altfel și cele ale art. 7 din Legea 39/2003 presupun, *per se*, ca membrii grupului infracțional să acționeze în același scop. Prin urmare infracțiunea de abuz în serviciu nu poate constitui scopul unui grup infracțional organizat.

A fost solicitat instanței de fond să constate că în raport de fapta de înșelăciune imputată inculpatului Tender Ovidiu-Lucian, cu consecințe majore asupra infracțiunii de complicitate la înșelăciune ce ar fi fost săvârșită de inculpata Dumitrescu Cecilia, a intervenit o cauză care împiedică exercitarea acțiunii penale, respectiv prescripția specială a răspunderii penale, aspect pe care prima instanță l-a înlăturat în mod nefondat.

Apelantul inculpat **GAUREANU TOADER** a arătat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpații, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. De asemenea, s-a solicitat admiterea apelului, desființarea Sentinței nr. 2858/2014 a Tribunalului București - Secția penală și rejudecarea de către prima instanță, raportat la existența cazului de nulitate absolută prevăzut de art. 354 alin 2 cu referire la art. 281 alin 1 lit. a rap la art. 281 alin 3 C.p.p., și anume faptul că completul de judecată nu a rămas același în cursul judecării cauzei în fața instanței de fond, nu s-a făcut dovada motivului pentru care acest fapt nu a fost posibil, iar judecătorul care a pronunțat hotărârea atacată nu a administrat nicio probă pentru a-și forma propria convingere.

De asemenea, s-a solicitat achitarea inculpatului pentru toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată în temeiul art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) C.procpen. solicitându-se totodată continuarea judecării cauzei pentru infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin. 2 C.pen. și pentru care instanța a constatat intervenită prescripția răspunderii penale, achitarea inculpatului pentru toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată în temeiul art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) C.procpen., achitarea inculpatului pentru toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată în temeiul art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. i) C.procpen. și constatarea incidenței principiului NE BIS IN IDEM prevăzut de art. 6 C.p.p., apelantul fiind cercetat și condamnat definitiv în dosarul 42243/3/2005 al Tribunalului București - Secția I Penală, pentru săvârșirea faptelor penale de abuz în serviciu și spălare de bani.

În subsidiar, a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002, în infracțiunea de abuz de încredere prin fraudarea creditorilor prev. de art. 239 C.pen. și din infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată, prev. de art. 297 Cod penal cu ref. la art. 308 și art. 309 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal în infracțiunea de complicitate la infracțiunea conflict de interese prevăzută de art. 48 rap. la 301, 308 C.pen., autorul infracțiunii de conflict de interese fiind inculpatul Marian Iancu.

De asemenea, s-a solicitat ridicarea măsurii sechestrului asigurător și să se constate netemeinicia menținerii acesteia, măsură dispusă prin hotărârea primei instanțe, fără a-i justifica interesul în condițiile în care părțile presupus a fi vătămate nu s-au constituit parte civilă.

De asemenea, se mai solicită să se constate netemeinicia obligării inculpatului la plata cheltuielilor de judecată în cuantumul dispus de prima instanță, suma de 100.000 RON pentru fiecare inculpat fiind nejustificat de mare. De asemenea, a mai solicitat să se constate netemeinicia dispoziției instanței ca, în baza art. 112 alin. 1 lit. e Cod penal, să se confişte de la fiecare dintre inculpații GAUREANU TOADER, IANCU MARIAN ALEXANDRU, SALAJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR suma de 34.360.644,175 lei RON (în total 137.442.576,7 lei RON), „dobândită prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. RAFO S.A. ONEȘTI, în condițiile în care instanța nu a administrat probe din care să rezulte suma dobândită de fiecare inculpat în urma pretinsei activități infracționale” în condițiile în care nu exista încuviințată nicio probă din care să rezulte obținerea sumei de 34.360.644,175 lei RON (în total 137.442.576,7 lei RON) ca produs al infracțiunilor.

De asemenea, a arătat că prima instanță a greșit prin neadministrarea, în faza de cercetare judecătorească, în condițiile în care persoana vătămată S.C. RAFO S.A. ONEȘTI nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, iar Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) a renunțat la acțiunea civilă în procesul penal (dosar nr. 28726.3/2006) de probe pertinente și utile (expertize) din care să rezulte existența „consecințelor deosebit de grave” urmare a presupuselor activități infracționale și a unor circuite financiare.

Apelantul inculpat **IANCU ALEXANDRU MARIAN** a arătat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpații, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

De asemenea, s-a arătat că în rechizitoriu, nu argumentează sub nici o formă cum s-a născut grupul infracțional, în ce împrejurări, în ce condiții și modul în care s-au înțeles între ei membrii fondatori ai grupului, cât și cei care au aderat la acesta, să decapitalizeze S.C. CAROM S.A. Onești cu suma de 1.434.911.670.083 lei. Deși în opinia parchetului a existat un grup infracțional organizat, membrii grupului au săvârșit infracțiuni distincte, ceea ce este în contradicție cu logica organizării grupului. Nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 39/2003 (art.367 C.p.) în sensul că grupul infracțional organizat trebuie să fie format din 3 sau mai multe persoane. Dacă momentul semnării primului contract, considerat de parchet ca nelegal, îl putem considera ca moment inițial al aderării la grupul infracțional organizat de către inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, atunci putem constata că inculpații au aderat la un grup care nu era deja constituit din 3 persoane cum cere legea, ci numai din două persoane, Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian. Nu există voința comună a inculpaților Dumitrescu Cecilia și Badea Marin de a adera sau sprijini un grup infracțional, organizat și structurat compus din inculpații Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian. În acest sens, nu rezultă din materialul probator existent la dosar că între inculpații Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian ar fi avut loc vreo înțelegere cu inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, în vederea decapitalizării S.C. CAROM S.A. Onești, afacere în care să fie atrași și ei. Dimpotrivă, contactul celor doi inculpați (Dumitrescu Cecilia și Badea Marin) a avut loc întâmplător și numai cu ocazia încheierii contractelor considerate de parchet ca fiind nelegale, iar semnarea lor nu s-a făcut în urma unei înțelegeri infracționale ca membrii ai grupului infracțional, ci ca urmare a competenței pe care cei doi o aveau în virtutea funcțiilor deținute, de a semna astfel de contracte comerciale.

Inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin nu cunoșteau că inculpații Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian se constituiseră într-un grup infracțional organizat, cunoscându-i doar ca oameni de afaceri. În momentul semnării contractelor, apreciate ca nelegale de către parchet, inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin nu știau de existența unui grup infracțional organizat care avea un program stabilit, în baza căruia inculpații Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian urmăreau să săvârșească o anumită infracțiune determinată, program în baza căruia să acționeze și ei și, prin aceasta, să decapitalizeze S.C. CAROM S.A. Onești în mod fraudulos. În acele momente (ale semnării contractelor menționate de parchet ca fiind nelegale) inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin nu cunoșteau faptul că "gruparea" Iancu - Tender avea o anumită organizare, o structură ierarhică și o conducere care să asigure coeziunea și stabilitatea grupului.

În speță, nu se poate pune problema existenței unui grup infracțional organizat structurat în vederea comiterii de infracțiuni într-o anumită perioadă de timp.

Din situația mai sus descrisă rezultă că grupul de 4 persoane pe care-l nominalizează parchetul (pag. 6-7 din rechizitoriu) nu s-a format de la început așa cum arată parchetul, ci cel mult ocazional datorită întâmplării că inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, datorită funcțiilor deținute, au semnat contractele considerate de parchet ca fiind nelegale și nu în calitate de membrii ai grupului infracțional organizat. Sub acest aspect, în art. 2 lit. a teza a II-a din Legea nr.39/2003, se precizează că „nu constituie grup infracțional organizat, grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni, care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului”.

În cauză se comite o gravă eroare confundând participația penală cu un grup infracțional organizat prevăzut de Legea nr. 39/2003 (art.367 C.p.). Din încadrările juridice făcute de către parchet rezultă că inculpatul Tender Ovidiu Lucian este instigator la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată comisă de inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, în calitate de autori; inculpatul Iancu Alexandru Marian este complice la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune săvârșită de inculpatul Tender Ovidiu Lucian și instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată comisă de inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, în calitate de autori; inculpații Dumitrescu Cecilia este complice la infracțiunea de înșelăciune comisă de inculpatul Tender Ovidiu Lucian și autor al infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată;

inculpatul Badea Marin se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată, iar inculpații Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian se mai fac vinovați și de săvârșirea infracțiunii de spălare de bani pe care nu o regăsim ca fiind reținută și în sarcina învinuiților Dumitrescu Cecilia și Badea Marin puse în sarcina lor, fie în calitate de autori, fie în participație penală și niciodată în apartenența la un grup infracțional organizat.

Dacă 4 persoane hotărăsc să constituie un grup infracțional organizat care își propune să săvârșească anumite infracțiuni, este inacceptabil ca pentru săvârșirea unei infracțiuni doi membri ai grupului să-i instige pe ceilalți doi să o săvârșească din moment ce toți au venit în grup, motivați individual să săvârșească infracțiuni.

În consecință, în cauză, în mod greșit a fost reținută infracțiunea prevăzută în art.367 C.p. pentru inculpații Tender Ovidiu Lucian, Iancu Alexandru Marian, Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, soluția corectă fiind achitarea inculpatului Iancu Alexandru Marian în baza art.396 alin 5 C.p.p., pentru existența cazului prevăzut de art. 16 lit.c C.p.p.

Apelantul inculpat **SALAJAN BOGDAN-LUCIAN** a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpații, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. De asemenea, s-a arătat că ajutorul pretins a fi fost dat inculpatului Gaureanu Toader în timpul încheierii celor două contracte, respectiv nr.C/RAFO/M/169/14.02.2003 și C/RAFO/M/467/23.05.2003, s-a realizat la o data ulterioară, 30.09.2003, la momentul la care pretinsa infracțiune de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului Gaureanu se consumase. Pentru a se putea reține în sarcina inculpatului Salajan Lucian-Bogdan săvârșirea unor acte de complicitate, atât parchetul cât și instanța de judecată trebuiau să se raporteze la momentul încheierii celor două acte și să dovedească ajutorul dat de către inculpat sub forma complicității la încheierea acestor contracte. În mod nejustificat se menționează că oferta ar fi fost impusă prin aceea că prețurile ar fi fost nenegociabile. Inculpatul Salajan Bogdan a arătat în timpul judecății eroarea în care s-a aflat parchetul când a făcut aceste aprecieri în rechizitoriu, accentuând că în conținutul original al ofertei se stipulează că prețurile sunt *negociabile*, însă Tribunalul București a menținut aceeași afirmație pentru a argumenta că, prin semnarea de către inculpatul Salajan Bogdan a acestei oferte, s-a dat o aparență de cadru legal între SC Rafo SA și VGB Impex SRL. Așa cum rezultă din actele dosarului factura a fost emisă la data de 30.09.2003, iar stornarea s-a făcut în anul 2005. Or, printr-un act din 2005 nu poate fi ajutat un inculpat la comiterea unei infracțiuni care s-ar fi consumat în anul 2003.

De asemenea, a fost criticată încadrarea juridică prin reținerea participației inc. Salajan Bogdan-Lucian, sub forma complicității, la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave de către inculpatul Gaureanu Toader, actul material constând în semnarea unei oferte la cererea RAFO la data de 30.09.2003, ulterior datelor de 28.02.2003 și 2.06.2003, în care se reține că inculpatul Gaureanu Toader ar fi săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu prin încheierea contractelor nr, C/RAFO/M/169/14.02.2003 și C/RAFO/M/467/23.05.2003 respectiv, semnarea tot la cererea RAFO, în primăvara anului 2005, a unei adrese prin care s-a răspuns pozitiv cererii de stornare a unei facturi din 2003 privind achiziționarea reactorului R 201.

De asemenea, a fost criticată greșita condamnare a inculpatului Salajan Bogdan Lucian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu împotriva persoanei cu consecințe deosebit de grave, având în vedere că în intervalul 2008-1 februarie 2014, timp în care dosarul se afla în faza cercetării judecătorești, a existat o cauză de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale, situație în care Tribunalul București trebuia să citeze RAFO ONEȘTI SA ca persoană vătămată cu mențiunea expresă dacă înțelege să formuleze plângere penală împotriva inculpaților Gaureanu Toader și Salajan Bogdan-Lucian.

Apelantul inculpat **TENDER OVIDIU-LUCIAN** a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpații, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

Apelul formulat conține o expunere pe larg a stării de fapt, a probatoriului administrat și a motivelor pentru care fiecare dintre acuzațiile aduse inculpatului Tender nu sunt fondate. De asemenea este criticat modul în care prima instanță a înțeles să își motiveze sentința apelată.

S-a solicitat admiterea apelului, desființarea Sentinței penale nr. 2858/2014 a Tribunalului București - Secția penală și rejudecarea de către prima instanță, raportat la existența cazului de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. e) C.proc.pen. - prezența suspectului sau inculpatului atunci când participarea sa este obligatorie. În temeiul art. 5 C.pen. raportat la art. 386 alin. 1 C.proc.pen., s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 23 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969/art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 în infracțiunea de bancrută frauduloasă prev. de art. 241 C.pen. și din infracțiunea de instigare la abuz în serviciu contra intereselor persoanelor în formă calificată și continuată prevăzută de art. 25 raportat la art. 246 C. pen. din 1969 cu aplicarea art. 248¹ și art. 42 alin. 2 C. pen. din 1969 (pentru care s-a dispus trimiterea în judecată) în infracțiunea de instigare la abuz în serviciu în formă calificată și continuată prevăzută de art. 47 raportat la art. 297 C. pen. cu aplicarea art. 308, art. 309 și art. 35 alin. 1 C. pen. și din infracțiunea de inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată prevăzută de art. 7 lit. a din Legea nr. 39/2003 în infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin. 1 C. pen.

S-a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună, în principal, achitarea inculpatului pentru toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată în temeiul art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a) C.proc.pen și, în subsidiar, încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f) C.proc.pen. în ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 C.pen., încetarea procesului penal în temeiul art. 396 alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f) C.proc.pen. în ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 alin. 1 C.pen., rejudecarea de către instanța de apel și aprecierea legii penale mai favorabile în temeiul art. 5 din Codul penal aplicând reducerea limitelor de pedeapsa conform art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, precum și respingerea acțiunii civile. Cu privire la acest ultim aspect s-a arătat că instanța de fond nu motivează, nu expune un raționament logico-juridic în considerentele sentinței apelate, nu argumentează sub nicio formă pentru care motive a obligat părțile în condiții de solidaritate la plata sumelor de bani pretins a fi prejudiciu, motiv de apel și de desființare a sentinței fiind nesocotite prevederile imperative ale art. 403 alin. 1 lit. c și d din Codul de procedură penală.

De asemenea, s-a arătat că încheierile prin care au fost respinse cererile de efectuare a unor expertize au fost pronunțate cu încălcarea dispozițiilor art. 65, art. 67 alin. 2 și 3, art. 287 alin. 1 și art. 302 alin. 1 C.proc.pen. 1968. Potrivit dispozițiilor legale anterior indicate instanța avea obligația să se pronunțe asupra tuturor cererilor pe care părțile înțeleg să le formuleze, admiterea sau respingerea cererilor în probațiune se face motivat și, mai mult, caracterul util și concludent al unei probe are drept consecință obligativitatea administrării acesteia. Contrar celor menționate anterior, instanța a ignorat cu desăvârșire obligațiile ce îi incumbă. S-a mai arătat că expertul contabil Bejinariu Valeriu Cristian a procedat la realizarea raportului de expertiză cu încălcarea prevederilor art. 25 și urm. C. proc. civ. raportat la Norma Profesională 3511.2. Astfel, potrivit Normei Profesionale 3511.2, independența expertului contabil trebuie să fie absolută în cazul experților contabili numiți din oficiu de către organele în drept. Independența absolută a expertului contabil numit din oficiu de către organele în drept derivă din obligația acestuia de a ține seama de toate cazurile de incompatibilitate, abținere și recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă și alte reglementări procedurale speciale, care sunt aceleași cu cele privind judecătoria. Raportat la dispozițiile anterior enunțate a apreciat că expertul Bejinariu Valeriu Cristian a fost incompatibil să efectueze expertiza, fiind incidente prevederile art. 27, pct. 7 și 9 C. proc. civ. Expertul Bejinariu s-a antepronunțat cu privire la rezultatul expertizei, iar acest fapt reiese cu evidență din actele dosarului 692/D/P/2005. Astfel, în adresa depusă la dosarul cauzei în data de 22 decembrie 2005, expertul apreciază că din datele expertizate rezulta importante nereguli comise în special la nivelul S.C. Tender S.A. Timișoara, în

condițiile în care printr-o altă adresă din data de 10 februarie 2006 admite că nu a scris foarte mult din expertiză întrucât este foarte mult de citit precum și faptul că până la acel moment avea făcute doar niște însemnări proprii la obiectivul 13 care nu reprezentau un răspuns propriu-zis, ci doar o înșiruire de operațiuni existente în înscrisuri aparținând S.C. Tender S.A. Timișoara. Procedura de desemnare a experților respectivi pune sub semnul îndoielii obiectivitatea acestora, sens în care a solicitat refacerea procedurii (mențiuni ce au fost consemnate în procesul-verbal întocmit). Ulterior, prin ordonanța din data de 07.09.2005, dar comunicată la 31.11.2005 s-a respins solicitarea acestuia. Totodată, a apreciat că expertul Bejinariu se afla și în cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 27, pct. 9 C.proc.civ., la momentul întocmirii raportului de expertiză, respectiv exista vrăjmășie între el și una dintre părți.

De asemenea a arătat că se poate observa în mod clar chiar de la acest moment că instanța de judecată a efectuat cercetare judecătorească cu toate că în prealabil a constatat lipsa de procedură - contrar dispozițiilor art. 291 alin. 1 rap. la art. 314 alin. 1 și 2 C.proc.pen. din 1968, în vigoare la momentul respectiv - dispoziții care sunt sancționate ca și caz de nulitate absolută prev. de art. 281 alin. 1 lit. e) C.proc.pen. Toate normele imperative care se referă la prezența inculpatului arestat la judecată au în vedere, în mod evident, toată faza de judecată - reglementată ca atare de Codul de Procedură Penală și nu simpla etapă a dezbaterilor. În aceste condiții, este evident că instanța nu putea, în mod legal, să efectueze cercetare judecătorească. Pentru toate aceste considerente, este de observat că în cauză există un caz de nulitate absolută, fiind incidente dispozițiile art. 281 alin. 1 lit. e) C.proc.pen. referitoare la prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii.

S-a mai arătat că prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare cu încălcarea unor principii fundamentale ale procesului penal: principiul nemijlocirii și principiul aflării adevărului care garantează respectarea dreptului la un proces echitabil având în vedere că în cursul cercetării judecătorești efectuată în cauză, compunerea completului de judecată investit cu soluționarea dosarului a suferit mai multe modificări. Prin urmare, completul de judecată în compunerea în care a dispus soluția de condamnare nu a efectuat acte de cercetare judecătorească, în mod nemijlocit, referitor la faptele ce fac obiectul acuzațiilor aduse împotriva acestui inculpat.

S-a mai arătat că instanța de fond a dispus în mod greșit schimbarea încadrării juridice având în vedere că inculpata Dumitrescu Cicilia nu a avut anterior privatizării, dar nici ulterior privatizării calitatea de funcționar public astfel cum aceasta este definită în cuprinsul art. 147 C. pen. din 1969 raportat la art. 145 C. pen. din 1969 sau în cuprinsul art. 175-176 Cpen.

S-a mai arătat că în vederea stabilirii încadrării juridice prin raportare la dispozițiile art. 367 C. pen. nu trebuie avute în vedere limitele de pedeapsa ale celorlalte infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Tender Ovidiu-Lucian, respectiv instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, spălare de bani și înșelăciune. Or, având în vedere faptul că nu se poate identifica o infracțiune scop a grupului care să fie pedepsită cu detențiune pe viață sau care să fie sancționată cu o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 10 ani, încadrarea juridică în raport de noile dispoziții legale nu este art. 367 alin. 2 C. pen., ci art. 367 alin. 1 C. pen. Nu se poate susține din punct de vedere teoretic faptul că infracțiunea de instigare la abuz în serviciu imputată inculpatului Tender Ovidiu-Lucian în raport de coinculpății Cicilia Dumitrescu și Badea Marin poate intra în scopul pretinsului grup infracțional. Aceasta deoarece elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 367 C.pen. ca de altfel și cele ale art. 7 din Legea nr.39/2003 presupun, *per se*, ca membrii grupului infracțional să acționeze în același scop. Având în vedere același raționament, nici infracțiunea de abuz în serviciu nu poate constitui scopul unui grup infracțional organizat. Mai exact, "atunci când un grup infracțional organizat se constituie în vederea comiterii unei sau mai multor infracțiuni precis determinate, nu se poate reține un concurs de infracțiuni ci un concurs de calificări incompatibile între infracțiunea de constituire a grupului și instigarea la infracțiunea în vederea comiterii căreia s-a constituit grupul, ducă getul de instigare este săvârșit asupra altui membru al aceluiași grup".

S-a mai invocat, cu privire la solicitarea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 23 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic.

art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969, în infracțiunea de bancrută frauduloasă, prev. de art. 241 C.pen., greșita aplicare a dispozițiilor art. 5 C.pen. de către Tribunal. Ceea ce este important de observat este faptul că starea de fapt descrisă în cele două ordonanțe date de procurorul de caz care a schimbat încadrarea juridică cu privire la infracțiunea de bancrută frauduloasă este identică cu cea descrisă în rechizitoriu cu privire la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. b din Legea nr. 656/2002. Procurorul de caz Alina Bica a precizat în cuprinsul ordonanței de schimbare a încadrării juridice următoarele: "analizând starea de fapt reținută față de inc. Tender Ovidiu Lucian cu privire la săvârșirea infracțiunii de bancrută frauduloasă, prev. de art. 282 alin. 1 lit. a din Legea nr. 31/1990 rep., constată faptul că dat fiind noile reglementări în materie prin care acestei infracțiuni i-a fost modificat conținutul alternativ, urmează a se analiza dacă starea de fapt aferentă acesteia se circumscrie unei stări de fapt ilicite care nu mai are corespondență în domeniul penal sau dacă aceasta îmbracă, în continuare aspectul penal, prin constatarea întrunirii elementelor constitutive ale unei alte infracțiuni, prevăzute de legea penală" (p. 7 ordonanță). Modificările în discuție se referă tocmai la definiția debitorului din Legea nr.85/2006, definiție care avea ca și consecință imposibilitatea reținerii în continuare a infracțiunii de bancrută frauduloasă. În acest context, se poate astfel observa că schimbarea de încadrare juridică este realizată la data de 25.07.2006, la 5 zile de la momentul abrogării - în fapt, o dezincriminare *in concreto* - a infracțiunii de bancrută frauduloasă - operațiune nelegală. Tot în acest context trebuie precizat că instanța de fond a făcut o aplicare greșită a art. 5 din Codul penal. Așa cum se poate observa, dispozițiile art. 241 C.pen. reprezintă o lege penală mai favorabilă atât în raport de dispozițiile art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cât și în raport de art. 282 din Legea nr. 31/1990 respectiv art. 143 din Legea nr.85/2006.

În ceea ce privește fapta de înșelăciune imputată inculpatului Tender Ovidiu-Lucian, a intervenit o cauză care împiedică exercitarea acțiunii penale, respectiv prescripția specială a răspunderii penale, fapt ce impune încetarea procesului penal în baza art. 396 alin. 6 rap. la art. 16 alin. 1 lit. f), art. 155 alin. 4 și art. 154 alin. 1 lit. d) C.proc.pen. Raportat la învinuirea reținută, infracțiunea de înșelăciune s-a consumat în momentul în care Tender Ovidiu-Lucian, împreună cu Marian Iancu și Dumitrescu Cicilia au indus în eroare APAPS - Departamentul Postprivatizare în legătură cu îndeplinirea obligațiilor asumate de TENDER SA prin contractul de vânzare de acțiuni nr. 18/09.06.2003 de a efectua investiții tehnologice, de mediu și de capital de lucru la CAROM, în sensul că a comunicat acestei instituții prin intermediul auditorului SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL realizarea lor din surse proprii sau atrase TENDER SA.

Partea responsabilă civilmente **SC TENDER SA** a arătat că potrivit dispozițiilor art. 403 alin. 1 lit. c și d C.p.p., care au caracter imperativ, prima instanță trebuia să motiveze în fapt și în drept sentința pronunțată în ce privește acțiunea civilă a SC CAROM SA. Sentința penală apelată nu conține o argumentație logico-juridică referitoare la modul în care a fost soluționată acțiunea civilă, ci prima instanță s-a limitat în a face simple afirmații care nu pot ține loc de motivare nici în drept și nici în fapt. Din conținutul sentinței rezultă că acestor contracte doar li s-a atribuit termenul „nelegal” fără să se facă o cercetare a elementelor esențiale ale acestora, ori a modului în care au fost încheiate și executate. Ba mai mult decât atât, deși instanța se limitează la simple afirmații de genul „contract nelegal”, în conținutul sentinței acceptă ca valabil încheiate aceste convenții întrucât le analizează efectele și le consideră ca atare. S-a arătat că instanța de fond s-a pronunțat asupra unor cereri inexistente, pronunțând o *extra petita*, în disprețul principiului disponibilității, ceea ce contravine dreptului de dispoziție al părților dintr-un proces civil. Acțiunea civilă a CAROM nu conține niciun un capăt de cerere care să aibă ca obiect obligarea vreunuia dintre inculpați sau a părților responsabile civilmente la plata sumei de 195.021.698.075 ROL reprezentând obligații investiționale asumate de subscrisa prin contractul de privatizare nr. 18/09.06.2003 și neachitate, drept pentru care orice dispoziție a instanței referitoare la această sumă va trebui înlăturată de instanța de control judiciar, întrucât nesocotește de plano principiul dreptului de dispoziție al părților din procesul civil reglementat de art. 9 din Codul de procedură civilă.

O a doua critică pe care o aduce sentinței instanței de fond în ce privește modul în care a soluționat acțiunea civilă o constituie obligarea TENDER SA la plata de dobânzi și

penalități aferente pretinsului debit, care ar trebui să fie calculate potrivit legislației fiscale pentru perioada de la data producerii prejudiciului până la data executării obligației de plată.

Apelul formulat conține o expunere pe larg a stării de fapt, a probatoriului administrat și a motivelor pentru care fiecare dintre acuzațiile aduse inculpatului Tender nu sunt fondate dar și motivele pentru care operațiunile comerciale ce fac obiectul prezentei cauze sunt perfect legale fiind operațiuni comerciale încheiate în condițiile legii. De asemenea este criticat modul în care prima instanță a înțeles să își motiveze sentința apelată.

Se solicită instanței de control judiciar ca în raport de temeiurile de drept invocate, analizate în strânsă legătură cu criticile de nelegalitate și netemeinicie enunțate, să pronunțe o hotărâre prin care să dispună admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și, în principal, trimiterea cauzei la Tribunalul București pentru administrarea de probe și dezbaterea fondului potrivit normelor atât din Codul de procedură penală cât și din Codul de procedură civilă, și în subsidiar, rejudecând acțiunea civilă, să o respingă ca neîntemeiată.

Partea civilă **Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului - A.A.A.S.** a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței primei instanțe, prin pronunțarea unei noi hotărâri în sensul admiterii pretențiilor sale, în sensul obligării inculpaților la plata sumei care reprezintă prejudiciul total stabilit prin actul de sesizare și cauzat societății comerciale SC RAFO SA Onești și implicit Statului Român. Arată că în mod neîntemeiat i-a fost respinsă cererea de constituire ca parte civilă motivat de faptul că "...acțiunile inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR ce prezintă relevanță penală în cauză nu au niciun fel de legătură cu AVAS (instituție publică ce în iunie 2003 a cedat TENDER SA pachetul de 51% acțiunile pe care îl deținea la CAROM SA), inculpatul urmând a fi condamnat numai în raport cu faptele comise în dauna SC RAFO SA". Prima instanță nu a luat în considerare ca SC TENDER SA, prin achiziționarea pachetului de acțiuni deținut de AVAS (actuala AAAS), în numele Statului Român la SC SA Onești, nu avea cum să nu aibă calitate procesuală, fiind acționar la această societate (până la cesiunea acțiunilor către SC Balkan Petroleum Ltd.).

După înregistrarea apelurilor pe rolul Curții de Apel București, completul inițial a dispus extinderea unor măsuri asigurătorii dispuse anterior prin încheierea de ședință din data de 11.05.2015. În urma pronunțării acestei încheieri completul de judecată a fost recuzat de către apărătorii inculpatului Tender, cererea de recuzare fiind admisă de către un alt complet de judecată.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu la completul C13 A care a dispus preschimbarea termenului de judecată de la data de 17.06.2015 la data de 03.06.2015.

În fața instanței de apel au fost reaudiați inculpații, cu excepția inculpatului Basaran Kadri Mazhar – care s-a sustras de la judecată – și a fost administrată proba cu înscrisuri. De asemenea, la termenul de judecată din data de 03.06.2015 au fost respinse celelalte mijloace de probă a căror administrare a fost solicitată de părți pentru motivele expuse în încheierea de ședință de la acea dată.

Examinând hotărârea apelată prin prisma motivelor de apel invocate cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art.417 alin. (2) C. proc. pen., Curtea constată următoarele:

Tribunalul a analizat în mod corect situația de fapt, prin raportare la ansamblul probatoriului administrat în ambele faze ale procesului penal.

Totodată, efectuând propriul demers analitic, cu privire la situația de fapt prin raportare la ansamblul probatoriului administrat atât în faza de urmărire penală, în fața Tribunalului și în prezenta cale de atac, Curtea reține în primul rând că inculpații au arătat în mod constant că nu neagă existența actelor juridice ce vor fi analizate în continuare, dar consideră că aceste acte juridice au reprezentat raporturi comerciale legale între societățile comerciale în activitatea cărora erau implicați. De asemenea, fiecare dintre inculpați a arătat că aceste raporturi juridice era necesare desfășurării activității societăților comerciale, fiind benefice pentru situația financiară a acestora. Cu

alte cuvinte, în esență, inculpații nu contestă situația de fapt, ci doar interpretarea pe care i-au dat-o acesteia organele de urmărire penală și Tribunalul, în sensul că aceasta îmbracă haină penală.

Inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN este administratorul de fapt și persoana de decizie pentru SC VGB IMPEX SRL București și SC VGB OIL SRL București, fiind în același timp și directorul general și unicul reprezentant al BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate la care acționar cu 50% acțiuni era SC VGB INVEST SA București.

De asemenea, inculpatul este directorul general al FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware, societate care de asemenea, a desfășurat relații comerciale cu SC CAROM SA Onești, fiind societatea care importa în numele SC CAROM SA Onești țiței de pe piața internațională a petrolului și exporta în numele acesteia produsele petroliere finite.

Cele 3 societăți comerciale, SC VGB INVEST SA București, SC VGB IMPEX SRL București și SC VGB OIL SRL București fac parte din „grupul de firme VGB”, controlat și administrat de IANCU ALEXANDRU MARIAN, grup la care sunt afiliate și firmele FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware și BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate care din iulie 2003 a devenit acționar cu aprox. 49% acțiuni la SC RAFO SA Onești, iar din septembrie 2004 a devenit acționar și la SC CAROM SA Onești cu 51% acțiuni.

Inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN era acționar cu 90% și președinte al Consiliului de Administrație al SC TENDER SA Timișoara, fiind persoana de decizie pentru această societate, care hotăra relațiile comerciale și financiare pe care aceasta urma să le desfășoare, și a fost în același timp persoana care a susținut intrarea în relațiile comerciale a BALKAN PETROLEUM LTD căreia i-a cesionat în anul 2004 fără a încasa prețul cesiunii, pachetul de acțiuni de 51%, deținut la SC CAROM SA Onești.

De asemenea, TENDER OVIDIU LUCIAN prin intermediul părții responsabile civilmente SC TENDER SA Timișoara, era acționar majoritar la SC PROSPECȚIUNI SA și SC ATLAS GIP SA.

Inculpata DUMITRESCU CICILIA a ocupat în anul 2002 funcția de director comercial la SC CAROM SA Onești, iar în perioada 1.01.2003-28.03.2005 - funcția de președinte al Consiliului de Administrație și director general al acestei societăți.

Inculpata BADEA MARIN, era administrator special al CAROM SA numit prin Ordinul nr.92 al Ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

În ceea ce privește SC CAROM SA Onești, această societate era o societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J.04/855/1991, având ca obiect principal de activitate „fabricarea cauciucului sintetic”, cu un capital social subscris și vărsat în valoare de 213.821.025.000 ROL, fiind o societate de tip deschis, cotată pe piața de capital.

În perioada iunie 2002-iunie 2003 societatea a fost condusă, printre alții, de un administrator special, în persoana inculpatului Badea Marin, iar din luna iunie 2003 președinte al Consiliului de Administrație și directorul general al acesteia a fost aleasă inculpata Dumitrescu Cicilia, inculpatul Badea Marin ocupând în continuare funcția de membru în Consiliul de Administrație.

Din adresa nr. 4939/25.06.2002 emisă de SC CAROM SA către SC SIF MOLDOVA SA rezultă că, la data de 25.06.2002, acționarii SC CAROM erau APAPS, cu 51% acțiuni; SIF MOLDOVA SA, cu 43% acțiuni; și alți acționari cu diferența de acțiuni.

La acel moment SC CAROM SA Onești făcea parte din programul PSAL, ce era în atenția Băncii Mondiale și a instituțiilor financiare internaționale, iar APAPS, în calitate de acționar majoritar, a hotărât prin Ordinul nr.11/5.09.2002 ca în baza art.16 din Legea nr.137/2002 să instituie procedura de administrare specială cu privire la SC CAROM SA Onești și să pregătească această societate în vederea privatizării. În acest scop a fost emisă „oferta de vânzare acțiuni” ce cuprindea: condițiile pe care trebuia să le îndeplinească potențialul cumpărător pentru a participa la licitație; necesarul financiar pentru investițiile tehnologice ce trebuiau efectuate în societate, în valoare de 40.308.000 USD; necesarul pentru capitalul de lucru, în valoare de 8.200.000 USD.

De asemenea, dată fiind situația financiară dificilă în care se afla societatea și pentru a preîntâmpina o eventuală cădere a acesteia sub incidența Legii de reorganizare

judiciară și a falimentului nr.64/1995, APAPS a hotărât ca administrator special să fie numit inculpatul Badea Marin, sens în care a fost emis Ordinul nr.92/20.05.2002.

Pentru a exista o clară delimitare a atribuțiilor pe care administratorul special trebuia să le îndeplinească în legătură cu societatea, între inculpatul Badea Marin, pe de o parte și APAPS pe de altă parte, s-a încheiat contractul de mandat nr.1014/DAP din 28.05.2002, modificat ulterior prin actele adiționale nr.1/24.06.2002 și nr.2/21.01.2003 din care rezultă faptul că inculpatul avea următoarele atribuții în cadrul mandatului ce-i fusese încredințat:

- să inițieze toate demersurile necesare pentru ca, pe perioada administrării speciale, societatea să fie supravegheată financiar și să se respecte disciplina economico-financiară vizând graficul de reeșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii;
- să vegheze ca societatea să nu cadă sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului nr.64/1995;
- să întreprindă acțiuni de supraveghere financiară asupra societății;
- să încheie acele contracte care avantajau SC CAROM SA Onești în relația cu alte societăți comerciale.

În legătură cu această obligație, inculpatul Badea a arătat în mod constant că nu avea nici o atribuție expresă contractuală de a încheia doar acte juridice favorabile societății, așa cum se arată în rechizitoriu. Trebuie menționat că, indiferent de statutul administratorului, special sau normal, orice administrator are, în esență, o obligație principală; această obligație este aceea de a reprezenta cu bună credință interesul societății și de a întreprinde doar acele acțiuni care sunt în interesul societății. Din acest punct de vedere trebuie observat că susținerile inculpatului nu sunt relevante în ceea ce privește implicarea sa în activitatea SC CAROM SA.

Conform raportului de auditare a conturilor anuale, precum și din certificarea bilanțului aferent anului 2001, anterior privatizării SC CAROM SA care a avut loc în anul 2003, SC CAROM SA Onești avea la 31.12.2001 o cifră de afaceri de 948.803.983.000 lei, fără să fie constituite provizioane de pierdere sau de depreciere.

La acest moment Curtea consideră oportun a menționa cât de „benefice” au fost pentru situația acestei societăți actele juridice încheiate de către inculpați și constată că din certificatul de atestare fiscală nr.R.1182 din 2.09.2002 eliberat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău rezultă că SC CAROM SA Onești datora bugetului de stat la 30.06.2002, taxe și impozite în valoare de 384.632.300.761 lei, datorie care s-a multiplicat exponențial urmare a înregistrărilor în contabilitatea SC CAROM SA Onești a tuturor contractelor încheiate cu SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara, datoria acesteia la bugetul de stat fiind la data întocmirii actului de sesizare al instanței de 8.230.889.508.630 lei ROL. Având în vedere starea financiară a societății anterior și ulterior încheierii contractelor ce au „salvat” SC Carom SA se poate observa cu destulă ușurință că impactul acestor contracte și al administrării societății de către inculpații din cauza de față a fost unul devastator pentru starea societății.

De la bun început trebuie arătat că motivația inculpaților Tender și Iancu pentru preluarea CAROM și RAFO a fost derivată din obiectul de activitate al acestor societăți și dorința inculpaților de a se asigura că societățile ai căror administratori de fapt sau de drept erau, respectiv SC VGB IMPEX SRL București, SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara, dobândesc poziții cheie în relațiile cu CAROM și RAFO, situație ce ulterior le-a permis inculpaților însușirea resurselor financiare și materiale pe care aceste societăți le aveau.

Motivul pentru care Curtea face referire atât la SC CAROM, cât și RAFO, este acela că modul de operare pe care l-au pus în practică inculpații Iancu și Tender în cazul CAROM a fost folosit de aceștia și cu ocazia privatizării RAFO, fapte pentru care însă, criticabil, s-a dispus o soluție de netrimitere în judecată de către unul dintre procurorii de caz (Alina Bica), motivele probabile ce au stat la baza acestei soluții devenind „publice” abia în cursul anului 2014.

Revenind la situația CAROM, Curtea constată că dosarul de prezentare pentru privatizare al SC CAROM SA Onești prevedea două criterii de precalificare pe care trebuia să le îndeplinească potențialul cumpărător și pe care partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara nu le îndeplinea, respectiv să aibă o experiență de minim 10 ani în domeniul principal de activitate al societății privatizate, acela de producere a

cauciucului sintetic, și să dețină o cifră de afaceri mai mare de 50 milioane USD. Aceste două criterii de precalificare au fost introduse în dosarul de prezentare al SC CAROM SA Onești prin Nota de privatizare privind „propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de APAPS la SC CAROM SA Onești”, emisă de Departamentul de Privatizare din cadrul APAPS și aprobată prin Hotărârea Colegiului de Conducere al acestei instituții nr.32/22.08.2002.

SC Tender SA și societățile controlate de inculpatul Iancu nu îndeplineau aceste criterii de precalificare.

Astfel, inculpații aveau nevoie fie să găsească o societate ce întrunea aceste condiții, fie să asigure transformarea SC TENDER SA Timișoara în creditorul SC CAROM SA Onești, urmată de forțarea modificării criteriilor enumerate anterior.

Între SC CAROM SA Onești și SNP PETROM SA București s-au derulat relații comerciale de vânzare-cumpărare, urmare cărora prima societate deținea calitatea de debitor față de cea de-a doua, având o datorie în valoare de 345.388.619.239 ROL. SC ATLAS GIP SA și SC PROSPECTIUNI SA, societăți administrate în fapt de inculpatul Tender, erau singurele societăți din România care puteau acorda asistență în materie de prospectiuni geologice către SNP PETROM SA București. Profitând de această situație, inculpatul Tender a emis adresa nr.233/10.04.2002 prin care comunica SNP PETROM SA faptul că SC TENDER SA Timișoara era interesată în a prelua creanța pe care aceasta o deținea asupra SC CAROM SA Onești și îi solicita să fie de acord cu încheierea unui contract de cesiune de creanță în acest sens. SNP PETROM SA București, prin adresa nr.594/19.04.2002, i-a comunicat părții responsabile civilmente SC TENDER SA Timișoara, faptul că este de acord cu încheierea unui astfel de contract de cesiune de creanță, în situația în care termenul de eșalonare la plată a creanței ce va fi preluată va fi de maxim 1 an, și nu de 5 ani, cum i se propusese. Inculpatul Tender Ovidiu Lucian a propus SNP PETROM SA, prin adresa nr.241/2002, intervenția SC ATLAS GIP SA și SC PROSPECTIUNI SA în calitate de fidejutori în viitorul contract ce urma a fi încheiat, cu menținerea clauzelor propuse inițial.

Ca atare, așa cum rezultă și din declarațiile martorilor angajați ai SNP PETROM SA București, Consiliul de Administrație al acestei societăți a fost de acord, la data de 21.05.2002, cu solicitarea SC TENDER SA Timișoara, privind cesionarea creanței deținute asupra SC CAROM SA Onești, deoarece, pe de o parte, inițiativa de realizare a contractului i-a aparținut acestei societăți, prin Tender Ovidiu Lucian, care a insistat în încheierea lui, iar pe de altă parte, SNP PETROM SA București a considerat oportună menținerea relațiilor comerciale cu SC ATLAS GIP SA și SC PROSPECTIUNI SA, astfel că s-a considerat că aceste argumente sunt suficiente pentru încheierea contractului și garantarea executării lui.

La data de 30.05.2002, între SNP PETROM – Sucursala Arpechim, în calitate de cedent, și SC TENDER SA Timișoara, prin inculpatul Tender Ovidiu Lucian, în calitate de cesionar, în solidar cu SC PROSPECTIUNI SA și SC ATLAS GIP SA, în calitate de fidejutori, s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr.402/4.06.2002, prin care creanța în valoare de 345.388.619.239 ROL deținută asupra SC CAROM SA Onești a fost preluată de către SC TENDER SA Timișoara care, în acest fel, a devenit creditorul SC CAROM SA Onești.

La datele de 5.06.2002 și 6.06.2002 Tender Ovidiu Lucian emite împuternicirile nr.2409 și nr.265, prin care îi dădea dreptul inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN ca, în numele SC TENDER SA Timișoara, să semneze orice documente necesare, în vederea recuperării creanței pe care această societate o deținea asupra SC CAROM SA Onești, a participării în numele acesteia la administrarea specială a societății și la implicarea sa în privatizarea acesteia. Explicația dată de inculpatul Tender privind faptul că l-a ales pe inculpatul Iancu să reprezinte interesele SC TENDER SA a fost aceea că era mai oportun ca inculpatul Iancu să participe la activitatea CAROM, fiind mai bine informat decât inculpatul Tender despre situația și activitatea acestei societăți, realitatea fiind de fapt aceea că cei doi acționau în comun pentru preluarea CAROM.

Partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, prin adresa nr.266/5.06.2002, semnată de inculpatul Tender Ovidiu Lucian, i-a comunicat SC CAROM SA Onești că este creditorul său cu suma de bani mai sus menționată, preluată prin contractul de cesiune de creanță nr.402/2002, solicitându-i acesteia să își achite

datoria, deoarece în caz contrar vor fi percepute penalități și dobânzi. SC TENDER SA Timișoara a mai emis către SC CAROM SA Onești notificările nr.125/N din 14.06.2002 și 286/2.07.2002, prin care reînvedera acestei societăți că a fost încheiat contractul de cesiune de creanță nr.402/2002 și că este creditorul său, motiv pentru care solicita acordarea dreptului de a participa la administrarea specială instituită.

Inculpata DUMITRESCU CICILIA a întocmit, la data de 20.06.2002, în calitate de director al Direcției Economice, un referat în atenția Consiliului de Administrație, în care preciza că între SC CAROM SA Onești și SC TENDER SA Timișoara s-a purtat o corespondență vizând solicitarea acestei societăți de a-i fi plătită datoria, în sumă de 345.388.619.239 lei. Conform declarațiilor date de către inculpată, în urma acestei corespondențe, SC TENDER SA Timișoara a fost de acord să amâne plata creanței de către SC CAROM SA Onești, dacă această societate va încheia un contract ferm de exclusivitate în comerțul cu benzine auto, rezultate din procesul de producție, cu singura societate agreată de SC TENDER SA Timișoara, respectiv cu SC VGB IMPEX SRL București, societate a cărei persoană de decizie și administrator de fapt era inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN. Același lucru l-a impus SC TENDER SA Timișoara, prin același inculpat și societate, și cu privire la celelalte categorii de produse pe care SC CAROM SA Onești le distribuia pe piața din România.

Mai mult decât atât, tot la data de 20.06.2002, inculpata DUMITRESCU CICILIA, a mai întocmit o informare adresată aceluiși for de conducere, în care relua faptul că noul creditor al societății TENDER SA Timișoara, prin adresa nr.265 l-a desemnat pe inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN drept împuternicit al său, conferindu-i acestuia dreptul de a semna orice documente în numele societății.

Urmare a acestor două demersuri realizate de inculpata DUMITRESCU CICILIA și profitând de sprijinul ce i-a fost acordat în cadrul Consiliului de Administrație de către inculpatul BADEA MARIN, în calitate de administrator special, la data de 5.07.2002 între SC CAROM SA Onești, reprezentată de inculpata DUMITRESCU CICILIA, și SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de martorul IANCU OCTAVIAN, s-au încheiat contractele nr. 239 și 240 de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă, de uleiuri minerale, carburanți și alte produse realizate de către SC CAROM SA Onești. Odată cu încheierea acestor două contracte de vânzare-cumpărare cu clauză de exclusivitate pentru SC VGB IMPEX SRL București s-a limitat legătura SC CAROM SA cu piața comercială din România, în sensul că accesul său la piață se putea realiza doar prin intermediul și în condițiile dorite de SC VGB IMPEX SRL București. Referitor la persoana care a negociat și încheiat contractul, în discuție, pentru SC VGB IMPEX SRL București, deși acesta apare încheiat în numele martorului IANCU OCTAVIAN, din declarația dată de martora POPA LUCICA și inculpata Dumitrescu rezultă că a fost negociat în fapt și semnat de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN.

Un alt aspect important care trebuie avut în vedere este acela că aceste contracte au fost avizate și de către administratorul special de la acea dată al SC CAROM SA Onești, inculpatul BADEA MARIN, așa cum s-a reținut și în expertiza financiar-contabilă dispusă în cauză. Cum în mod corect s-a reținut în actul de sesizare a instanței, semnătura inculpatului BADEA MARIN era obligatorie deoarece dreptul de avizare i-a fost acordat de către APAPS urmare a raportului preliminar privind situația economico-financiară și juridică a SC CAROM SA Onești, întocmit de către inculpat în calitate de administrator special, la 10.06.2002, prin care acesta solicita APAPS „pentru evitarea creării unei situații explozive, extinderea contractului său de mandat, în sensul acordării unor puteri decizionale sporite și a obligativității avizării tuturor actelor economico-financiare legate de situația patrimonială creanțe, debite, încasări, plăți și altele”, lucru care s-a și întâmplat.

Analizându-se clauzele contractuale stabilite de cele două părți se poate constata că referitor la termenul de plată al produselor nu s-a prevăzut nicio dispoziție, din contractul astfel „negociat”, rezultând că SC VGB IMPEX SRL București putea să achite oricând dorește produsele petroliere primite de la SC CAROM SA Onești, termenul de plată al acestora putând fi prorogat *sine die*. Această „eroare” nu s-a constatat însă și în cazul contractului de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.239/5.07.2002 încheiat între aceleași părți, având ca obiect vânzarea altor produse decât uleiurile minerale (carburanți), realizate de SC CAROM SA Onești, unde legal s-a prevăzut că

termenul de plată va fi de 5 zile de la emiterea facturii. Ulterior s-a dispus emiterea unei adrese de către SC CAROM SA Onești, în atenția inculpatului Iancu, prin care i se solicita acestuia să fie de acord cu inserarea în contract a unei clauze care să prevadă termenul de plată pentru SC VGB IMPEX SRL București față de facturile emise, contractul fiind rectificat și aprobat prin hotărârea nr.11/3.08.2002 a Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești, în procesul-verbal întocmit în acest sens consemnându-se faptul că „analizându-se relațiile comerciale dintre SC TENDER SA Timișoara, SC VGB IMPEX SRL București și SC CAROM SA Onești s-a ratificat încheierea contractelor de distribuție exclusivă nr.239/5.07.2002 și 240/5.07.2002”

În ceea ce privește aceste contracte de distribuție exclusivă, inculpații au arătat în mod constant că acestea nu au fost respectate, în sensul că SC CAROM a avut în continuare relații comerciale și cu alte societăți. Aceste susțineri, care de altfel nu sunt probate conform înscrisurilor și expertizelor aflate la dosarul cauzei, nu sunt oricum relevante având în vedere că potrivit declarațiilor date de către inculpata Dumitrescu și de către martorii audiați, marea majoritate a raporturilor comerciale pe care le avea CAROM erau cele de distribuție cu fosta SC VGB IMPEX SRL București. Astfel, chiar dacă am accepta veridicitatea susținerilor inculpaților în sensul că aceste clauze de exclusivitate nu au fost respectate întocmai, acest aspect nu are relevanță din moment ce covârșitoarea majoritate a veniturilor pe care le realiza CAROM proveneau din raporturile comerciale cu societatea condusă de inculpatul Iancu.

De altfel, pentru a garanta caracterul de exclusivitate al raporturilor comerciale dintre cele două societăți inculpații au mai încheiat prin intermediul SC VGB IMPEX SRL București încă 4 acorduri de finanțare cu SC CAROM SA Onești, acorduri negociate ca parte integrantă în contractul de distribuție exclusivă nr.240/5.07.2002, prin care se prevedea că SC VGB IMPEX SRL București va finanța activitatea de producție a SC CAROM SA Onești în vederea obținerii benzinelor auto, cu achitarea integrală a tuturor datoriilor ce implicau producerea și distribuția acestora, prevăzând însă în același timp obligația pentru SC CAROM SA Onești, în calitate de finanțat, să pună la dispoziția SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de finanțator, întreaga producție de benzină auto obținută pentru realizarea contractului cu distribuție exclusivă nr.240/5.07.2002.

Astfel, indiferent de respectarea sau nerespectarea clauzei de exclusivitate, deși intenția inculpaților de a crea aceste raporturi de exclusivitate este una foarte clară, prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare s-a reușit crearea unei dependențe financiare a CAROM față de SC VGB IMPEX SRL, în condițiile în care modalitatea de distribuție și plată era practic hotărâtă de SC VGB IMPEX SRL București. Această situație a fost determinată în esență de acțiunile inculpatului Tender față de SC CAROM SA Onești, în sensul că acesta a impus încheierea contractelor mai sus menționate, indicându-le ca și soluție pentru amânarea plății creanței pe care o deținea în calitate de creditor, precizând că singura societate pe care o agreează în acest sens este SC VGB IMPEX SRL București și a faptului că inculpatul Iancu, administratorul de fapt al SC VGB IMPEX SRL București era în același timp și împuternicitul SC TENDER SA Timișoara în relația cu SC CAROM SA Onești, comunicând în mod direct Consiliului de Administrație doleanțele acesteia. Bineînțeles, acțiunile celor doi inculpați menționați anterior au fost sprijinite din interiorul SC CAROM SA Onești chiar de persoanele de decizie ale acestei societăți, care ar fi trebuit să-i apere interesele, respectiv inculpații Dumitrescu și Badea.

Relațiile comerciale dintre SC CAROM SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București desfășurate în baza contractelor de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă au fost următoarele:

- în perioada în care S.C. CAROM S.A. Onești s-a aflat sub administrare specială, în baza contractelor mai sus menționate, valoarea totală a facturilor fiscale emise de SC CAROM SA Onești către SC VGB IMPEX SRL București a fost de 3.994.380.847.749 ROL, iar încasările primite (direct sau prin compensări cu produse petroliere) de la SC VGB IMPEX SRL București au fost de 2.609.679.671.694 ROL, rezultând la data de 4.09.2003 un debit al SC VGB IMPEX SRL București față de SC CAROM SA Onești în sumă de 1.384.701.176.055 ROL, reprezentând facturi neachitate aferente acestui contract emise în perioada 22.10.2002-6.06.2003.

- din analiza facturilor fiscale emise de SC CAROM SA Onești către SC VGB IMPEX SRL București rezultă că datoria acesteia a crescut, în aceeași perioadă, cu suma de 50.210.494.028 ROL, reprezentând facturi fiscale emise pentru alte mărfuri achiziționate, în baza celui alt contract de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.239 din 5.07.2002.

- VGB IMPEX SRL București a achitat din produsele primite în baza contractului de vânzare-cumpărare cu clauză de distribuție exclusivă nr.240/5.07.2002 suma de 2.609.679.671.694 ROL, rămânând restantă la plată față de SC CAROM SA Onești cu suma totală de 1.434.911.670.083 ROL.

Se constata astfel că în perioada 22.10.2002-6.06.2003 SC VGB IMPEX SRL București a primit de la SC CAROM SA Onești produse petroliere purtătoare de accize și taxe către bugetul de stat, pe care însă nu le-a plătit în totalitate, fără a-i fi calculate penalități sau dobânzi așa cum prevedeau dispozițiile legale, tocmai datorită poziției privilegiate pe care o avea prin inculpatul Iancu în relația cu SC CAROM SA Onești.

Referitor la debitele și penalitățile datorate bugetului de stat de către SC CAROM SA Onești ca urmare a neachitării la timp a datoriilor înregistrate în urma livrărilor de mărfuri către diverși clienți, inclusiv SC VGB IMPEX SRL București, s-au constatat următoarele:

- la data de 30.04.2002 SC CAROM SA Onești datora bugetului de stat suma de 384.622.300.741 ROL, din care accize în sumă de 67.435.840.129 ROL, ca debit principal + 204.087.175.802 ROL majorări + 2.476.347.659 ROL penalități;

- la data de 30.06.2003, SC CAROM SA Onești datora bugetului de stat suma de 4.189.825.102.467 ROL din care 2.456.320.138.395 ROL accize + 366.628.780.769 ROL TVA + diferența constând în penalități;

- la 31.12.2003 SC CAROM SA Onești datora bugetului de stat, suma de 5.108.371.454.039 ROL;

- la 31.12.2004 SC CAROM SA Onești datora bugetului de stat suma de 8.458.865.929.992 ROL.

În legătură cu această situație, expertiza financiar contabilă dispusă în cauză a constatat că înregistrarea acestor datorii a fost posibilă datorită faptului că gama de produse obținute de SC CAROM SA Onești în procesul de producție era restrânsă în principal, la uleiuri minerale și cauciuc sintetic și ca atare resursele financiare ale acestei societăți proveneau în principal din încasarea contravalorii produselor finite, și în secundar din finanțările făcute inițial de SC VGB IMPEX SRL București, atunci când s-a pornit producția.

Însă, uleiurile minerale care au fost produse și care ar fi trebuit să ofere în principal sursa financiară pentru existența societății, au fost livrate în principal către SC VGB IMPEX SRL București, conform contractului de exclusivitate, iar urmare a neplății acestora s-au acumulat în parte datoriile mai sus menționate.

Analizând fluxul financiar de care dispunea SC CAROM SA și situația datoriilor acumulate de către societate față de statul român, Curtea nu poate achiesa la susținerile inculpaților privind oportunitatea încheierii acestor contracte de vânzare-cumpărare dintre CAROM și SC VGB IMPEX SRL. Inculpații au arătat că la acel moment CAROM avea nevoie de aceste contracte și că încheierea unor astfel de contracte de distribuție exclusivă era un procedeu des întâlnit la acel moment în piață, aspecte ce ar fi putut fi reale în ipoteza în care scopul acestor contracte nu ar fi fost de la bun început prejudicierea acestei societăți. În condiții normale aceste contracte puteau fi un real ajutor din punct de vedere pentru CAROM, dar inculpații nu au avut niciodată intenția de îmbunătăți situația financiară a acestei societăți ci, dimpotrivă, de a o devaliza și de a profita de pe urma resurselor ei. Or, în aceste condiții, încheierea acestor contracte nu putea conduce decât la un singur rezultat, respectiv prejudicierea SC CAROM SA.

În urma încheierii tuturor acestor contracte, SC CAROM SA Onești a dobândit o dependență financiară și comercială totală, pe de o parte față de SC TENDER SA Timișoara, în calitate de debitor al acesteia, iar pe de altă parte față de SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de distribuitor exclusiv al său.

Mai mult, inculpații au considerat oportun ca SC CAROM SA Onești să încheie cu SC VGB IMPEX SRL București un contract care să aibă ca obiect deschiderea unui punct de lucru la Timișoara, în cadrul SC SOLVENTUL SA, societate a cărei incintă

alcătuită din rezervoare și instalații se afla sub controlul SC VGB IMPEX SRL București, în baza unui contract de închiriere.

Revenind la modul în care s-a desfășurat activitatea infracțională a inculpaților, Curtea constată că inculpatul Badea, în calitate de administrator special, a întocmit o anexă la Nota de fundamentare înaintată APAPS, prin care informa această instituție că urmare a încheierii contractului de cesiune de creanță nr.402/4.06.2002 între SNP PETROM – Sucursala Arpechim și SC TENDER SA Timișoara, ultima societate a dobândit asupra SC CAROM SA Onești o creanță în valoare de aproximativ 343 miliarde lei, și a împuternicit SC VGB IMPEX SRL București să o reprezinte în recuperarea acesteia. Se mai preciza că la data de 20.07.2002 SC VGB IMPEX SRL București a început să finanțeze producția de benzine auto a SC CAROM SA Onești, motiv pentru care aprecia oportună deschiderea unui punct de lucru la Timișoara, în SC SOLVENTUL SA, deoarece acolo dispune de toată logistica și dotările necesare, deși, astfel cum rezultă din actele depuse la dosar și din analiza fluxului financiar dintre cele două societăți, finanțarea promisă de SC VGB IMPEX SRL a fost de scurtă durată și a constat nu în resurse financiare propriu zise, ci în livrări de materie primă.

La data de 16.10.2002 inculpatul Tender, prin partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, a emis o adresă către SC CAROM SA Onești, în atenția inculpatului Badea, prin care îi solicita acestuia să emită în numele SC CAROM SA Onești o adresă către APAPS în care să precizeze că SC TENDER SA Timișoara deține o creanță asupra societății de aproximativ 13 milioane USD, despre care potențialii investitori ar trebui să ia la cunoștință, situație urmare căreia ar trebui să se propună alte condiții de precalificare decât cele inițiale. Se mai solicita ca SC CAROM SA Onești să propună APAPS drept criteriu de precalificare necesitatea ca potențialul cumpărător să aibă aptitudinea de a achita creanța față de SC TENDER SA Timișoara și să ofere garanții în acest sens și, de asemenea, ca acesta să dețină o cifră de afaceri de peste 50 milioane USD, indicându-se totodată că în situația în care SC CAROM SA Onești nu va agree această propunere și nu va notifica APAPS, se va apela la dispozițiile Legii nr.64/1995 (privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului).

Prin adresa nr.8979/22.10.2002 inculpații Dumitrescu și Badea au notificat APAPS în legătură cu faptul că SC TENDER SA Timișoara a preluat creanța de 345.388.619.239 ROL de la SNP PETROM – Sucursala Arpechim asupra SC CAROM SA Onești și au solicitat conducerii APAPS instituirea unor alte criterii de precalificare, în sensul celor solicitate de către inculpatul Tender. Cu aceeași ocazie a fost făcut cunoscută și poziția SC TENDER SA Timișoara, care arătase că în cazul în care cerințele sale nu sunt îndeplinite întocmai, va declanșa procedura de reorganizare judiciară și faliment, prevăzută de Legea nr.64/1995.

Contrar susținerilor inculpatului Tender, Curtea constată că programul PSAL 1 reprezenta un acord încheiat de Guvernul României și acceptat de *board*-ul Băncii Mondiale care avea ca obiective îndeplinirea unor reforme structurale, îmbunătățirea cadrului macroeconomic, restructurarea, reformare și privatizarea întreprinderilor mari de stat. Faptul că SC CAROM se afla în cadrul acestui program nu împiedica intrarea în procedura falimentului a acestei societăți, acest rezultat fiind posibil în condițiile în care putea intra în faliment orice societate comercială. În contra afirmațiilor inculpatului Tender este și faptul că potrivit contractului de administrare specială pe care această instituție îl încheiase cu inculpatul Badea rezulta faptul că principala obligație pe care acesta o avea față de acționarul majoritar era inițierea tuturor demersurilor necesare pentru ca pe perioada administrării speciale să se evite intrarea societății sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului. Prin urmare, susținerile inculpatului Tender, în sensul că APAPS nu putea fi supusă unei presiuni din partea SC TENDER SA cu privire la situația CAROM, nu sunt reale.

Rezultatul atitudinii SC Tender SA și a inculpatului Tender a fost acela că prin Hotărârea nr.8/20.02.2003 a Colegiului de Conducere al APAPS s-a hotărât înlocuirea criteriilor de precalificare existente inițial, pe care SC TENDER SA Timișoara nu le îndeplinea, cu unicul criteriu solicitat și anume „dacă potențialul investitor are capacitatea de a achita creanța deținută de SC TENDER SA Timișoara asupra SC CAROM SA Onești și își asumă în scris un angajament odată cu oferta depusă la APAPS

pentru cumpărarea pachetului de acțiuni”, atunci acesta poate oferta achiziționarea pachetului de 51% acțiuni deținut de APAPS la SC CAROM SA Onești.

De menționat faptul că SC VGB OIL SRL declanșase procedura de ofertă publică pentru achiziționarea pachetului de acțiuni de 43% deținut de SIF MOLDOVA SA, în timp ce SC VGB IMPEX SRL București era deja unicul distribuitor de produse petroliere al CAROM.

Unul dintre elementele principale care atestă înțelegerea prealabilă existentă între inculpații Iancu și Tender referitor la acțiunile ce se derulau în legătură cu SC CAROM SA Onești este faptul că banii pe care i-a utilizat SC TENDER SA Timișoara pentru achiziționarea dosarului de prezentare al SC CAROM SA Onești proveneau din conturile SC VGB IMPEX SRL București. Din nota de constatare tehnico-științifică nr.692/D/P/2005 din 07.08.2006 întocmită de specialiștii din cadrul DIICOT a rezultat, ca urmare a verificării debitărilor și creditărilor efectuate pe conturile bancare ale SC VGB IMPEX SRL București, SC TENDER SA Timișoara și APAPS, că la data de 24.02.2003 între aceste societăți comerciale s-a derulat o tranzacție financiară din dispoziția inculpatului Iancu, care a dispus ca fratele său, Iancu Octavian, care era administrator și împuternicit pe conturile SC VGB IMPEX SRL București, să efectueze transferul sumei de 240 milioane lei, cu explicația „contravaloare cesiune de creanță”, către SC TENDER SA Timișoara. La rândul său, în aceeași zi, această societate, din dispoziția inculpatului Tender, a transferat suma de 236 milioane RON către APAPS, cu explicația „contravaloare dosar de prezentare a SC CAROM SA Onești”.

Însă, determinant în susținerea ideii că inculpații Iancu și Tender au acționat în mod concertat împotriva intereselor SC CAROM SA Onești, este acordul autentificat sub nr.3396/3.11.2003 încheiat de SC VGB IMPEX SRL București, prin martorul IANCU OCTAVIAN, și inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, în calitate de reprezentant al părții responsabile civilmente SC TENDER SA Timișoara, prin care cele două părți au convenit să acționeze în mod concertat pentru înfăptuirea unei politici comune, hotărându-se să se procedeze după cum urmează:

- fiecare parte va participa la toate Adunările Generale ale Acționarilor convocate la SC CAROM SA Onești de cealaltă parte;
- nici una dintre părți nu va vota în AGA/AGEA împotriva intereselor celeilalte părți;
- fiecare parte va accepta propunerea celeilalte părți de a alege membrii în Consiliul de Administrație sau a administratorului unic;
- ambele părți vor participa cu propuneri pentru gestionarea SC CAROM SA Onești în interesul tuturor acționarilor;
- părțile vor acționa și în alte direcții pentru a-și promova interesele comune.

Practic, prin semnarea acestui acord, se recunoaște, în mod public, pentru prima dată, de către inculpații Iancu și Tender, respectiv de către societățile controlate de către aceștia, că au promovat, împreună, o politică conformă propriilor interese, îndreptată împotriva SC CAROM SA Onești.

Explicația efectuării plăților menționate anterior din fondurile inculpatului Iancu, iar nu din cele ale inculpatului Tender, nu este aceea că inculpatul Tender nu ar fi dispus de disponibilități financiare, ci este aceea că inculpații știau foarte bine de la acel moment că SC CAROM SA va ajunge în final sub controlul exclusiv al inculpatului Iancu, inculpatul Tender nefiind probabil dispus să plătească sume de bani din propriile resurse pentru achiziționarea dosarului de prezentare, din moment ce societatea nu urma să ajungă sub controlul său.

Această concluzie este confirmată și de modul în care inculpații au acționat cu privire la suma de bani ce urma să fie depusă cu titlu de garanție pentru participarea SC Tender SA la privatizarea CAROM. Astfel, Iancu Octavian, din dispoziția lui Iancu Marian, a dispus virarea din contul SC VGB IMPEX SRL București în conturile SC TENDER SA Timișoara, la datele de 13.03 și, respectiv, 14.03.2003, a sumelor de 8,6 miliarde lei și 13,4 miliarde lei, cu explicația „contravaloare creanțe SNP”. La data de 17.03.2003, din dispoziția inculpatului Tender, a fost transferată suma de 21,813 miliarde lei către APAPS, cu explicația „garanție participare licitație CAROM SA Onești”, acest lucru realizându-se prin ordinul de plată nr. 229 emis de SC TENDER SA Timișoara către APAPS București.

Rațiunea pentru care inculpații au depus eforturi pentru a masca modalitatea în care doreau achiziționarea pachetului majoritar al SC CAROM a fost aceea ca acțiunea concertată pe care o derulau în legătură cu achiziționarea SC CAROM SA Onești să nu fie descoperită, această necesitate fiind impusă în primul rând de faptul că societatea era cotate pe piața de capital, iar legislația în vigoare interzicea acțiunile concertate a unor persoane, de preluare a unor astfel de societăți, iar în al doilea rând pentru a crea aparența de legalitate cu privire la contractele comerciale deja încheiate și cele ce urmau să finalizeze activitatea infracțională și, implicit, realizarea scopului pentru care au acționat.

Singura societate care s-a prezentat pentru achiziționarea pachetului de 51% acțiuni deținute de APAPS la SC CAROM SA Onești a fost SC TENDER SA Timișoara, iar negocierile de vânzare au fost demarate cu această societate.

SC CAROM SA Onești a fost reprezentantă la aceste negocieri de inculpatul Badea, iar partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara a fost reprezentată de către martorii Cîrceie, Marchiș și Petrișor, care, în perioada 20.03.2003-04.06.2003, au negociat cu comisia anume desemnată diversele clauze pe care urma să le conțină contractul de privatizare.

În aceste condiții, prin Hotărârea nr. 28/05.06.2003, Colegiul de Conducere al APAPS a hotărât aprobarea încheierii procedurii de privatizare a acestei societăți și întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni ale SC CAROM SA Onești.

Astfel, prin semnarea de către inculpatul Tender a contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003, pachetul de acțiuni de 51% deținut de APAPS la SC CAROM SA Onești a trecut în proprietatea SC TENDER SA Timișoara, care a devenit acționar majoritar la această societate, fiind în același timp și creditor al SC CAROM SA Onești.

În acest timp, ca urmare a ofertei publice de cumpărare a acțiunilor declanșată de inculpatul Iancu Marian, cel ce conducea în fapt grupul de firme VGB, prin SC VGB OIL SRL, CNVM prin decizia nr.1294/6.08.2002 a admis autorizarea în vederea achiziționării pachetului de 43,1% acțiuni ale SC CAROM SA Onești, astfel că SC VGB OIL SRL București a cumpărat pachetul de 43,1% acțiuni ale SC CAROM SA Onești, la prețul de 10.000 ROL/acțiune, devenind acționar semnificativ la această societate cu drept de a numi persoane în Consiliul de Administrație, așa cum prevedea OUG nr.28/2002.

Martorul Iofcea, directorul comercial al SC CAROM SA Onești, a declarat că după ce SC VGB OIL SRL București a devenit acționar la SC CAROM SA Onești, inculpatul Iancu s-a prezentat la sediul acestei societăți, ca reprezentant al noului acționar, comunicând în același timp că este și reprezentantul SC TENDER SA Timișoara. Martorul a mai declarat că inculpatul, cu această ocazie, le-a precizat că SC TENDER SA Timișoara va negocia cu APAPS achiziționarea pachetului de 51% acțiuni deținut de această instituție la SC CAROM SA Onești, argumentul nr.1 pentru finalizarea acestei operațiuni fiind preluarea creanței pe care SNP PETROM o are asupra SC CAROM SA Onești, motivând că în aceste condiții niciun alt potențial cumpărător nu va dori să achiziționeze o societate ce are datorii de aprox. 300 miliarde lei față de SC TENDER SA Timișoara.

În concluzie, la data de 4.09.2003, situația financiară și conducerea SC CAROM SA erau după cum urmează: SC TENDER SA Timișoara era acționarul majoritar și creditorul SC CAROM SA Onești cu suma de aprox. 450 miliarde lei; SC VGB IMPEX SRL București era finanțatorul și distribuitorul exclusiv al SC CAROM SA Onești, societate ce înregistra față de SC CAROM SA Onești, la data sus-menționată, o datorie în valoare de aprox. 1400 miliarde lei; SC VGB OIL SRL București era acționarul semnificativ al SC CAROM SA Onești deținând 43% acțiuni; inculpatul Tender era persoana de decizie pentru SC TENDER SA Timișoara în relația cu SC CAROM SA Onești și în raport cu celelalte societăți comerciale cu care partea responsabilă civilmente era angrenată în relații comerciale; inculpatul Iancu era împuternicitul inculpatului Tender și implicit al SC TENDER SA Timișoara în relația cu SC CAROM SA Onești și cu celelalte autorități, fiind în același timp și persoană de decizie și administratorul de fapt al SC VGB OIL SRL București și SC VGB IMPEX SRL București; inculpații Dumitrescu și Badea erau persoanele de conducere din cadrul SC CAROM SA Onești.

De menționat faptul că motivul pentru care inculpatul Tender a acordat inculpatului Iancu dreptul de a îl reprezenta în relațiile cu SC CAROM SA nu este cel prezentat de inculpatul Tender, ci același pe care Curtea l-a menționat anterior, respectiv inculpații știau foarte bine de la acel moment că SC CAROM SA va ajunge în final sub controlul exclusiv al inculpatului Iancu, inculpatul Tender nefiind preocupat decât de stingerea datoriilor pe care SC VGB IMPEX SRL le avea față de SC TENDER SA, bineînțeles folosindu-se în acest scop sumele de bani ce ar fi trebuit să aparțină SC CAROM SA.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Badea, Curtea constată că implicarea sa în această schemă infracțională pusă la cale de inculpații Tender și Iancu nu a fost una gratuită, inculpatul fiind plătit pentru a acționa în contra intereselor SC CAROM SA. Astfel, din actele depuse la dosarul cauzei rezultă că în perioada 3.03-17.03.2003 au fost virate sumele de 19.840.000.000 lei din conturile SC VGB IMPEX SRL către Iancu Octavian. De asemenea, Iancu Octavian a virat în perioada 3.03-17.03.2003 suma de 12.250.000.000 lei către inculpatul Badea Marin, cu explicația „plată la ordinul lui OVIDIU TENDER”.

După ce inculpații au reușit să dobândească controlul integral asupra SC CAROM SA, au început derularea operațiunilor prin care au prejudiciat efectiv această societate comercială.

Astfel, se încheie contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, încheiat între SC CAROM SA Onești, în calitate de cedent, reprezentată de inculpații Dumitrescu, SC TENDER SA Timișoara, în calitate de cesionar, reprezentată de inculpatul Tender Ovidiu și SC VGB IMPEX SRL București, în calitate de debitor cedat, reprezentată de inculpatul Basaran.

Conform obiectului acestui contract, SC CAROM SA Onești preda către SC TENDER SA Timișoara creanța în valoare de 1.434.911.670.083 lei, consolidată în valută în cuantum de 43.081.384 USD, sumă ce reprezenta datoria restantă a debitorului cedat SC VGB IMPEX SRL București față de SC CAROM SA Onești.

În cadrul art. 4 din contract, părțile prevăzuseră că suma mai sus menționată, ce reprezenta valoarea totală a creanței cedate, trebuia să fie achitată de către SC TENDER SA Timișoara urmare a recuperării ei de la SC VGB IMPEX SRL București, referitor la termenul de plată, nu au fost prevăzute intervale de timp în interiorul cărora să se realizeze acest lucru.

Un alt aspect important, care trebuie avut în vedere la analiza acestui contract, este acela conform căruia în privința creanței CAROM SA Onești garanta față de SC TENDER SA Timișoara că aceasta este reală, actuală, valabilă și are la bază operațiuni efective, iar debitorul cedat, respectiv SC VGB IMPEX SRL București, recunoaște debitul, în condițiile în care nu mai erau prevăzute alte clauze contractuale care să permită acestei societăți vreo reacție în situația în care SC TENDER SA Timișoara nu respecta obligația de plată asumată prin contract.

Din dispoziția inculpatei Dumitrescu, Serviciul Financiar al SC CAROM SA Onești, prin martora Momanu Camelia, la data de 11.08.2003, a întocmit nota cu nr.2627, prin care se aducea la cunoștința Consiliului Director că între SC CAROM SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București s-au derulat operațiuni comerciale de vânzare cu distribuție exclusivă carburanți, urmare cărora la 4.08.2003 SC VGB IMPEX SRL București avea o datorie față de SC CAROM SA Onești în sumă de 1.434.911.670.083 lei. Prin aceeași informare, se propunea spre aprobare Consiliului Director încheierea unui contract de cesiune de creanță între SC TENDER SA Timișoara, ca cesionar, SC CAROM SA Onești, ca cedent, și SC VGB IMPEX SRL București, ca debitor cedat, ce urma să aibă ca obiect cedarea sumei de 1.434.911.670.083 lei.

Martora Momanu a arătat că acest act a fost realizat ca urmare a dispoziției primite din partea inculpatei Dumitrescu, dispoziție care i-a fost transmisă prin intermediul martorei Cișu Mihaela. Aceasta a mai precizat că în acel referat se făceau referiri cu privire la oportunitatea încheierii unui contract de cesiune de creanță, fără însă a se învedera și argumentele care din punct de vedere financiar ar fi justificat o asemenea decizie, deoarece nu a putut identifica și reliefa asemenea împrejurări. Martora a mai declarat că acumularea datoriei VGB IMPEX către Carom a fost posibilă datorită neachitării la timp a facturilor emise de SC CAROM SA Onești în baza livrărilor de

produse petroliere, realizate conform contractului de vânzare-cumpărare nr.240/2002 și că nu s-a procedat la notificarea SC VGB IMPEX SRL București, așa cum se întâmpla în mod obișnuit și așa cum prevedeau regulamentele și normele interne, deoarece această societate era cel mai important client al SC CAROM SA Onești.

În legătură cu aceeași situație, martorul Iofcea, director comercial al SC CAROM SA Onești, a declarat că în cadrul organigramei societății fusese creat un birou special denumit „birou relații VGB” și că, deși au existat discuții la nivelul SC CAROM SA Onești cu privire la cuantumul ridicat al datoriei pe care SC VGB IMPEX SRL București o înregistra, conducerea executivă atrăgând atenția, în mod repetat atât Consiliului de Administrație, cât și administratorului special, inculpatul Badea, în legătură cu această situație, totuși aceștia au hotărât păstrarea și onorarea contractelor, deoarece „datoriile către stat urmau a fi șterse și chiar dacă se acumulau în continuare datoriile la bugetul de stat, ca urmare a neplății taxelor și impozitelor, aceste contracte trebuiau păstrate, supraviețuirea societății realizându-se din banii luați de la plata taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat, deoarece datoria SC VGB IMPEX SRL București era aproximativ egală cu datoria SC CAROM SA Onești către bugetul de stat”.

Martora Cișu Mihaela a confirmat faptul că martora Momanu a fost cea care a întocmit referatul menționat mai sus, din dispoziția inculpatei Dumitrescu, fără ca aceasta să dețină vreo poziție de decizie în cadrul societății, rezumându-se doar la a aduce la îndeplinire cele dispuse de inculpată. Martora a mai declarat că față de SC VGB IMPEX SRL București nu s-au calculat penalități pentru facturile neachitate în termenul prevăzut în contractul nr.240/2002, deoarece conducerea societății nu a solicitat acest lucru, aspect nefiresc comparativ cu situația altor societăți debitoare.

Aceeași situație este confirmată și de martora BACALU MIHAELA, care la rândul său a învederat că față de această societate nu s-a respectat procedura aplicabilă altor clienți, deoarece SC VGB IMPEX SRL București avea un statut aparte dat de faptul că „grupul de firme VGB” era unul dintre acționarii societății.

Referitor la discuțiile purtate pentru încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, inculpata Dumitrescu a recunoscut că acesta a fost încheiat la o dată ulterioară datei de 05.09.2003 înscrisă în cuprinsul său, fiind realizat ca urmare a unei întâlniri care a avut loc în luna august 2003 la sediul „grupului de firme VGB” din București, întâlnire la care au participat, alături de ea, inculpații Badea și Iancu, ocazie cu care s-a hotărât încheierea contractului. Aceasta a mai declarat că, în opinia sa, preluarea creanței de aprox. 1400 miliarde lei de către SC TENDER SA Timișoara a fost o acțiune concertată a celor doi acționari ai SC CAROM SA Onești, respectiv SC TENDER SA Timișoara și SC VGB OIL SRL București, care în mod premeditat au conceput și realizat activitatea de acumulare a datoriilor pentru ca, în final, acestea să fie transferate în patrimoniul altei societăți.

Inculpata Dumitrescu a declarat că a dat curs solicitărilor inculpaților de întocmire a contractelor ce fac obiect de cercetare în prezenta cauză, deoarece dorea să-și păstreze funcția de director general la SC CAROM SA Onești și a fost amenințată de inculpatul Iancu că dacă nu este de acord cu încheierea actelor, familia sa va suferi anumite prejudicii. Aceasta a mai dorit să precizeze faptul că în permanență au existat discuții și presiuni din partea acționarilor pentru întocmirea și semnarea contractelor în forme prejudiciabile pentru SC CAROM SA Onești.

În ceea ce privește susținerea inculpatei Dumitrescu cu privire la motivele pentru care a acceptat să execute ordinele date de către inculpații Tender și Iancu, Curtea nu poate accepta ideea unei constrângeri morale la care ar fi fost supusă inculpata din moment ce această susținere nu este bazată pe niciun mijloc de probă. În ceea ce privește faptul că inculpata ar fi dorit să își păstreze locul de muncă, Curtea consideră că dorința normală pe care ar fi trebuit să o aibă inculpata este aceea de a-și îndeplini corespunzător atribuțiile pe care le avea în virtutea funcției sale. Mai presus de interesul său personal ar fi trebuit să se afle interesele societății pe care o conducea și de care, astfel cum a arătat inculpata în fața Curții, este atât de legată, inclusiv afectiv. Inculpata însă, uitând de aceste „sentimente” pentru o perioadă destul de lungă de timp, a ales să execute ordinele celorlalți inculpați, în condițiile în care era perfect conștientă că este prejudiciată SC CAROM SA.

Inculpatul Tender a precizat că din inițiativa sa și lui Iancu Marian s-a încheiat contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, deoarece la acel moment SC TENDER SA Timișoara avea o datorie față de SC VGB IMPEX SRL București de aprox. 1000 miliarde lei rezultată din furnizări de produse petroliere anterioare, și pentru că era somat de inculpatul Iancu să achite debitul restant, a preluat creanța de la SC CAROM SA Onești pentru a câștiga timp, precizând că și încheierea ulterioară a contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 s-a realizat tot ca urmare a inițiativei sale și a discuțiilor purtate cu inculpatul Iancu Marian.

În ceea ce privește faptul că inculpații nu au participat în mod direct la voturile din cadrul Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești și că nu ar fi putut influența acest proces, Curtea nu poate considera decât ca fiind ilară această susținere. Din moment ce inculpații controlau 95% dintre acțiunile societății, „destinul” acesteia se stabilea cu ocazia întâlnirilor dintre inculpați ținute la sediul SC VGB IMPEX SRL București, iar inculpații controlau practic conducerea executivă a societății; modul în care au participat sau nu inculpații Iancu și Tender la ședințele C.A. nu prezintă nicio relevanță. În realitate, de la momentul preluării celor două pachete de acțiuni ale CAROM fiecare acțiune ce a privit această societate a fost rezultatul voinței inculpaților Iancu și Tender, de regulă materializată prin intermediul inculpaților Dumitrescu și Badea.

În legătură cu numărul acordat contractului de cesiune de creanță, de „260 bis”, martora Bacalu a declarat că acest număr poartă titulatură „bis” din cauza faptului că acesta trebuia să primească o dată anterioară datei la care a fost încheiat efectiv și, pentru că nu mai exista număr de înregistrare în registru, s-a procedat de această manieră.

Legat de această situație, vizând numărul de înregistrare acordat contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, martorul Cojocaru, cel care a procedat la înregistrarea contractului în registrul de intrări al Oficiului Juridic, a confirmat antedatarea actului mai sus menționat.

Mai mult decât atât, verificându-se copia efectuată după registru, s-a constatat că în mod normal unui contract îi era alocată o căsuță din formatul tipizat, însă raportat la contractul de cesiune de creanță nr.260 bis se poate constata că o astfel de căsuță a fost divizată în trei părți, în care au fost înregistrate trei contracte, dintre care două contracte au primit număr cu „bis”, deoarece celelalte căsuțe erau deja completate. Cele două numere de contract cu „bis” au fost acordate unor contracte de cesiune de creanță încheiate de SC CAROM SA Onești, în calitate de cedent, cu SC TENDER SA Timișoara, în calitate de cesionar, un contract vizându-l pe debitorul cedat SC VGB IMPEX SRL București, iar un contract vizându-l pe debitorul cedat SC RAFO SA Onești.

Consiliului Director al SC CAROM SA Onești a luat act de încheierea unui contract de cesiune de creanță între SC TENDER SA Timișoara, ca cesionar, SC CAROM SA Onești, ca cedent și SC VGB IMPEX SRL București, ca debitor cedat, având ca obiect datoria acumulată de ultima societate față de cedent, urmare a produselor petroliere primite și neachitate, în sumă de 1.434.911.670.083 lei.

În continuare, inculpata Dumitrescu a supus spre aprobare hotărârea nr.63/11.08.2003, Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești, din documentele prezentate rezultând că acest for de conducere a luat la rândul său la cunoștință de încheierea contractului de cesiune de creanță în discuție, așa cum rezultă din Hotărârea nr.10/1.09.2003.

În legătură cu această hotărâre a Consiliului de Administrație și a datei la care ea a fost ținută, din analiza copiei efectuate de pe registrul în care erau consemnate documentele la nivelul SC CAROM SA Onești, rezultă că hotărârea nr.10/1.09.2003 a fost înregistrată în acest registru abia la data de 28.11.2003, respectiv la aproape două luni de la data când se presupune că ar fi fost ținută întrunirea, dată la care contractele nelegale păgubitoare pentru SC CAROM SA Onești fuseseră deja încheiate, semnate și transmise către părți.

Astfel, în actele contabile și în evidențele SC CAROM SA Onești a fost consemnat ca fiind încheiat la data de 05.09.2003 contractul de cesiune de creanță între SC TENDER SA Timișoara, în calitate de cesionar, SC CAROM SA Onești, în calitate de cedent, și SC

VGB IMPEX SRL București, în calitate de debitor cedat, având ca obiect datoria de 1.434.911.670.083 lei, așa cum au dorit și solicitat inculpații Iancu și Tender.

Așa cum în mod corect a reținut prima instanță, din actele depuse la dosar și declarațiile date de martorii Iofcea, Bocioacă, Dumitru Monica și Grigoraș Niculae, acest contract s-a realizat cu încălcarea normelor și standardelor ISO 901 ce au fost implementate la nivelul SC CAROM SA Onești de către societatea de auditare BRITISH STANDARD INTERNATIONAL în domeniul calității. Astfel, conform acestora, pentru încheierea, derularea și executarea contractelor comerciale trebuia respectată o procedură, în sensul că exista un departament specializat care propunea încheierea unor astfel de contracte, se desemna un responsabil cu executarea contractului și se întocmea o fișă a contractului în care erau consemnate punctele de vedere ale tuturor departamentelor implicate. Comparativ cu aceste proceduri ce trebuiau respectate cu privire la încheierea oricărui contract în care SC CAROM SA Onești era parte implicată, analizându-se modul de negociere, încheiere și derulare se poate constata că nu au fost respectate normele interne aplicabile la care s-a făcut referire mai sus, contractul de cesiune de creanță nr.260 bis fiind încheiat ca urmare a voinței acționarilor majoritari (SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara), în legătură cu care SC CAROM SA Onești a avut doar rolul de a-l semna astfel încât efectele juridice vizând transferul sumei de bani să se producă.

Având în vedere că SC TENDER SA Timișoara nu trebuia să rămână debitoarea SC CAROM SA Onești și să poată fi executată silit pentru datoria preluată, inculpata Dumitrescu, la solicitarea inculpaților Iancu și Tender, a procedat la inițierea încheierii unui al doilea contract subsecvent contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/05.09.2003, respectiv a unui contract de garanție reală mobilă ce permitea inculpatului Tender să refuze plata datoriei preluate și să solicite SC CAROM SA Onești executarea garanțiilor prevăzute în acesta.

Astfel, conform contractului de garanție reală mobilă nr.329 din 25.11.2003, subsecvent contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, debitorul SC TENDER SA Timișoara prin inculpatul Tender a garantat executarea creanței în valoare de 1.434.911.670.083 lei (43.081.384 USD) prin următoarele bunuri:

- acțiunile deținute la SC UTON SA Onești, în nume personal de către acționarul persoană fizică, inculpatul Tender, în valoare de 9.821.838.000 ROL (la o valoare de 26.000 lei/acțiune) reprezentând un procent de 47% din capitalul social al SC UTON SA Onești;

- creanța pe care SC TENDER SA Timișoara o deținea prin contractul de cesiune de creanțe încheiat la data de 03.06.2003, asupra acțiunilor deținute de SC METAL INVEST GRUP SA la SC UTON SA Onești; practic dreptul de a dispune de aceste acțiuni îi revenea SC TENDER SA Timișoara în calitate de cesionar, la o valoare totală de 26.622.051.792 ROL, așa cum era prevăzut în obiectul contractului de cesiune de creanță pe care l-a încheiat cu SC VGB IMPEX SRL București la o valoare de 75.601 ROL/acțiune.

În conformitate cu art.4.3 din acest contract de garanție reală mobilă, acțiunile mai sus menționate, aduse drept garanție de inculpatul Tender și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, au fost evaluate prin raportul de evaluare elaborat de SC SGET SA București la 30.09.2003, stabilindu-se pentru o acțiune o valoare de 1.987.000 ROL, sens în care garanției i-a fost acordată valoarea de 1.450.315.274.000 ROL.

Conform dispozițiilor art.7 din contract SC TENDER SA Timișoara, prin inculpatul Tender își lua angajamentul de a depune toate diligențele pentru a executa, cât mai curând posibil, prin toate mijloacele legale, creanța rezultată din contractul nr.260 bis, motiv pentru care se angaja să efectueze plăți față de SC CAROM SA Onești de cel puțin 3.590.115 USD/lună.

Deși conform capitolului 3 pct.6 din contract, SC CAROM SA Onești era îndreptățită să solicite oricând opinia unui expert independent, pentru a determina valoarea bunurilor afectate garanției, inculpata Dumitrescu nu a dat curs acestui drept, deoarece s-ar fi constatat cu ușurință că pachetul de acțiuni aparținând SC UTON SA Onești avea o valoare mult mai mică decât cea care i-a fost atribuită prin raportul de evaluare mai sus menționat.

Referitor la valoarea acordată de raport unei acțiuni aparținând SC UTON SA Onești de 1.987.000 ROL/acțiune, prin contractul de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, din analiza acestuia precum și din celelalte probe administrate în cauză, a rezultat că această valoare a fost supraevaluată în mod voit de către inculpatul Tender și de partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, ajutați fiind de inculpatul Badea, care au indus în eroare expertii evaluatori cu privire la întocmirea raportului și scopul pentru care acesta urmează să fie folosit.

Inculpații au precizat în mod constant că valoarea pachetului de acțiuni ale SC UTON SA a fost cea menționată în raportul de evaluare al SC SGET SA având în vedere că UTON era o societatea care practic construise întregul complex industrial, iar activitatea acestei societăți era absolut necesară funcționării CAROM sau RAFO.

Însă, contrar acestor susțineri ale inculpaților, supraevaluarea acestor acțiuni era ușor de constatat chiar din cuprinsul raportului de garanție reală mobilă, deoarece în partea introductivă a acestuia inculpatul Tender și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara au consemnat prețurile la care au fost achiziționate acțiunile, acestea variind între 26.000 lei – 76.000 lei/acțiune, pentru ca în final să se consemneze că aceleași acțiuni au ajuns să valoreze 1.987.000 lei/acțiune

Din cuprinsul raportului de evaluare nr.3477/27.11.2003, privind SC UTON SA Onești, întocmit de către SC SGET SA, raport întocmit de martorii Ion Măntoiu, Daniela Olaru și Nicolae Boeru, rezultă că scopul și obiectul utilizării acestuia, conform solicitării SC TENDER SA Timișoara, era stabilirea valorii de piață a SC UTON SA Onești în vederea achiziționării unui pachet de acțiuni, evaluarea fiind întocmită în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

Audiți fiind în legătură cu modalitatea de întocmire a acestei lucrări, martorii Ion Măntoiu, Daniela Olaru și Nicolae Boeru au precizat că au realizat raportul de evaluare al SC UTON SA Onești pe baza informațiilor puse la dispoziție de inculpatul BADEA MARIN, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație de la SC UTON SA Onești, care însă a omis să le precizeze un lucru important în legătură cu această societate, și anume că era cotate pe piața de capital, fiind o societate deschisă. Martorii sus-arătați au învederat că acest lucru era esențial, deoarece în situația în care s-ar fi cunoscut că SC UTON SA Onești era cotate pe piața de capital, atunci nu mai era necesar să se facă un raport de evaluare, deoarece acțiunile respective se achiziționau de pe piață conform normelor aplicabile pieței de capital.

Inculpatul Badea a arătat că nu avea nicio obligație de a face aceste mențiuni către evaluatori pentru că aceste informații erau publice, însă astfel cum se va detalia ulterior, inculpatul Badea a fost implicat în mod direct în efectuarea acestei evaluări, ceea ce înseamnă că acesta, deși știa că nu mai era necesar să se facă un raport de evaluare, a făcut totuși acest lucru pentru a crea premisele dorite de inculpatul Tender. De asemenea, inducerea în eroare a evaluatorilor nu s-a rezumat la ascunderea faptului că SC UTON SA Onești era cotate pe piața de capital, ci s-a extins și la motivul pentru care se efectua această evaluare. Implicarea inculpatului Badea în efectuarea acestui raport de evaluare rezultă din aceea că după efectuarea raportului de evaluare în discuție, martorii Măntoiu Ion și Olaru Daniela, precum și inculpatul BADEA MARIN au solicitat SGET SA plata pentru raportul de evaluare al SC UTON SA Onești aferent convenției nr.3477/2003, iar urmare a acestei solicitări, prin ordinul de plată nr.1861/5.12.2003, SC TENDER SA Timișoara a achitat către SGET SA contravaloarea expertizei de evaluare realizată de cei trei. Primind contravaloarea lucrării efectuate, inculpatul Badea a emis către SGET chitanța cu seria BALW nr.0341832/8.01.2004 prin care confirmă că a încasat de la societate contravaloarea expertizei de evaluare a SC UTON SA Onești.

În legătură cu implicarea inculpatului BADEA MARIN la întocmirea acestui raport, martorul FLOREA GHEORGHE, expert evaluator al SGET SA, a declarat că în opinia sa inculpatul a participat la realizarea acestei lucrări, deoarece de pe vremea când își desfășura activitatea la această societate avea formată o echipă de experți evaluatori, alcătuită exact din martorii care au întocmit raportul de evaluare al SC UTON SA Onești. Martorul a mai declarat că în cursul anului 2003, SGET SA a fost angajată de către inculpatul BADEA MARIN să întocmească un raport de evaluare al SC UTON SA Onești, acesta alegând ca experți evaluatori exact experții din echipa sa, precizând totodată că SGET SA nu a fost contactată niciodată de SC TENDER SA Timișoara cu privire la

întocmirea acestei lucrări, ci acest lucru s-a realizat în mod direct cu inculpatul BADEA MARIN.

Inculpata Dumitrescu a arătat la urmărirea penală că, în prezența sa, inculpatul Iancu, după ce i-a anunțat în legătură cu necesitatea încheierii contractului de cesiune de creanță, l-a desemnat pe inculpatul Badea să se ocupe de evaluarea acțiunilor de la SC UTON SA Onești, astfel încât acestea să fie suficiente pentru a se garanta creanța de 1400 miliarde ROL deținută de SC VGB IMPEX SRL București la SC CAROM SA Onești.

Inculpatul Tender a recunoscut că a împuternicit-o pe inculpata DUMITRESCU CICILIA să se ocupe de evaluarea acțiunilor deținute de el și SC TENDER SA Timișoara la SC UTON SA Onești, precizând că la momentul încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260 bis el cunoștea deja rezultatul evaluării. Această precizare a inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN este încă o dovadă în susținerea existenței unei înțelegeri prealabile dintre cei doi inculpați, deoarece în condițiile în care raportul de evaluare al SGET a fost finalizat în 30.09.2003, iar contractul de cesiune de creanță nr.260 bis a fost încheiat la 05.09.2003, în mod normal inculpatul nu ar fi avut cum să cunoască la data încheierii contractului valoarea acțiunilor SC UTON SA Onești decât dacă contractul nr.260 bis a fost încheiat ulterior lunii septembrie 2003.

Totodată, trebuie menționat că în aceeași perioadă în care a fost întocmit raportul SGET SA pentru acțiunile de la SC UTON SA Onești, la solicitarea martorului Peiciu Ion, o altă societate de evaluare a întocmit un raport de evaluare al acțiunilor acestei societăți, ocazie cu care s-a constatat că valoarea unei acțiuni este de 73.462 ROL).

Prin expertiza financiar contabilă efectuată în cauză nr.4866/25.07.2006 în legătură cu cele două rapoarte de evaluare întocmite de SGET SA și SC SALINA SA, vizând același pachet de acțiuni al SC CAROM SA Onești, s-au constatat următoarele:

- raportul de evaluare al SGET SA a avut ca scop declarat al evaluării estimarea valorii de piață a SC UTON SA Onești, în vederea cumpărării unui pachet de acțiuni de către SC TENDER SA Timișoara;

- raportul de evaluare al SC SALINA SA a avut ca scop declarat al evaluării determinarea prețului acțiunii ce va sta la baza prețului de ofertă propus de ofertant pe piața de capital;

- raportul întocmit de SGET s-a bazat pe definiția dată de către standardele internaționale de evaluare a noțiunii de „valoare de piață”, în funcție de aceasta fiind alese metodele utilizate pentru evaluare;

- raportul întocmit de SC SALINA SA s-a bazat pe metodologia și legislația aplicabilă pieței de capital prevăzută în OUG nr.165/2002, OUG nr.28/2002 și Decizia nr.875/17.03.2003 a CNVM, în care se prevedea că „prețul de ofertă publică de preluare propus de inițiator este egal cu media aritmetică a prețurilor determinate”, motiv pentru care față de prețurile obținute prin diversele metode utilizate, media aritmetică a acestora a fost de 73.882 lei/acțiune;

- ambele rapoarte au fost realizate în aceeași perioadă, respectiv septembrie 2003, însă scopurile pentru care acestea au fost solicitate sunt fundamental diferite, motiv pentru care și rezultatele prevăzute în acestea se circumscriu aceleași direcții. Din acest motiv raportul de evaluare al SGET SA a stabilit o valoare de piață a SC UTON SA de 1.594.528.000.000 lei, în timp ce raportul de evaluare al SC SALINA SA stabilea prețul unei acțiuni al SC UTON SA Onești la valoarea de 73.882 lei/acțiune (vol.14, filele 72-89).

Referitor la modalitatea în care se întocmește un raport de evaluare, martorii audiați au precizat că în funcție de scopul declarat de către solicitant se aleg metodele de evaluare de către experți, raportul neputând fi utilizat într-un alt scop, contrar celui declarat.

Or, în prezenta cauză partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara i-a indus în eroare pe experți cu privire la scopul pentru care trebuia întocmită lucrarea, necomunicându-le faptul că în realitate acesta era necesar pentru garantarea unei garanții într-un contract de garanție reală mobilă.

Audiat fiind, martorul Măntoiu Ion, unul dintre experți, a declarat că dacă s-ar fi cunoscut adevăratul scop pentru care s-a solicitat lucrarea, atunci metodele alese ar fi fost altele și valoarea acordată acțiunilor societății ar fi fost cu mult mai mică.

Martorul Roșca Traian, directorul de producție de la SC CAROM SA Onești, a declarat că întreaga conducere executivă a SC CAROM SA Onești, mai puțin inculpata Dumitrescu, și-a manifestat dezacordul cu privire la această valoare, deoarece era evident că valoarea SC UTON SA Onești nu era de 1400 miliarde ROL.

La rândul său, martorul Iofcea Gheorghe, directorul comercial de la SC CAROM SA Onești, a declarat, în legătură cu aceeași situație, că la nivelul societății se cunoștea că valoarea SC UTON SA Onești era de 30 miliarde ROL.

Și martora Bacalu Mihaela, angajata SC CAROM SA Onești, a declarat că în momentul în care s-a înregistrat în contabilitate valoarea creanței prevăzută în contractul de garanție reală mobilă nr.329 s-a constatat că există o foarte mare contradicție între valoarea de piață a acțiunilor stabilită de Rasdaq, care era de aprox. 20 de ori mai mică decât cea stabilită prin raportul de evaluare al SGET, motiv pentru care s-a informat Consiliul de Administrație deoarece era o pierdere foarte mare.

Aceeași situație rezultă și din declarațiile martorilor Blaer Paul, Mironovici Radu și Zănescu Dan care, de asemenea, audiați fiind au precizat că aceste contracte au fost încheiate ca urmare a voinței celor doi acționari, respectiv SC TENDER SA Timișoara și SC VGB IMPEX SRL București, iar referitor la posibilitatea ca SC CAROM SA Onești să refuze cedarea sumei de aprox. 1400 miliarde ROL pe care o avea de recuperat de la SC VGB IMPEX SRL București, au arătat că acest lucru nu se putea realiza deoarece patronii nu doreau acest lucru.

Aceștia au mai declarat că la una dintre ședințele la care au participat la sediul SC VGB IMPEX SRL București din București s-a discutat despre ce urmau să facă inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN cu privire la creanța de 1400 miliarde lei, în sensul că se va utiliza un mecanism de cedare de creanță către SC TENDER SA Timișoara, ce va fi garantat cu acțiunile de la SC UTON SA Onești care urmau să fie reevaluate de la aprox. 18 miliarde ROL la 1.400 miliarde ROL, această hotărâre fiind luată de cei doi inculpați, care erau factorii de decizie.

Martorii au mai declarat că despre această situație s-a discutat la aproximativ 7-8 ședințe ale Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești, în care s-a atras atenția asupra inoportunității și pericolului acestei operațiuni, deși subiectul nu era pe ordinea de zi, inculpata DUMITRESCU CICILIA întâlnindu-se cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN căruia i-a precizat poziția membrilor Consiliului de Administrație de a nu fi de acord cu aceste contracte, însă acesta a refuzat să revină asupra hotărârii, pe motiv că a discutat telefonic cu inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, care a avut aceeași opinie. Referitor la raportul de evaluare, aceștia au arătat că a fost efectuat de o societate unde inculpatul BADEA MARIN era factor de decizie.

Referitor la achiziționarea pachetului de acțiuni aparținând SC UTON SA Onești de către inculpatul Tender, SC UTON SA Onești era o societate legal înmatriculată, cu nr. de înmatriculare J.4/28/1991, având un capital social subscris și vărsat în valoare de 20.062.000.000 ROL, fiind o societate cotate pe Rasdaq și deci aflată sub incidența legislației speciale aplicabile pieței de capital și implicit sub autoritatea CNVM.

Inculpatul Tender a emis anunțul publicitar pentru lansarea unei oferte publice de cumpărare a acțiunilor SC UTON SA Onești, ofertă semnată în numele acestuia de inculpatul Iancu. Și prospectul de ofertă publică de cumpărare a acțiunilor emise de SC UTON SA Onești a fost semnat în numele inculpatului Tender tot de inculpatul Iancu, în calitate de mandatar, aspect care vine, odată în plus, să confirme împrejurarea că cei doi inculpați au acționat în mod concertat, premeditând toate activitățile ce fac obiect de cercetare în prezenta cauză și care au avut drept scop preluarea resurselor financiare ce reveneau de drept SC CAROM SA Onești.

Implicarea inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN în ceea ce privește activitatea de achiziționare a acțiunilor SC UTON SA Onești este confirmată în primul rând de imputernicirea autenticată sub nr.361/7.02.2003, pe care acesta a acordat-o fratelui său, Iancu Octavian, prin care îi permitea acestuia ca în numele său și pentru sine să efectueze plata către SSIF ACTIVE INTERNAȚIONAL SA pentru contravaloarea pachetului de acțiuni aparținând SC UTON SA Onești.

Referitor la resursele financiare utilizate de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN pentru plata contravalorii acțiunilor aparținând SC UTON SA Onești, ce se doreau a fi achiziționate, se constată că această plată nu a fost efectuată de inculpat, ci de numitul

Iancu Octavian, care prin ordinul de plată nr.1/5.02.2003 a virat către SSIF ACTIVE INTERNAȚIONAL SA suma de 9.662.100.000 lei, reprezentând „contravaloare acțiuni SC UTON SA Onești” la ordinul inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică întocmit de către specialiștii DIICOT cu privire la aceste tranzacții așa cum sunt prevăzute în debitările și creditările conturilor aparținând lui Iancu Octavian și inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN, rezulta următoarele:

- la data de 5.02.2003 numitul Iancu Octavian a depus în numerar, în contul său personal, suma de 300.000 USD ce a făcut obiectul unui schimb valutar, în aceeași zi fiind transformată în suma de 9.885.000.000 lei;

- la aceeași dată, de 5.02.2003, numitul Iancu Octavian a dispus transferul, din contul său personal, în contul SSIF ACTIVE INTERNAȚIONAL SA a sumei de 9.662.000.000 lei cu explicația „contravaloare achiziție acțiuni UTON SA la ordinul lui TENDER OVIDIU”.

Aceeași situație a constatat-o și Oficiul Național de Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor care, prin informarea nr.S/III/270/DI din 20.03.2003, a învederat că în legătură cu această tranzacție există suspiciuni cu privire la circuitele financiare realizate de numitul Iancu Octavian și de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, cu privire la modalitatea de achiziționare a pachetului de acțiuni al SC UTON SA Onești, considerându-se că aceasta este doar o modalitate facilă de reciclare a fondurilor provenite din activități ilicite, vizând ascunderea și disimularea naturii reale a provenienței și dispoziției banilor.

Deși CNVM nu a fost de acord cu realizarea acestei tranzacții, prin adresa emisă în data de 03.03.2003, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a încunoscîntat SSIF ACTIVE INTERNAȚIONAL SA că a luat la cunoștință de neautorizarea de către CNVM a ofertei publice de cumpărare a acțiunilor emise de SC UTON SA Onești, însă a notificat această societate de investiții financiare să cumpere totuși acțiunile respective, lucru care s-a și întîmplat.

Se constata astfel ca acțiunile SC UTON SA Onești au fost achiziționate pe numele inculpatului Tender cu fondurile financiare puse la dispoziție de către inculpatul Iancu Marian prin fratele său, numitul Iancu Octavian.

De altfel, prin informările Oficiului Pentru Combaterea Spălării Banilor, s-au adus la cunoștința organelor de urmărire penală următoarele aspecte:

- din informarea nr.S/III/270/DI din 20.03.2003 a Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, rezultă că există suspiciuni de tranzacții financiare suspecte cu privire la circuitele financiare realizate de numitul Iancu Octavian și inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, cu privire la modalitatea de achiziționare a pachetului de acțiuni la SC UTON SA Onești din care rezultă următoarele aspecte:

- numitul Iancu Octavian este fratele inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, și împuternicit pe conturile SC VGB IMPEX SRL București, societate a cărei persoană de decizie este inculpatul;

- la data de 5.02.2003 în contul deschis la ROBANK pe numele numitului Iancu Octavian a fost depusă suma de 300.000 USD care a fost convertită în ROL și transferată în contul deschis la ABN AMRO BANK România SA aparținând SC ACTIVE INTERNAȚIONAL SA, scopul plății fiind declarat „contravaloare ofertă publică de cumpărare acțiuni SC UTON SA Onești la ordinul dl.TENDER OVIDIU”;

- în informare se apreciază că deși au fost menționate sursele de finanțare, faptul că avem de-a face cu o acțiune de cumpărare a acțiunilor aparținând SC UTON SA Onești, în realitate avem de-a face doar cu o modalitate facilă de reciclare a fondurilor provenite din activități ilicite, existînd indicii temeinice cu privire la ascunderea și disimularea naturii reale a provenienței și dispoziției banilor;

- din informarea nr.S/IV/270/DI din 20.03.2003 a Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (vol.26, filele 1-31 D.u.p.), rezultă că există suspiciuni de tranzacții financiare suspecte cu privire la circuitele financiare realizate de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și DUMITRESCU CICILIA, martorii Tender Tiberiu, Tender Victoria prin intermediul SC TENDER SA Timișoara, SC CAROM SA Onești, SC VGB IMPEX SRL București. S-a arătat, astfel, că, în cadrul sucursalelor Craiova, Timișoara, Constanța și București ale ROBANK, specialiștii Băncii Naționale Române au

constatat suspiciuni de spălare a banilor cu privire la numeroase operațiuni financiare derulate prin intermediul conturilor bancare ale SC VGB IMPEX SRL București, SC VGB OIL SRL București, SC TENDER SA Timișoara, SC CAROM SA Onești, SC RAFO SA Onești și FABER INVEST & TRADE INC., suspiciunile constând în aceea că viramentele efectuate nu au o justificare economică reală, vizează transferuri financiare interbancare foarte mari, urmate imediat de ridicare, cumpărarea cu sume a căror proveniență pare îndoielnică, de acțiuni la societăți comerciale, precum și participarea cu sume foarte mari, prezentate drept „aport la majorare capital social” la companiile achiziționate, acordarea de credite de către ROBANK și utilizarea acestora în alte scopuri decât cele pentru care au fost declarate, efectuarea între aceste societăți comerciale de plăți și încasări, în sistem încrucișat, astfel încât suma plătită de debitor se întoarce la acesta, fapt ce naște întrebarea „ce scop economic real poate avea o asemenea operațiune”.

De asemenea, la data de 3.06.2003, între SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, în calitate de vânzător, și SC METAL INVEST GRUP SA, reprezentată de martora ȚIGANCEA CRISTINA, în calitate de cumpărător, s-a încheiat un contract de vânzare-cumpărare produse petroliere în valoare de 26.622.051.792 ROL.

În aceeași zi, între cele două societăți, reprezentante de aceleași persoane, s-a încheiat și contractul de garanție reală mobilă nr.401, prin care SC METAL INVEST GRUP SA garantează către SC VGB IMPEX SRL București cu pachetul de acțiuni de 43,8% pe care-l deținea, printr-un gaj cu depozitare de rang I, plata produselor achiziționate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.400.

Conform fișei furnizor pusă la dispoziție de SC VGB IMPEX SRL București aferentă clientului SC METAL INVEST GRUP SA rezultă că, în perioada 1.11.2002.-30.09.2003, acestei societăți i-au fost livrate mai multe cantități de benzină și motorină care, însă în mare parte exced perioadei de valabilitate a contractului nr.400, fiind anterioare încheierii acestuia.

Acest pachet de acțiuni trebuia să ajungă în posesia SC TENDER SA Timișoara, pentru a servi scopului comun al inculpaților Iancu și Tender, motiv pentru care, la data de 1.10.2003, între SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, și SC TENDER SA Timișoara, reprezentată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, s-a semnat contractul de cesiune de creanță nr.306, în baza căruia prima societate îi cesionează celei de-a doua creanța în valoare de 26.622.051.792 ROL pe care o avea asupra debitorului cedat SC METAL INVEST GRUP SA, vizând pachetul de acțiuni de 43% deținute la SC UTON SA Onești, unde o acțiune avea o valoare de 75.608 ROL.

Din examinarea clauzelor contractului de cesiune de creanțe mai sus menționat, se observă că între clauzele acestuia nu se regăsește modalitatea prin care SC TENDER SA Timișoara va achita către SC VGB IMPEX SRL București prețul creanței cesionate și nici termenul de plată în care acesta trebuie achitat, cele două părți neputând indica nici măcar dreptul pentru care se cesionează creanța, precizând doar că într-o anexă viitoare la acest contract se vor stabili toate aceste aspecte, lucru care însă nu s-a întâmplat până în prezent. În realitate, acest contract de cesiune de creanță nu este altceva decât o liberalitate pe care SC VGB IMPEX SRL București a făcut-o către SC TENDER SA Timișoara, ca parte integrantă a înțelegerii preexistente între inculpații Iancu și Tender, urmând ca aceste acțiuni și cele deținute deja de inculpatul Tender să servească la prejudicierea SC CAROM SA.

Un alt aspect care confirmă înțelegerea preexistentă între cei doi inculpați este dat de adresa nr.2333 din 11.12.2003, prin care SC METAL INVEST GRUP SA a încunoștințat SC UTON SA Onești cum că dorește să convoace AGEA la nivelul societății, deoarece intenționează să aducă la cunoștința celorlalți acționari vânzarea pachetului de acțiuni pe care societatea îl deține la SC UTON SA Onești către SC VGB IMPEX SRL București, societate administrată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, fiind evident că aceștia nu puteau face distincția între inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN și inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, pe care deopotrivă îi asimilau cu SC VGB IMPEX SRL București.

Referitor la valoarea pe care o aveau acțiunile aparținând SC UTON SA Onești aduse drept garanție la contractul de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 de

către inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, trebuie precizat că în permanență părțile care au intrat în contact direct sau indirect cu aceste garanții le-au apreciat la valoarea reală consemnată în contract, respectiv de 26.622.051.792 ROL și 9.821.838.000 ROL.

Acest aspect reiese din adresa nr.129/15.01.2004 SC METAL INVEST GRUP SA comunica SC CAROM SA Onești referitoare la executarea contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, prin care societatea recunoaște valoarea creanței în sumă de 26.622.051.792 ROL, precum și contractele de cesiune de creanță încheiate între SC VGB IMPEX SRL București, SC TENDER SA Timișoara și SC CAROM SA Onești, precizând că este în imposibilitate de a onora creanța și indica faptul că este de acord cu executarea contractului de garanție reală mobilă nr.401 din 03.06.2003.

Or, dacă valoarea pachetului de acțiuni de 43,8% deținut de SC METAL INVEST GRUP SA la SC UTON SA Onești era de 800 miliarde lei, așa cum în mod nelegal s-a consemnat în contractul de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003 (respectiv 1.987.000 ROL/acțiune înmulțită cu numărul de acțiuni ce alcătuiau 43,8% din capitalul social al SC UTON SA Onești), atunci această societate ar fi comunicat SC CAROM SA Onești că este de acord cu executarea acelei valori și nu a sumei de 26.622.051.792 ROL și, firesc, s-ar fi întors cu acțiune în regres către SC VGB IMPEX SRL București pentru restituirea diferenței de sumă, deoarece livrările acestei societăți către SC METAL INVEST GRUP SA nu au fost în valoare de aprox. 800 miliarde ROL, ci în valoare de 26.622.051.792 ROL.

În conformitate cu art.43 din OUG nr.28/2002 în legătură cu societățile cotate pe piața Rasdaq sau pe bursă, orice operațiune de vânzare, cumpărare, schimb, precum și orice altă operațiune translativă de proprietate, orice conversie sau exercitare a unui drept având ca obiect valori mobiliare sau alte instrumente financiare create în legătură cu valorile mobiliare emise de o societate deținută public se vor desfășura doar pe piețe reglementate și prin intermediul societăților de servicii de investiții financiare sau al altor intermediari autorizați de C.N.V.M.

Raportat la această situație, din probele existente la dosar rezultă că SC METAL INVEST GRUP SA a acționat, atunci când a achiziționat pachetul de acțiuni de la SC UTON SA Onești, în limitele stabilite de CNVM și OUG nr.28/2002, respectiv a devenit proprietara lor urmare a ofertei publice nr.255/12.11.2002, prin care CNVM a autorizat achiziționarea pachetului de 43,8% acțiuni ale SC UTON SA Onești la o valoare de aprox. 80.000 lei/acțiune.

Practic, din această împrejurare rezultă că la data de 12.03.2003 când a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra pachetului de acțiuni, acestea aveau o valoare reală de achiziție, stabilită în condiții concrete și reglementate de piața de capital, de 28.655.311.125 ROL.

La aproximativ 2 luni de la data la care au fost achiziționate aceste acțiuni, respectiv la data de 19.05.2003, acestea au fost gajate în favoarea SC VGB IMPEX SRL București ca urmare a contractului semnat de SC METAL INVEST GRUP SA cu această societate, reprezentată de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, valoarea lor fiind stabilită la suma de 26.622.051.792 ROL, sumă care a fost transferată mai departe ca și creanță în contractul de cesiune de creanțe încheiat de SC VGB IMPEX SRL București cu SC TENDER SA Timișoara la data de 01.10.2003.

După ce au încheiat cele două contracte de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003 și de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN și părțile responsabile civilmente SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara au constatat că s-a realizat cadrul necesar pentru ca datoria de 1.400 miliarde ROL pe care SC CAROM SA Onești o avea de încasat de la SC VGB IMPEX SRL București să intre în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara.

În aceste condiții, la datele de 26.11.2003 și 04.12.2003 SC CAROM SA Onești, prin inculpata Dumitrescu, a emis două notificări către inculpatul Tender, prin care îl informa pe acesta că în termen de 6 zile de la primirea lor să achite către SC CAROM SA Onești suma de 3.590.115 USD reprezentând contravaloarea primei plăți din prețul cesiunii, conform contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003 și a contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003.

Practic, la o zi de la data la care s-a semnat contractul de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, inculpata DUMITRESCU CICILIA „îi oferă” inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN posibilitatea legală de a refuza executarea contractului nr.260 bis și implicit preluarea garanției supraevaluate consemnate în contractul nr.329.

Prin adresa nr.7/15.01.2004, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN în numele SC TENDER SA Timișoara, a comunicat inculpatei DUMITRESCU CICILIA faptul că nu poate onora angajamentele asumate prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis și „invita” SC CAROM SA Onești să execute contractul de garanție reală mobilă pentru recuperarea creanței. Aceeași „invitație” o învedera SC TENDER SA Timișoara și cu privire la SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești.

La rândul său, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a înaintat inculpatei DUMITRESCU CICILIA, în calitate de director general al SC CAROM SA Onești, o adresă similară în care preciza că nu poate onora angajamentele asumate prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis și că în aceeași situație se află și SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești.

O adresă similară, nr.127/12.04.2004, a emis inculpata DUMITRESCU CICILIA, în numele SC CAROM SA Onești, și către SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești, în atenția martorului Chealfă Gheorghe, prin care solicita ca această societate să achite în conturile SC CAROM SA Onești suma de 26.622.051.792 RON, dar practic, din eroare, inculpata DUMITRESCU CICILIA recunoaște implicit că valoarea acordată acțiunilor SC UTON SA Onești, aduse ca și garanție de SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești în contractul nr.329/2003, a fost supraevaluată, deoarece dacă SC CAROM SA Onești ar fi considerat că valoarea reală a unei acțiuni a SC UTON SA Onești ar fi fost de 1.987.000 RON, așa cum s-a consemnat în contract, atunci ar fi notificat SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești pentru plata numărului de acțiuni înmulțit cu valoarea de 1.987.000 RON/acțiune, ceea ce echivala cu aprox. 700 miliarde RON, și nu cu suma mai sus menționată.

Concomitent cu aceste adrese, inculpata DUMITRESCU CICILIA a emis către CNVM adresele nr.125/12.01.2004 și nr.12919/22.12.2003 prin care aducea la cunoștința acestei instituții că SC CAROM SA Onești a fost de acord să încheie un contract de garanție reală mobilă ce avea ca obiect acțiuni ale unei societăți cotate pe Rasdaq.

CNVM – Direcția Juridică prin adresa nr.865/14.01.2004 a comunicat SC CAROM SA Onești, în atenția inculpatei DUMITRESCU CICILIA, că în cazul societăților cotate, transferul de proprietate asupra acțiunilor aparținând acestora se poate realiza numai cu respectarea regimului juridic special instituit prin legislația pieței de capital, iar în conformitate cu art.51 al.2 din OUG nr.28/2002 nu se permite executarea contractelor de garanție reală mobilă, ce au ca și gaj acțiuni ce fac parte din aceste categorii.

Urmare a acestei adrese primite, Oficiul Juridic al SC CAROM SA Onești prin martorul Cojocaru Marius a întocmit un referat în atenția inculpatei DUMITRESCU CICILIA, în care îi preciza acesteia că s-a purtat o corespondență cu CNVM în legătură cu încheierea contractului de garanție reală mobilă nr.329/2003 încheiat de SC CAROM SA Onești cu SC TENDER SA Timișoara și că această instituție nu agreează și nu admite înscrierea ca acționari a dobânditorilor de acțiuni care le-au achiziționat prin alte mijloace decât cele realizate în cadrul operațiunilor desfășurate pe piața reglementată și prin intermediul unei societăți de investiții financiare.

Mai mult decât atât, se prevedea în acel referat că OUG nr.28/2002 nu admite ca transferul dreptului de proprietate a unor acțiuni aparținând unei societăți cotate, să se realizeze prin punerea în executare a unor contracte de garanție reală mobilă.

Deoarece încheierea celor două contracte a declanșat o serie de discuții la nivelul SC CAROM SA Onești, purtate atât de membrii Consiliului de Administrație, cât și de auditorul financiar al acesteia, SC AZALEE AUDIT EXPERT SRL Onești, inculpata DUMITRESCU CICILIA a supus spre aprobare Adunării Generale Extraordinare și Ordinare a acționarilor ai SC CAROM SA Onești la data de 05.12.2003 cele două contracte.

Analizând procesul-verbal întocmit cu acea ocazie se poate constata că acționarii minoritari au votat împotriva încheierii acestor două contracte, deoarece s-a apreciat că ele sunt favorabile exclusiv acționarilor majoritari, singurele societăți care au votat pentru fiind SC TENDER SA Timișoara și SC VGB OIL SRL București.

La acest moment, pentru inculpați a apărut o problemă majoră în derularea planului lor infracțional, având în vedere că dispozițiile legale nu le permiteau transferul dreptului de proprietate vizând acțiunile de la SC UTON SA Onești pentru SC CAROM SA Onești și că acționarii minoritari ai societății votaseră împotriva încheierii celor două contracte.

Pentru a-și duce la bun sfârșit planul inițial, soluția găsită de inculpați a fost înaintarea unei cereri de chemare în judecată din partea SC CAROM SA Onești față de SC TENDER SA Timișoara și SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești. Prin cererea de chemare în judecată nr.390/16.01.2004, SC CAROM SA Onești a solicitat Tribunalului Bacău să se pronunțe cu privire la executarea contractului de garanție reală mobilă nr.329 din 25.11.2003, precizând că în urma notificărilor pe care le-a efectuat față de SC TENDER SA Timișoara și SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești, aceste două societăți, prin adresele nr.7/15.01.2004 și 129/15.01.2004, i-au comunicat că recunosc cuantumul creanței și și-au arătat disponibilitatea cu privire la executarea gajului, motiv pentru care s-a solicitat transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

Din analiza cererii de chemare în judecată se constată că inculpata DUMITRESCU CICILIA, cu intenție, a „omis” să comunice instanței că, în legătură cu aceste acțiuni ale SC UTON SA Onești, CNVM, ca autoritate de control, a respins solicitarea de transfer a dreptului de proprietate formulată de SC CAROM SA Onești.

Inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN s-a prezentat personal la data pronunțării sentinței și a comunicat judecătorului că nu înțelege să o atace cu apel, renunțând astfel în mod expres la calea de atac prevăzută de lege și achiesând expres la soluția instanței motiv pentru care sentința a devenit irevocabilă. Practic prin recunoașterea datoriei, SC TENDER SA Timișoara și SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești au achiesat de asemenea la pretențiile CAROM, făcând ca judecata să fie o simplă formalitate.

Urmare a acestei cereri de chemare în judecată, la data de 02.02.2004 Tribunalul Bacău, prin sentința civilă nr.214, a admis solicitarea formulată de SC CAROM SA Onești și a dispus transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor deținute de SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești și inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN către SC CAROM SA Onești, ca urmare a nerespectării obligațiilor asumate prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis.

Ca urmare a pronunțării sentinței civile nr.214/2.02.2004 a Tribunalului Bacău, prin adresa nr.58769/6.04.2004, SC REGISCO SA a comunicat SC CAROM SA Onești, în atenția inculpatei Dumitrescu, că la data de 5.04.2004 s-a efectuat transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor deținute la SC UTON SA Onești de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și SC METAL INVEST GRUP SA Dărmănești în contul SC CAROM SA Onești, care a devenit proprietara pachetului de 90,9% acțiuni.

Urmarea tuturor acestor activități desfășurate de inculpați a reprezentat-o încheierea notei de stingere a datoriei dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC CAROM SA Onești, conform căreia între aceste două societăți nu mai exista niciun fel de creanță sau debit ca urmare a încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003.

La rândul său, inculpata DUMITRESCU CICILIA a întocmit un referat privind situația executării contractului de garanție reală mobilă nr.239 din care rezulta succesiunea evenimentelor ce au dus la situația de a se înregistra în patrimoniul SC CAROM SA Onești a unei pierderi de aprox. 1350 miliarde lei, arătându-se că în realitate capitalul social al SC UTON SA Onești valorează 20.864.480.000 ROL, iar participația care revine SC CAROM SA Onești este de 18.977.452.320 ROL, în condițiile în care valoarea creanței cesionate de SC CAROM SA Onești către SC TENDER SA Timișoara este de 1.434.911.670.083 lei, rezultând o diferență de 1.415.934.218.083 ROL, situație în care se consideră că aceasta ar trebui înregistrată pe pierderi în bilanțul anului 2004.

Acest raport a fost semnat de către auditorul SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești cu obiecțiuni, acesta menținându-și considerația că valoarea acordată acțiunilor SC UTON SA Onești prin raportul de evaluare al SGET din luna septembrie 2003 a fost supraevaluată.

Prin urmare, prin Nota ce justifică înregistrarea în contabilitatea SC CAROM SA Onești a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis și a sentinței civile nr.214/2.02.2004, în conformitate cu art.44 din Ordinul Ministerului Finanțelor

nr.1753/2004 privind aprobarea normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și pasiv, privind evaluarea titlurilor de valoare, s-a constatat că acțiunile SC UTON SA Onești ce au fost înregistrate la o valoare de 1.987.000 ROL au fost supraevaluate și că o acțiune a acestei societăți valorează în realitate 145.012 lei, motiv pentru care s-a constituit un provizion de pierdere aferent tranzacțiilor mai sus menționate, în sumă de 1.344.470.287.235 ROL.

La rândul său, auditorul SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, la data de 18.02.2005, a informat SC CAROM SA Onești că își menține punctul de vedere cum că raportul de evaluare întocmit de SGET la 30.09.2003 conferă acțiunilor de la SC UTON SA Onești o valoare supraevaluată.

Audiate în legătură cu această situație, martorele Munteanu Valeria și Uță Teodora au declarat că au purtat discuții cu inculpata DUMITRESCU CICILIA în repetate rânduri, căreia i-au precizat că aceste acțiuni nu valorează cât creanța de 1.400 miliarde ROL pe care SC CAROM SA Onești a cesionat-o către SC TENDER SA Timișoara.

Odată încheiat contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, SC TENDER SA Timișoara a devenit astfel creditorul SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 1.434.911.670.083 ROL.

La rândul său, urmare a unor relații comerciale de vânzare-cumpărare produse petroliere, derulate anterior intrării în vigoare a contractului mai sus menționat, SC TENDER SA Timișoara era debitoare față de SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 831.492.862.194 ROL.

Prin urmare, în perioada imediat următoare intrării în vigoare a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, respectiv din data de 05.09.2003 până la data de 31.12.2004, SC VGB IMPEX SRL București a achitat și s-a compensat cu SC TENDER SA Timișoara cu următoarele sume de bani:

- conform procesului-verbal de punctaj încheiat la 27.03.2004 cele două societăți s-au compensat cu privire la suma de 831.492.862.194 ROL, astfel că SC VGB IMPEX SRL București a rămas debitoare față de SC TENDER SA Timișoara cu suma de 603.418.708.889 ROL;

- în continuare, din suma de 603.418.708.889 ROL, SC VGB IMPEX SRL București a achitat cu ordine de plată prin virament bancar, direct sau la ordinul SC TENDER SA Timișoara, suma de 245.062.331.582 ROL, folosind în acest scop diverse justificări, astfel că între cele două societăți a mai rămas un debit constând în diferența dintre cele două sume, menționate mai sus.

De asemenea, din situația vizând facturile emise de SC VGB IMPEX SRL București către SC TENDER SA Timișoara și care au făcut obiectul compensării prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, se confirmă faptul că, urmare a compensării, SC TENDER SA Timișoara a devenit creditorul SC VGB IMPEX SRL București cu suma de 603.418.708.889 ROL, aspect care confirmă intenția inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN de a găsi surse financiare care să le permită continuarea activității propriilor societăți, având drept scop lipsirea de resurse financiare a SC CAROM SA Onești.

Analizând temeiul de drept care a stat la baza achitării și compensării sumelor de bani, mai sus menționate, între SC TENDER SA Timișoara, reprezentată de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, și SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, se constată că acestea își au rădăcina în creanța cedată de SC CAROM SA Onești de aprox. 1.400 miliarde ROL, în baza contractului de cesiune de creanță nr.260 bis.

În prima parte a considerentelor prezentei decizii Curtea a analizat modalitatea în care pachetul majoritar de acțiuni al CAROM a ajuns în proprietatea SC Tender SA.

Astfel, urmare a discuțiilor purtate de comisia de negociere numită de APAPS cu reprezentanții SC TENDER SA Timișoara, s-a ajuns ca de la un preț de 140.681.550.000 lei, cât valora pachetul de 51% acțiuni al SC CAROM SA Onești, conform raportului de evaluare întocmit cu ocazia ofertei de vânzare, (o acțiune valorând de 25.000 lei), acesta să fie achiziționat de SC TENDER SA Timișoara la un preț de 21.812.995.000 lei (o acțiune valorând aprox. 1000 lei), exact suma pe care această societate a virat-o la data de 17.03.2003 cu titlu de garanție pentru participarea la licitație.

De asemenea, referitor la volumul investițiilor necesare pentru asigurarea profitabilității societății, care inițial a fost estimat în dosarul de prezentare al SC CAROM SA Onești la suma de 50.436.000 USD, urmare a negocierilor s-a ajuns a se accepta efectuarea de către SC TENDER SA Timișoara a unor investiții în sumă de 3.542.000 USD și 2.000.000 Euro din sursele proprii sau atrase de această societate.

În legătură cu modalitatea în care s-a negociat preluarea pachetului de acțiuni, care de altfel a prejudiciat în mod clar interesele statului roman, membrii comisiei de negociere din partea APAPS, au arătat că, dat fiind faptul că SC TENDER SA Timișoara a fost singurul ofertant pentru achiziționarea pachetului de acțiuni și dată fiind metoda negocierii directe aleasă de conducerea APAPS, s-a ajuns la valorile consemnate în contract.

Prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003, SC TENDER SA Timișoara și-a asumat o serie de obligații investiționale, reflectate în art.12.5, 13.1 și 14.1, după cum urmează: 1. conform art.12 pct.5 ca SC TENDER SA Timișoara trebuia să efectueze în SC CAROM SA Onești din surse proprii sau atrase investiții de mediu și măsuri cuprinse în programul de conformare în sumă de 3.542.000 USD, în caz de neexecutare urmând să se calculeze penalități egale cu 55% din suma rămasă neinvestită, după data împlinirii fiecărei scadențe și cumulat până la realizarea integrală a investiției de mediu asumate, plata acestor penalități neexonerând SC TENDER SA Timișoara de neîndeplinirea obligațiilor asumate prin prezentul contract; 2. în baza art.13.1 SC TENDER SA Timișoara trebuia să susțină activitatea curentă a SC CAROM SA Onești prin infuzie de capital de lucru sau capital circulant, din surse proprii și/sau atrase în numele său, în sumă de 1.000.000 Euro plătibili în 5 ani, stabilindu-se ca sancțiune a neîndeplinirii a acestei clauze pactul comisoriu de grad IV și rezoluțiunea *ope legis*, fără notificare sau altă formalitate prealabilă, APAPS fiind îndreptățit să rețină de drept toate sumele pe care cumpărătorul le-a plătit în baza contractului până la desființarea acestuia, așa cum rezultă din art.13.3; 3. referitor la investițiile/aport de capital la art.14.1 s-a prevăzut că SC TENDER SA Timișoara va efectua în SC CAROM SA Onești din surse proprii și/sau atrase în numele său, pe o durată de 5 ani, o investiție în numerar aport la capitalul societății în sumă de 1.000.000 Euro, stabilindu-se conform art.14.4 că în cazul în care nu se va realiza această obligație, se vor plăti penalități pe zi întârziere din valoarea tranșei investiționale respective, aliniate la nivelul celor calculate pentru creanțele bugetare; 4. la art.14.3 din contract, s-a mai prevăzut că pentru certificarea investițiilor efectuate în numerar este necesar un certificat emis în acest scop de cenzorii SC CAROM SA Onești sau firma specializată de audit; 5. conform art.20 din contract în cazul neîndeplinirii în tot sau în parte a oricăreia din obligațiile prevăzute în contract, SC TENDER SA Timișoara va plăti către APAPS o penalitate de 30% din prețul de cumpărare care nu exonerează societatea de executarea obligației, iar în cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară, APAPS va reține toate sumele achitate de către cumpărător în contul contractului (vol.17, filele 28-47, vol.22, filele 1-21, 22-42);

Referitor la modalitatea de efectuare a acestor investiții, în cadrul contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 se prevedea că în mod obligatoriu SC TENDER SA Timișoara trebuia să le efectueze din surse proprii sau atrase în numele său.

Potrivit OG nr.25/2002, vizând unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, așa cum a fost modificată ulterior prin Legea nr.198/2003 și Legea nr.340/2005, prin surse din care pot fi realizate investițiile, în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate de cumpărător prin contract, se înțeleg următoarele: sumele de bani virate direct de cumpărător, în numele și din contul său, în contul bancar al societății achiziționate; dividendele cuvenite cumpărătorului, asociatului și/sau afiliatului acestuia, în calitate de acționar al societății, lăsate cu titlu definitiv la dispoziția acesteia; aportul în natură realizat efectiv din sursele proprii ale societății cumpărătoare; partea de profit net repartizat din sursele proprii de finanțare; sumele de bani acordate inclusiv cu titlu de împrumut de către cumpărător, asociați și/sau afiliații acestuia ori de către societățile din cadrul grupului din care face parte cumpărătorul; sumele de bani acordate de către un terț societății, pe

baza unei convenții cu cumpărătorul; alte surse care pot fi utilizate pentru realizarea de investiții prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art.11 din același act normativ, legiuitorul a prevăzut că investiția se consideră realizată dacă certificatul emis de cenzori sau de firma de audit, prevede clar că până la îndeplinirea scadenței: investiția realizată de cumpărător corespunde valorii investiționale asumate prin contract; înregistrarea în contabilitate a investițiilor efectuate este realizată în conformitate cu legislația contabilă în vigoare; sursele de finanțare a investițiilor corespund prevederilor prezentei ordonanțe și/sau celor din contract, aspecte care confirmă încă o dată faptul că sumele de bani pe care SC TENDER SA Timișoara trebuia să le transfere în cadrul SC CAROM SA Onești, cu titlu de investiții, independent dacă se ia în discuție contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 sau OG nr.25/2002 trebuiau în mod obligatoriu să aparțină fie lui Tender Ovidiu în calitate de asociat al SC TENDER SA Timișoara, fie SC TENDER SA Timișoara sau societăților afiliate acesteia, fie societăților din cadrul grupului din care face parte SC TENDER SA Timișoara.

În aparență, SC TENDER SA Timișoara și-a realizat obligațiile investiționale asumate prin contractul de privatizare nr.18/19.06.2003, dar în realitate sursa acestor sume virate nu corespundea nici clauzelor asumate prin contract de această societate și nici dispozițiilor legale pe care le-am enunțat mai sus.

Anterior încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, SC VGB IMPEX SRL București era creditorul SC TENDER SA Timișoara cu suma de 831.492.862.194 lei, creanță rezultată din livrările de produse petroliere realizate între cele două societăți.

După încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, SC TENDER SA Timișoara a devenit, din punct de vedere al acestui act, creditorul SC VGB IMPEX SRL București, cu suma de 1.434.911.670.083 lei.

În perioada imediat următoare intrării în vigoare a acestui contract, cele două societăți s-au compensat reciproc una cu cealaltă, motiv pentru care la data de 27.03.2004 SC VGB IMPEX SRL București a rămas debitorul SC TENDER SA Timișoara cu suma de 603.418.708.889 lei.

Aceeași situație rezultă și din fișa de cont beneficiar aferentă SC VGB IMPEX SRL București, din care rezultă că la data de 28.02.2004 datora SC TENDER SA Timișoara suma mai sus menționată, rezultată din compensarea datoriei anterioare a SC TENDER SA Timișoara de 878.081.933.329 lei cu contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, în valoare de 1.494.911.670.083 lei.

Din probele administrate s-a mai constatat că SC TENDER SA Timișoara prin inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, după încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, prin mai multe adrese, fără dată și fără număr, îi solicita SC VGB IMPEX SRL București să achite către diverse societăți comerciale mai multe sume de bani, indicându-se ca temelie acest contract. Urmare a acestor adrese, la rândul său, SC VGB IMPEX SRL București s-a conformat și a achitat sumele de bani solicitate, în paralel acestea fiind operate în contabilitatea societății și scăzute din datoria pe care SC VGB IMPEX SRL București o avea față de SC TENDER SA Timișoara.

În continuare, SC TENDER SA Timișoara a emis către SC VGB IMPEX SRL București, în atenția inculpatului Iancu, mai multe adrese prin care dispunea ca această societate să vireze următoarele sume de bani, către SC CAROM SA Onești, având drept justificare contractul de cesiune de creanță nr.260 bis: 62.838.750.000 lei, 61.717.329.989 lei, 60.840.800.888 lei, 6.307.000.000 lei, 90.188 USD, totalizând suma de 195.021.698.075 lei. Audiut în legătură cu aceste adrese, martorul Petrișor Nicolae, cel care le-a emis, a arătat că, în calitate de vicepreședinte al SC TENDER SA Timișoara, a semnat aceste adrese din dispoziția inculpatului Tender, indicând faptul că de fiecare dată când trebuia să semneze asemenea documente era anunțat de către inculpat în acest sens și că niciodată nu a semnat vreun act fără ca inculpatul Tender să cunoască acest lucru. La rândul său, SC VGB IMPEX SRL București a emis ordinele de plată nr.393 și 394/11.03.2004, 400/12.03.2004, 450 și 452/15.03.2004, prin care a virat către SC CAROM SA Onești sumele care i-au fost dispuse, în cuantum de 195.021.698.075 lei, cu justificarea „plată la ordinul SC TENDER SA Timișoara pentru

contravaloare investiții mediu, conform contractului de vânzare-cumpărare nr.18/9.06.2003 încheiat cu APAPS”.

Din documentele de evidență contabilă puse la dispoziția organului de urmărire penală de către SC TENDER SA Timișoara, vizând situația SC CAROM SA Onești, rezultă că suma de 195.021.698.075 lei a fost achitată de către SC VGB IMPEX SRL București la ordinul său având unică justificare contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003. Aceeași situație o constată și expertiza financiar contabilă nr.4866 dispusă în cauză, întocmită în legătură cu stabilirea relațiilor comerciale și derularea contractelor dintre SC VGB IMPEX SRL București - SC CAROM SA Onești - SC VGB OIL SRL București - SC TENDER SA Timișoara, din care a rezultat faptul că achitarea celor 195.021.698.075 lei către SC CAROM SA Onești s-a realizat de către SC VGB IMPEX SRL București la ordinul SC TENDER SA Timișoara, în baza contractului de cesiune de creanță nr.260bis.

Singurul temei juridic în baza căruia SC TENDER SA Timișoara putea să ordone aceste plăți era contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, deoarece până la data intrării în vigoare a acestui contract, SC TENDER SA Timișoara era debitorul SC VGB IMPEX SRL București, acest raport schimbându-se odată cu încheierea contractului mai sus menționat, în sensul că SC TENDER SA Timișoara a devenit creditorul SC VGB IMPEX SRL București. În același sens, se situează și constatarea tehnico-științifică realizată de specialiștii DIICOT, în baza art.112-113 C.p.p., atunci când au analizat relațiile comerciale stabilite între societățile mai sus menționate și din care rezultă concluzia că dacă contractul de cesiune de creanță nr.260 bis nu s-ar fi încheiat, suma de 195.021.698.075 lei nu ar mai fi trebuit plătită de SC VGB IMPEX SRL București deoarece SC TENDER SA Timișoara nu avea temei juridic în baza căruia să solicite această plată, fiind debitorul acestei societăți.

Ca atare, concluzia care rezultă din toate aceste tranzacții este aceea că cei 195.021.698.075 lei era suma de bani ce aparținea de drept SC CAROM SA Onești, parte integrantă a creanței în valoare de 1.434.911.670.083 lei, rezultată ca datorie a SC VGB IMPEX SRL București în baza facturilor emise conform contractului de distribuție cu clauză exclusivă nr.240/2002, preluată nelegal de către SC TENDER SA Timișoara prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/2003.

Practic, dacă contractul nelegal nr.260 bis nu s-ar fi încheiat, atunci acești bani ar fi aparținut de drept SC CAROM SA Onești.

Pentru a simplifica înțelegerea acestor operațiuni Curtea arată că, în esență, în urma înțelegerii infracționale dintre inculpații Iancu și Tender, pe de o parte, au fost stinse datorii reciproce dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara, folosindu-se în acest scop banii ce se cuveneau de drept SC CAROM SA. Pe de altă parte, tot din acești bani, ai SC CAROM SA, bani ce îi erau datorați legal de către SC VGB IMPEX SRL București, inculpații Iancu și Tender au plătit suma de 195.021.698.075 lei ce era datorată de SC TENDER SA către SC CAROM SA, această societate fiind practic plătită chiar din proprii săi bani.

Odată virate sumele de bani, mai sus menționate, prin adresa nr.3494/30.03.2004, SC CAROM SA Onești, prin inculpata Dumitrescu, a confirmat SC VGB IMPEX SRL București plata făcută la ordinul SC TENDER SA Timișoara, prin ordinele de plată nr.393 și 394/11.03.2004, 400/12.03.2004, 450 și 452/15.03.2004, sume de bani ce au reprezentat contravaloarea investițiilor de natură tehnologică și tehnică, de mediu și capital de lucru, asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003, conform clauzelor contractuale prevăzute de art.9.13, 14.1, 12.5 și 13.1.

Deși aceste sume au fost virate în considerarea obligației rezultate din contractul de cesiune de creanță nr.260bis/5.09.2003, pentru a crea posibilitatea justificării realizării obligațiilor investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare nr.18/9.06.2003, încheiat cu AVAS, în fapt, SC VGB IMPEX SRL București a dispus virarea acestor de ani direct într-un cont aparținând SC CAROM SA Onești, despre care avea cunoștință că este gajat în favoarea FABER INVEST & TRADE INC, în sensul că toate încasările prezente și viitoare de pe acest cont reveneau exclusiv acestei societăți, fără ca SC CAROM SA Onești să poată face opoziție în vreun fel.

Pentru a explica cinismul ieșit din comun cu care a acționat inculpatul Iancu, trebuie arătat că inculpatul Iancu este directorul general al FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware, societate care, de asemenea, a desfășurat relații comerciale cu SC CAROM SA Onești, fiind societatea care importa în numele SC CAROM SA Onești țiței de pe piața internațională a petrolului și exporta în numele acesteia produsele petroliere finite.

SC VGB IMPEX SRL București și SC VGB OIL SRL București fac parte din „grupul de firme VGB”, controlat și administrat de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, grup la care sunt afiliate și firmele FABER INVEST & TRADE INC SUA Delaware și BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate care din iulie 2003 a devenit acționar cu aprox. 49% acțiuni la SC RAFO SA Onești, iar din septembrie 2004 a devenit acționar și la SC CAROM SA Onești cu 51% acțiuni.

Practic, inculpatul Iancu nu s-a rezumat doar la a plăti SC CAROM o datorie a SC TENDER SA din proprii bani ai CAROM, dar s-a asigurat că SC CAROM nu va putea sub nicio formă să încaseze această sumă de bani, sumă de bani ce a ajuns în mod direct tot sub controlul inculpatului Iancu, în calitate sa de administrator de fapt al FABER INVEST & TRADE INC. Având în vedere aceste motive, Curtea nu poate accepta sub nicio formă susținerea avocatului inculpatului Iancu în sensul că acesta ar fi fost într-o eroare de fapt cu privire la infracțiunea de înșelăciune.

În realitate, această sumă de bani ce era datorată SC CAROM de către SC TENDER SA în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 18/9.06.2003, încheiat cu APAPS, nu a ajuns niciodată în proprietatea SC CAROM SA.

La datele de 14.01.2004 și 16.03.2004 auditorul SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, prin martora Munteanu Valeria, a emis certificatele prin care se atesta că în conformitate cu OG nr.25/2002, SC TENDER SA Timișoara și-a achitat obligația investițiilor de mediu, de natură tehnică și tehnologică și infuzie de capital, asumate prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 la punctele 14.1, 13.1 și 12.5.

Audiată fiind în legătură cu modalitatea de emitere a acestor certificate, martora Munteanu Valeria a declarat că documentele care au stat la baza emiterii acestor certificate i-au fost puse la dispoziție de inculpata Dumitrescu, direct sau prin martora Bacalu Mihaela, fără însă a i se aduce la cunoștință că sursa banilor nu aparținea SC TENDER SA Timișoara, ci ea provenea din contractul de cesiune de creanță nr.260 bis. Martora a mai declarat că în momentul în care a descoperit în contabilitatea SC CAROM SA Onești înregistrat contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, compensat cu acțiunile de la SC UTON SA Onești, i-a precizat inculpatei Dumitrescu că nu trebuie să accepte o atare operațiune deoarece va decapitaliza societatea și nu-și va mai putea continua activitatea.

La rândul său, martora Uță Teodora, celălalt reprezentant al auditorului, audiată fiind a confirmat cele precizate de martora Munteanu Valeria, a arătat că în mod greșit auditorul a acceptat fără o verificare prealabilă cele precizate de inculpata Dumitrescu, cum că sursa investițiilor aparține SC TENDER SA Timișoara, fără a verifica în realitate acest lucru.

Prin adresa nr.10/18.11.2005, SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, prin martorele Munteanu Valeria și Uță Teodora, a comunicat care au fost documentele care au stat la baza emiterii certificatelor întocmite conform OG nr.25/2002 privind îndeplinirea de către SC TENDER SA Timișoara a obligațiilor asumate prin contractul de vânzare-cumpărare nr.18/19.06.2003, din aceasta rezultând faptul că acestea au fost emise nelegal deoarece cele două reprezentante ale auditorului nu au avut acces la toate informațiile necesare, necunoscând care a fost sursa de proveniență a banilor ce a stat la baza investițiilor afirmativ realizate de către SC TENDER SA Timișoara.

Prin urmare, inculpata Dumitrescu, prin modalitatea în care a prezentat documentele financiar contabile auditorului SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, a reușit să convingă această societate să emită documente ce nu atestau o stare de fapt reală, inducând astfel APAPS în eroare, în sensul că, așa cum rezultă din adresa nr.6912/11.08.2004, această instituție, în baza certificatelor emise de auditor, a constatat realizate în totalitate obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara, prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003.

APAPS – Direcția de Secretariat a emis două adrese una către SC TENDER SA Timișoara – în atenția inculpatului Tender, cu nr.DCP/872/15.12.2005, prin care confirma realizarea investițiilor asumate prin contract și cea de-a doua emisă către Departamentul Postprivatizare prin care în conformitate cu hotărârea nr.16 din data de 2.04.2004 confirma realizarea angajamentului investițional pentru mediu, asumat de SC CAROM SA Onești, deși din declarațiile date de către angajații societății SC CAROM SA rezultă fără dubiu că investițiile de mediu nu au fost realizate de SC TENDER SA, ci din resursele proprii ale SC CAROM SA.

Curtea constată că inculpații au reușit să inducă în eroare APAPS – Departamentul Postprivatizare în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de investiții asumată de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003, în sensul că suma de bani achitată de SC VGB IMPEX SRL București la ordinul SC TENDER SA Timișoara nu a provenit din sursa proprie sau atrasă a acestei societăți, ci a avut ca bază de justificare juridică contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/2003, sens în care așa-zisele investiții au reprezentat în realitate banii SC CAROM SA Onești.

În ceea ce privește cea de-a doua infracțiune de spălare de bani de care este acuzat inculpatul Tender, Curtea constată că partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara se putea găsi, la un moment dat, în situația de a fi obligată să restituie creanța preluată prin contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, în cazul în care cele două contracte ar fi fost desființate ca nelegal încheiate.

Ca atare, era necesar atât pentru SC TENDER SA, cât și pentru beneficiarul direct al acesteia, inculpatul Tender, a da o aparență de legalitate sumelor de bani ce urmau a fi primite și compensate cu SC VGB IMPEX SRL București în baza contractului de cesiune de creanță nr.260 bis.

În aceste condiții, pentru a disimula sursa ilicită a banilor, inculpatul Tender a încheiat, la data de 31.12.2003, un contract de cesiune de acțiuni cu martorul Victor Leu, conform căruia SC TENDER SA Timișoara urma să achiziționeze pachetul de 85,6% acțiuni de la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, stabilindu-se un preț de cesiune de 220 miliarde lei ROL.

Conform contractului martorul Victor Leu, urma să primească de la SC TENDER SA Timișoara suma de 3.024.000.000 lei, iar diferența de 216.976.000.000 lei - direct de la inculpatul Tender, ca împrumut al acestuia către SC TENDER SA Timișoara.

Urmare a încheierii acestui contract, practic, partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara a consemnat scriptic în actele contabile, că deține 85,6% din acțiunile aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, achiziționate la prețul de 220 miliarde lei, preț ce a fost plătit de către inculpatul Tender, cu titlu de creditare societate și partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara, inculpatul urmând să-și recupereze de la SC TENDER SA creditarea făcută.

Analizându-se contractul încheiat și înregistrat în contabilitatea SC TENDER SA Timișoara, se poate constata că acesta nu poartă data semnării, nu are număr de înregistrare și nu prevede un termen de rambursare a sumei cu care inculpatul și-ar fi creditat societatea, partea responsabilă civilmente SC TENDER SA Timișoara.

La 31.12.2003, în contabilitatea SC TENDER SA Timișoara s-a înregistrat stingerea obligației de plată de 216.976.000.000 lei față de Victor Leu pentru contravaloarea titlurilor de participare achiziționate de SC TENDER SA Timișoara de la acesta și, implicit, se confirmă obligația societății față de inculpat pentru restituirea sumei mai sus menționate. Aceeași situație a fost constatată și prin raportul de constatare tehnico-științifică întocmit de către specialiști în baza art.112-113 C.p.p., atașat la dosarul cauzei, unde se arată că referitor la modul de înregistrare în contabilitate a sumei de 216.976.000.000 lei, reiese că este evidențiată doar obligația de restituire a acestei sume de către SC TENDER SA Timișoara către inculpat, acesta apărând ca fiind creditorul societății cu suma mai sus menționată.

De asemenea, se mai constată faptul că referitor la suma de 216.976.000.000 lei, așa cum rezultă și din documentele atașate la dosarul cauzei, dar și din declarațiile inculpatului Tender și ale martorului Victor Leu, niciodată suma respectivă nu a fost înmănată acestuia, practic înregistrarea acreditării în actele societății realizându-se doar scriptic, aceeași fiind și concluzia raportului de expertiză financiar contabilă nr.4866/25.07.2006.

Capitalul social al SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara era de 7.874.725.000 lei, împărțit într-un număr de 314.989 acțiuni cu o valoare nominală de 25.000 lei/acțiune. SC TALC DOLOMITA SA era o societate tranzacționată pe Rasdaq, ceea ce însemna că avea un preț de cotație ce îi conferea valoarea maximă a unei acțiuni, din analiza documentelor ce au fost comunicate de către CNVM rezultând că valoarea maximă a prețului pe piață a fost de 31.000 lei/acțiune.

Referitor la valoarea efectivă pe care o avea SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara din bilanțul contabil aparținând acestei societăți, aferent anului 2002, a rezultat faptul că aceasta a prezentat o cifră de afaceri de 70.162.316.000 lei, iar în anul 2003 o cifră de afaceri de 81.335.548.000 lei, înregistrând un profit aferent anului 2002 de 24.134.012.000 lei.

Conform contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr. TM/20 din 17.07.2002 încheiat de martorul Victor Leu cu APAPS, referitor la achiziționarea pachetului de 85,6% acțiuni aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, rezultă că prețul plătit pentru achiziționarea acestora a fost de 17.599.930.000 lei, consolidat în USD la valoarea de 533.298 USD.

Prețul plătit de inculpatul Tender pentru pachetul de acțiuni a fost de 815.603 lei/acțiune, adică de 32 de ori mai mare decât valoarea nominală a unei acțiuni și de 26 de ori mai mare decât valoarea maximă tranzacționată, fiind cu mult superior valorii efective a acțiunilor tranzacționate.

Referitor la modalitatea de plată a acestor acțiuni, din ordinele de plată comunicate de către SC TENDER SA Timișoara rezultă că în mod efectiv martorului Victor Leu i-a fost achitată suma de 1 miliard lei de către SC TENDER SA Timișoara, aceeași societate achitând aproximativ 2 miliarde lei la Trezoreria Timișoara în contul martorului, pentru plata datoriilor rezultate din încheierea contractului de cesiune acțiuni vizând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara.

La câteva zile după ce martorul Victor Leu a fost audiat de procuror în legătură cu contractul de cesiune de acțiuni vizând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, martorul și-a amintit „brusc” că ar fi încheiat un protocol sub semnătură privată cu inculpatul, conform căruia acesta trebuia să-i achite suma de 216.976.000.000 lei până în data de 19.10.2006, situație în care, dacă nu va realiza acest lucru, martorului îi vor reveni 15% din acțiunile SC TENDER SA Timișoara. Pentru a da o aparență de legitimitate acestor susțineri martorului Victor Leu i s-a cedat ulterior un număr de acțiuni ale SC TENDER SA.

Din păcate pentru inculpatul Tender însă, din probele administrate în cauză a rezultat că protocolul pe care martorul Victor Leu l-a semnat cu inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, prezentat de martorul Victor Leu la câteva zile de la audierea de la Parchet, prezintă un alt conținut și a fost încheiat în formă autentică la data de 10.07.2003, prin acesta stabilindu-se transferul dreptului de proprietate asupra pachetului de acțiuni de 85,6% deținut de martor la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara și încheierea unui contract de novatie cu schimbare de debitor cu APAPS. De asemenea, se poate observa din declarațiile date de martorul Victor Leu că acesta are serioase probleme în a-și aminti locul unde a fost semnat acest protocol sau dacă inculpatul Tender a fost prezent la semnarea acestuia, aspecte ce dovedesc că acest înscris a fost „constituit” în scopul de a justifica și de a oferi o aparență de legalitate tranzacțiilor comerciale nelegale consemnate în documentele SC TENDER SA Timișoara.

Mai mult decât atât, analizându-se rulajele conturilor martorului Victor Leu și ale martorilor Tender Dana Veronica, Mozoș Gabriel, Pauta Marioara, Tîrziu Rodica, Tender Tiberiu, Vinte Atila, Craciun Cristian, Tîrziu Dorin, Ciuca Sorin și Pauta Valeriu, toți angajați la societăți din „grupul TENDER SA”, rezultă faptul că din conturile acestora au plecat mai multe sume de bani la datele de 18, 19 și 20.09.2002 către contul martorului Victor Leu, bani cu care s-a achiziționat pachetul de acțiuni de 85,6% aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara și care la data de 31.12.2003 au făcut obiect de vânzare-cumpărare cu SC TENDER SA Timișoara.

Practic, aceste tranzacții nu fac altceva decât să dovedească faptul că, în realitate, inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN nu a cumpărat pachetul de acțiuni de la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara deoarece îl deținea deja achiziționându-l prin persoane interpose.

Mai mult decât atât, toate tranzacțiile financiare realizate între conturile bancare ale martorilor mai sus menționați și conturile bancare ale martorului Victor Leu s-au realizat în perioada 18-20.09.2002.

Audiați fiind, martorii Tender Dana Veronica, Mozoș Gabriel, Pauta Marioara, Tîrziu Rodica, Tender Tiberiu, Vinte Atila, Craciun Cristian, Tîrziu Dorin, Ciuca Sorin și Pauta Valeriu au declarat că sumele de bani ce apar transferate de pe conturile lor în conturile martorului Victor Leu în realitate i-au aparținut acestuia, care i-a înmănat pentru a fi depuși în numele său, în scopul evitării unor suspiciuni de tranzacții financiare suspecte.

Martorul Tender Tiberiu, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al SC TENDER SA Timișoara, a declarat, în legătură cu suma de bani pe care a virat-o în contul martorului Victor Leu pentru ca acesta să achiziționeze acțiunile de la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, că nu-și aduce aminte să fi avut vreodată cont deschis la ROBANK, amintindu-și acest lucru abia când procurorul i-a prezentat extrasul său de cont din 20.02.2002, precizând în același timp că deși banii au plecat din contul său, ordinul de plată a fost semnat de numitul Ciucă Sorin, contabil șef la SC TENDER SA Timișoara.

De asemenea, Victor Leu a arătat, în legătură cu proveniența banilor pe care i-a utilizat să achiziționeze acțiunile de la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, că i-a procurat de la bunicul său, Leu Ștefan, însă a considerat necesar ca să dea acești bani numiților Tender Dana Veronica, Tender Tiberiu, Mozoș Gabriel, Tîrziu Rodica, Tîrziu Dorin, Vinte Attila, Craciun Cristian, Ciucă Sorin, Păuță Valeriu și Păuță Mioara, toți angajați ai SC TENDER SA Timișoara, pentru ca aceștia să-i depună în contul său deschis la ROBANK – Sucursala Timișoara pentru ca ulterior să fie virati către APAPS deoarece „așa a considerat la momentul respectiv, datorită procedurilor bancare și regulamentului băncii”.

Această explicație frizează absurdul și este o încercare disperată prin care martorul încearcă să ascundă faptul că banii folosiți de el pentru a achiziționa acțiunile TALC DOLOMITA fuseseră, de fapt, primiți tot de la inculpatul Tender.

În concluzie, Curtea constată faptul că pentru a putea retrage și a folosi în scop personal suma rezultată din contractul de cesiune de creanță nr. 260bis/2003, primită în mod nelegal de la SC VGB IMPEX SRL București, inculpatul Tender a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul Victor Leu, vizând SC DOLOMITA TALC SA, prin care s-a fixat un preț supraevaluat a acțiunilor achiziționate, de aprox. 220.000.000.000 lei. Inculpatul a conceput această activitate infracțională deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani, pentru ca ulterior acesta să o poată folosi în interes personal și pentru a crea o aparență de legalitate pentru sumele de bani nelegal obținute.

După ce s-a înregistrat în contabilitate creditarea fictivă pe care a realizat-o inculpatul Tender față de SC TENDER SA Timișoara, urmare a contractului încheiat cu martorul Victor Leu, în baza convențiilor privind compensarea obligațiilor nr.1073/30.09.2004 și 492/30.06.2004 încheiate de inculpatul Tender cu SC TENDER SA Timișoara, a solicitat societății să-i restituie parte din creditarea efectuată. Din situația pusă la dispoziția organului de urmărire penală de către SC TENDER SA Timișoara, vizând contul „client” al inculpatului Tender aferent anului 2004, la data de 30.03.2005 rezulta că acesta avea o datorie față de societate în sumă de 16.810.396.459 lei.

Între inculpat și SC TENDER SA Timișoara s-au încheiat mai multe contracte de antrepriză, nr.22/26.05.2003 și 117/23.09.2004, avându-l pe inculpatul Tender ca beneficiar, din conținutul cărora rezultă faptul că societatea va executa pentru acesta lucrări de antrepriză în interesul său personal, în sumă de 2.300.000 Euro.

Pentru a se consemna calitatea de creditor pe care o avea față de SC TENDER SA Timișoara, inculpatul Tender la data de 30.04.2004 a emis o adresă către aceasta prin care îi solicita să-l recunoască drept creditor și să-i fie achitate prin compensare mai multe datorii pe care el le avea față de alte persoane, printre care și inculpatul Iancu.

Practic inculpatul Tender datora SC TENDER SA Timișoara contravaloarea lucrărilor executate de societate la blocul Felix ce aparține inculpatului, în sumă de 16.810.396.459 lei și 4.190.879.728 lei, iar SC TENDER SA Timișoara datora

inculpatului Tender suma de 216.976.000 lei rezultată din creditarea efectuată de acest inculpat, în mod scriptic, în documentele contabile aferent contractului de cesiune acțiuni încheiat la 31.12.2003 cu martorul Victor Leu.

Inculpatul Tender a precizat că a negociat prețul la această valoare deoarece a avut în vedere potențialul de afacere al acestei societăți și, deși nu a adus în realitate suma de 216.976.000.000 lei, așa cum s-a consemnat în contabilitate, a primit restituiri de creditare din partea SC TENDER SA Timișoara în baza acesteia. Curtea constată că aceste declarații nu sunt susținute de probele aflate la dosarul cauzei și nu au o logică care să permită considerarea lor ca fiind veridice. Nu există nicio rațiune pentru care un om de afaceri cu o experiență deosebită și cunoscut ca fiind foarte priceput în a-și proteja afacerile să plătească benevol de 32 de ori mai mult decât era necesar pentru acțiunile unei societăți ce la acel moment nu prezenta nicio garanție a unei dezvoltări deosebite. De asemenea, raportul de evaluare a SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara întocmit cu ocazia privatizării acestei societăți, la solicitarea APAPS, din care rezultă faptul că această societate a fost evaluată la suma de 20 miliarde lei prin metoda fluxurilor financiare actualizate, în sensul că se va ține seama exclusiv de posibilitatea potențială a afacerii SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara prin prisma actualului proprietar, ținându-se cont de rambursarea integrală a datorilor de către cumpărător, această metodă permițând o aproximare apropiată de realitate a valorii de piață, infirmă apărarea formulată de inculpatul Tender deoarece, așa cum rezultă din raportul de evaluare întocmit, potențialul acestei societăți era de 20 miliarde lei și nu de 220 miliarde lei, cum în mod simulat s-a consemnat în contractul de cesiune de acțiuni încheiat de SC TENDER SA Timișoara cu Victor Leu.

În ceea ce privește SC RAFO ONEȘTI, Curtea constată că dacă în cazul CAROM SA inculpații Iancu și Tender au acționat într-un mod foarte bine elaborat, în cazul RAFO, acțiunile inculpatului Iancu și ale celorlalți trei inculpați implicați în acest grup infracțional au îmbrăcat o formă mult mai simplă.

Inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN este administratorul de fapt și persoana de decizie a SC VGB IMPEX SRL București, fiind împuternicit de către asociații acestei societăți, martorii Mărgărit Constantin și Iancu Octavian, să reprezinte și să susțină interesele societății în relațiile comerciale cu SC RAFO SA Onești, având drept de reprezentare în orice situație și la orice nivel, putând lua hotărâri și semna documente, semnătura sa fiind opozabilă societății și asociaților.

Referitor la SC VGB IMPEX SRL București, din probele administrate în cauză a rezultat faptul că aceasta face parte din „grupul de firme VGB”, grup în care se regăsește și SC VGB INVEST SA București, întregul conglomerat de societăți fiind controlat de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN.

În același timp, inculpatul este și președintele BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, societate care din iulie 2003 a devenit, acționar cu aprox. 49% acțiuni la SC RAFO SA Onești, în condițiile în care „acționar la acționarul strategic” era SC VGB INVEST SA București.

Din septembrie 2003 BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, acționarul strategic al SC RAFO SA Onești a dobândit pachetul de 90% acțiuni la această societate.

Inculpatul GĂUREANU TOADER a fost administrator unic la SC RAFO SA Onești, inițial fiind ales de Adunarea Generală a Acționarilor la data de 21.07.2000, iar ulterior a fost reconfirmat în această funcție de Adunarea Generală a Acționarilor din data de 10.01.2001. Cu ocazia Adunării Generale a Acționarilor din data de 2.02.2002 inculpatului i-au fost conferite de către acționarii societății puteri largite conform art.114 din Legea nr.131/1990, reconfirmându-se cu această ocazie calitatea sa de „administrator unic”.

În conformitate cu art.114 din Legea nr.31/1990, folosindu-se de noile atribuții conferite, inculpatul GĂUREANU TOADER s-a substituit Adunării Generale a Acționarilor având dreptul de a aproba Regulamentul de organizare și funcționare al SC RAFO SA Onești, precum și Regulamentul de ordine interioară, Normele de structură și conducere executivă, politica de personal, încheierea sau rezilierea contractelor potrivit dispozițiilor legale, pe care le-a corelat cu Normele de procedură TUV, impuse de

auditorul de calitate la SC RAFO SA Onești, norme recunoscute și aplicate de toate departamentele din cadrul rafinăriei.

Toate aceste atribute și această funcție de administrator unic au fost deținute de inculpatul GĂUREANU TOADER până la data de 06.10.2003.

Inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN a fost în perioada care interesează cauza directorul comercial de la SC VGB IMPEX SRL București și persoana de încredere a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, cel care transpunea în contracte inițiativele infracționale ale acestuia, contracte care ulterior produceau efecte și deveneau opozabile părților.

La rândul său, inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, a fost în perioada 18.12.2003-30.07.2004 administratorul de drept al SC VGB IMPEX SRL București, fiind numit în această funcție de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, persoana care la nivelul acestei societăți impunea atât politica de personal, cât și relațiile comerciale în care urma să se angreneze SC VGB IMPEX SRL București.

Folosindu-se de aceste calități, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR, prin acte frauduloase, cu încălcarea directă și cu știință a normelor interne de încheiere și derulare a contractelor și implicit atribuțiilor de serviciu, au inițiat și încheiat mai multe contracte comerciale de vânzare-cumpărare și acte adiționale la acestea, prin care s-a cauzat un prejudiciu la nivelul SC RAFO SA Onești în valoare de aprox. 1.374.425.766.776 ROL.

De la bun început trebuie arătat că acțiunile analizate în prezenta cauză au avut ca unic scop realizarea unui circuit prin intermediul căruia firmele inculpatului Iancu să poată dobândi produse petroliere din partea RAFO Onești fără însă a achita efectiv produsele respective.

Astfel, la sfârșitul lunii septembrie 2003, între BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, reprezentată de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, și "Consortiul CANYON SERVICOS LDA și SC IMPERIAL OIL SA", reprezentată de martorul Iacobov Corneliu, a avut loc încheierea actului adițional la contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.7/2001, vizând pachetul de acțiuni de la SC RAFO SA Onești, ocazie cu care cu acordul AVAS s-a realizat delegația imperfectă, prin care BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie a devenit acționar cu aprox.45% acțiuni, iar ulterior în cursul anului 2004 cu 90% acțiuni.

Trebuie precizat însă că inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN avea control asupra SC RAFO SA Onești și cunoștea situația economică a acesteia deoarece, încă din luna februarie 2003, SC V&V TRADING COMPANY SRL București – viitor administrator al rafinăriei, a avut acces în societate, fiind împuternicită de inculpat să efectueze auditarea SC RAFO SA Onești în vederea preluării ulterioare a pachetului de acțiuni de către BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie.

La data de 14 februarie 2003, între SC RAFO SA Onești, reprezentată de inculpatul GĂUREANU TOADER, în calitate de administrator unic și director general, și SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, în calitate de administrator unic și director general, s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare produse petroliere prin care se acorda dreptul exclusiv pentru cumpărător, de a distribui pe piața internă produsele constând în benzine și motorine procesate de SC RAFO SA Onești.

În conformitate cu art.3.4 din contract, SC VGB IMPEX SRL București se obliga să efectueze plata produselor primite, în termen de 30 de zile lucrătoare de la facturare, în caz contrar SC RAFO SA Onești putând să perceapă penalități și dobânzi.

Mai mult decât atât, în conformitate cu art.3.5, SC RAFO SA Onești în situația în care constata neplata acestor produse în termenul prevăzut în contract, putea constata că SC VGB IMPEX SRL București se află de drept în întârziere, astfel încât, fără nici un fel de notificare, conform art.1079 din Codul civil în vigoare la acea data, putea percepe penalitățile și dobânzile mai sus menționate.

Datorită importanței deosebite pe care o avea acest contract, urmare a efectelor de exclusivitate în distribuția produselor petroliere și a implicațiilor în activitatea economică a rafinăriei, și conform normelor și regulamentelor interne ale SC RAFO SA Onești, alături de inculpatul GĂUREANU TOADER, contractul a mai fost semnat și de directorul general adjunct financiar Dumitrescu Bogdan, directorul comercial Margareta Panait, din

partea oficiului juridic de consilierul juridic Liliana Ioniță iar din partea serviciului marketing Liviu Doliș.

Ulterior însă s-a hotărât de către inculpatul Găureanu și inculpatul Iancu semnarea într-un cadru privat, de către inculpatul GĂUREANU TOADER numai cu reprezentantul SC VGB IMPEX SRL București, după ce în prealabil s-a înțeles cu privire la acest lucru cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, a două acte adiționale, fără număr, aferente acestor contracte, prin care le modifica substanțial conținutul. Actele adiționale respective au fost încheiate cu încălcarea normelor interne ale SC RAFO SA Onești vizând inițierea și derularea contractelor, deoarece în situația în care s-ar fi aflat de existența lor, ceilalți membri ai conducerii executive ai rafinăriei și acționarii minoritari ar fi putut formula obiecțiuni, ceea ce ar fi împiedicat realizarea scopului infracțional preconizat de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, respectiv de obținere a unor produse petroliere, fără a le achita prețul.

Aceste acte adiționale s-au dovedit a fi fundamentale pentru realizarea activității infracționale a inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN și GĂUREANU TOADER, deoarece prin intermediul lor s-a modificat scadența de plată a facturilor de livrare emise către SC VGB IMPEX SRL București, de la termenul de 30 de zile de la data emiterii facturii la data de 31.12.2003, astfel încât SC VGB IMPEX SRL București a putut achiziționa produse petroliere fără achitarea prețului.

Audiați fiind în cauza, martorii Dumitrescu Bogdan, Margareta Panait, Liliana Ioniță sau Liviu Doliș au declarat că în conformitate cu procedura existentă la nivelul SC RAFO SA Onești vizând încheierea și derularea contractelor, o astfel de inițiativă presupunea parcurgerea mai multor etape, fiind necesară expunerea punctului de vedere al tuturor departamentelor implicate, așa cum s-a întâmplat și în cazul acestui contract.

La data de 28 februarie 2003, fără a mai respecta procedura de semnare a unui contract ce a fost menționată mai sus, ce presupunea consultarea tuturor factorilor de decizie de la nivelul rafinăriei, inculpatul GĂUREANU TOADER a semnat într-un „cadru privat” și cu încălcarea tuturor normelor aplicabile, un act adițional la acest contract, din partea SC VGB IMPEX SRL București actul adițional fiind semnat de inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR.

Actul adițional cuprindea un singur articol conform căruia se fixa drept termen de plată pentru facturile de livrare ale produselor petroliere de la SC RAFO SA Onești către SC VGB IMPEX SRL București data de 31.12.2003.

Acest Act adițional la contractul de vânzare-cumpărare nr.C/RAFO/M/169 din 14.02.2003 nu a fost cunoscut de conducerea executivă a SC RAFO SA Onești și nici de angajații implicați în urmărirea creanțelor pe care rafinăria le avea față de diverse societăți comerciale, aspect ce rezulta din declarațiile martorului Pavăl George lucrător în cadrul Departamentului Urmărire Creanțe, care a învederat că deși lunar se prezentau de către compartimentele specializate în urmărirea creanțelor, situații prin care se reclama debitul mare la plată acumulat de SC VGB IMPEX SRL București sau se învedera că debitul acestei societăți era în continuă creștere, nu se lua nici o măsură din partea inculpatului GĂUREANU TOADER, iar livrările continuau.

Situația constatată în legătură cu acumularea acestor debite față de SC VGB IMPEX SRL București, precum și împrejurarea că această societate avea un statut special în relațiile cu SC RAFO SA Onești este confirmată și de martorii Panait Margareta, Dumitrescu Bogdan, Rădulescu Constantin.

La data de 26 mai 2003, între aceleași părți, reprezentate de inculpatul GĂUREANU TOADER, în calitate de administrator unic și director general, și inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, în calitate de administrator unic și director general, s-a încheiat un nou contract de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă de benzine și motorine, pe piața internă, cu nr.C/RAFO/M/467/23.05.2003, stabilindu-se ca termen de plată data livrării produselor petroliere.

Ca și în cazul primului contract de vânzare-cumpărare menționat mai sus, la data de 02.06.2003 între inculpatul GĂUREANU TOADER și BASARAN KADRI MAZHAR s-a încheiat un Act adițional la acesta, ce cuprindea un articol unic care proroga termenul de plată al facturilor emise în baza acestui contract de către SC RAFO SA Onești către SC VGB IMPEX SRL București la data de 31.12.2003.

Ambele acte adiționale la care s-a făcut referire anterior sunt atipice, în sensul că au fost semnate exclusiv de către inculpatul GĂUREANU TOADER, fără a purta semnătura celorlalți directori și șefi de compartimente specializate, așa cum prevedea procedura, și nu poartă număr de înregistrare.

Caracterul secret al Actului adițional semnat de inculpatul GĂUREANU TOADER la data de 28.02.2003 rezultă și din faptul că la data de 11.04.2003 între aceleași părți, reprezentate de inculpatul GĂUREANU TOADER și martorii Dumitrescu Bogdan, Margareta Panait, Liliana Ioniță, Liviu Doliș și inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR, s-a semnat, cu respectarea normelor interne de încheiere și derulare a contractelor, Actul adițional ce poartă nr.1 la contractul nr.C/RAFO/M/169/14.02.2003, aspect care vine să confirme cele susținute mai sus deoarece dacă s-ar fi cunoscut despre existența actului adițional din 28.02.2003, atunci actul încheiat la 11.04.2003 ar fi avut numărul de înregistrare 2 și nu 1.

O dovada a nesincerității inculpatului GAUREANU și a totodată a lipsei de fundament în ceea ce privește apărările formulate este dată de faptul că, pe parcursul urmăririi penale, acesta a încercat să acrediteze ideea cum că semnăturile aplicate pe actele adiționale „secrete” din datele de 14.02.2003 și 2.06.2003 consemnate în dreptul numelui său nu îi aparțin, nefiind executate de el sau dacă sunt executate, atunci ele au fost aplicate pe o coală albă, mai înainte ca textul să fie redactat, afirmații contrazise însă de raportul de constatare tehnico-științifică nr.204497/4.07.20206 și de expertiza criminalistică nr.314/21.08.2006 (vol.156, filele 47-52, 61-82 d.u.p.), în care se arată fără dubiu că semnăturile date pe numele GĂUREANU TOADER de pe contractele C/RAFO/M/169/14.02.2003, C/RAFO/M/467/23.05.2003, precum și pe actele adiționale la aceste contracte din 28.02.2003 și 2.06.2003, au fost executate de către inculpat, după tipărirea actelor, ele nefiind preexistente textelor. Ulterior inculpatul a revenit asupra acestor afirmații și a recunoscut că el a semnat aceste acte adiționale la aceeași dată, o dată ulterioară celei menționate în cuprinsul actelor. Apărarea sa, în sensul că era necesar a semna aceste acte la cererea noului proprietar al RAFO, din rațiuni ce țin de contabilitatea societății, nu pot fi primite, din moment ce inculpatul cunoaște în mod sigur că săvârșirea unor infracțiuni de fals nu poate fi justificată într-un asemenea mod.

Legat de implicarea inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN în derularea acestor tranzacții, deși acesta a negat ca a negociat în numele SC VGB IMPEX SRL București încheierea contractelor în cauză, Curtea reține că astfel de afirmații sunt contrazise atât de inculpatul GAUREANU TOADER, care a învederat că în permanență a păstrat legătura cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, ca fiind cel care avea drept de decizie pentru această societate, dar și de martorii Potîrcă Constantin Ninel, cât și de declarațiile martorilor Dumitru Ștefan, Panait Margareta, Dumitrescu Bogdan, Luchian Liliana.

Se constată astfel că, în baza celor două contracte de vânzare-cumpărare de produse petroliere cu clauză exclusivă, SC VGB IMPEX SRL București a achiziționat de la SC RAFO SA Onești, în martie – octombrie 2003 produse petroliere în valoare de 1.374.425.766.776 ROL, pe care nu le-a achitat, deoarece conform planului infracțional stabilit de inculpații GĂUREANU și IANCU și în baza poziției privilegiate acordate, aceștia au reușit să creeze cadrul cu aparență de legalitate necesar prin încheierea nelegală a celor două acte adiționale ce prorogau termenul de plată pentru data de 31.12.2003.

Ca și la CAROM, inculpatul GĂUREANU TOADER a arătat că și în cazul RAFO era necesară încheierea unor astfel de contracte de distribuție cu clauză de exclusivitate, fiind de asemenea și un demers uzual în piață. Așa cum am arătat și anterior, dacă prin încheierea acestor contracte s-ar fi urmărit un scop licit și efectuarea corectă a unor operațiuni comerciale între cele două societăți, rezultatul unor astfel de contracte ar fi putut fi benefic pentru RAFO Onești. Însă, în condițiile în care scopul încheierii acestor acte a fost în mod clar crearea unui mecanism prin care IANCU ALEXANDRU MARIAN și firmele sale să dobândească gratuit producția RAFO Onești, rezultatul contractelor nu putea fi altul decât prejudicierea RAFO Onești. De asemenea, angajații SC VGB IMPEX SRL București susțineau că această societate primea produse petroliere practic exclusiv din partea RAFO Onești, dar indiferent dacă clauza de exclusivitate era sau nu respectată întocmai, majoritatea producției RAFO a fost distribuită către SC VGB IMPEX SRL București, fără ca această societate să plătească aceste produse.

În ceea ce privește crearea artificială a unei datorii a SC RAFO SA Onești față de SC VGB IMPEX SRL București, care să contrabalanseze datoria acestei societăți față de rafinărie, în anul 2000, martorul Potîrcă Constantin Ninel, în calitate de administrator și reprezentant al SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu, a achiziționat cea mai mare parte din fostul Combinat Chimic Arad, aflat în lichidare judiciară, constând în terenuri (aprox. 300.000 m.p.), clădiri, instalații și utilaje, pentru toate acestea achitând suma de 47 miliarde ROL.

În decembrie 2002, martorul Potîrcă Constantin Ninel, în aceeași calitate, a vândut aceste terenuri, clădiri și o parte din instalații și utilaje către SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, reprezentată de martora Nica Nicolîța, societate al cărui asociat era fratele său, Potîrcă Tănase, și care era administrată în fapt tot de martorul Potîrcă Constantin Ninel, pentru suma de 3,5 miliarde ROL.

Urmare a acestor tranzacții, martorul Potîrcă Constantin Ninel, în calitate de administrator al SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, a emis către SC RAFO SA Onești adresa nr.983/3.09.2003, prin care aducea la cunoștința acestei societăți că are spre vânzare mai multe utilaje din cadrul fostului Combinat de Îngrășăminte Chimice Arad, pe care le oferă la prețuri negociabile, acceptând ca modalitate de plată mărfuri din producția rafinării sau compensări cu terțe societăți comerciale, apreciind oportuna vizita unor specialiști în acest sens.

Ca atare, în baza acestei adrese din dispoziția inculpatului GĂUREANU TOADER, s-a deplasat la Combinatul Chimic de la Arad o delegație condusă de martorul Mailat Ștefan Vasile, care a vizualizat utilajele respective.

Audiat în legătură cu ceea ce a constatat la fața locului, martorul a precizat că l-a cunoscut cu ocazia deplasării la Arad pe martorul Potîrcă Constantin Ninel, care i-a prezentat mai multe utilaje ce urmau a fi vândute, deoarece combinatul era deja în faliment, că la întoarcere l-a informat pe inculpatul GĂUREANU TOADER despre ceea ce a constatat în sensul că erau utilaje dezafectate, iar acesta i-a precizat să întocmească o cerere de ofertă care să fie adresată SC VGB IMPEX SRL București, societate despre care martorul știa că este acționar la rafinărie.

În legătură cu starea utilajelor respective, martorul a precizat că acestea erau descompletate, nu erau în stare de funcționare și nu prezentau studii de fezabilitate pentru adaptarea lor la instalațiile de la SC RAFO SA Onești. În aceste condiții, urmare a dispozițiilor primite de la inculpatul GĂUREANU TOADER, martorii Mailat Ștefan și Panait Margareta au emis două adrese din partea SC RAFO SA Onești: într-una dintre ele rafinăria comunica interesul său pentru achiziționarea utilajelor propuse a fi vândute de către SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu, iar în cea de-a doua se comunica SC VGB IMPEX SRL București lista de utilaje pe care ar fi dorit să o achiziționeze de la aceasta.

La acest moment trebuie observat că declarațiile date de inculpatul Găureanu, în sensul că aceste utilaje erau noi și în perfectă stare de funcționare având în vedere că nu fuseseră folosite în cadrul Combinatului Chimic de la Arad, sunt contrazise de declarațiile date de martorii audiați în cauză și de actele care dovedesc starea precară în care se aflau acele echipamente și utilaje.

În cauză, pentru a se verifica dacă achiziționarea utilajelor respective s-a făcut în interesul SC RAFO SA Onești, organele de urmărire penală au procedat la verificarea programelor de investiții ale SC RAFO SA Onești aferente anilor 2001-2003 și a modalității de realizare a acestora, ocazie cu care s-a constatat că achiziționarea utilajelor realizată de SC RAFO SA Onești la 30.09.2003, din dispoziția inculpatului GĂUREANU TOADER, nu era prevăzută în aceste programe, așa cum prevedea procedura obișnuită în cadrul SC RAFO SA Onești, reprezentând o excepție și o favorizare a SC VGB IMPEX SRL București.

Mai mult decât atât, din adresa nr.1357/28.03.2005 a SC RAFO SA Onești rezultă faptul că achiziționarea utilajelor în discuție nu a fost identificată ca necesitate consemnată în planul de investiții aferent anului 2003, nu au existat solicitări sau note de fundamentare ale departamentelor ce s-au ocupat cu asemenea probleme, împrejurări care vin în susținerea concluziei că, atunci când a întreprins demersurile de achiziționare a acestor utilaje, inculpatul GĂUREANU TOADER nu a avut în vedere interesul SC RAFO SA Onești, ci a urmărit realizarea activității infracționale pe care o preconizase împreună cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN încă din februarie

2003, atunci când s-a negociat și semnat primul contract de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă de produse petroliere nr.C/RAFO/M/169/14.02.2003.

Inculpatul Găureanu a încercat să explice totuși achiziția acestor utilaje pe motiv de oportunitate. Acesta a arătat, mai ales în ceea ce privește reactorul, că deținerea acestuia era oportună, dând exemplul rafinăriei Petromidia, a cărei activitate a fost sistată temporar datorită defecțiunilor unui astfel de reactor. Însă, motivele invocate de inculpat nu pot reținute ca valide din moment ce reactorul nu a ajuns niciodată la RAFO Onești, fiind abandonat într-o parcare de la data achiziției sale, iar prețul plătit pentru acesta era mult mai mare decât cel practicat în piață, mai ales în condițiile în care achiziționarea acestuia nu era o urgență. În ceea ce privește faptul că acest reactor nu a putut fi transportat, Curtea constată că nu există niciun mijloc de probă care să ateste că transportul acestuia a fost cel puțin încercat de către inculpați, fiind oricum extrem de greu de imaginat că nu s-ar fi putut identifica o soluție de transportare a acestuia în cazul în care aceasta s-ar fi dorit.

Pentru a da aparență de legalitate viitoarelor tranzacții și pentru a crea aparență și că între SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL București s-a derulat o intensă corespondență cu privire la achiziționarea utilajelor, la data de 11.09.2003 inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, în numele SC VGB IMPEX SRL București, a emis o adresă nedatată către SC RAFO SA Onești prin care comunica acestei societăți lista de utilaje împreună cu prețurile acestora, despre care se afirma că sunt fără TVA.

În ceea ce privește această ofertă, Curtea constată că în mod eronat se reține în rechizitoriu și în motivarea primei instanțe că acele prețuri erau *nenegociabile*. În realitate, în această ofertă se menționează în mod clar că prețurile sunt negociabile.

Inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN a arătat că a semnat și trimis această ofertă către RAFO la cererea și indicațiile inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR, acesta fiind și persoana care i-a indicat ce sume să menționeze ca preț al utilajelor.

Inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN a fost în perioada ce interesează cauza directorul comercial de la SC VGB IMPEX SRL București și persoana de încredere a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, cel cu care societățile ce aveau raporturi comerciale țineau legătura, astfel cum rezultă din declarațiile martorilor.

În ceea ce privește participarea sa la prejudicierea RAFO, Curtea are în vedere în mod special declarațiile martorului Tuțulanu Constantin care, audiat fiind, a precizat că după ce s-a emis prima adresă către SC VGB IMPEX SRL București, martorei Panait Margareta i s-a solicitat să emită o nouă adresă către aceeași societate, deoarece s-a discutat cu inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, care a cerut acest lucru, motiv pentru care s-a dat curs acestei solicitări, inculpatul, la rândul lui, trimițând pe fax o adresă din partea SC VGB IMPEX SRL București și semnată de el, pe care era consemnată data de 11.09.2003, care însă nu este reală.

Martorul a mai declarat că în momentul în care s-a emis cererea de ofertă și s-a primit oferta de la SC VGB IMPEX SRL București, semnată de inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, facturile fiscale aferente acestor utilaje erau deja primite la SC RAFO SA Onești, ceea ce înseamnă că inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, cu intenție, a participat la preconstituirea documentelor necesare a conferi aspect de legalitate activității infracționale derulate de inculpații GĂUREANU TOADER și IANCU ALEXANDRU MARIAN.

La rândul său, martorul Guramba Gheorghe, consilier al inculpatului GĂUREANU TOADER, audiat fiind, a declarat că pentru a se da o aparență de legalitate respectării procedurii de încheiere a contractelor la nivelul SC RAFO SA Onești, s-a purtat corespondența respectivă cu inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN de la SC VGB IMPEX SRL București, aceste acte fiind antedatate cu scopul de a se crea aparența legalizării procedurii, inculpatul fiind parte integrantă în această activitate.

Prin urmare, susținerile inculpatului în sensul că nu era un factor de decizie în acest angrenaj infracțional și că nu avea cunoștință despre situația datoriilor reciproce dintre RAFO și VGB IMPEX nu poate fi reținută, având în vedere că acesta a participat cu bună știință la antedatarea unor acte ce atestau exact prețurile utilajelor ce au fost „vândute” către RAFO. De asemenea, același inculpat semnează și actul adițional nr. 1 la contractul prin care SC LUBRIFORAN SRL Oradea a vândut către SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, aceleași utilaje pe care le-a

achiziționat de la SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, pentru suma de 668.552.472.000 ROL. Prin acest act adițional s-a convenit plata de către SC VGB IMPEX SRL București să se efectueze în momentul dării în funcțiune a utilajelor, pe poziția finală a acestora. Având în vedere circuitul pe care urmau a-l avea aceste utilaje și modul în care a efectuat unele plăți societatea la care era angajat inculpatul, rezultă că rolul acestui act adițional a fost tocmai acela de a se ascunde caracterul fictiv al prețului stipulat în contract, fapt pe care îl cunoștea și inculpatul Sălăjan.

De asemenea, în virtutea funcției sale dar și conform declarațiilor ce au fost date de către martora angajată a SC SIATRA PROD SRL, inculpatul știa foarte bine care fuseseră prețurile de achiziție ale acelor utilaje și care era valoarea reală a acestora.

De asemenea, tot același inculpat a semnat și procesul-verbal de compensare a datoriilor comune dintre cele două societăți, deși știa foarte bine că unele bunuri „vândute” de către SC VGB IMPEX SRL București nu ajunseseră la cumpărător. Un exemplu în acest sens sunt afirmațiile uneia dintre martorele angajate ale RAFO, care a arătat că de la încheierea antecontractelor a ținut legătura cu inculpatul și că acesta nu a putut prezenta actele de proprietate pentru unele terenuri, motiv pentru care, după amânări repetate, încheierea contractelor nu a mai avut loc.

În legătură cu procedura existentă la nivelul SC RAFO SA Onești vizând aprovizionarea cu utilaje, echipamente și dotări aprobată prin Regulamentele de ordine interioară și PS-SMI 18, se constată că aceasta prevedea următoarele etape obligatorii de urmat, în cazul unor astfel de achiziții:

- achizițiile trebuiau să se încadreze în programul anual de investiții, iar dacă dotarea nu era aprobată prin acest program cererea era supusă aprobării conducerii unității;

- trebuia să existe o cerere de ofertă elaborată de către responsabilul de contract, pe baza referatului de necesitate, care era întocmit de către șeful de secție, șeful de departament sau de laborator, sub semnătură, avizat de directorul de resort, de directorul cercetare-dezvoltare, directorul financiar și în final directorul general;

- ofertele erau însoțite de rapoartele tehnice centralizate de către responsabilul de contract și înaintate comisiei de selecție a ofertelor, care le analiza și dispunea care reprezintă cea mai avantajoasă ofertă pentru SC RAFO SA Onești, iar responsabilul de contract, pe baza acesteia întocmea procesul-verbal de selectare a ofertelor, după care proceda la eliberarea comenzii de achiziție întocmită de responsabilul de contract, avizată de șeful departamentului, șeful departamentului contabilitate, care aplica și viza de control preventiv, directorul financiar și directorul cercetare dezvoltare și care era aprobată de directorul general, și pe baza căreia se întocmea contractul (vol.76, filele 443-469 d.u.p.).

În același timp, probele administrate în cauză atesta existența unei corespondențe purtate de martorul Potîrcă Constantin Ninel, în calitate de reprezentant al SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu și SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu, și martorul Bodiut Marius, administratorul SC LUBRIFORAN SRL Oradea, în legătură cu posibilitatea ca această societate să achiziționeze mai multe instalații, printre care și cele ce au făcut obiectul cercetărilor în cauză.

Audiat în legătură cu această corespondență, martorul Potîrcă Constantin Ninel a declarat că în momentul în care a dorit să vândă utilajele deținute de SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu la Combinatul Chimic Arad a emis mai multe adrese către mai multe societăți, printre care s-a numărat și SC LUBRIFORAN SRL Oradea. Acesta a mai declarat că, la o scurtă perioadă de timp, a fost contactat telefonic de către inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, care l-a chestionat în legătură cu posibilitatea ca SC VGB IMPEX SRL București să achiziționeze utilajele respective. Martorul a mai precizat că în momentul în care i-a comunicat inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN că și martorul Bodiut Marius, ca reprezentant al SC LUBRIFORAN SRL Oradea, este interesat de achiziționarea acestora, inculpatul IANCU a precizat că „problema nu prezintă relevanță, deoarece chiar vândute lui Bodiut Marius Ciprian utilajele vor ajunge tot la el”.

Prin urmare, concluzia care rezultă din probele administrate mai sus este aceea că inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, cu intenție, a atras SC LUBRIFORAN SRL Oradea în acest circuit financiar pentru a putea crește artificial și progresiv valoarea utilajelor, de asemenea manieră încât să ajungă la valoarea de 1.374.425.766.776 ROL,

pe care SC VGB IMPEX SRL București o datora SC RAFO SA Onești și pentru a se putea compensa cu aceasta.

Împrejurarea ca SC LUBRIFORAN SRL Oradea era partener de afaceri mai vechi al SC VGB IMPEX SRL București, iar legătura dintre inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN și martorul Bodiut Marius era deja stabilită și nu existau impedimente la eventualele „negocieri în afaceri”, rezultă chiar din actele contabile prezentate de SC VGB IMPEX SRL București.

În aceste condiții, la data de 30.09.2003, la sediul SC VGB IMPEX SRL București și în prezența inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR s-au semnat mai multe contracte de vânzare-cumpărare vizând utilajele în discuție, după cum urmează:

- SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, reprezentată de martora Nica Nicolita, a achiziționat aceste utilaje de la SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu, reprezentată de martorul Potirca Constantin Ninel, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.1991 din 19.11.2002 și a facturii fiscale seria GJ ACA nr.2708319 din 19.11.2002, în valoare totală de 3.852.168.734 lei; utilajele menționate mai sus au fost achiziționate de către SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu împreună cu alte bunuri de la SC ARCHIM SA Arad, cu facturile seria AR XCU nr.1393185/02.02.2000, în valoare totală de 8.333.000.000 RON, seria AR XCU nr.1393300/23.02.2000, în valoare totală de 44.919.500.000 RON și seria AR XCU nr.1393071/22.12.1999, în valoare totală de 2.745.000.000 RON;

- SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu a vândut către SC LUBRIFORAN SRL Oradea, prin contractul de vânzare-cumpărare nr.41/29.09.2003, mai multe piese și utilaje, consemnate într-o anexă la contract, pentru suma de 134.301.334.504 lei (analizând anexa se constată că printre acestea se regăsesc și utilajele care vor fi vândute de către SC VGB IMPEX SRL București către SC RAFO SA Onești la 30.09.2003);

În legătură cu aceste aspecte trebuie precizat că inițial aceste utilaje au fost facturate de SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu în data de 29.09.2003 cu factura seria GJ ACA nr.4371578, în sumă totală de 260.359.052.800 RON, echivalent a 6.560.000 USD la curs BNR din 29.09.2003 (1 USD=33.352 RON).

Această factură în valoare totală de 260.359.052.800 RON a fost stornată integral de SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu prin factura seria GJ ACA nr.4371580/27.10.2003, ca urmare a adresei fără număr și fără dată, transmisă de SC LUBRIFORAN SRL Oradea prin care se specifică următoarele: „În urma analizei făcută cu specialiștii noștri, reperele 1, 2, 3, 7 din ANEXA 1 a contractului nr.41/29.09.2002, nu constituie o oportunitate tehnică în acest moment. Totodată, reperul 11, în urma negocierilor directe, va avea valoarea de 2.000.000 USD, cu TVA inclus. Drept urmare, vă rugăm să stornați factura nr.4371578 din 29.09.2003, integral”.

Astfel, din utilajele achiziționate de SC LUBRIFORAN SRL Oradea de la SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, au fost vândute în final numai utilajele și piesele de schimb de la pozițiile 4,5,6,8,9,10 și 11 (poziția nr.11 – reactorul R 201, la prețul modificat de 2.000.000 USD), cu factura seria GJ ACA nr.4371581/27.10.2003 în sumă totală de 134.301.334.504 RON, echivalentul a 4.070.600,87 USD;

- SC LUBRIFORAN SRL Oradea, prin martorul Bodiut Marius a vândut către SC VGB IMPEX SRL București, reprezentată de inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, prin contractul nr.12/30.09.2003 și factura nr.6847546/30.09.2003, aceleași utilaje pe care le-a achiziționat de la SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, pentru suma de 668.552.472.000 RON.

Un aspect important care trebuie reliefat în legătură cu realitatea contractului mai sus menționat este faptul că, deși scriptic apare că SC LUBRIFORAN SRL Oradea a vândut către SC VGB IMPEX SRL București utilajele achiziționate de la SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, cu toate acestea, între martorul Bodiut Marius și martorul Potirca Constantin Ninel, la data de 27.10.2003 se încheie un proces-verbal de custodie vizând predarea-primirea utilajului reactor R.201 ce a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr.41/29.09.2003.

Practic, acest proces-verbal vine să confirme faptul că toate contractele de vânzare-cumpărare vizând aceste utilaje încheiate de SC DEMRAX COM SRL Tg.Jiu, SC LUBRIFORAN SRL Oradea, SC VGB IMPEX SRL București și SC RAFO SA Onești la datele de 29-30.09.2003 reprezintă doar o vânzare scriptică, deoarece la data de

27.10.2003 reactorul R.201 apărea în continuare în proprietatea SC LUBRIFORAN SRL Oradea.

În susținerea faptului că încheierea contractului de vânzare-cumpărare utilaje dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC LUBRIFORAN SRL Oradea a fost simulat este și împrejurarea că din prețul înscris în factură și contract de 668.552.472.000 ROL, SC VGB IMPEX SRL București a achitat doar suma de 37.369.992.354 ROL și a livrat produse petroliere în valoare de 120.827.086.915 ROL.

Astfel, SC VGB IMPEX SRL București a vândut, tot la data de 30.09.2003 către SC RAFO SA Onești, reprezentată de inculpatul GĂUREANU TOADER, aceleași utilaje prin emiterea facturilor fiscale seria BACP nr.3290703, 3290706, 3290704, 3290703, 3290705, 4585856, 4585860, 3290709, 3290713, 3290708, 3290729, 3290710, 3290711, 3290714, 3290716, 3290717, 3290718, 3290731, 3290730, 3290719, 3290721, 3290720, în valoare de aprox. 600 miliarde lei.

De asemenea, la aceeași dată, de 30.09.2003, SC VGB IMPEX SRL București a mai emis către SC RAFO SA Onești și restul de facturi fiscale ce atestau vânzarea-cumpărarea, între aceleași societăți, a unor terenuri și stații de distribuție carburanți, toate în valoare de aprox. 700 miliarde ROL, în scopul de a se completa suma totală pe care SC VGB IMPEX SRL București o datora SC RAFO SA Onești de 1.374.425.766.776 ROL.

Toate aceste facturi au fost acceptate de către SC RAFO SA Onești și considerate ca legal emise, aferent unor tranzacții comerciale licite.

Toate aceste facturile fiscale emise la 30.09.2003 au fost acceptate la plată, prin viza și semnătura inculpatului GĂUREANU TOADER, și au primit număr de înregistrare la Cabinetul său de Director General al SC RAFO SA Onești, funcție pe care acesta o ocupa la acea dată, după cum urmează: DG 2734/30.09.2003, DG 2734/30.09.2003, DG 2736/30.09.2003, DG 2737/30.09.2003, DG 2764/30.09.2003, DG 2745/30.09.2003, DG 2747/30.09.2003, DG 2740/30.09.2003, DG 2741/30.09.2003, DG 2748/30.09.2003, DG 2750/30.09.2003, DG 2751/30.09.2003, DG 2752/30.09.2003, DG 2751/30.09.2003, DG 2754/30.09.2003, DG 2753/30.09.2003, DG 2763/30.09.2003, DG 2746/30.09.2003. Explicația inculpatului cu privire la vizarea acestor facturi, respectiv aceea că semnul de pe acestea nu ar fi fost o viză propriu-zisă este în mod evident contrazisă de cuprinsul facturilor, dar și de declarațiile date de către martori.

Martora Butnăruș Elena, angajată la SC RAFO SA Onești, în calitate de șef Serviciu Financiar, a declarat că aceste facturi nu au urmat procedura internă stabilită în cazul tranzacțiilor obișnuite, în sensul că nu erau susținute de titlurile de proprietate, contractele, rapoartele de evaluare, fișele de cadastru și intabulare, precizând că inclusiv martora Luchian Liliana i-a comunicat că nu deține astfel de documente cu privire la aceste acte. Martora a mai precizat că inițial a restituit aceste facturi martorei Ticu Laura, deoarece nu aveau viza de acceptare la plată și o parte din ele erau greșite, iar după câteva zile a fost chemată de martorul Paul Ivașcu, care i-a solicitat să le înregistreze în contabilitate, deoarece poartă viza lui GĂUREANU TOADER.

Martora Ticu Laura, angajată a SC RAFO SA Onești în funcția de șef Departament Contabilitate, a arătat cu privire la facturile fiscale emise de SC VGB IMPEX SRL București către SC RAFO SA Onești la data de 30.09.2003 având ca obiect vânzarea-cumpărarea de stații de distribuție carburanți, terenuri și imobile, că nu poate indica modalitatea în care respectivele documente au ajuns la serviciul condus de ea, însă în partea superioară a facturilor era consemnată mențiunea „DG” însoțită de un număr și de o dată, ceea ce înseamnă că respectivele facturi i-au parvenit de la secretariatul directorului general, inculpatul GĂUREANU TOADER, pe acestea martora constatând că se află și semnătura inculpatului, împreună cu o mențiune de tip „V”; martora a precizat că la momentul respectiv observând semnătura inculpatului GĂUREANU TOADER, precum și viza acestuia, a considerat că acestea reprezintă acceptul la plată al facturilor și temeiul legal de înregistrare a lor în patrimoniu. Martora mai precizează faptul că în mod normal și legal ea ar fi trebuit să aplice viza de control preventiv pe aceste facturi, însă nu a făcut acest lucru deoarece nu erau însoțite, conform procedurii, de un referat de necesitate, un contract, o comandă, o negociere de preț și nu erau acceptate la plată de către compartimentul de specialitate, respectiv Departamentul de Investiții. În

legătură cu antecontractele vizând achiziția de utilaje, terenuri și stații de benzină, ce au făcut obiectul cercetărilor în cauză, martora a declarat că exista o procedură în ceea ce privește încheierea acestora, în general, dar referitor la aceste contracte, în particular, a precizat că ele purtau numai semnătura Oficiului Juridic și a lui GĂUREANU TOADER. Martora a mai declarat că facturile fiscale în momentul în care le-au primit purtau deja viza inculpatului GĂUREANU TOADER, acestea facturi atrăgând după sine aspecte de nelegalitate cu privire la patrimoniul SC RAFO SA Onești, ele fiind înregistrate în contabilitatea societății numai după ce au primit viza lui GĂUREANU TOADER, ceea ce „indubitabil însemna accept de plată”. Martora a mai precizat că facturile fiscale în discuție puteau fi achitate de către rafinărie, deoarece numai în situații izolate inculpatul GĂUREANU TOADER a dat acceptul la plată pe facturi, de regulă această activitate fiind efectuată de conducătorii departamentelor funcționale prin aplicarea vizelor de certificare, nefiind necesară viza de control preventiv atâta timp cât există acceptul de plată al inculpatului GĂUREANU TOADER, ca administrator unic și director general. Martora a mai declarat că la momentul când aceste facturi au fost înregistrate la registratura directorului general, adică 30.09.2003, GĂUREANU TOADER era încă directorul general și administratorul unic al SC RAFO SA Onești.

Potrivit declarației martorei Luchian Liliana, director Departament acționariat-participații din cadrul SC RAFO SA Onești, la sfârșitul lunii septembrie 2003, inculpatul GĂUREANU TOADER a chemat-o și i-a comunicat, în prezența martorei Pașcanu Mirela, mai multe facturi fiscale în original, precizându-i că „RAFO trebuie să achiziționeze stații și utilaje”, precizându-i-se că trebuie să întocmească ante-contracte, pe baza cărora să se întocmească contractele necesare pe care inculpatul trebuia să le semneze; martora a mai declarat că deoarece nu a avut cunoștință de aceste achiziții până la acel moment, i-a solicitat inculpatului GĂUREANU TOADER să pună personal viza de accept la plată, lucru pe care acesta l-a făcut în prezența ei, și tot atunci aceste facturi au fost înregistrate în registrul de evidență al societății, martora constatând că furnizorul era SC VGB IMPEX SRL București; martora mai declară că referitor la antecontractele pe care le-a redactat nu-și poate aminti de la cine a primit detaliile pe care trebuia să le treacă cu privire la SC VGB IMPEX SRL București, însă ulterior acestea i-au fost restituite de către numita Preda Carmen, secretara inculpatului GĂUREANU TOADER, ocazie cu care a constatat că aceste acte erau semnate atât de inculpat, cât și de reprezentantul VGB, un cetățean arab, al cărui nume nu și-l amintește. Martora a mai declarat că inculpatul GĂUREANU TOADER, cu ocazia ședințelor anterioare lunii septembrie 2003 pe care le-a ținut, a precizat că asociații societății, respectiv inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, ar trebui să se ocupe de achiziționarea unor stații de distribuție carburanți, însă pentru imobilele cărora li s-au întocmit facturi în 30.09.2003, contractele de vânzare-cumpărare aferente acestora au fost încheiate mult mai târziu, în lunile noiembrie-decembrie 2003, iar altele în anul 2004; martora a mai declarat că pentru nici unul din bunurile consemnate în acele facturi nu există proces-verbal de recepție sau predare-primire încheiat de SC RAFO SA Onești cu SC VGB IMPEX SRL București, că nu a participat la inventarierea acestor bunuri, iar în momentul în care a verificat autorizațiile de funcționare acordate stațiilor de distribuție carburanți, a constatat fie că acestea nu erau emise pe numele SC VGB IMPEX SRL București, ci pe numele foștilor proprietari, fie că nu erau emise asemenea autorizații; în legătură cu terenurile agricole achiziționate, martora a arătat că acestea nu au primit nici o utilitate economică în cadrul SC RAFO SA Onești. În legătură cu utilajele ce au fost achiziționate de către inculpatul GĂUREANU TOADER, martora arată că au existat numeroase discuții în cadrul SC RAFO SA Onești, deoarece acestea nu puteau fi identificate fizic și nu exista documentația aferentă, ele nu s-au aflat în patrimoniul și posesia rafinăriei, abia în anul 2004, noul director general Paul Ivașcu solicitând transportarea lor acolo; în legătură cu reactorul achiziționat și unele stații de benzină, martora precizează că nu s-au putut încheia contracte de vânzare-cumpărare deoarece inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, în calitate de reprezentat al SC VGB IMPEX SRL București, nu a putut prezenta documentația necesară în fața notarului. În legătură cu semnarea facturilor fiscale și aplicarea vizei de către inculpatul GĂUREANU TOADER, prin care se realizau achizițiile din data de 30.09.2003 de la SC VGB IMPEX SRL București, martora a arătat că inculpatul a procedat similar și în alte situații precizând că în lipsa semnăturii și a vizei

ea nu ar fi încheiat antecontractele așa cum i s-a solicitat, inculpatul fiind cel care i-a dat dispoziție să încheie antecontractele pe care tot el le va semna, iar referitor la valoarea foarte mare consemnată în aceste facturi, martora a declarat că numita Butnăruș Elena i-a solicitat să i le predea pe bază de proces-verbal în momentul în care i le-a înmănat, fiindu-i teamă că vor apărea probleme.

Astfel, și cea de-a doua etapă a activității infracționale concepute de inculpații IANCU MARIAN ALEXANDRU și GAUREANU TOADER a fost realizată, iar datoria SC VGB IMPEX SRL București față de SC RAFO SA Onești a fost echilibrată prin achiziții frauduloase amintite anterior.

Se impune precizarea că motivul pentru care inculpatul GĂUREANU TOADER a acționat în modul arătat a fost determinat de faptul că la data de 05 octombrie 2003 acesta urma să părăsească funcția de administrator de la SC RAFO SA Onești în favoarea postului de director general de la FABER INVEST & TRADE INC SUA DELAWARE, unde președinte era inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, fiind evident că ocuparea funcției în cadrul ultimei societăți a reprezentat „recompensa” primită de inculpat pentru contribuția adusă la realizarea planului infracțional.

În legătură cu utilajele și terenurile ce au fost achiziționate de SC RAFO SA Onești, în baza facturilor fiscale emise de SC VGB IMPEX SRL București, la data de 30.09.2003, din documentele atașate la dosarul cauzei, rezultă că utilajele au constat în:

- Grup turbogenerator tip AT6 cu factura fiscală nr.3290724 din 30.09.2003, în valoare totală de 80.850.000.000 lei, din care TVA – 12.908.823.529 lei;

- Grup turbogenerator tip AT6 și generator electric cu factura fiscală nr.3290722/30.09.2003, în valoare totală de 107.800.000.000 lei, din care TVA – 17.211.764.706 lei;

- Grup turbogenerator tip PR6 cu factura fiscală nr.3290723 din 30.09.2003, în valoare totală de 80.850.000.000 lei, din care TVA – 12.908.823.529 lei;

- Grup electrogen fabricație românească cu factura fiscală 3290726 din 30.09.2003, în valoare totală de 26.950.000.000 lei, din care TVA – 4.302.941.177 lei;

- Pompa 24 MDS cu factura fiscală nr.3290727/30.09.2003, în valoare de 11.550.000.000 lei, din care TVA 1.844.117.647 lei;

- Grup electrogen import JENBACHER WERE tip 4T6, cu factura fiscală nr.3290725/30.09.2003 în cuantum de 30.800.000.000 lei, din care TVA – 4.917.647.059 lei;

- Reactor R201 cu factura fiscală nr.3290728/30.09.2003, în valoare totală de 308.000.000.000 lei, din care TVA – 49.175.470.588 lei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.4490/22.06.2006:

- referitor la utilajele în discuție, analizându-se valoarea de înlocuire a acestora la 30.09.2003, în funcție de uzura fizică și morală în care se aflau, acestea valorau în realitate suma de 24.732.700.000 ROL (în condițiile în care utilajele erau nefuncționale, incomplete sau defecte, ori incompatibile cu procesul tehnologic), însă SC RAFO SA Onești a plătit pentru ele suma de 600.000.000.000 ROL;

- referitor la terenurile achiziționate, acestea valorau în realitate 46.753 Euro, în condițiile în care SC RAFO SA Onești le-a achiziționat pentru suma de 2.941.254 Euro, constatându-se o diferență supraevaluată de 2.894.501 Euro, cuantificată ca pierdere la nivelul rafinării;

- terenurile cu construcții ce au fost vândute de SC VGB IMPEX SRL București către SC RAFO SA Onești au fost vândute și revândute între agenți economici între care existau legături, toate aceste societăți aparținând acelorași asociați, respectiv SC VGB OIL SRL București, SC VGB IMPEX SRL București, SC VGB COMPANY SRL Craiova, SC VGB CO SRL București;

- explozia valorilor se realizează între ultimul vânzător din „seria VGB” și anume SC VGB IMPEX SRL București și SC RAFO SA Onești, care este și actualul deținător;

- la data emiterii facturilor fiscale și data încheierii tranzacției, 30.09.2003, SC VGB IMPEX SRL București nu era încă proprietarul legal al imobilelor respective și cu toate acestea le vinde către SC RAFO SA Onești, care acceptă prin inculpatul GĂUREANU TOADER să le achiziționeze fără să dețină documentele notariale care să ateste dreptul de proprietate al vânzătorului SC VGB IMPEX SRL București sau dosarele cadastrale în

acest sens, cu toate acestea rafinăria acceptând să achiziționeze bunuri la valori de 40-72 de ori mai mari decât cele existente în realitate.

De altfel, din minuta fără număr din data de 1.10.2003 încheiată de SC VGB IMPEX SRL București, prin BASARAN KADRI, și SC RAFO SA Onești, prin directorul general și administratorul unic, GĂUREANU TOADER, rezultă faptul că prin aceasta se constată că la 30.09.2003 SC RAFO SA Onești a achiziționat de la SC VGB IMPEX SRL București mai multe utilaje, ce au fost lăsate în custodia SC VGB IMPEX SRL București, acestea urmând să fie trimise la o firmă specializată în vederea verificării, sens în care a fost aleasă, SC UTON SA Onești; se mai prevede că după verificarea și probarea utilajelor de către SC UTON SA Onești, acestea rămân în custodia acestei societăți până la solicitarea SC RAFO SA Onești.

În concluzie, din toate documentele care au fost avute în vedere la administrarea acestei probe s-a constatat că SC RAFO SA Onești a achiziționat de la SC VGB IMPEX SRL București utilaje tehnologice, terenuri fără construcție și terenuri cu construcții, în sumă de 1.417.666.180.000 ROL (echivalentul a 36.822.498 Euro) în condițiile în care prețul real de achiziție al acestora era de 175.359.230.000 ROL (echivalentul a 4.554.785 Euro).

Legat de circuitul utilajelor respective, se observa că scriptic în documentele financiar contabile ale SC RAFO SA Onești, toate aceste achiziții au fost evidențiate și societatea avea o datorie față de SC VGB IMPEX SRL București în valoare de 1.417.666.180.000 ROL, însă în realitate numai o parte din utilaje au ajuns fizic în posesia rafinăriei, fără însă a fi utilizate în vreun fel în procesul de producție.

Sunt acest aspect se impun a fi menționate declarațiile martorilor Leanca Ionel, Rădulescu Constantin și Mailat Ștefan Vasile care, audiați fiind, au precizat că în legătură cu achiziționarea acestor utilaje, terenuri și stații de distribuție carburanți nu au fost consultați, nu s-a respectat procedura de achiziționare a acestora, decizia aparținându-i inculpatului GĂUREANU TOADER, care a și acceptat la plată facturile emise de SC VGB IMPEX SRL București. Martorii au mai declarat că utilajele respective nu aveau studii de fezabilitate întocmite, erau dezasamblate și uzate din punct de vedere fizic și moral, iar urmare a studierii proceselor-verbale de recepție a acestora, s-a constatat că ele nu puteau fi puse în funcțiune în SC RAFO SA Onești.

Motivul pentru care aceste utilaje nu au ajuns în proprietatea efectivă a SC RAFO SA Onești este acela că după acceptarea la plată a facturilor emise de SC VGB IMPEX SRL București, inculpatul GĂUREANU TOADER a fost de acord să semneze mai multe procese-verbale de custodie prin care rafinăria își manifesta consimțământul ca SC VGB IMPEX SRL București să păstreze în custodie utilajele respective, pe o perioadă nedeterminată.

Același lucru l-a realizat inculpatul GĂUREANU TOADER și cu martorul Potîrcă Constantin Ninel în calitate de reprezentant al SC SIATRA PROD SRL Tg.Jiu pentru reactorul R.201, care urma să rămână în custodia acestei societăți.

Cele consemnate însă în aceste procese-verbale nu sunt reale, deoarece utilajele respective au fost predate SC UTON SA Onești sau SC FAUR pentru a se realiza reparații în ceea ce le privește, fiind inapte din punct de vedere fizic pentru a putea fi evaluate și puse în funcțiune.

În legătură cu aceste utilaje, martorul Munteanu Ioan Nicolae, angajat la SC RAFO SA Onești, în funcția de șef instalație din cadrul Secției Termice, a precizat, referitor la achiziționarea de către rafinărie de la SC VGB IMPEX SRL București, în septembrie 2003, a mai multor utilaje, faptul că în vara anului 2004 martorul Apostu Vasile l-a anunțat verbal că va primi un ansamblu vizând o pompă 24 NDS, fără însă a-i putea oferi detalii cu privire la furnizor, ansamblul nu era sigilat, nu prezenta carte tehnică, iar la verificare s-a constatat că din punct de vedere tehnic era identică cu cea deja montată, motiv pentru care s-a hotărât ca aceasta să rămână ca piesă de rezervă, nefiind montată nici în prezent. Martorul a mai declarat că la momentul semnării procesului-verbal nu i-a fost prezentată factura fiscală de achiziție, avizul de însoțire a mărfii, nota de intrare recepție, certificatul de calitate și cartea tehnică a acestui utilaj.

Martorul Rădulescu Constantin, director adjunct de producție la SC RAFO SA Onești, a precizat faptul că nu-și aduce aminte ca la nivelul anului 2003 GĂUREANU TOADER, în calitate de director general al SC RAFO SA Onești, să-l fi consultat în

legătură cu achiziționarea unor utilaje, deși acesta era resortul său de activitate. Referitor la achiziția de utilaje de la SC VGB IMPEX SRL București, la data de 30.09.2003, martorul a declarat că a luat cunoștință de acest lucru abia când s-au declanșat prezentele cercetări în cauză, deoarece ele nu apăreau consemnate pe lista de utilaje vizând necesarul pentru anul 2004, revizia efectuată în septembrie 2003 la nivelul rafinăriei neindicând asemenea necesități; martorul a mai declarat că aceste utilaje nu au fost cuprinse în planul de investiții pentru anii 2002-2004, nu recunoaște caracteristicile tehnice și nu au fost achiziționate după metodologia aplicabilă în cadrul rafinăriei; martorul a mai declarat că personal nu a văzut aceste utilaje instalate în rafinărie, nu cunoaște prețul de achiziție al utilajelor și nu cunoaște dacă există studii de fezabilitate pentru ele; referitor la procedura de achiziție utilizabilă conform normelor interne în cadrul SC RAFO SA Onești, martorul a declarat că aceasta era una strictă, în sensul că șeful de instalație solicita în scris Departamentului de Investiții utilajul de care avea nevoie, referatul acestuia era semnat de șeful de secție, avizat de șeful de producție și aprobat de inculpatul GĂUREANU TOADER, ca director general; mai mult decât atât, studiind procesele-verbale de recepție a utilajelor achiziționate din dispoziția inculpatului GĂUREANU TOADER la 30.09.2003, martorul a declarat că, în opinia sa, după ce a luat la cunoștință de cele consemnate, acestea nu mai puteau fi puse în funcțiune la SC RAFO SA Onești.

Martorul Mailat a declarat că SC RAFO SA Onești nu a pus în funcțiune aceste utilaje deoarece erau descompletate, nu erau în stare de funcționare și nu prezentau studii de fezabilitate pentru adaptarea lor la instalațiile din SC RAFO SA Onești. De asemenea, martorul declară că prețul plătit de rafinărie către SC VGB IMPEX SRL București a fost unul foarte mare și că nu era necesară achiziționarea acestor bunuri.

În același sens sunt și declarațiile date de către martorii Taraipan Petre, Frigura Nicu și Croitoru Mircea.

Deși la data de 30.09.2003 SC VGB IMPEX SRL București a emis facturile fiscale către SC RAFO SA Onești, prin care dovedea că a vândut acestei societăți mai multe bunuri în valoare de 1.417.666.180.000 RON, facturi care au fost acceptate la plată de inculpatul GĂUREANU TOADER, totuși parte din bunurile respective și anume utilajele în discuție, nu au ajuns în posesia rafinăriei decât la sfârșitul anului 2004, motiv pentru care, prin decizia nr. 1391/14.12.2004 noul director general al SC RAFO SA, martorul Paul Ivascu, a dispus constituirea unei comisii în scopul inventarierii bunurilor proprietatea SC RAFO SA Onești aflate în custodie la SC UTON SA Onești, în vederea preluării în posesie.

Din comisia respectivă făceau parte martorii Mailat Ștefan, Pavel Florin, Iacob Marian, Rusei Nicolae și Bîlbile Coca care, cu ocazia inventarierii efectuate la SC UTON SA Onești, au estimat valoarea de utilizare a utilajelor la 10% din valoarea unor utilaje noi, cu excepția grupului electrogen de fabricație românească, a cărui valoare de utilizare este estimată la 75%.

Această estimare a fost realizată prin notele de constatare privind starea tehnică a utilajelor, ocazie cu care s-a constatat că acestea nu aveau carte tehnică și buletin de verificare din care să reiasă dacă înfășurările și izolațiile sunt în stare bună, nu existau livretele utilajelor din care să rezulte starea tehnică a acestora înainte de oprire, numărul de ore de funcționare, istoricul reparațiilor la care au fost supuse și condițiile de montaj.

Mai mult decât atât, cu această ocazie s-a constatat că adevăratul motiv pentru care utilajele respective nu au fost aduse în proprietatea SC RAFO SA Onești a fost acela că utilajele respective erau în stare de nefuncționare, fiind incomplete și necesitând reparații, astfel că, pentru a justifica prețul mare plătit pentru achiziționarea acestora, inculpatul GĂUREANU TOADER a dispus ca SC UTON SA Onești să le preia și să le repare.

Ulterior inventarierii s-a procedat la predarea utilajelor de către SC UTON SA Onești către SC RAFO SA Onești, încheindu-se în acest sens procesele-verbale de predare-primire din datele de 10.01.2005, 12.01.2005, 05.01.2005, 17.12.2004, în care sunt menționate verificările efectuate, precum și date referitoare la starea tehnică a utilajelor.

Excepție de la această situație au făcut-o reactorul R.201 care, așa cum am arătat anterior, se afla într-o parcare situată în Arad, precum și grupul electrogen import

Jenbacherwere tip 4T6 care, la aceeași dată, se afla la SC SERVICE FAUR SRL București, pentru reparații.

Referitor la susținerea inculpatului Găureanu, în sensul că a considerat că inculpatul Iancu, pe care îl știa ca fiind viitorul patron al RAFO, dorea aceste utilaje și cumpărarea lor era doar o investiție în avans a viitorului patron, Curtea constată că întreg materialul probator administrat în cauză dovedește că unicul scop al achiziționării acestor utilaje a fost compensarea datoriei pe care VGB IMPEX o acumulase față de RAFO.

Ulterior declanșării cercetărilor în cauză, SC VGB IMPEX SRL București, prin inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN, a emis o adresă către SC RAFO SA Onești prin care preciza faptul că a luat la cunoștință de notificarea rafinării care solicita predarea reactorului R.201, însă dat fiind faptul că SC VGB IMPEX SRL București se află în imposibilitate de predare a activului se va proceda la anularea vânzării și stornarea facturii nr.3290728/30.09.2003, lucru care s-a și întâmplat. Astfel cum am arătat deja, nu există nicio probă care să ateste dorința inculpaților de a încerca transportarea reactorului R.201, rațiunea fiind aceea că achiziționarea acestuia nu era menită a servi propriu-zis rafinării, ci doar la a crește valoarea „datoriei” RAFO către SC VGB IMPEX SRL București.

Din raportul de constatare tehnico-științifică din data de 5.04.2005, vizând relațiile comerciale desfășurate de SC VGB IMPEX SRL București cu SC RAFO SA Onești, precum și compensările efectuate de cele două societăți, s-a constatat că SC RAFO SA Onești nu avea stabilită necesitatea și utilitatea achiziționării bunurilor, iar contravaloarea acestor facturi a fost achitată de SC RAFO SA Onești prin compensare cu sumele ce le avea de încasat de la SC VGB IMPEX SRL București, rezultate din livrările de produse petroliere, conform facturilor fiscale emise în perioada martie-noiembrie 2003 și neachitate de aceasta.

Referitor la terenurile cu și fără construcții ce au fost parte integrantă a achizițiilor din data de 30.09.2003, realizate de inculpatul GĂUREANU TOADER în înțelegere cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, s-au constatat următoarele aspecte de nelegalitate:

- la data de 30.09.2003 SC VGB IMPEX SRL București nu era proprietara acestor bunuri, deoarece contractele de vânzare-cumpărare în formă autentică au fost încheiate de această societate cu SC RAFO SA Onești abia în perioada 19.12.2003-19.04.2004, așa cum rezultă din contractele de vânzare-cumpărare încheiate în formă autentică sub nr. 301/30.01.2004, 300/30.01.2004, 298/30.01.2004, 301/30.01.2004, 636/20.02.2004, 637/20.02.2004, 3948/23.12.2003, 237/13.09.2004, 3950/23.12.2003, 3947/23.12.2003, 3804/11.12.2003, 23/16.04.2004, 17/8.04.2004, 20/15.04.2004, 21/15.04.2004, 18/9.04.2004, 19/9.04.2004, 3949/23.12.2003, 3913/19.12.2003, 26/19.04.2004, 16/8.04.2004

- singurele acte care prevedeau transferul dreptului de proprietate între SC VGB IMPEX SRL București și SC RAFO SA Onești, exceptând facturile fiscale emise de prima societate și acceptate la plată de cea de-a doua, au fost antecontractele de vânzare-cumpărare încheiate la data de 4.09.2003 între aceleași societăți, prin inculpații BASARAN KADRI MAZHAR și GĂUREANU TOADER, prin intermediul cărora se oferea o aparență de legalitate tranzacțiilor derulate, datorită încălcării procedurilor de achiziție existente la nivelul rafinării și care au fost înregistrate sub nr. C/RAFO/DM/934 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/932 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/931 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/938 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/940 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/937 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/936 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/947 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/946 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/942 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/945 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/944 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/930 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/935 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/603 din 10.05.2004, nr. C/RAFO/DM/939 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/943 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/948 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/932 din 13.11.2003, nr. C/RAFO/DM/941 din 13.11.2003,

- aceste terenuri și stații de distribuție au făcut obiectul unor tranzacții succesive între societățile controlate de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN și SC RAFO SA

Onești, respectiv SC VGB OIL SRL București, SC VGB COMPANY SRL Craiova, SC PORTO PETROL SRL Timișoara (unde SC VGB OIL SRL București era acționar cu 50% părți sociale), pentru ca în final ele să ajungă în posesia SC RAFO SA Onești (societate la care acționar prin acționarul majoritar BALKAN PETROLEUM LTD Marea Britanie, era SC VGB INVEST SA București);

- astfel, din raportul de constatare tehnico-științifică referitor la relațiile comerciale dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC PORTO PETROL SRL Timișoara rezultă că la data de 30.09.2003, când SC VGB IMPEX SRL București a vândut aceste bunuri către SC RAFO SA Onești, între SC PORTO PETROL SRL Timișoara și SC VGB IMPEX SRL București încă nu se încheiaseră actele necesare transferului de proprietate, astfel că practic SC VGB IMPEX SRL București a vândut bunuri care nu-i aparțineau, iar inculpatul GĂUREANU TOADER a acceptat nelegal achiziționarea acestora;

- inculpatul GĂUREANU TOADER a acceptat achiziționarea bunurilor de la SC VGB IMPEX SRL București, în valoare de 1.417.666.180.000 RON, fără să existe rapoarte de evaluare sau verificări preliminare cum că în realitate acestea valorează suma mai sus menționată. În acest sens, se poate constata că abia în anul 2004, la solicitarea SC VGB IMPEX SRL București, au fost întocmite rapoarte de evaluare cu fișe cadastrale doar pentru o parte din imobilele ce au făcut obiectul tranzacțiilor nelegale;

- așa cum rezultă din documentele justificative ce indică circuitul proprietarilor până la SC RAFO SA Onești, în cauză este vorba despre 4 categorii de astfel de imobile, după cum urmează:

- terenuri cu stații de distribuție carburanți ce au fost preluate de la SC PORTO PETROL SRL Timișoara, societate la care acționar cu 50% era SC VGB OIL SRL București, care au fost vândute succesiv de la persoane fizice sau juridice, prime posesoare ale acestora, la acționarii SC PORTO PETROL SRL Timișoara, numite Pop Ioana Gabriela și Pongracz Mirela, pentru ca apoi să fie revândute către SC VGB IMPEX SRL București, iar de la această societate către SC RAFO SA Onești, prețul multiplicându-se succesiv, atingând cea mai mare valoare la tranzacția dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC RAFO SA Onești;

- terenuri cu stații de distribuție carburanți ce au fost preluate de la SC LUBRIFORAN SRL Oradea, societate care se caracterizează ca „vechi partener de afaceri” al SC VGB IMPEX SRL București, caracterizată în prezent de către organele fiscale ca fiind asimilată „firmelor fantomă”, și care a fost implicată și în tranzacționarea utilajelor achiziționate de SC RAFO SA Onești cu această ocazie, constatându-se că aceste bunuri au fost vândute în mod succesiv între ele de societăți aparținând marilor Bodiut Marius, pentru ca în final să fie vândute către SC VGB IMPEX SRL București, de asemenea prețul multiplicându-se succesiv, atingând cea mai mare valoare la tranzacția dintre SC VGB IMPEX SRL București și SC RAFO SA Onești;

- terenuri agricole ce au fost achiziționate de SC VGB OIL SRL București de la diverse persoane fizice, la prețuri foarte mici de câteva sute milioane lei, care ulterior pentru a se realiza tranzacțiile nelegale, au fost vândute către SC VGB IMPEX SRL București care le-a revândut către SC RAFO SA Onești la prețuri vădit supraevaluate de câteva zeci de miliarde RON;

- terenuri cu stații de distribuție carburanți ce au fost achiziționate de SC VGB COMPANY SA Craiova de la diverse persoane fizice și juridice, și care au fost revândute ulterior către SC VGB IMPEX SRL București care, la rândul său, le-a revândut la SC RAFO SA Onești, la prețuri mult mai mari, multiplicare de la o tranzacție la alta.

Referitor la valoarea acestor bunuri, precum și modul în care ele se regăsesc în stare fizică, la dosar au fost atașate planșe foto, întocmite de experții evaluatori, și care au concurat la stabilirea concluziilor din raportul de evaluare, alături de celelalte probe și date, la stabilirea concluziei că prețul de achiziție al acestora, acceptat de SC RAFO SA Onești a fost unul supraevaluat.

Rezultatul întregii activități infracționale desfășurate de inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN, GĂUREANU TOADER, SĂLĂJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR a constat în încheierea la datele de 04.12.2003 și 05.12.2003 a procesului-verbal de stingere a datoriilor dintre SC RAFO SA Onești și SC VGB IMPEX SRL

București pentru suma de 1.374.425.766.776 ROL, precum și a ordinelor de compensare seria B nr.3665794 și 1602114 vizând aceeași sumă reciproc datorată de cele două părți, una celeilalte, rezultate pe de o parte din livrările de produse petroliere primite și neachitate de SC VGB IMPEX SRL București de la SC RAFO SA Onești, iar pe de altă parte din contravaloarea terenurilor, stațiilor de distribuție și utilajelor supraevaluate achiziționate de SC RAFO SA Onești de la SC VGB IMPEX SRL București.

Martorul Pavăl George a precizat că la 4.12.2003 a primit de la martora Velican Virginia un proces-verbal de compensare vizând suma de 1.374.425.766.776 lei, situație care l-a surprins pe martor deoarece, după cum declară, nu s-a mai utilizat o astfel de procedură din anul 1999, toate compensările efectuându-se prin ordine de compensare. Martorul a mai declarat că acest proces-verbal era deja semnat de reprezentatul SC VGB IMPEX SRL București, care era inculpatul SĂLĂJAN BOGDAN. Martorul a mai declarat că în relațiile cu SC RAFO SA Onești SC VGB IMPEX SRL București avea statutul de societate privilegiată, deoarece i se livra marfă în continuare, deși datoria sa față de rafinărie creștea.

Trebuie precizat faptul că în cursul anului 2003 SC RAFO SA Onești nu a calculat penalități și majorări de întârziere pentru produsele petroliere livrate SC VGB IMPEX SRL București și neachitate de aceasta, însă datoriile rafinăriei la bugetul de stat rezultate din neplata accizelor și a TVA-ului aferente și acestor livrări, a crescut exponențial, după cum rezulta și din adresa 4771/18.07.2006 a MINISTERULUI FINANTELOR PUBLICE – ANAF – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău.

O apărare comună a tuturor inculpaților a fost aceea că tranzacțiile comerciale pe care le-au inițiat și derulat nu se circumscriu unor fapte prevăzute de legea penală, fiind simple tranzacții comerciale între mai multe societăți distincte, operațiuni perfect legale și totalmente justificate din punct de vedere economic și conjunctural, cărora nu li se poate atribui sub nicio formă vreo conotație penală.

Toți inculpații au încercat să acrediteze ideea că probele administrate în cauză nu au relevat existența unei înțelegeri infracționale între ei, iar relațiile pe care le-au avut au fost întâmplătoare, și totodată circumscrise unor raporturi comerciale perfect legale, a căror încheiere a fost văzută ca aducătoare de beneficii pentru ambele părți.

Spre exemplu, cu referire la contractul de cesiune de creanță nr.260bis/05.09.2003 și a contractului de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, inculpatul Tender a reiterat susținerile făcute cu prilejul audierii de către organele de urmărire penală/instanța de judecată, subliniind buna sa credință la încheierea contractelor și lipsa oricărei intenții de a prejudicia S.C. CAROM S.A. Dimpotrivă, prin preluarea creanței pe care SNP PETROM S.A. o avea față de CAROM, practic TENDER S.A. a împiedicat intrarea în faliment a CAROM. De altfel, arată inculpatul, nu el a fost persoana care a decis forma contractului de cesiune de creanță nr.260 bis și nici data încheierii acestuia, contractul fiind aprobat de către AGEA CAROM la data de 05.12.2003, tot AGEA dispunând și executarea contractului de garanție reală mobilă, precum și avizarea ca diferența rămasă drept creanță nerecuperată să fie trecută pe pierderi în bilanțul anului 2004, la o dată la care S.C. TENDER S.A. nu mai avea calitatea de acționar sau creditor al CAROM S.A.

Astfel cum am mai arătat anterior, în cuprinsul prezentei decizii, relațiile comerciale dintre societățile controlate de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU MARIAN ALEXANDRU, deși nu au fost unele vădit nelegale, cum a reținut prima instanță, au fost menite a crea prejudicii majore pentru patrimoniul SC CAROM SA Onești și SC RAFO ONESȚI, scopul acestora fiind fără dubiu obținerea nelegală a disponibilităților financiare pe care societatea SC CAROM SA Onești le deținea față de SC VGB IMPEX SRL București sau, pur și simplu, dobândirea unor produse petroliere fără a le plăti.

Referitor la SC CAROM SA Onești, este extrem de evident că inculpații Iancu și Tender au acționat de comun acord pentru realizarea scopurilor lor infracționale. Aspectele menționate de inculpata Dumitrescu în fața Curții, în sensul că existau tensiuni între cei doi, nu prezintă nicio relevanță în condițiile în care cei doi inculpați au putu trece peste orgoliile proprii și peste lipsa de încredere reciprocă pentru a ajunge la un deziderat comun, respectiv dobândirea ilegală a unor sume uriașe de bani.

Sub un prim aspect, Curtea are în vedere acordul autentificat sub nr.3396/3.11.2003 încheiat de SC VGB IMPEX SRL București (vol.40, filele 302-303 d.u.p.) prin martorul Iancu Octavian (persoană care executa deciziile primite de la inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN și fratele acestuia din urmă) și inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, în calitate de reprezentant al părții responsabile civilmente SC TENDER SA Timișoara, acord prin care cele două părți au convenit să acționeze în mod concertat pentru înfăptuirea unei politici comune, stabilind să se procedeze după cum urmează:

- fiecare parte va participa la toate Adunările Generale ale Acționarilor convocate la SC CAROM SA Onești de cealaltă parte;
- niciuna dintre părți nu va vota în AGA/AGEA împotriva intereselor celeilalte părți;
- fiecare parte va accepta propunerea celeilalte părți de a alege membrii din Consiliul de Administrație sau a administratorului unic;
- ambele părți vor participa cu propuneri pentru gestionarea SC CAROM SA Onești în interesul tuturor acționarilor;
- părțile vor acționa și în alte direcții pentru a-și promova interesele comune.

Practic, prin acordul menționat, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN au recunoscut faptul că împreună au promovat o politică îndreptată împotriva SC CAROM SA Onești, conformă propriilor interese.

Conivența dintre inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN este atestată și de inculpata DUMITRESCU CICILIA care, audiată fiind la urmărire penală (ocazie cu care a adoptat o atitudine relativ sinceră, pe care însă nu a păstrat-o și pe parcursul cercetării judecătorești – vol.2, filele 345-621 d.u.p.) a arătat, printre altele, cu referire la achitarea investițiilor de mediu, tehnologice și aport de capital efectuate de SC TENDER SA Timișoara la SC CAROM SA Onești, că inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN i-a precizat că acestea vor fi achitate de către SC VGB IMPEX SRL București, motiv pentru care s-au făcut toate demersurile pentru a se comunica suma ce trebuia achitată. Graba de plată a tuturor investițiilor în avans a fost explicată de inculpată prin faptul că prin adresa nr.63339/15.07.2004 SC TENDER SA Timișoara a solicitat APAPS încheierea unui contract de novatie prin care locul său ca și proprietar al 51% acțiuni aparținând SC CAROM SA Onești urma să fie luat de către BALKAN PETROLEUM LTD (societate condusă de către inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, la care acesta deținea 50% acțiuni prin SC VGB INVEST SRL București).

Referitor la încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, inculpata a precizat ca SC CAROM SA Onești nu a avut niciodată inițiativa încheierii unui contract de cesiune de creanță, acest contract s-a încheiat deoarece în luna august 2003 la sediul „grupului de firme VGB” din București a avut loc o întâlnire la care ea a participat alături de BADEA MARIN și IANCU ALEXANDRU MARIAN, ocazie cu care i s-a precizat că referitor la modalitatea prin care SC VGB IMPEX SRL București va achita către SC CAROM SA Onești creanța de 1400 miliarde ROL, se va încheia un contract de cesiune de creanță prin care această datorie va fi cedată către SC TENDER SA Timișoara. Inculpata a arătat că în legătură cu acest subiect a avut mai multe întâlniri cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, ocazie cu care s-a stabilit și modul de garantare a prețului cesiunii de către cesionarul SC TENDER SA Timișoara, constatându-se că deoarece acțiunile deținute de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN nu erau suficiente pentru a acoperi întreaga sumă ce făcea obiectul contractului, s-a hotărât și preluarea acțiunilor deținute de SC METAL INVEST SA Comănești, ocazie cu care inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN l-a desemnat pe inculpatul BADEA MARIN să se ocupe de evaluarea acțiunilor de la SC UTON SA Onești.

În sfârșit, inculpata a mai declarat că în opinia sa cei doi acționari ai SC CAROM SA Onești, respectiv SC TENDER SA Timișoara și SC VGB OIL SRL București, au acționat în mod concertat în sensul de a se prelua creanța de 1400 miliarde ROL, cu atât mai mult cu cat numitul Peiciu Ion, angajat al SC VGB IMPEX SRL București, i-a precizat că nu există șanse reale de recuperare a acestei datorii și i-a indicat ca dată de încheiere a contractului 05.09.2003, fără să poată indica data la care acest contract s-a încheiat în realitate. Inculpata a mai arătat faptul că, la solicitarea inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, a întocmit contractul de garanție reală mobilă, acesta cerându-i ca imediat după ce l-a întocmit să se treacă la executarea acestuia, astfel că din

dispoziția aceluiași inculpat, la data de 26.11.2003, SC CAROM SA Onești a emis mai multe notificări către SC TENDER SA.

În legătură cu imputernicirea pe care inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN o avea de a acționa în numele SC TENDER SA Timișoara, inculpata DUMITRESCU CICILIA a precizat că la data de 05.06.2002, prin fax, i-a fost transmisă adresa nr.266, care confirma acest lucru, iar inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN s-a folosit de aceste imputerniciri atunci când a impus încheierea unor contracte.

Inculpata a mai precizat ca SC CAROM SA Onești comunica la SC TENDER SA Timișoara mai multe situații și analize vizând societatea, iar inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN era cel care se implica cu privire la managementul societății și care transpunea în practică voința celor doi acționari.

Cu referire la implicarea activă a inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN în deciziile ce urmau a fi luate în cadrul S.C. CAROM S.A. Onești și intenția evidentă de a acționa în detrimentul interesul societății, trebuie amintită și declarația martorului Roșca Traian (director de producție la CAROM), care a arătat, printre altele, că, în anul 2002, după ce SC VGB OIL SRL București a devenit acționar la SC CAROM SA Onești, din dispoziția inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, inculpata a fost numită la conducerea societății în condițiile în care inculpatul BADEA MARIN era administrator special. Referitor la contractul de vânzare-cumpărare a unor utilaje de aprox. 1400 miliarde lei, ce a fost încheiat la 2.12.2003 sub nr.1016 între SC RAFO SA Onești și SC CAROM SA Onești, martorul a precizat că s-a adus la cunoștința inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN de către Comitetul Director, prin inculpata DUMITRESCU CICILIA, despre necesitățile de investiții de la SC CAROM SA Onești, ocazie cu care acesta a stabilit ca o comisie să se deplaseze la SC RAFO SA Onești să se evalueze utilajele, constatându-se că acestea erau uzate moral și fizic, însă, cu toate acestea, inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN a exercitat presiuni asupra conducerii SC CAROM SA Onești să semneze contractul.

Cu referire la contractul de cesiune de creanță nr.260 bis, același martor a arătat că, la un moment dat, a auzit din discuțiile cu ceilalți directori că SC TENDER SA Timișoara are de achitat către SC CAROM SA Onești o datorie de aprox. 1400 miliarde lei RON și că pentru această sumă va vinde către SC CAROM SA Onești societatea SC UTON SA Onești. Martorul a mai declarat că în cadrul Colegiului Director s-a discutat despre stingerea datoriei pe care SC TENDER SA Timișoara o avea la SC CAROM SA Onești prin preluarea SC UTON SA Onești, însă toți directorii, cu excepția inculpatei DUMITRESCU CICILIA, și-au manifestat dezacordul, deoarece era evident că valoarea SC UTON SA Onești nu era de 1400 miliarde ROL. În plus, martorul a arătat că, ulterior, CNVM a refuzat majorarea artificială a capitalului de la SC UTON SA Onești stabilind valoarea acestei societăți la 18 miliarde ROL și consideră că este posibil ca încheierea contractului de cesiune să se datoreze faptului că SC TENDER SA Timișoara era acționar majoritar la SC CAROM SA Onești.

Martorul Iofcea Gheorghe a arătat că din discuțiile pe care le-a avut cu inculpata DUMITRESCU CICILIA și martorul Dan Zănescu, după încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, a rezultat că cei doi acționari - SC VGB OIL SRL București și SC TENDER SA Timișoara - au intenționat ca achitarea creanței să fie garantată cu pachetul de acțiuni deținut de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN la SC UTON SA Onești, în condițiile în care se știa că valoarea acestei societăți adusă ca garanție era de 30 miliarde ROL. Martorul a mai arătat că referitor la încheierea acestui contract s-a încălcat procedura internă stabilită, în sensul că el a fost inițiat nu de Serviciul Contracte, cum era legal, ci de Direcția Financiară, subordonată inculpatei DUMITRESCU CICILIA, care a precizat că deși acest contract nu este favorabil societății, el trebuie încheiat din „dispoziția patronilor” (în speță, inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN, care controlau societățile, deținând calitatea de acționar majoritar și, respectiv, acționar semnificativ în cadrul CAROM).

Martorul Zănescu, a cărui declarație se coroborează cu cele date de martorii Blaer Paul și Mironovici Radu, a arătat că o parte din ședințele CA ale SC CAROM SA Onești s-au derulat la sediul SC VGB IMPEX SRL din București, iar la una din ședințele la care a fost invitat să participe, martorul a auzit o discuție din care reieșea că datoria SC VGB IMPEX SRL București de aprox. 1400 miliarde lei către SC CAROM SA Onești urma să fie

convertită în cumpărare de acțiuni la SC UTON SA Onești, printr-un mecanism de cedare de creanță în care SC VGB IMPEX SRL București era debitor cedat, SC CAROM SA Onești era cedent și SC TENDER SA Timișoara era cesionar și tot atunci s-a discutat că urma să se facă un studiu de evaluare al acestor acțiuni ce urmau să crească prin acest proces de la aprox. 18 miliarde lei la 1400 miliarde lei. Din aceeași discuție, martorul a înțeles că această hotărâre a fost luată la București, în prealabil, de inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN, care erau factori de decizie, ca o strategie a primului inculpat, SC UTON SA Onești trebuind încadrată în grupul de firme. Martorul a mai declarat că, din câte cunoaște, inculpata DUMITRESCU CICILIA s-a întâlnit cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, căruia i-a precizat poziția membrilor Consiliului de Administrație, însă acesta a refuzat să revină asupra hotărârii, motiv pentru care aceasta a discutat telefonic și cu inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN. Referitor la implicarea inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN la SC CAROM SA Onești, a precizat că acesta era cel care ținea legătura atât pentru SC VGB OIL SRL București, cât și pentru SC TENDER SA Timișoara și îl informa pe inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN în legătură cu aceste societăți.

O altă probă extrem de importantă, cu privire la legătura și înțelegerea prealabilă existentă între inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN, referitor la acțiunile ce se derulau în legătură cu SC CAROM SA Onești, aceasta este confirmată și de faptul că banii pe care i-a utilizat SC TENDER SA Timișoara pentru achiziționarea dosarului de prezentare al SC CAROM SA Onești, respectiv pentru depunerea garanției de participare a acestei societăți la licitația pe care APAPS o organiza în vederea privatizării SC CAROM SA Onești, proveneau din conturile SC VGB IMPEX SRL București.

Având în vedere că sumele achitate de SC TENDER SA către APAPS sunt în quantum sensibil egal cu cele virate anterior în conturile societății la dispoziția inculpatului IANCU MARIAN ALEXANDRU, plățile către instituția menționată fiind efectuate la foarte scurt timp după viramentele respective (chiar în aceeași zi în prima situație, respectiv la interval de 3-4 zile în cea de-a doua situație), singura concluzie logică este aceea că VGB IMPEX a urmărit susținerea financiară a S.C. TENDER S.A. pentru plata atât a contravalorii dosarului de prezentare cât și a garanției de participare la licitația organizată de APAPS.

Curtea reține astfel că, practic, prin tranzacțiile financiare arătate mai sus, inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN au reușit să creeze aparența unor relații comerciale susținute de transferuri financiare, pentru a masca acțiunea concertată pe care o derulau în legătură cu achiziționarea SC CAROM SA Onești, acest lucru fiind impus în primul rând de faptul că această societate era cotate pe piața de capital, iar legislația în vigoare interzicea acțiunile concertate a unor persoane, de preluare a unor astfel de societăți, iar în al doilea rând pentru a crea aparența de legalitate cu privire la contractele comerciale deja încheiate și cele ce urmau să finalizeze activitatea infracțională și, implicit, realizarea scopului pentru care au acționat.

În acest context, susținerile inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN că nu ar fi avut nicio implicare în încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, că rațiunile care au determinat încheierea acestuia ar fi fost altele, că nu s-a implicat în conducerea CAROM și nici nu a avut vreo legătură în ce privește încheierea contractelor cu nerespectarea procedurilor interne ale societății nu au niciun suport probator. Dimpotrivă, din declarațiile martorilor audiați în cauză, angajați ai CAROM, rezultă că la nivelul conducerii societății nu a fost niciun moment agreată încheierea contractului de cesiune de creanță ori a celui de garanție reală mobilă (prin care se garanta executarea creanței dobândite de S.C. TENDER S.A. cu pachetul de acțiuni deținute de această societate la SC UTON S.A.), lucru care s-a întâmplat totuși, întrucât aceasta a fost voința inculpaților TENDER și IANCU MARIAN, care în pozițiile-cheie pe care le dețineau în cadrul CAROM au fost în măsură și au și reușit să impună încheierea acestor contracte (cu largul concurs al inculpaților DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN), fără ca vreo altă persoană din cadrul SC CAROM SA Onești sau din afara acesteia să le poată cenzura în vreun fel. Prin urmare, se poate constata că încheierea contractului de cesiune de creanță nr.260 bis a reprezentat „o dorință și o necesitate” a

acționarilor majoritari ai SC CAROM SA Onești, care independent de dezavantajele și pierderile pe care le-a avut de suferit această societate, au dispus încheierea acestui contract.

Legat de argumentul că avizarea ca diferența rămasă nerecuperată să fie trecută pe cheltuielile anului 2004 ar fi fost efectul unor decizii AGEA CAROM, produse la o dată la care S.C. TENDER S.A. nu mai avea calitatea de acționar sau creditor al CAROM S.A., se observă că decizia AGEA de executare a contractului de garanție reală mobilă a fost determinată tocmai de poziția inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN care, în calitate de acționar și președinte al Consiliului de Administrație în cadrul S.C. TENDER S.A., a refuzat să plătească suma de 1.400 miliarde ROL pe care această societate o datora CAROM în baza contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, situație în care singura soluție de recuperare a datoriei era executarea garanției asupra acțiunilor UTON. Se constată, astfel, după cum s-a arătat pe larg cu prilejul expunerii situației de fapt, că modalitatea de derulare a evenimentelor a fost una atent planificată de inculpați, pierderea calității de acționar al S.C. TENDER S.A. și stingerea datoriei pe care această societate o avea față de CAROM prin executarea contractului de garanție reală mobilă fiind una dintre etapele preconizate încă de la debutul activității infracționale.

Deși inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a susținut în permanență că evaluarea făcută de SGET S.A. a fost cea corectă, acest aspect este contrazis de celelalte probe administrate în cauză. După cum s-a mai arătat, în aceeași perioadă în care a fost întocmit raportul SGET SA pentru acțiunile de la SC UTON SA Onești, o altă societate de evaluare a întocmit un raport de evaluare a acțiunilor acestei societăți, ocazie cu care s-a constatat că valoarea unei acțiuni este de 73.462 ROL.

În plus, prin expertiza financiar-contabilă nr.4866/25.07.2006 efectuată pe parcursul urmăririi penale în legătură cu cele două rapoarte de evaluare întocmite de SGET SA și SC SALINA SA (vol.14, filele 72-89 d.u.p.), s-au concluzionat următoarele:

- raportul de evaluare al SGET SA a avut ca scop declarat al evaluării estimarea valorii de piață a SC UTON SA Onești, în vederea cumpărării unui pachet de acțiuni de către SC TENDER SA Timișoara;

- raportul de evaluare al SC SALINA SA a avut ca scop declarat al evaluării determinarea prețului acțiunii ce va sta la baza prețului de ofertă propus de ofertant pe piața de capital;

- raportul întocmit de SGET s-a bazat pe definiția dată de către standardele internaționale de evaluare noțiunii de „valoare de piață”, în funcție de aceasta fiind alese metodele utilizate pentru evaluare;

- raportul întocmit de SC SALINA SA s-a bazat pe metodologia și legislația aplicabilă pieței de capital prevăzută în OUG nr.165/2002, OUG nr.28/2002 și Decizia nr.875/17.03.2003 a CNVM, în care se prevedea că „prețul de ofertă publică de preluare propus de inițiator este egal cu media aritmetică a prețurilor determinate”, motiv pentru care față de prețurile obținute prin diversele metode utilizate, media aritmetică a acestora a fost de 73.882 ROL/acțiune;

- ambele rapoarte au fost realizate în aceeași perioadă, respectiv septembrie 2003, însă scopurile pentru care acestea au fost solicitate sunt fundamental diferite, motiv pentru care și rezultatele prevăzute în acestea se circumscriu aceleași direcții. Din acest motiv raportul de evaluare al SGET SA a stabilit o valoare de piață a SC UTON SA de 1.594.528.000.000 ROL, în timp ce raportul de evaluare al SC SALINA SA stabilea prețul unei acțiuni al SC UTON SA Onești la valoarea de 73.882 ROL/acțiune.

Cu referire la susținerea că inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN nu a avut nicio participare în procedura verificărilor realizate de auditorii SC AZALEE EXPERT în vederea emiterii certificatelor prin care s-a constatat îndeplinirea obligațiilor investiționale, de mediu și de capital, asumate de SC TENDER SA prin contractul de privatizare nr.18/09.06.2003, că auditorii au avut la dispoziție toate informațiile necesare pentru eliberarea documentelor (nefiind induși în eroare prin ascunderea unor informații sau înregistrări de către inculpata DUMITRESCU CICILIA, cum în mod greșit se reține prin rechizitoriu), Tribunalul a reținut în mod corect că aceasta este infirmată tocmai de către auditorii în cauză, audiați ca martori pe parcursul procesului penal.

Astfel, martora Munteanu Valeria, auditor al SC CAROM SA Onești în cadrul SC AZALEE EXPERT SRL Onești, a precizat că documentele în baza cărora a emis

certIFICATELE prin care atestă realizarea obligațiilor investiționale ale SC TENDER SA Timișoara la SC CAROM SA Onești i-au fost puse la dispoziție de inculpata DUMITRESCU CICILIA, prin intermediul martorei Bacalu Mihaela, transmitându-i totodată „să nu părăsească societatea până nu emite certificatul, pentru că suma va fi achitată de către SC TENDER SA Timișoara sau la dispoziția sa”. Martora a mai precizat că avea cunoștință că SC VGB IMPEX SRL București virase în contul SC CAROM SA Onești o sumă de bani și că această sumă putea fi utilizată în contul banilor datorati de SC TENDER SA Timișoara, dar și că avea cunoștință de la inculpata DUMITRESCU CICILIA că între SC VGB IMPEX SRL București și SC TENDER SA Timișoara există relații comerciale și că între ele se încheiase un contract de cesiune de creanță nr.260 bis/5.09.2003, prin care SC CAROM SA Onești a cedat către SC TENDER SA Timișoara creanța de aprox. 1400 miliarde ROL pe care o deținea la SC VGB IMPEX SRL București. În legătură cu certificatele de atestare a investițiilor efectuate de SC TENDER SA Timișoara la SC CAROM SA Onești, martora a precizat că la data de 11.03.2004 a emis un astfel de certificat împreună cu martora Uță Teodora, deoarece din actele contabile prezentate de inculpata DUMITRESCU CICILIA rezultă că aceste sume de bani au fost virate de SC VGB IMPEX SRL București în numele SC TENDER SA Timișoara. Martora a mai declarat că la data de 18.08.2004 a solicitat SC CAROM SA Onești să emită o adresă către SC VGB IMPEX SRL București să restituie suma de 27 miliarde ROL primită nelegal de la SC CAROM SA Onești, adresă ce poartă numărul 8875 trimisă în atenția inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, în calitate de președinte al acestei societăți, indicând și adresele anterioare din datele de 30.03.2004, 27.05.2004 și 29.06.2004, prin care SC CAROM SA Onești „ruga SC VGB IMPEX SRL București să achite acea sumă”.

Martora a mai declarat că a ținut legătura în permanență cu inculpata DUMITRESCU CICILIA referitor la toate obligațiile asumate de SC TENDER SA Timișoara, cu care de altfel a discutat și în momentul în care a descoperit înregistrarea în contabilitate a compensării între contractul de cesiune de creanță nr.260bis/2003 și acțiunile de la SC UTON SA Onești, precizându-i acesteia că nu trebuia să accepte așa ceva deoarece societatea se decapitalizează și nu-și va putea continua activitatea.

La rândul său, martora Uță Teodora, cel de-al doilea auditor al firmei AZALEE EXPERT AUDIT SRL, audiată fiind a confirmat cele precizate de martora Munteanu Valeria arătând că în mod greșit auditorul a acceptat fără o verificare prealabilă cele precizate de inculpata DUMITRESCU CICILIA, cum că sursa investițiilor aparține SC TENDER SA Timișoara, fără a verifica în realitate acest lucru.

În plus, prin adresa nr.10/18.11.2005 SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești s-a comunicat care au fost documentele ce au stat la baza emiterii certificatelor întocmite conform OG nr.25/2002 privind îndeplinirea de către SC TENDER SA Timișoara a obligațiilor asumate prin contractul de vânzare-cumpărare nr.18/09.06.2003, din care rezultă că acestea au fost emise nelegal deoarece cele două reprezentante ale auditorului nu au avut acces la toate informațiile necesare, necunoscând care a fost sursa de proveniență a banilor ce au stat la baza investițiilor afirmativ realizate de către SC TENDER SA Timișoara.

În ceea ce privește utilajele vândute de VGB IMPEX către RAFO trebuie observată și încercarea inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN de a convinge CAROM să achiziționeze respectivele utilaje, ceea ce demonstrează o veritabilă practică a inculpatului, persoană cu putere de decizie în cadrul SC VGB IMPEX SRL București, constând în “mutarea” din patrimoniile societăților pe care le controla a unor bunuri vândut nefolositoare acestora, în patrimoniile societăților controlate SC RAFO SA Onești și SC CAROM SA Onești, la niște prețuri supraevaluate, în scopul de a crea datorii fictive ale acestora față de “grupul de firme VGB” sau de a justifica anumite livrări masive de produse petroliere neachitate.

Curtea constată că modul în care au fost organizate acțiunile inculpaților, materializate prin încheierea unor acte juridice, în unele ocazii cu nerespectarea procedurilor și regulamentelor interne ale CAROM sau RAFO, succesiunea în care aceste acte juridice au fost încheiate, dar mai ales rezultatele - previzibile - pe care aceste acte juridice le-au avut asupra patrimoniilor CAROM și RAFO, nu pot lăsa nicio umbră de îndoială că aceste acte juridice au fost menite, de la bun început, să le faciliteze

inculpaților Iancu și Tender obținerea în mod ilicit a unor sume uriașe de bani, prin devalizarea celor două societăți comerciale.

În privința motivelor de apel prin care inculpații au contestat validitatea concluziilor primei instanțe asupra situației de fapt și asupra modului de interpretare a probatoriului, Curtea s-a pronunțat anterior odată cu propria sa analiză asupra situației de fapt ce a stat la baza trimiterii în judecată a inculpaților și a mijloacelor de probă ce au fost administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

De asemenea, asupra motivelor de apel ce țin de modul în care Tribunalul a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, Curtea va analiza aceste aspecte odată cu propria sa opinie asupra modului în care ar fi trebuit individualizate pedepsele aplicate inculpaților, inclusiv modalitatea de executare a acestora.

În ceea ce privește modul în care Tribunalul a motivat sentința apelată, Curtea consideră necesar a menționa și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a arătat că hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și trebuie analizată în lumina ansamblului circumstanțelor cauzei. Astfel, respingând o cale de atac, instanța sesizată poate, în principiu, să își însușească motivele reținute în decizia atacată. Iar în condițiile în care instanța de apel a acceptat starea de fapt reținută de către prima instanță, după care și-a însușit motivele acestei instanțe, adăugând argumentele ce i se par pertinente, Curtea Europeană a considerat că instanța de apel și-a motivat hotărârea, art. 6 din Convenție nefiind încălcat. (CEDO, Marea Cameră, Hotărârea *Garcia Ruiz contra Spaniei*). De asemenea, Curtea a arătat că rigorile procesului echitabil sunt respectate în condițiile în care instanța care s-a pronunțat asupra recursului a dat un răspuns motivelor acestui recurs, fiind adevărat că obligația de a-și motiva hotărârile, pe care art. 6 alin. 1 din Convenție le-o impune instanțelor, nu poate fi înțeleasă în sensul de a da un răspuns detaliat la fiecare argument [*Jahnke și Lenoble contra Franței* (dec.) nr. 40.490/98, CEDO 2000-IX].

În ceea ce privește motivul de apel invocat de inculpați cu privire la lipsa motivării sentinței atacate, Curtea constată că în conformitate cu jurisprudența CEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile (Hotărârea *Boldea contra României*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia. Tribunalul a analizat probatoriul depus în cauză, și-a bazat concluziile pe motive de fapt și de drept pe care le-a expus *in extenso* în cuprinsul considerentelor hotărârii judecătorești. Din analiza sentinței apelate Curtea nu poate considera în niciun caz că aceasta ar fi insuficient motivată, ba chiar dimpotrivă, neexistând niciun temei pentru a se considera că dreptul la un proces echitabil al inculpaților ar fi fost încălcat din acest punct de vedere.

Referitor la motivul de apel formulat de către inculpați, în sensul că acuzarea se întemeiază pe un raport de expertiză care a fost întocmit de un expert incompatibil sau de către experți necompetenți, Curtea constată că potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită iar instanța are vocația de a analiza fiecare mijloc de probă în raport de întregul material probatoriu, putând înlătura sau menține motivat valoarea probatorie a acelei probe. În acest sens, atât Tribunalul, cât și Curtea au analizat materialul probatoriu depus la dosarul cauzei stabilind că aceste mijloace de probă se coroborează cu celelalte probe aflate la dosar și sunt utile pentru aflarea adevărului în cauză. Sunt mijloace de probă administrate cu respectarea normelor legale la momentul dispunerii lor, neexistând niciun motiv pentru care să fie înlăturate. Curtea a arătat deja în cuprinsul deciziei penale de ce concluziile raportul de expertiză au fost luate în considerare la soluționarea cauzei și în ce modalitate a fost efectuată aprecierea acestui mijloc de probă.

Inculpatul Tender a arătat că la data de 27 martie 2006, s-a adresat Comisiei de Disciplină din cadrul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România - Filiala București. Prin Hotărârea nr. 4 din 02.02.2008 pronunțată în dosarul nr.

9686/10555//2006, CECCAR - Comisia Superioară de Disciplină a constatat faptul că expertul Bejinariu Valeriu Cristian a furnizat date și informații despre constatările efectuate în dosar, încălcând astfel Norma Profesională 3514 referitoare la păstrarea secretului profesional și a încălcat Norma Profesională 3511.2 cu privire la independența expertului contabil deoarece s-a antepunat înainte de efectuarea expertizei. Pentru aceste motive s-a dispus sancționarea expertului contabil cu suspendarea dreptului de exercitare a profesiei de expert contabil pe o perioadă de 3 luni. Totodată, s-a arătat că afirmațiile calomnioase ale expertului Bejinariu Valeriu Cristian au avut ca urmare înregistrarea pe rolul PÎCCJ, DNA - Secția de Combatere a Corupției a dosarului nr. 34/P/2006. În cadrul acestui dosar s-au efectuat cercetări cu privire la săvârșirea de către inculpatul Tender Ovidiu Lucian a infracțiunii de dare de mită și săvârșirea de către expertul contabil Bejinariu Valeriu Cristian a infracțiunii de luare de mită.

Cu privire la sancționarea expertului Bejinariu Valeriu Cristian, Curtea constată că acțiunile acestuia prin care ar fi furnizat date și informații despre constatările efectuate în dosar nu au nicio relevanță asupra validității raportului de expertiză. Nerespectarea de către expert a unor norme regulamentare privind activitatea acestuia nu atrage după sine concluzia incorectitudinii raportului de expertiză, ci doar atrage sancționarea disciplinară a expertului, ceea ce s-a și întâmplat. Însă, sub aspectul temeiniciei raportului de expertiză, atât prima instanță, cât și Curtea au analizat materialul probatoriu depus la dosarul cauzei stabilind că acest mijloc de probă se coroborează cu celelalte probe aflate la dosar și reflectă adevărul în cauză.

În ceea ce privește formularea unui denunț împotriva inculpatului Tender, Curtea constată că prin Rezoluția din 19.02.2007 dată în acest dosar s-a dispus neînceperea urmăririi penale, atât față de inculpat, cât și față de expertul contabil Bejinariu Valeriu Cristian. Aceasta atestă nevinovăția celor doi cu privire la faptele menționate dar, așa cum am menționat anterior, aceste aspecte nu atrag concluzia incorectitudinii concluziilor expertizei. De altfel, inculpatul Tender a formulat repetate cereri de recuzare ale expertului, cereri asupra temeiniciei cărora s-a apreciat de către procurorul de caz, acestea fiind respinse de fiecare dată.

În ceea ce privește motivele de apel vizând egalitatea armelor dintre acuzare și apărare, respectiv faptul că prima instanță și organele de urmărire penală nu au încuviințat mai multe probe solicitate de către inculpați, Curtea constată că inculpații au fost audiați de către instanțele care au soluționat cauza în primă și ultimă instanță, de fiecare dată beneficiind de asistența unuia sau mai multor avocați aleși ce le-au asigurat o apărare efectivă. De asemenea, Tribunalul București a procedat la audierea nemijlocită a martorilor indicați în actul de sesizare și a celor încuviințați inculpaților. În plus, în cazul expertizei judiciare au fost desemnați și experți parte, au fost formulate obiecțiuni de către părți la care s-a răspuns de fiecare dată. Or, în aceste condiții, Curtea consideră că principiul egalității armelor, la fel ca și cel al garantării dreptului la apărare al inculpaților au fost respectate sub toate aspectele de către instanțele de judecată, procesul penal având un caracter echitabil.

În același sens, Curtea amintește și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reflectată în Hotărârea *Kudla contra Poloniei*, mai ales în contextul afirmațiilor avocaților aleși ai inculpaților cu privire la încălcarea dreptului la apărare, care omit cu desăvârșire faptul că în cauza menționată Curtea Europeană a arătat că un comportament procesual dilatoriu al reclamantului poate fi imputat acestuia în ceea ce privește evaluarea caracterului rezonabil al procedurilor penale. Or, se poate constata cu ușurință că acest comportament al inculpaților și atitudinea apărării sunt în mare măsură motivul pentru care această cauză penală a fost soluționată în decursul unui deceniu, ceea ce este absolut inacceptabil.

Referitor la motivele de apel privind faptul că la judecata cauzei în fața primei instanțe completul de judecată nu a rămas același în tot cursul judecării cauzei, nu s-a făcut dovada motivului pentru care acest fapt nu a fost posibil, iar judecătorul care a pronunțat hotărârea atacată nu a administrat nicio probă pentru a-și forma propria convingere, Curtea constată că, într-adevăr, un aspect important al unui proces penal echitabil este acela ca probele în cauză să fie administrate nemijlocit în prezența judecătorului care, în cele din urmă, se pronunță asupra cauzei (CEDO, Hotărârea *Beraru contra României*). În considerentele acestei decizii, Curtea Europeană arată însă

că acest principiu trebuie nuanțat, în sensul că pentru existența unor proceduri echitabile este necesar ca probele ce sunt *importante, esențiale sau pe care se bazează soluția instanței* să fie administrate în prezența judecătorului care, în cele din urmă, se pronunță asupra cauzei.

Cu referire la declarațiile martorilor ascultați la urmărirea penală și a căror audiere a fost realizată și pe parcursul cercetării judecătorești, în marea lor majoritate, existând însă situații în care unii dintre aceștia au părăsit teritoriul țării ori au decedat pe parcursul procesului, cum este cazul martorei Bacalu Mihaela, iar prin urmare audierea nu a mai fost posibilă, se impune precizarea că toți, fără excepție, și-au menținut declarațiile date în prima fază procesuală, acestea fiind considerabil mai ample și detaliate decât cele date în fața instanței, fapt explicabil prin aceea că memoria martorilor a fost afectată de trecerea timpului, în condițiile în care de la data producerii evenimentelor cercetate în cauză și până la începerea cercetării judecătorești s-a scurs un interval de câțiva ani.

Trebuie, de asemenea, reamintit faptul că inculpații din cauză nu au negat existența contractelor ce fac obiectul cauzei, ci au dat o altă interpretare acestora în raport de cea dată acestor contracte de către acuzare. În acest context, Curtea constată că probele esențiale în cauză nu au fost niciodată reprezentate de declarațiile date de către martori, ci dimpotrivă. Aceste probe esențiale sunt înscrisurile aflate la dosarul cauzei, sesizările și rapoartele organelor de urmărire penală sau ale altor organe abilitate și rapoartele de expertiză sau de constatare tehnico-științifică. Or, aceste probe au fost tot timpul la dispoziția judecătorului care a pronunțat soluția în primă instanță. De asemenea, acesta a procedat la audierea suplimentară a inculpaților care au dorit să dea declarație.

Nu este de neglijat nici aspectul că judecătorul care a soluționat cauza în primă instanță fost investit cu aceasta ca urmare a imposibilității obiective de soluționare a acestuia de către judecătorul care audiasse majoritatea martorilor, acest judecător fiind transferat de la Tribunalul București la o altă instanță.

Acestea fiind spuse, Curtea consideră că limitele unui proces echitabil astfel cum rezultă acestea din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reflectată în Hotărârile *Beraru contra României* sau *Cutean contra României*, au fost pe deplin respectate în cauză.

Mai mult, la această concluzie ajungem și față de Hotărârea CEDO din Cauza *Ursu contra României*, în care s-a arătat că în măsura în care instanța de judecată a dispus condamnarea inculpatului bazându-se în mod determinant pe cuprinsul actelor aflate la dosarul cauzei, acte ce au putut fi cunoscute și contestate de inculpat, rigorile art. 6 din Convenție sunt pe deplin respectate, nefiind necesară readministrarea unor probe testimoniale.

Cu privire la criticile inculpatei Dumitrescu în sensul că nu a fost audiată de către prima instanță, din studierea încheierilor de ședință din dosarul Tribunalului rezultă că inițial inculpata a solicitat să fie audiată după ce sunt audiați toți martorii încuviințați de instanță. Ulterior, toți inculpații au fost întrebați de Tribunal dacă doresc să dea alte declarații în cauză, doar unii dintre ei dorind să dea declarații suplimentare; printre aceștia nu s-a numărat și inculpata Dumitrescu. Prin urmare, inculpatei nu i s-a încălcat dreptul la apărare sau dreptul de a da declarații de către instanță, care nu a făcut altceva decât să ia act de voința inculpatei.

Nu suntem în prezența nerespectării obligației instanței de a-l audia pe inculpat dacă acesta, întrebat fiind de instanță la începutul cercetării judecătorești, arată că nu dorește să dea o declarație la acel moment procesual, ci la un termen ulterior, pentru ca, după aceea, să nu se mai prezinte sau să nu mai solicite audierea sa pe parcursul procesului. Altfel, ar însemna ca inculpatul să aibă posibilitatea, prin propria sa voință, fie să tergiverseze soluționarea cauzei (invocând termen de termen pretexte pentru care nu poate da o declarație, dar susținând că dorește să își exercite acest drept), fie să declanșeze un nou ciclu procesual, dacă este nemulțumit de soluție. Aceasta ar contraveni de altfel și prevederilor art. 10 alin. (6) C.p.p., conform căruia „dreptul la apărare trebuie exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege”. Pe de altă parte, instanței nu îi incumbă nicio obligație de a-l întreba pe inculpat, la fiecare termen, dacă nu dorește să fie audiat, ordinea cercetării

judecătorești fiind cea prevăzută la art. 376 C.p.p. și putând fi schimbată, când este necesar, doar de instanță (și nu de inculpat).

Oricum, inculpata a fost audiată nemijlocit de către Curtea de apel.

De asemenea, s-a invocat de către unii dintre inculpați și faptul că acțiunile unora dintre inculpații din prezenta cauză sunt similare sau chiar identice cu cele ale altor persoane, dar pentru inculpați s-a dispus trimiterea în judecată, iar pentru celelalte persoane s-au dispus soluții de netrimitere în judecată sau li s-a acordat calitatea de martor, ceea ce încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii. În acest sens, Curtea constată că existența unui tratament discriminatoriu există atunci când, fără nicio justificare rezonabilă și obiectivă, se aplică un tratament diferit persoanelor care nu se află în situații sensibil diferite, ci se află în situații similare sau identice. În cazul de față se poate observa însă că situația în care se aflau inculpații este diferită de cea a altor persoane din cauză din rațiuni ce țin de funcțiile ocupate, raportarea poziției lor la influența pe care o aveau inculpații Iancu și Tender asupra lor sau alte aspecte ce țin de întrunirea elementelor constitutive ale unor infracțiuni, aspecte detaliate în cuprinsul actului de sesizare al instanței. Astfel, nu se poate concluziona că există un tratament discriminatoriu, ci doar că a existat un tratament diferit față de alte persoane care au avut legătură cu situația de fapt, tratament ce a fost determinat însă de situații ce constituie o justificare rezonabilă și obiectivă.

În ceea ce privește așa-zisa autoritate de lucru judecat pe care a invocat-o inculpatul Iancu în raport de situația de fapt ce a fost reținută în cauza ce s-a finalizat prin Decizia penală nr. 1207/A/14.10.2014, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, în dosarul nr. 36794/3/2005, care ar atrage riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii, aceasta nu poate fi reținută în cauză. În cadrul procesului penal anterior, inculpatul a fost acuzat și condamnat pentru infracțiunea de evaziune fiscală, reținându-se că faptele sale, constând în aceea că, în perioada martie 2000-decembrie 2003, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de administrator de fapt al SC VGB IMPEX SRL București, a coordonat și determinat înregistrarea în contabilitatea societății a unor documente justificative de achiziții produse petroliere, care conțineau date nereale, vizând operațiuni comerciale fictive derulate de SC VGB IMPEX SRL București în relația cu cele șapte "firme fantomă" SC BEST AUTO SRL București, SC TEST PETROL SRL București, SC BE-COM-BE SRL București, SC STAR COM OIL SRL București, SC KLASS PETROL SRL București, SC TECO PETROL SRL București și SC DINAMIC AUTO SRL București, operațiuni care au determinat modificarea taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat, prin înregistrarea unor cheltuieli ce nu au la bază operațiuni reale, cauzând un prejudiciu. De asemenea, s-a reținut că în urma operațiunilor comerciale fictive pe care le-a inițiat și derulat, împreună cu inculpații Iancu Octavian, Mărgărit Constantin, Basaran Kadri Mazhar, Akaroglu Cuneyt, Elenkalan Hayrettin, Turică Marius, Iancu Gheorghiță și Neacșu Silviu a determinat și derulat operațiuni financiare ce nu aveau la bază operațiuni comerciale reale, având drept urmare ascunderea sursei de proveniență a acestora, care a fost dată de evaziunea fiscală săvârșită, și au determinat reintroducerea lor în circuitul financiar cu aparență de legalitate precum și că, împreună cu inculpații Iancu Octavian, Mărgărit Constantin, Basaran Kadri Mazhar, Akaroglu Cuneyt, Elenkalan Hayrettin, Turică Marius, Iancu Gheorghiță și Neacșu Silviu a inițiat și participat la asocierea acestora în scopul realizării unor circuite comerciale și financiare fictive, ce au avut drept urmare diminuarea impozitelor datorate bugetului de stat, prin săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

Prin urmare, acuzațiile aduse inculpatului în acel dosar nu au legătură directă cu cele ce fac obiectul prezentei cauze, nefiind niciodată negată existența unor raporturi comerciale reale dintre SC VGB IMPEX SRL București și RAFO Onești. Dimpotrivă, unul dintre temeiurile de fapt ce au stat la baza condamnării anterioare a inculpatului a fost și acela că martorii angajați ai SC VGB IMPEX SRL București au arătat că în acea perioadă singurul furnizor de benzine pentru SC VGB IMPEX SRL București era chiar RAFO Onești, iar nu cele șapte firme fantomă enumerate anterior.

Exact aceleași considerente sunt valabile și în ceea ce privește susținerea inculpatului Găureanu, care a arătat că solicită încetarea procesului penal în ceea ce îl privește în temeiul principiului *ne bis in idem* prevăzut de art. 6 C.p.p., apelantul fiind

cercetat și condamnat definitiv în dosarul 42243/3/2005 al Tribunalului București - Secția I Penală, pentru săvârșirea faptelor penale de abuz în serviciu și spălare de bani. Ca și pentru inculpatul Iancu, nici în cazul acestui inculpat nu se poate reține aplicabilitatea acestui principiu, din moment ce faptele pentru care inculpatul este cercetat în prezenta cauză sunt comise în alte condiții, împreună cu alte persoane și au alt conținut față de cele pentru care acesta a fost deja condamnat definitiv (motiv pentru care, de altfel, s-a respins - prin Încheierea din 2 iunie 2015 -, declarația de abținere formulată de judecătorul Mihai Alexandru Mihalcea, care a pronunțat, într-un alt complet, soluția anterioară).

Referitor la motivul de apel formulat de inculpatul Tender Ovidiu privind judecarea cauzei în condițiile în care la mai multe termene de judecată ar fi fost **lipsă de procedură cu inculpatul Basaran**, Curtea constată că sancțiunea ce ar putea interveni nu ar fi nulitatea absolută a procedurilor penale finalizate prin sentința apelată, ci doar o nulitate relativă, condiționată de o vătămare procesuală adusă intereselor inculpatului care o invocă. Noțiunea de „vătămare procesuală adusă intereselor inculpatului” nu trebuie înțeleasă în sensul nerespectării unor dispoziții procesuale cu ocazia efectuării actului procesual sau administrării mijlocului de probă. Vătămarea procesuală invocată nu a fost dovedită de inculpatul Tender Ovidiu, care a invocat nelegala îndeplinire a procedurii de citare față de inculpatul Basaran. Faptul că la termenele de judecată indicate au fost audiați inculpați sau martori nu justifică reținerea existenței unei asemenea vătămări, atât timp cât inculpații care au dorit să dea declarații au avut această posibilitate, fiecare dintre inculpați a beneficiat de avocat ales sau desemnat din oficiu, aceștia – prezenți fiind – formulând diferite cereri și propunând probe.

Potrivit art. 421 pct. 2 lit. b) C.p.p., unul din cazurile în care instanța de apel desființează sentința atacată și dispune rejudecarea este acela în care „judecarea cauzei la prima instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate”, dacă neregula a fost invocată „de acea parte”. Nu sunt incidente însă dispozițiile menționate dacă procedura de citare nu este legal îndeplinită la unul din termenele de judecată (așa cum sunt formulate motivele de apel), *dacă la ultimul termen de judecată (la care au loc dezbaterile) procedura este legal îndeplinită*, la acest din urmă termen putând fi invocată și eventuala nerespectare a dispozițiilor legale privind citarea de la termenele anterioare de pe parcursul judecării (potrivit art. 282 alin. 4 lit.c) C.p.p., întrucât de aflăm în prezența unei cauze de nulitate relativă). Art. 282 alin. 5 lit.a) C.p.p. prevede că *nulitatea relativă se acoperă atunci când persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege*.

În același sens sunt dispozițiile speciale de la art. 263 C.p.p. - *Incidente privind citarea* - „(1) În cursul judecării, neregularitatea cu privire la citare este luată în considerare doar dacă partea lipsă la termenul la care s-a produs neregularitatea o invocă la termenul următor la care este prezentă sau legal citată, dispozițiile privind sancțiunea nulității aplicându-se în mod corespunzător. (2) Cu excepția situației în care prezența inculpatului este obligatorie, neregularitatea privind procedura de citare a unei părți poate fi invocată de către procuror, de către celelalte părți ori din oficiu numai la termenul la care ea s-a produs.”

Concluzionând, nelegala îndeplinire a procedurii de citare poate fi invocată ca motiv de apel doar de partea nelegal citată și doar dacă procedura nu a fost legal îndeplinită la ultimul termen de judecată sau dacă la acest din urmă termen de judecată partea legal citată a invocat lipsa de procedură la termenele anterioare, dovedind și o vătămare a drepturilor sale care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actelor efectuate, iar instanța i-a respins cererea de amânare a judecării (pentru completarea sau reluarea cercetării judecătorești – după caz – și în ceea ce o privește).

Acestea fiind spuse, analizând motivul de apel referitor la nelegala îndeplinire a procedurii de citare cu inculpatul Basaran Kadri-Mazhar prin prisma situației acestui inculpat, Curtea observă că la ultimul termen de judecată de la Tribunal, din 5.11.2014, la care au avut loc dezbaterile, inculpatul Basaran Kadri-Mazhar a fost reprezentat de avocat Hincean Sabina, apărător ales, avocat care l-a reprezentat pe inculpat și la termenele anterioare. Or, potrivit art. 353 alin.2 C.p.p., „Partea sau alt subiect procesual principal prezent personal, prin reprezentant sau prin apărător ales la un termen, (...) nu mai sunt citați pentru termenele ulterioare, chiar dacă ar lipsi la vreunul dintre aceste termene, cu excepția situațiilor în care prezența acestora este obligatorie.”

Chiar dacă procedura cu inculpatul nu ar fi fost legal îndeplinită, ceea ce nu s-a întâmplat în speță, prezentarea avocatului ales al acestuia ar fi acoperit această nelegalitate, după cum prevede art. 353 alin.1 teza finală C.p.p.: „Înfățișarea persoanei vătămate sau a părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant ori avocat ales (...), acoperă orice nelegalitate survenită în procedura de citare.”

De altfel, nici avocatul inculpatului Tender Ovidiu și nici cel al inculpatului Basaran Kadri-Mazhar nu au invocat vreo nelegalitate a procedurii de citare a celui din urmă inculpat.

Nelegala îndeplinire a procedurii de citare cu inculpatul Basaran Kadri-Mazhar a fost invocată și cu privire la termenele la care a avut loc judecata în apel, cererile de amânare a cauzei din acest motiv fiind respinse ca nefondate de Curte.

Astfel, în apel, inculpatul Basaran Kadri-Mazhar a fost citat la ultimul domiciliu cunoscut – din Beşiktaş, Ortakoy Mahallesi Mandira sok.no. 26, Istanbul, Turcia –, în conformitate cu dispozițiile art. 259 alin.9 C.p.p., de unde avizul de primire a scrisorii recomandate s-a întors fără nicio semnătură la rubrica destinatarului, atât pentru termenul din 11.05.2015 (f.132 vol.1 dosar Curte), cât și pentru cel din 3.06.2015 (f.17 vol.9 dosar Curte) – ulterior repartizării din nou a cauzei ca urmare a admiterii cererii de recuzare –, devenind astfel incidente dispozițiile art. 260 alin.3 C.p.p., inculpatul Basaran Kadri-Mazhar fiind citat și *prin afișare la sediul instanței* - Curtea de Apel București, pentru termenele din 3.06.2015 (f. 283 vol.7 dosar Curte) și, respectiv, 4.06.2015 (f.29 vol.9 dosar Curte).

Aceasta, întrucât potrivit art. 260 alin.3 C.p.p., în cazul în care scrisoarea recomandată prin care se citează un suspect sau inculpat care locuiește în străinătate nu poate fi înmănată, precum și în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poștă, *citația* se va afișa la sediul parchetului sau al instanței, după caz.

Sușinerile avocatului inculpatului Tender Ovidiu, în sensul că la sediul instanței ar fi trebuit afișată o „înștiințare”, și nu „citația”, înștiințare care să cuprindă termenul stabilit de organul judiciar care a emis citația în care destinatarul este în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica citația, citația considerându-se comunicată abia la împlinirea acestui termen, în condițiile art. 259 alin.5 lit.f și g) C.p.p., nu pot fi reținute.

După cum lesne se poate observa, la sediul instanței s-a procedat la afișarea „citației” emise cu privire la inculpatul Basaran Kadri-Mazhar, și nu a vreunei „înștiințări” care să condiționeze îndeplinirea procedurii de citare de împlinirea vreunui termen ulterior datei ședinței de judecată. Avocatul inculpatului Tender Ovidiu face trimitere - cu rea-credință - la dispozițiile generale în materia înmânării citației, în condițiile în care pentru suspectul sau inculpatul care locuiește în străinătate sunt incidente norme speciale, derogatorii (art. 259 alin.9 și, respectiv, art. 260 alin.3 C.p.p.).

În ceea ce privește legalitatea și temeinicia încheierilor din datele de 05.07.2012, 05.07.2013 și, respectiv, 05.11.2014 pronunțate de Tribunalul București, Curtea constată că în cadrul acestor ședințe de judecată inculpatul Tender a formulat mai multe cereri privind efectuarea demersurilor necesare în vederea deklasificării mai multor documente aflate la dosarul cauzei, efectuarea unor expertize și reaudierea sau audierea mai multor martori.

Curtea constată că Tribunalul avea obligația să se pronunțe asupra tuturor cererilor pe care părțile înțeleg să le formuleze, motivându-și soluția și analizând caracterul util și concludent al probelor solicitate. În primul rând, Curtea constată că a analizat implicit motivele de nelegalitate invocate de către inculpat cu ocazia analizei celorlalte motive de apel. În ceea ce privește temeinicia acestor încheieri, din cuprinsul acestora rezultă în mod clar că Tribunalul a analizat cererile de probatoriu formulate de inculpat, a motivat mai mult decât corespunzător și suficient de ce a respins cererile de încuviințare a acestor probe. Din punctul de vedere al utilității probatoriei solicitat de către inculpat, Curtea nu poate decât să fie pe deplin de acord cu Tribunalul în a considera că probele solicitate la acele termene de judecată nu erau utile cauzei, fiind menite doar să provoace tergiversarea soluționării cauzei. În condițiile în care unele probe solicitate au fost respinse chiar în trei ocazii diferite, Curtea constată că prima

instanță a procedat corect făcând aplicarea dispozițiilor art. 100 alin. 4 lit. a și b C.p.p. cu privire la probatoriul solicitat la aceste termene de judecată.

Cu privire la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații și cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de aceștia, Curtea constată că prima instanță a apreciat în mod corect asupra încadrării juridice a faptelor deduse judecății.

Astfel, referitor la îndeplinirea condiției privind subiectul calificat al infracțiunii, aceea de „funcționar public”, în cazul CAROM SA, constată că ceea ce se reține este că inculpatul Tender i-a determinat, împreună cu inculpatul Iancu, folosindu-se de calitatea și poziția sa dominantă de acționar majoritar cu 51% acțiuni și creditor, pe inculpații Dumitrescu și Badea, ca în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC CAROM SA Onești și, respectiv, administrator special al aceleiași societăți, să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr.239 și 240/05.07.2002, de cesiune de creanță nr.260bis/2003 și de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, prin care creanța de 1.434.911.670.083 lei deținută de această societate asupra SC VGB IMPEX SRL București a fost trecută nelegal în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al SC UTON SA Onești, cu o valoare supraevaluată.

După cum s-a arătat cu prilejul expunerii situației de fapt, la data de 25.06.2002 acționarii S.C. CAROM S.A. Onești erau următorii: APAPS cu 51% acțiuni; SIF MOLDOVA SA cu 43% acțiuni; alți acționari cu diferența de acțiuni.

SC CAROM SA Onești făcea parte din programul PSAL, iar APAPS era acționar majoritar, acționarul majoritar hotărând prin Ordinul nr.11/5.09.2002 ca, în baza art.16 din Legea nr.137/2002, să instituie procedura de administrare specială cu privire la SC CAROM SA Onești în vederea privatizării, administrator special fiind numit inculpatul BADEA MARIN.

Așadar, până la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni nr.18/09.06.2003 (contract prin care pachetul de acțiuni de 51% deținut de APAPS la SC CAROM SA Onești a trecut în proprietatea SC TENDER SA Timișoara, care a devenit acționar majoritar la această societate), S.C. CAROM S.A. Onești a avut regimul juridic al unei persoane juridice cu capital majoritar de stat, iar atât inculpatul Badea, cât și inculpații Dumitrescu erau *funcționari publici* în sensul art.175 alin.1 lit.c Cod penal, deoarece în perioada menționată ambii „au exercitat atribuții legate de realizarea obiectului de activitate” al operatorului economic. Inculpatul Badea, în calitate de administrator special al CAROM S.A., avea calitatea de funcționar public și prin raportare la dispozițiile art.175 alin.2 Cod penal, deoarece exercita o însărcinare în serviciul unei instituții publice, respectiv APAPS.

Chiar dacă am accepta apărarea inculpaților în sensul că ar trebui avute în vedere dispozițiile art.147 alin.1 cu trimitere la art.145 Cod penal din 1969, Curtea constată că la momentul care interesează cauza de față cei doi inculpați - Badea și Dumitrescu - aveau calitatea de funcționari publici și în accepțiunea acestor texte de lege.

Împrejurarea că, la momentul încheierii contractului de cesiune de creanță nr.260bis/2003 din 05.09.2003 și de garanție reală mobilă nr.329/25.11.2003, inculpații au pierdut calitatea menționată, deoarece pachetul majoritar de acțiuni al statului fusese preluat de S.C. TENDER S.A., în luna iunie 2003, nu este de natură să conducă la scindarea infracțiunii continuate de instigare la abuz în serviciu, având în vedere că încheierea acestor contracte a fost preconizată de inculpați încă din anul 2002, când s-au pus de acord să acționeze concertat împotriva intereselor CAROM, luarea hotărârii infracționale privind modalitatea de acțiune care a fost planificată până în cel mai mic detaliu (ce a vizat și perfectarea convențiilor la care s-a făcut referire mai sus) situându-se ca timp înainte de transferul de proprietate a pachetului de 51% acțiuni deținut de APAPS în favoarea SC TENDER SA. Oricum, două dintre actele materiale ale infracțiunii continuate au fost săvârșite în perioada în care inculpații DUMITRESCU și BADEA aveau calitate de funcționar public în sensul legii penale.

Cu privire la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, având în vedere că una dintre infracțiunile care au intrat în scopul grupului este pedepsită cu închisoare mai mare de 10 ani (respectiv instigare la abuz în serviciu în formă

continuată, prevăzută de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, pentru care limitele de pedeapsă sunt închisoarea de la 3 la 10 ani și 6 luni), Tribunalul a constatat în mod corect că încadrarea juridică este cea reglementată de disp.art. 367 alin.2 Cod penal.

S.C. RAFO S.A. Onești a fost privatizată în anul 2001, prin preluarea pachetului majoritar de acțiuni deținut de APAPS (59,9%) de către consorțiul format din Imperial Oil (deținută de Corneliu Iacubov) și Canyon Servicios. La data încălcării atribuțiilor de serviciu, astfel cum îi sunt reținute în sarcină prin actul de sesizare, inculpatul GAUREANU TOADER nu avea calitatea de „funcționar public”, în sensul art.175 alin.1 și 2 Cod penal, nefiind incidentă niciuna dintre situațiile reglementate de text.

Pe cale de consecință, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat cu referire la persoana vătămată S.C. RAFO S.A. se impune a fi încadrată în disp.art. 367 alin.1 Cod penal, având în vedere că niciuna dintre infracțiunile care au intrat în scopul grupului nu este pedepsită cu închisoarea mai mare de 10 ani (limitele de pedeapsă fiind închisoarea de la 2 la 7 ani pentru instigarea la abuz în serviciu în formă continuată, respectiv de la 3 la 10 ani pentru spălarea de bani).

Cu privire la infracțiunea de înșelăciune pentru săvârșirea căreia a fost trimis în judecată inculpatul Tender Ovidiu Lucian, respectiv infracțiunile de complicitate la înșelăciune pentru săvârșirea cărora au fost trimiși în judecată inculpații Iancu Marian Alexandru și Dumitrescu Cicilia, prin actul de sesizare se reține că inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN împreună cu inculpații IANCU ALEXANDRU MARIAN și DUMITRESCU CICILIA au indus în eroare APAPS – Departamentul Postprivatizare în legătură cu îndeplinirea obligațiilor asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 de a efectua investiții tehnologice, de mediu și de capital de lucru la SC CAROM SA Onești, în sensul că au comunicat acestei instituții, prin intermediul auditorului SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, realizarea lor din sursele proprii și atrase ale SC TENDER SA Timișoara, în condițiile în care acestea în realitate au fost realizate cu banii proprii ai SC CAROM SA Onești, mai precis ordonarea de plată pe care inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN a dispus-o în numele SC TENDER SA Timișoara către SC VGB IMPEX SRL București, societate al cărei administrator de fapt era inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, având la bază contractul de cesiune de creanță nr.260 bis/2003, contract nelegal încheiat, cauzându-se prin această infracțiune un prejudiciu în patrimoniul SC CAROM SA Onești în valoare de 195.021.698.075 lei ROM.

În esență, se reține că planul infracțional gândit de inculpați a fost acela de a reuși să determine auditorul autorizat, SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, să constate fizic virarea sumei de 195.021.698.075 lei către SC CAROM SA Onești, reprezentând cuantumul total al investițiilor tehnologice, de mediu și de capital de lucru asumate prin contract (sens în care SC VGB IMPEX SRL București a emis la solicitarea S.C. TENDER S.A. ordinele de plată nr.393 și 394/11.03.2004, 400/12.03.2004, 450 și 452/15.03.2004, prin care a virat către SC CAROM SA Onești sumele care i-au fost dispuse, plăți ce au avut la baza contractul de cesiune de creanță nr.260 bis), prin ascunderea față de acesta a sursei de proveniență a sumei de bani mai sus menționată, pentru ca ulterior auditorul autorizat să emită documente ce nu atestau o stare de fapt reală, cu consecința inducerii în eroare a APAPS.

Astfel, pe baza certificatelor emise la datele de 14.01.2004 și 16.03.2004 de către auditorul SC AZALEE EXPERT AUDIT SRL Onești, prin care se atesta că, în conformitate cu OG nr.25/2002, SC TENDER SA Timișoara și-a achitat obligația investițiilor de mediu, de natură tehnică și tehnologică și infuzie de capital asumate prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/09.06.2003, APAPS a constatat - prin adresa nr.6912/11.08.2004 - că au fost realizate în totalitate obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara în baza contractului menționat, aspect reconfirmat și prin nota nr.10490/30.09.2004 aparținând APAPS - Departamentul Postprivatizare.

De asemenea, pe baza documentelor menționate mai sus, APAPS – Direcția de Secretariat a emis două adrese: una către SC TENDER SA Timișoara – în atenția inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN, cu nr.DCP/872/15.12.2005, prin care confirma realizarea investițiilor asumate prin contract, și cea de-a doua - către Departamentul Postprivatizare, prin care în conformitate cu hotărârea nr.16 din data de 02.04.2004

confirma realizarea angajamentului investițional pentru mediu, asumat de SC CAROM SA Onești.

Fata de cele expuse, Tribunalul a reținut în mod corect că infracțiunea de înșelăciune/complicitate la înșelăciune pentru săvârșirea căreia inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN, IANCU MARIAN ALEXANDRU și DUMITRESCU CICILIA au fost trimiși în judecată s-a consumat la data de 11.08.2004, când APAPS a constatat în mod oficial realizarea obligațiilor investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara în baza contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/09.06.2003, dată de la care a început să curgă termenul de prescripție specială a răspunderii penale calculat conform art.155 alin.4 Cod penal cu ref. la art.154 alin.1 lit.d din același cod (în speță, 10 ani).

În mod normal, termenul de prescripție urma a se considera împlinit pe data de 11.08.2014, însă la această dată trebuie să fie adăugată perioada de aproximativ 10 luni în care dosarul cauzei a fost înaintat și s-a aflat pe rolul Curții Constituționale în vederea soluționării unei excepții de neconstituționalitate pentru care s-a dispus sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea soluționării acesteia (mai exact, 9 luni și 28 de zile), situație în care se poate observa cu ușurință că prescripția specială nu s-a împlinit încă (urmând a interveni abia la data de 9.06.2015).

Astfel, după cum s-a arătat și în sentința penală atacată, prin Decizia penală nr.1028/03.07.2009 pronunțată în dosarul nr.4429/2/2009, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală (completul de judecată compus din judecătorii Lia Savonea – președinte –, Daniel Grădinaru și Niculina Alexandru) a admis recursurile declarate de către inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN și părțile responsabile civilmente S.C. „TENDER” S.A. și S.C. „BKP TRUST INVEST” S.R.L. București și, în baza art.29 alin.4 din Legea nr.47/1992, a casat în parte încheierea de ședință din 05.05.2009 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 28726./3/2006 și rejudecând: În baza art. 29 al. 4 din Legea nr.47/1992 a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a disp. art. 215 al. 5, art. 248/1 rap la 146 C.p. și art. 146 C.p. și art. 7 din Legea 39/2003. În baza art. 29 al. 5 din Legea nr.47/1992, în vigoare la acea dată, a suspendat judecarea cauzei, inclusiv recursul vizând contestarea măsurilor asigurătorii, până la soluționarea excepțiilor. Prin Decizia nr.383/13.04.2010 pronunțată în dosarul nr.6227/D/2009 de Curtea Constituțională, decizie definitivă și general obligatorie, au fost respinse toate excepțiile de neconstituționalitate ridicate de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, dosarul cauzei fiind restituit la Tribunalul București – Secția I Penală la data de 05.05.2010.

Prin urmare, cursul prescripției a fost *suspendat*, ca urmare a înaintării dosarului la Curtea Constituțională - potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acea dată - în vederea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate, pentru o perioadă de 9 luni și 28 zile, interval ce trebuie adăugat la termenul de prescripție de 10 ani reglementat de legiuitor pentru infracțiunea de înșelăciune, după cum am arătat anterior.

Curtea nu poate fi de acord cu susținerile avocatului inculpatului Tender, care a arătat că durata suspendării procedurilor a încetat în momentul în care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate, respectiv la data de 13.04.2010. Astfel, nu se poate face confuzie între durata suspendării prescripției răspunderii penale și durata suspendării judecării cauzei (în speță, în cazul sesizării Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, potrivit art. 29 al. 5 din Legea nr.47/1992, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 177/2010, și art.303 alin.6 C.p.p. 1968). Chiar dacă suspendarea judecării cauzei a încetat la data de 13.04.2010, odată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, suspendarea prescripției răspunderii penale încetează odată cu momentul în care este posibilă reluarea judecării propriu-zise a cauzei. Or, judecata cauzei nu putea fi reluată în condițiile în care instanța nu avea la dispoziție dosarul cauzei, ce nu a fost restituit Tribunalului București decât la data de 05.05.2010. Acesta este momentul de la care judecarea cauzei putea fi, în mod obiectiv, reluată, moment la care a încetat și cauza de suspendare a termenului de prescripție - specială - a răspunderii penale a inculpaților.

De asemenea, nu trebuie confundate nici cauzele de *întrerupere* a prescripției cu cele de *suspendare* a acesteia. Atât *întreruperea*, cât și *suspendarea* sunt modificări ale cursului prescripției, dar conținutul și efectele lor sunt diferite.

Astfel, potrivit art. 155 alin.1 și 2 C.p. (art.123 alin.1 și 2 CP 1969), „Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.”

Pe de altă parte, art. 156 alin.1 și 2 C.p. (art. 128 alin.1 și 3 CP 1969) prevede: „Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălăturat împiedică (...) continuarea procesului penal. Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.”

În aplicarea acestor dispoziții, Î.C.C.J. – Secția penală, prin Decizia nr. 3473 din 6 octombrie 2010 (www.scj.ro) a statuat că „Potrivit art. 124 C. pen., referitor la prescripția specială, prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 din același cod este depășit cu încă jumătate. În cazul în care judecata a fost suspendată, în temeiul vechiului art. 303 alin. (6) C. proc. pen., pe perioada soluționării unei excepții de neconstituționalitate, dispozițiile art. 124 C. pen. sunt incidente, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 C. pen., la care se adaugă încă jumătate din durata acestuia și perioada suspendării judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, s-a împlinit.” Jurisprudența Înaltei Curți își menține valabilitatea și în contextul reglementării actuale.

Curtea reține însă că, având în vedere că „prelungirea” termenului de prescripție specială a răspunderii penale cu perioada suspendării judecării până la soluționarea excepției de neconstituționalitate se explică, în plan (procesual) penal, doar prin includerea suspendării judecării în sfera noțiunii de *cauză de suspendare a cursului prescripției*, aceeași rațiune justifică adăugarea la termenul de prescripție și a duratei de timp pentru care dosarul a rămas la Curtea Constituțională după soluționarea excepției de neconstituționalitate, timp în care Tribunalul București s-a aflat în imposibilitatea obiectivă de a repune cauza pe rol (în absența dosarului).

După cum rezultă din dispozițiile art. 155 alin.4 C.p. (care își au corispondent, și acestea, în reglementarea anterioară - art. 124 CP 1969), prescripția răspunderii penale intervine oricâte *întreruperi* - și nu *suspendări* - ale cursului prescripției ar interveni, prescripția specială fiind și aceasta, prin urmare, susceptibilă de suspendare.

În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, după cum s-a detaliat cu prilejul expunerii situației de fapt, din probele administrate în cauză nu rezultă că s-ar fi cauzat un prejudiciu în dauna Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului – actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului prin săvârșirea infracțiunilor în raport de care cei 7 inculpați urmează a fi condamnați, singurele entități prejudiciate fiind SC CAROM SA și RAFO Onești. Însă textul art. 244 C.penal nu limitează posibilitatea de incriminare a infracțiunii de înșelăciune doar în ipoteza în care persoana înșelată este cea în al cărei patrimoniu s-a produs prejudiciul. Dimpotrivă, infracțiunea de înșelăciune există și în cazul în care o persoană juridică este indusă în eroare prin manevre dolosive de către inculpați, dar prejudiciul se produce direct și nemijlocit în patrimoniul unei alte persoane juridice, existând, ca în cauza de față, legătura directă de cauzalitate dintre inducerea în eroare și producerea pagubei.

Cu privire la infracțiunea de constituire și apartenența la un grup de crimă organizată prevăzută de art. 7 lit.a din Legea nr.39/2003, după cum a reținut și Tribunalul, din probele administrate în cauză rezultă că activitatea infracțională s-a derulat în perioada iunie 2002-decembrie 2004 – constând în aceea că inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, împreună cu inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN și inculpații DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN au urmărit să obțină în mod fraudulos fonduri financiare a căror sursă ilicită a fost disimulată, prin încheierea cu încălcarea atribuțiilor de serviciu de către DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN a unor contracte comerciale nelegale, fiind posibilă decapitalizarea SC CAROM SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 ROL.

Legea nr. 39/2003 a intrat în vigoare la data de 01.03.2003, situație în care acțiunile inculpaților întreprinse în intervalul iunie 2002 – 01.03.2003 în realizarea grupului infracțional organizat nu prezintă relevanță penală sub aspectul infracțiunii în cauză, însă având în vedere că această activitate ilicită a continuat și după momentul

intrării în vigoare a legii (mai exact până la sfârșitul anului 2004), în sarcina celor implicați urmează a se reține fapta prevăzută de art. 7 din Lege, incriminată actualmente prin dispozițiile art. 367 alin.2 Cod penal. Aceasta este singura interpretare logică a normei legale, infracțiunea incriminată în prezent la art. 367 alin.2 Cod penal fiind o infracțiune continuă, fiind considerată a fi săvârșită la momentul epuizării (în acest sens fiind și jurisprudența Înaltei Curți: Î.C.C.J., secția penală, decizia nr. 1981 din 3 iunie 2008, www.scj.ro). Nu se poate considera că, după momentul constituirii sau aderării la un grup infracțional organizat, activitatea de durată a inculpaților nu ar prezenta niciun fel de relevanță penală, ceea ce s-ar întâmpla în cazul am considera că infracțiunea este una instantanee, ce se consumă la momentul constituirii grupului sau aderării la acel grup. În orice caz, chiar dacă am accepta teza apărării, în Codul penal anterior era prevăzută infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, care este la rândul său preluată în textul general de la art. 367 C.pen., motiv pentru care nu se poate pune problema unei lipse de incriminare a faptelor inculpaților în intervalul iunie 2002 – 01.03.2003.

Din punctul de vedere al întrunirii cerințelor legale pentru existența unui grup infracțional organizat, Curtea constată că fiecare dintre inculpați a avut un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, respectiv decapitalizarea S.C. CAROM S.A. Onești, fiecare uzând în activitatea infracțională de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților, aspecte care au fost detaliate cu prilejul expunerii situației de fapt. Succesiunea evenimentelor analizate în cauză și modul în care inculpații au acționat dovedesc fără dubiu că inițiatorii grupului organizat au fost inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN, grup infracțional la care au aderat în cursul anului 2002 și inculpații DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN, fiind întrunită așadar condiția prevăzută de art.7 din Legea nr.39/2003, privind numărul minim de membri ai grupului, respectiv trei, din moment ce textele legale nu prevăd în mod obligatoriu ca numărul celor ce *constituie* grupul să fie de minim trei, ci doar ca acest grup să fie *format* din minim trei membri (inclusiv ca urmare a aderării - ulterior - a altor persoane). Din punctul de vedere al caracterului organizat al activității infracționale și al duratei acesteia, orice alte mențiuni sunt de prisos din moment ce chiar din expunerea situației de fapt rezultă că sunt întrunite cerințele legale pentru ca activitatea inculpaților să fie calificată ca fiind specifică unui grup infracțional organizat.

Curtea mai reține că scopul constituirii grupului infracțional a fost obținerea de către inculpați de fonduri financiare în mod fraudulos, sens în care au recurs la comiterea de infracțiuni, în speță, instigare la abuz în serviciu în formă continuată, în ce-i privește pe inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și IANCU ALEXANDRU MARIAN. Altfel spus, planul conceput atent de către inculpații TENDER și IANCU nu ar fi putut fi adus la îndeplinire fără încheierea unor contracte comerciale specifice de către persoanele cu putere de decizie în cadrul S.C. CAROM S.A., cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, inculpații DUMITRESCU CICILIA și BADEA MARIN acționând la instigarea inițiatorilor grupării infracționale. Prin urmare, susținerea apărării că în actul de sesizare nu au fost identificate infracțiunile grave care au constituit scopul grupului nu poate fi primită, una dintre aceste infracțiuni fiind tocmai cea prevăzută de art.47 Cod penal raportat la art.297 Cod penal cu ref. la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal. De asemenea, nici susținerea că o astfel de infracțiune nu poate intra în scopul unui grup infracțional din moment ce nu există o enumerare limitativă a infracțiunilor ce pot face parte din scopul unui grup infracțional.

În ceea ce privește faptul că am fi de fapt în prezența unei simple participații penale, iar nu a unui grup infracțional organizat, Curtea constată că participația penală este unanim denumită de literatura de specialitate pluralitate ocazională. Or, în speță activitatea infracțională desfășurată de către inculpați nu poate fi considerată în niciun caz „ocațională”. În cauză inculpații au acționat în mod premeditat, extrem de bine organizat, cu roluri foarte clar stabilite, pentru o perioadă mare de timp, toate aceste aspecte conducând la concluzia că nu ne aflăm în fața unei simple participații penale, ci a unui grup infracțional organizat.

Toate aceste considerente sunt valabile atât pentru grupul infracțional constituit pentru devalizarea CAROM, cât și pentru cel constituit pentru a prejudicia interesele RAFO Onești. În cazul acestui grup infracțional s-a acționat în scopul prejudicierii

intereselor financiare a RAFO Onești și de această dată rolurile fiecăruia dintre inculpați fiind foarte bine determinate, aceștia acționând cu intenția comună de a permite VGB IMPEX și inculpatului Iancu să obțină cantități enorme de produse petroliere de la RAFO Onești fără a le plăti.

Sub aspectul infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art.367 alin.1 Cod penal, persoana vătămată fiind S.C. RAFO S.A., s-a reținut anterior că, în perioada februarie - octombrie 2003, inculpatul Iancu împreună cu inculpații GĂUREANU TOADER, BASARAN KADRI-MAZHAR și SĂLĂJAN BOGDAN a desfășurat o activitate infracțională în vederea obținerii frauduloase de fonduri financiare, a căror sursă ilicită a fost disimulată, prin încheierea cu încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul GĂUREANU TOADER a unor contracte comerciale nelegale, constatându-se că fiecare inculpat a avut un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, fiecare uzând în activitatea infracțională de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților atrase în această activitate, fiind posibilă decapitalizarea SC RAFO SA Onești cu suma de 1.374.425.766.776 ROL. Însă, deși probele administrate în cauză au dovedit implicarea inculpaților în modalitatea expusă și vinovăția acestora, acțiunea penală nu mai poate fi exercitată deoarece a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, având în vedere că de la data epuizării infracțiunii, octombrie 2003, și până la data prezentei decizii termenul de prescripție specială de 10 ani a expirat, acesta împlinindu-se în luna iunie 2014.

În ceea ce privește infracțiunile de spălare de bani, Curtea reține că, potrivit art.29 alin.1 lit.a și, respectiv, art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002, constituie infracțiunea de spălare a banilor „schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei”, respectiv „ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni”.

În speță, raportat la cele consemnate în actul de sesizare, se constată că în sarcina inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN se reține, cu referire la disp. art.23 lit.a din Legea nr.656/2002, că în perioada iunie 2002-decembrie 2004 acesta a participat, alături de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, la realizarea unor circuite financiare frauduloase bazate pe relații comerciale nelegale, asimilate infracțiunii de spălare a banilor, în scopul ascunderii originii ilicite a acestora, reciclând în această manieră suma de 1.193.260.337.735 lei RON.

Cu referire la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.23 lit. b din Legea nr.656/2002, în sarcina inculpatului s-a reținut că pentru a putea sustrage și folosi în scop personal suma de 1.434.911.670.083 lei RON rezultată din încheierea nelegală a contractului cesiunii de creanță nr.260 bis, acesta a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul Victor Leu vizând achiziționarea unui pachet de 86,5% acțiuni aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, prin care s-a fixat un preț supraevaluat al acțiunilor achiziționate, de 220 miliarde lei, realizând acest lucru deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani pe care ulterior i-a folosit în scop personal, utilizând suma de 50 miliarde lei ce i-a fost restituită de societate cu titlu de rambursare creditare.

Prima infracțiune de spălare de bani vizează participarea inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN, alături de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, la realizarea unor circuite financiare frauduloase bazate pe relații comerciale nelegale, iar cea de-a doua se referă la ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței sumei de aproximativ 220 mld lei prin încheierea unui contract de cesiune de acțiuni cu o altă persoană, acțiunile întreprinse de inculpat reprezentând fapte penale diferite.

Față de inculpatul Tender, la data de 24.05.2005, prin ordonanță s-a dispus începerea și extinderea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și bancrută frauduloasă, prev. de art. 215 al.1, 3, 5 C.p. (1969) și art.282 al.1 lit.a din Legea nr.31/1990 rep., cu aplic. art.33 lit.a C.p. (1969), pentru ca, la datele de 14.11.2005 și 25.07.2006, să se dispună, tot prin ordonanță, începerea și extinderea urmăririi penale, respectiv schimbarea încadrării juridice în infracțiunile de instigare la

abuz în serviciu contra intereselor persoanei, în formă calificată și continuată, înșelăciune, inițiere și constituire a unui grup de crimă organizată, spălare de bani, în cele două forme, prev. de art.25 rap. la art.246 cu aplic. art.248¹ C.p. (1969) și art.41 al.2 C.p. (1969), art.215 al.1, 2, 3, 5 C.p. (1969), art.7 lit.a din Legea nr.39/2003 și art.23 lit.a și b din Legea nr.656/2002, cu aplic. art.33 lit.a C.p. (1969).

Potrivit art. 282 lit. a din Legea nr.31/1990 se incrimina falsificarea, sustragerea sau distrugerea evidențelor societății ori ascunderea unei părți din activul societății, înfățișarea de datorii inexistente sau prezentarea în registrul societății, în alt act ori în situațiile financiare a unor sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșită în vederea diminuării aparente a valorii activelor.

Analizând starea de fapt reținută față de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN cu privire la săvârșirea infracțiunii de bancrută frauduloasă, prev. de art. 282 alin. 1 lit. a din Legea nr. 31/1990 rep., procurorul de caz a constatat faptul că noile reglementări în materie prin care acestei infracțiuni i-a fost modificat conținutul alternativ, precum și faptul că starea de fapt aferentă acesteia se circumscrie unei stări de fapt ilicite care are corespondență în domeniul penal, întrunind elementele constitutive ale unei alte infracțiuni, respectiv ale infracțiunii prevăzute de art.23 lit. b din Legea nr.656/2002.

Contrar susținerilor apărării, Curtea consideră că modalitatea în care procurorul de caz a procedat a fost una corectă, din moment ce acțiunile inculpatului se încadrau în limitele textului de lege ce a fost abrogat, dar și în limitele art. 23 lit. b din Legea nr.656/2002, text de lege ce era în vigoare la acel moment. De asemenea, din moment ce s-a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de bancrută frauduloasă, pentru care fusese începută urmărirea penală, în infracțiunea de spălare de bani, nu era necesar ca procurorul să dispună încă o dată, în mod distinct, începerea urmăririi penale pentru infracțiunea de spălare de bani, mecanismul juridic adoptat fiind unul corect.

Cu privire la legea penală mai favorabilă, în contextul intrării în vigoare, la data de 1.02.2014, a Noului Cod penal, Curtea apreciază că în cauză nu pot fi combinate dispozițiile din legile succesive considerate mai favorabile cu privire la fiecare instituție aplicabilă, fiind posibilă doar aplicarea globală a fiecăreia dintre legile în vigoare și stabilirea în urma acestei operațiuni a celei dintre cele două legi care permite o soluție mai favorabilă situației fiecărui inculpat, în raport de instituțiile concret aplicabile în cauză. O combinare a dispozițiilor din mai multe legi succesive contravine atât principiului separației puterilor în stat (subrogând judecătorul puterii legiuitoare care a înțeles să adopte o lege în ansamblul său, subordonând modalitatea de reglementare unor obiective finale de politică penală), dar și principiului egalității în fața legii (prin stabilirea unei situații mai bune inculpaților care sunt judecați în această perioadă și în raport de cei care au săvârșit faptele anterior intrării în vigoare a legii noi și au fost deja condamnați definitiv anterior acestui moment și față de cei care au săvârșit faptele integral după intrarea în vigoare a legii noi).

Această interpretare corespunde jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la crearea unei "lex tertia", jurisprudență care se regăsește în considerentele mai multor decizii în care Curtea a analizat constituționalitatea unor dispoziții legale noi, de natură a crea o situație mai favorabilă. Astfel, prin Decizia nr. 1740/08.11.2011, Curtea Constituțională a statuat "Cât privește determinarea concretă a legii penale mai favorabile, este de observat că aceasta vizează aplicarea legii, și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și din noua lege, deoarece s-ar ajunge la o *lex tertia*, care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze". "Determinarea caracterului "mai favorabil" are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: cuantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă etc. Așa fiind, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă. Cu privire la aceasta din urmă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau quantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora în mod concret."

De altfel, prin Decizia nr. 265/06.05.2014, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, reținând în considerente că interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile, este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi succesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor.

Este evident însă că această jurisprudență a instanței de contencios constituțional permit aplicarea principiilor menționate pentru fiecare dintre inculpații trimiși în judecată în parte, situația concretă a fiecăruia dintre aceștia putând conduce la identificarea, în mod global evident, a legii penale mai favorabile.

În situația în care legea nouă aduce mai multe modificări în afara limitelor de pedeapsă (elementul inițial în raport de care se stabilește care dintre cele două legi este mai favorabilă), Curtea urmează să stabilească legea penală mai favorabilă în raport de modificările aplicabile relevante în cauză care conduc la o situație juridică concretă favorabilă inculpatului, cu luarea în considerare a tuturor acestor elemente, incluzând aici evident și dispozițiile legale privind modalitatea executării pedepsei, prescripția răspunderii penale ș.a.m.d.

În urma intrării în vigoare a noului Cod penal s-a produs o reducere considerabilă a limitelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile ce fac obiectul prezentei cauze, după cum urmează: închisoare de la 1 la 5 ani pentru infracțiunea de înșelăciune/complicitate la înșelăciune conform art.244 alin.2 Cod penal, față de închisoare de la 5 la 20 de ani conform art.215 alin.1, 2, 3 și 5 Cod penal din 1969; închisoare de la 2 la 7 ani, respectiv de la 3 la 10 ani și 6 luni pentru infracțiunea de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave/instigare la aceasta infracțiune – în raport de calitatea de funcționar public/alt funcționar al făptuitorului –, față de închisoare de la 5 la 10 ani, respectiv de la 5 la 15 ani, cât se prevedea în vechiul Cod penal (art.246 rap. la art.248 ind.1 Cod penal din 1969, respectiv art.246 rap. la art.248 ind.1 și art.258 din același Cod); închisoare de la 1 la 5 ani, respectiv de la 3 ani la 10 pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat – în funcție de cuantumul maximului special al pedepsei închisorii prevăzut de lege pentru infracțiunea/infracțiunile care intră în scopul grupului organizat –, față de închisoare de la 5 la 20 de ani conform art.7 alin.1 din Legea nr.39/2003; închisoare de la 3 la 10 ani pentru infracțiunile de spălare de bani prevăzute de art.29 alin.1 lit.a și b din Legea nr.656/2002 modificată prin Legea nr.187/2012, față de închisoare de la 3 la 12 ani cât se prevedea în vechea reglementare.

Din punctul de vedere al Tribunalului, dar și al Curții, în procesul de individualizare al pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, instanța nu se poate orienta în concret decât spre maximul special al pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunile săvârșite. Chiar dacă în condițiile noii reglementări penale ar fi aplicabilă și instituția concursului de infracțiuni și a sporului de pedeapsă obligatoriu, Curtea consideră că Noul Cod penal este legea mai favorabilă în cazul tuturor inculpaților. Astfel, luând în calcul limitele superioare ale pedepselor prevăzute de vechea reglementare penală, dar și imperativul aplicării unui spor în urma contopirii pedepselor (față de pericolozitatea de care au dat dovadă inculpații, dar și de multitudinea și durata pedepselor ce urmează a fi contopite), Curtea constată că, și în contextul aplicării sporului obligatoriu de pedeapsă, pedepsele rezultante sunt mai reduse în condițiile aplicării Noului Cod penal.

Față de motivele arătate anterior, Curtea constată că Tribunalul a apreciat în mod corect că faptele reținute în sarcina inculpaților întrunesc atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată și condamnați în primă instanță.

În ceea ce privește individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, Curtea constată că activitatea de individualizare judiciară a pedepselor aplicate în cazul săvârșirii infracțiunilor de acest gen reprezintă, în contextul socio-politic actual, o responsabilitate deosebită, prin prisma așteptărilor societății față de finalitatea actului de justiție, dar și a schimbării unor mentalități și deprinderi. Curtea reține, de asemenea, că practica judiciară constantă a confirmat că valoarea prejudiciului efectiv

produs prin infracțiune reprezintă un aspect de care trebuie să se țină seama în procesul de individualizare judiciară, dar fără a fi disociat de ansamblul celorlalte criterii. De asemenea, Curtea consideră că, în cazul unor astfel de infracțiuni, unele criterii, care de regulă sunt general acceptate ca și factori importanți în procesul de individualizare a unor pedepse, cu precădere lipsa antecedentelor penale ale infractorului, faptul că anterior comiterii faptei se bucura de o bună reputație, are un grad de instruire sau pregătire profesională peste medie etc. au o pondere mult mai redusă în determinarea pedepsei ce trebuie aplicată tocmai pe considerentul că în cazul unor astfel de infracțiuni infractorul profită de aceste realități pentru a-și disimula comportamentul infracțional sau a-și asigura realizarea scopului ilicit propus.

Curtea apreciază că în mod corect prima instanță a aplicat inculpaților pentru infracțiunile reținute în sarcina lor pedeapsa închisorii, prin observarea criteriilor generale de individualizare prevăzute de art.74 din Codul penal. Sub acest aspect, Curtea reține pericolul social al infracțiunilor, reflectat în limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor, precum și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Analizând individualizarea pedepselor aplicate, Curtea constată că inculpații au fost judecați pentru comiterea mai multor infracțiuni care, prin natura diferită și gravitatea lor, prin amploarea activității infracționale, caracterul organizat al acestora și numărul mare al persoanelor implicate, relevă un grad de pericol social concret ridicat, având în vedere și că infracțiunile de acest gen aduc atingere unor valori importante, protejate de legea penală. De asemenea, prin cuantumul extrem de ridicat al prejudiciului pe care inculpații l-au cauzat prin acțiunile lor convergente s-a adus în mod grav atingere intereselor patrimoniale ale societăților persoane vătămate și, implicit, și statului român. Trebuie subliniat și că modalitatea în care au acționat inculpații și prejudiciul extrem de ridicat pe care l-au cauzat reprezintă o atingere directă a intereselor fiecărui cetățean și denotă o evidentă lipsă de respect față de societate în ansamblul său.

Săvârșirea acestor infracțiuni a fost în legătură cu societăți comerciale în curs de privatizare sau de scurt timp privatizate și care reprezentau puncte de interes nu doar local, ci și național, având în vedere anvergura activităților pe care le derulau sau le puteau derula și obiectul lor de activitate. Devalorizarea unor asemenea societăți a produs consecințe extrem de grave în primul rând la nivelul economiei locale, consecințe constând, în primul rând, în majorarea ratei de șomaj și scăderea dramatică a nivelului de trai în zonă. Deși inculpatul Tender a arătat prin avocații aleși că prin condamnarea sa s-ar periclita locurile de muncă ale multor oameni, acesta nu a manifestat vreo urmă de regret față de cei ce și-au pierdut locurile de muncă în urma acțiunilor sale și ale inculpatului Iancu, acțiuni de pe urma cărora cei doi au acumulat ilicit sume enorme de bani. De altfel, se poate observa că nici măcar în cazul propriilor angajați - de la SC TENDER SA - inculpatul nu a avut mai multe scrupule, asigurându-se că societatea pe care o conducea a intrat în procedura insolvenței cu scurt timp înainte de pronunțarea prezentei decizii (chiar prin preschimbarea termenului de judecată în acest scop). În afara acestor consecințe negative, având în vedere datoriile enorme acumulate de cele două societăți comerciale la stat din cauza lipsei de capital cauzată de acțiunile concentrate ale inculpaților, dar și faptul că aceste societăți derulau activități de interes național ce au fost practic sistate ca urmare a infracțiunilor comise, faptele inculpaților au avut și au și în prezent un impact enorm în societatea românească, inclusiv în mediul de afaceri din România. În fața Curții de apel avocații inculpatului Tender au menționat și faptul că există o discrepanță evidentă între cuantumul pedepselor cu închisoarea aplicate de instanțele române și cele din alte state membre ale Uniunii Europene. Alte state ale Uniunii Europene nu se confruntă însă cu fenomene infracționale de asemenea amploare, în cazul României infracționalitatea economică în ultimele două decenii ajungând la un nivel inimaginabil pentru o societate normală. Tocmai pornind de la această "obișnuință" infracțională este necesar ca instanța să aplice pentru acest gen de infracțiuni pedepse care să realizeze atât scopul punitiv, dar și pe cel de exemplaritate al pedepsei, ca ripostă clară și fermă a societății împotriva acțiunilor de acest gen.

Curtea constată că „zelul” cu care toți inculpații din cauză au participat la activitatea infracțională, având ca unic scop acapararea unor resurse extrem de valoroase sau a unor sume de bani, trebuie să determine aplicarea unor pedepse care să fie proporționale cu gravitatea faptelor. Are în vedere totodată și gradul de pericol social

concret al infracțiunilor imputate inculpaților, pericol relevat de natura și gravitatea acestora și relațiile sociale periclitate, modalitatea concretă în care au fost comise, numărul mare de acte materiale, intervalul extrem de îndelungat de timp în care s-a derulat activitatea infracțională și caracterul bine organizat al acesteia.

De asemenea, Curtea constată că inculpații au demonstrat o atitudine de sfidare față de actul de justiție, inclusiv prin modul în care au înțeles să își exercite drepturile procesuale, formulând pe întreg parcursul procesului penal numeroase solicitări de probatorii și varii cereri, invocând repetat și excepții de neconstituționalitate, în puncte cheie ale procesului, inclusiv la termenul la care urma a se acorda cuvântul în dezbateri, majoritatea - reiterate de mai multe ori și respinse motivat, toate acestea conducând la tergiversarea soluționării cauzei (înregistrată pe rolul Tribunalului București încă de la data de 24.08.2006).

În acest context, nu se poate considera că timpul îndelungat scurs de la perioada în care s-a reținut comiterea infracțiunilor a dus la estomparea gravității faptelor sau al pericolozității infractorilor și, pe cale de consecință, Curtea ar trebui să se orienteze spre pedepse mai blânde în cadrul procesului de individualizare. Exercitarea drepturilor procesuale cu o vădită rea-credință, întârzierea soluționării cauzei de o modalitate care a făcut imposibilă restabilirea situației anterioare și puțin probabilă recuperarea prejudiciului cauzat (inclusiv prin înstrăinarea produsului infracțiunii) justifică aplicarea - în continuare - a unor pedepse orientate spre maximul special, o soluție contrară echivalând cu recompensarea inculpaților pentru zădărnicierea eforturilor organelor judiciare în realizarea scopului procesului penal (constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale).

De asemenea, Curtea consideră că individualizarea pedepselor pentru fiecare dintre inculpați este indisolubil legată de rolul pe care aceștia l-au avut în derularea activității infracționale. Astfel, inculpații Iancu și Tender sunt cei care au controlat de la bun început operațiunile juridice ce au condus în final la prejudicierea CAROM și RAFO și cei care au beneficiat de pe urma activității infracționale în mod direct și nemijlocit, fiind beneficiarii finali și substanțiali ai produsului infracțional și persoanele care, pentru propriile interese, au cauzat această succesiune de evenimente.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Iancu Marian, Curtea va ține seama la stabilirea pedepselor ce urmează a-i fi aplicate și de faptul că acesta a mai fost condamnat pentru alte infracțiuni extrem de grave în legătură cu activitatea pe care o desfășura grupul de firme pe care inculpatul îl coordona.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Tender Ovidiu, acesta a solicitat aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr.682/2002, având în vedere denunțul formulat de împotriva unuia dintre procurorii de caz din prezenta cauză (Alina Bica) cu privire la infracțiunea de luare de mită, inculpatul fiind cel ce a dat această mită. Curtea nu poate refuza aplicarea acestui beneficiu inculpatului, chiar dacă acesta a beneficiat de impunitate și față de infracțiunea de dare de mită, din moment ce textul art. 19 din Legea 682/2002 nu face nicio distincție în ceea ce privește reducerea limitelor de pedeapsă, după cum inculpatul denunțator a mai beneficiat sau nu în alt mod de pe urma denunțului formulat. Însă Curtea consideră că toate argumentele expuse anterior sunt cu mult mai importante în procesul de individualizare a pedepselor ce vor fi aplicate acestui inculpat față de formularea de către acesta a unui denunț cu privire la o infracțiune de luare de mită, în condițiile în care aceasta i-a atras impunitatea pentru infracțiunea de dare de mită pe care a comis-o. Prin urmare, Curtea va stabili pentru fiecare infracțiune reținută în sarcina inculpatului pedepse orientate spre maximul prevăzut de lege, redus ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 19 din Legea nr.682/2002.

Inculpații Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Găureanu Toader sunt persoanele care au colaborat în mod direct cu inculpații Iancu Marian și Tender Ovidiu și care au participat în mod direct la prejudicierea celor două societăți comerciale, deși ei erau cei ce aveau obligația legală și morală de a proteja interesele acestor societăți. Curtea constată că aceștia, persoane cu experiență profesională vastă, contrar obligațiilor asumate, în condițiile în care fraudă la care luau parte era una evidentă, au acționat constant în scopul de prejudicia societățile pe care le conduceau în beneficiul inculpaților Iancu Marian și Tender Ovidiu, urmărind în același timp și realizarea unor

beneficii personale. Inculpații menționați au manifestat un evident dispreț față de importanța societăților comerciale în care își desfășurau activitatea și față de cei ce lucrau în cadrul acestora, toate - în beneficiul unor persoane "influențe" pentru realitatea economică a acelui moment, pentru care și-au riscat propria libertate. Astfel fiind, Curtea va aplica și acestor inculpați pedepse cu închisoarea, care vor îndreptate spre maximul special prevăzut de lege, în funcție de criteriile menționate anterior, pedepse ce vor fi executate în regim de detenție.

În ceea ce îi privește pe inculpații Găureanu Toader și Basaran Kadri-Mazhar, la individualizarea pedepselor pentru infracțiunile săvârșite Curtea va avea în vedere că aceștia au deja condamnări definitive pentru săvârșirea unor alte infracțiuni de acest gen, manifestând o persistență infracțională deosebită. Chiar dacă inculpatul Basaran Kadri-Mazhar a avut un rol secundar în activitatea infracțională, acesta era în mod clar un factor de decizie în cadrul VGB IMPEX, chiar inculpatul Iancu Marian arătând într-una dintre declarațiile sale din cursul urmăririi penale că, în lipsa sa, nimeni nu putea trece peste deciziile pe care le lua inculpatul Basaran Kadri-Mazhar. De asemenea, activitatea infracțională a acestui inculpat a fost una mai importantă decât cea a inculpatului Sălăjan Bogdan.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor ce se vor aplica inculpaților menționați anterior, Curtea consideră că executarea în regim privativ de libertate reprezintă singura modalitate care poate asigura îndeplinirea funcției de reeducare a pedepsei, pe de o parte, și în care societatea poate avea o reacție adecvată în scopul reducerii fenomenelor infracționale de acest gen, pe de altă parte.

Cu privire la inculpatul Sălăjan Bogdan, Curtea consideră că, spre deosebire de ceilalți inculpați, acesta a fost o persoană desemnată în a săvârși unele dintre actele ce au definit activitatea infracțională față de atitudinea sa "supusă". Inculpatul nu a fost așadar un factor de decizie în procesul infracțional, fiind un simplu executant al dispozițiilor pe care le primea din partea inculpaților care ocupau funcțiile sau care aveau mijloacele materiale ce le confereau puterea de decizie, fără ca aceasta să îl exconereze însă de răspundere.

În aceste condiții, Curtea va avea în vedere aceste aspecte când va aprecia atât asupra cuantumului, cât și a modalității de executare a pedepselor pe care le va aplica inculpatului, care trebuie să fie diferite de cele din cazul celorlalți inculpați, care au avut inițiativa sau un rol indispensabil în schema infracțională, considerând că nu se impune să dea eficiență funcției eliminatorii a pedepsei prin privarea de libertate, scopul preventiv și funcția de reeducare a pedepsei fiind pe deplin realizate și în cazul menținerii în comunitate a inculpatului, prin suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și instituirea obligațiilor prevăzute de lege în acest sens.

Potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, *în cazul succesiunii de legi penale intervenite până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca lege mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă.*

Având în vedere multiplele manopere frauduloase folosite de inculpați, cu consecința producerii unor pagube semnificative, tulburarea gravă a ordinii de drept și a securității juridice, dezinvoltura cu care inculpații au acționat cu rea-credință în derularea raporturilor contractuale, Curtea apreciază că se justifică pe deplin aplicarea și a unor pedepse complementare și accesorii.

Va interzice, astfel, inculpaților exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., respectiv acelea de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În ceea ce privește motivul de apel privind aplicarea pedepsei complementare și accesorii, prev. de art. 66 alin. 1 lit. c C.pen. „dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României”, Curtea constată că, într-adevăr, prima instanță a aplicat eronat această pedeapsă complementară, având în vedere calitatea de cetățeni români a inculpaților Găureanu Toader, Iancu Alexandru-Marian, Tender Ovidiu-Lucian, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Sălăjan Bogdan.

Față de aceste considerente, în baza art.244 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, va condamna pe inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. raportat la art. 309 C.p., cu aplicarea art. 79 alin. 3 C.p., a art. 35 alin.1 C.p. și a art. 36 alin. 1 C.p., precum și a art. 19 din Legea nr.682/2002 și a art. 5 C. p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p. va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 367 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

4. În baza de art. 29 alin.1 lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p. va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

5. În baza de art.29 alin.1 lit.b) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art. 38 alin.1 raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.p., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani și 9 luni închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 5 ani și 10 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 12 ani și 7 luni închisoare.

În baza art. 45 raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p. va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 C.p. va deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestării preventive de la data de 03.03.2006 până la data de 29.08.2006.

II.1. În baza art. 48 C.p. raportat la art. 244 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe inculpatul IANCU MARIAN ALEXANDRU la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art. 309 C.p., cu aplicarea art. 35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art. 308 și art. 309 C.p., cu aplicarea art. 35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p. va condamna pe același inculpat, la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

4. În baza art. 367 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

5. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

6. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin. 1 raportat la art. 39 alin.1 lit.b C.p., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 7 ani închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 7 ani închisoare – inculpatul urmând să execute în total 14 ani închisoare.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 C.p. va deduce din pedeapsa aplicata durata reținerii și a arestării preventive de la data de 04.04.2006 până la data de 14.04.2006 inclusiv, și de la data de 16.05.2006 până la data de 03.06.2006 inclusiv.

III.1. În baza art.297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., a art. 36 alin. 1 C.p. și a art. 5 C.p., va condamna pe inculpatul GAUREANU TOADER la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat,

dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 C.p. raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 7 ani și 6 luni închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 2 ani și 4 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 9 ani și 10 luni închisoare.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

IV.1. În baza art.48 C.p. raportat la art. 244 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe inculpata DUMITRESCU CICILIA la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 297 C.p. cu ref. la art. 309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.pen., va condamna pe inculpata DUMITRESCU CICILIA la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art.367 alin.2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe aceeași inculpată la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., va aplica inculpatei pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 2 ani închisoare – inculpata urmând să execute în total 7 ani închisoare.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau

în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., va interzice inculpatei ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

V.1. În baza art.297 C.p. cu ref. la art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe inculpatul BADEA MARIN la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 367 alin.2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., va condamna pe același inculpat la pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 C.p. raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 7 ani închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an și 6 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 8 ani și 6 luni închisoare.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p. va interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

VI. În baza art.48 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., a art. 36 alin. 1 C.p. și a art. 5 C.p., va condamna pe inculpatul SALAJAN BOGDAN la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art. 91 C.p., va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale și a celei accesorii și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere, prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d și alin. 2 lit. d C.p.:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;
- d) să comunice orice schimbare a locului de muncă
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.
- f) să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 C.p., va impune inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cursul termenului de supraveghere pe o durată de 120 de zile în condițiile ce se vor stabili de către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova.

În baza art. 91 alin. (4) C.p., va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C.p.

VII. În baza art. 48 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p., va condamna pe inculpatul BASARAN KADRI MAZHAR la pedeapsa de 6 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

La soluționarea laturii civile, Curtea constată că la data de 01.09.2006, partea vătămată S.C. CAROM S.A. prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L. a arătat că se constituie parte civilă în cauză cu suma de 1.434.911.670.083 lei RON, câtimea pretențiilor fiind majorată printr-o cerere ulterioară depusă la termenul din data de 01.11.2006.

În ceea ce privește motivul de apel referitor la faptul că Tribunalul s-a pronunțat - *extra petita* - asupra unor cereri inexistente, nerespectând principiul disponibilității, Curtea constată că prin constituirea de parte civilă au fost solicitate următoarele sume de bani: 1.434.911.670.083 lei reprezentând prejudiciul cauzat, 117.877.257.226 lei reprezentând majorări și penalități TVA și 513.743.311.303 reprezentând majorări și penalități la accize.

Tribunalul a constatat însă că acțiunea civilă formulată de lichidatorul SC CAROM SA este fondată numai în parte, întrucât prejudiciul cauzat acestei părți se compune din suma de 195.021.698.075 ROL ce reprezintă obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de privatizare nr.18/09.06.2003 și suma de 1.193.260.337.735 lei ce reprezintă creanța nelegal trecută din patrimoniul SC CAROM SA în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara prin contractul de cesiune de creanță nr.260bis/05.09.2003. Prin urmare, Tribunalul a admis doar în parte acțiunea civilă formulată, neputându-se pune problema într-o asemenea situație, în care s-a admis mai puțin decât s-a cerut, despre încălcarea principiului disponibilității.

În ceea ce privește această acțiune civilă, Curtea constată că din certificatul de la ONRC emis la data de 08.10.2014 rezultă că SC CAROM SA este deținută de BALKAN PETROLEUM LIMITED în proporție de 70 % și de BKP TRUST INVEST S.R.L. în proporție de 22,57%, ambele societăți avându-l beneficiar real pe inculpatul Iancu Alexandru Marian. S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L. are calitatea de lichidator judiciar al SC

CAROM SA, deși avea această calitate și la alte societăți controlate de inculpatul Iancu Alexandru Marian.

Referitor la SC CAROM SA, s-a instituit sechestrul asupra unui nr. de 12163466 acțiuni, deținute de BALKAN PETROLEUM LIMITED la SC CAROM SA și asupra unui nr. de 3691386 acțiuni, deținute de BKP TRUST INVEST S.R.L. la SC CAROM SA, prin decizia penală nr. 1207/A/14.10.2014, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, în dosarul nr. 36794/3/2005.

SC BKP TRUST INVEST SRL este, conform relațiilor oferite de ONRC, fosta VGB OIL, care este deținută în cote legale de Cozianu Maria și Iancu Eugeniu, tatăl inculpatului Iancu Marian Alexandru, fiind la rândul său o societate comercială controlată de inculpatul Iancu Marian.

Cu privire la societatea BALKAN PETROLEUM SA, cu sediul social în București, str. Steluței nr.46 sector 1, aceasta este la rândul ei controlată de inculpatul Iancu Alexandru Marian, care are calitate de administrator cu puteri depline. La această societate dețin acțiuni alte două societăți controlate de Iancu Alexandru Marian, respectiv BALKAN PETROLEUM AG din Elveția și SC BKP MANAGEMENT INVEST GROUP SA, cu sediul în str. Steluței nr.6.

Din istoricul societății CAROM SA, care are sediul în Onești, str. Industriilor nr.1, rezultă că și această societate este controlată de inculpatul Iancu Alexandru Marian, prin societatea BALKAN PETROLEUM LIMITED, societate înființată în 6.08.2003, având sediul social în Marea Britanie Londra, str.2 Babmaes STREET SV 1Y 6HD, cu cotă de participare la beneficii și pierderi de 74,37%.

La societatea CAROM SA mai deține 22,57% din acțiuni o altă societate controlată de Iancu Alexandru Marian, respectiv B.K.P. TRUST INVEST SRL, fostă VGB OIL, cu sediul în str. Steluței nr.6.

BALKAN PETROLEUM AG este controlată de inculpatul Iancu MARIAN Alexandru, prin societatea BALKAN PETROLEUM LTD, care deține 100% din acționariatul BALKAN PETROLEUM AG.

Astfel, este evident faptul că la acest moment persoana care controlează aproape integral acționariatul SC CAROM SA este chiar inculpatul IANCU MARIAN, prin intermediul BALKAN PETROLEUM LIMITED și BKP TRUST INVEST SRL.

Pe de altă parte, SC CAROM SA este la acest moment în insolvență și urmează ca sumele de bani ce i-ar fi acordate în cauza de față să fie împărțite între creditorii societății înscrise la masa credală.

Faber Invest & Trade Inc – cu sediul în SUA, Delaware, 15 East North Street, Dover, Comitatul Kent, este o societate comercială al cărei beneficiar real este tot inculpatul ALEXANDRU IANCU MARIAN. Din actele dosarului rezultă că această societate comercială a avut intense „activități comerciale” cu SC CAROM SA, din ordinele aceluiași inculpat. În urma cumpărării de către SC CAROM SA a unor cantități de țiței de la Faber Invest & Trade Inc, conform declarației martorei Neicu Veronica, director comercial al acestei societăți, SC CAROM SA are o datorie de aproximativ 16 milioane USD față de Faber Invest & Trade Inc, această din urmă societate fiind înscrisă cu respectiva sumă la masa credală a SC CAROM SA.

De asemenea, prin contractul cu nr. 311, respectiv un contract de cesiune creanță cu titlu de garanție reală imobiliară, al cărui obiect l-au reprezentat garanțiile aduse de CAROM în scopul garantării obligațiilor față de Faber Invest & Trade Inc rezultate din contractul de vânzare-cumpărare nr. 232/21.08.2003, SC CAROM SA garanta executarea acestor obligații cu toate încasările sale prezente și viitoare ce se vor încasa în conturile societății.

Prin urmare, dacă soluția primei instanțe cu privire la constituirea de parte civilă a SC CAROM SA ar fi menținută, ar însemna ca suma solicitată de către societate ca reparare a prejudiciului rezultat din infracțiunile deduse judecății, comise și de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, să alimenteze chiar bugetul inculpatului. Din analiza datelor menționate anterior rezultă că inculpatul IANCU MARIAN controlează atât societățile ce dețin pachetul majoritar de acțiuni la SC CAROM SA, cât și una din societățile înscrise la masa credală a SC CAROM SA, cu o creanță de un quantum foarte ridicat.

Or, nimeni nu poate sa obțină foloase beneficiind de pe urma propriilor sale fapte ilicite și nici să se apere valorificând un asemenea temei și, ca efect al aplicării principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, Curtea va respinge ca nefondată acțiunea civilă formulată de către S.C. CAROM S.A. prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L.

Astfel cum în mod corect s-a arătat în motivele de apel formulate de Ministerul Public, având în vedere că nu este posibilă despăgubirea părții civile din motive obiective, Curtea va dispune confiscarea sumei de bani, la care se adăugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, având în vedere că regimul sumelor de bani supuse confiscării speciale este cel aplicabil creanțelor bugetare, după cum rezultă din dispozițiile art. 574 C.p.p.

În ceea ce privește motivul de apel privind faptul că deși prima instanță a dispus condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de spălare de bani, nu a dispus **confiscarea produsului infracțional** în conformitate cu art.112 Cod penal, Curtea are în vedere că recuperarea produsului infracțiunii este parte integrantă a procesului penal, obiectivul fiind acela de a readuce în circuitul civil bunurile obținute în mod nelegal prin săvârșirea de infracțiuni, cât și beneficiile obținute de infractor din fructificarea produselor directe ale infracțiunii.

Prima infracțiune de spălare de bani vizează participarea inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN, alături de inculpatul IANCU ALEXANDRU MARIAN, la realizarea unor circuite financiare frauduloase bazate pe relații comerciale nelegale (este vorba despre „schimbarea” sau „transferul” de bunuri – în speță, achitări de debite sau compensări reciproce a datoriilor între societățile controlate de inculpați – având drept scop ascunderea originii ilicite a sumei obținute în mod nelegal din patrimoniul SC CAROM SA), iar cea de-a doua se referă la ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței sumei de aproximativ 220 mld lei prin încheierea unui contract de cesiune de acțiuni cu o altă persoană, în speță numitul Victor Leu.

Mai exact, prima infracțiune de spălare de bani constă în aceea că în perioada iunie 2002-decembrie 2004, Tender Ovidiu Lucian, așa cum rezultă din informările ONPCSB a contribuit, alături de Iancu Marian Alexandru, la realizarea unor circuite financiare frauduloase, bazate pe relații comerciale nelegale, asimilate infracțiunii de spălare a banilor, în scopul ascunderii originii ilicite a acestora, reciclând în această manieră suma de 1.193.260.337.735 ROL.

Prin informările OPCSB, s-au adus la cunoștința organului de urmărire penală următoarele:

- din informarea nr. S/III/270/DI din 20.03.2003 a Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (vol.25, filele 1-5 D.U.P.), rezultă că există suspiciuni de tranzacții financiare suspecte cu privire la circuitele financiare realizate de inculpații IANCU OCTAVIAN și TENDER OVIDIU LUCIAN, cu privire la modalitatea de achiziționare a pachetului de acțiuni la SC UTON SA Onești din care rezultă că:

- numitul IANCU OCTAVIAN este fratele inculpatului IANCU ALEXANDRU MARIAN, și împuternicit pe conturile SC VGB IMPEX SRL București, societate a cărei persoană de decizie este inculpatul;

- la data de 5.02.2003 în contul deschis la ROBANK pe numele numitului IANCU OCTAVIAN a fost depusă suma de 300.000 USD care a fost convertită în rol și transferată în contul deschis la ABN AMRO BANK România SA aparținând SC ACTIVE INTERNAȚIONAL SA, scopul plății fiind declarat „contravaloare ofertă publică de cumpărare acțiuni SC UTON SA Onești la ordinul dl. TENDER OVIDIU”;

- în informare se apreciază că deși au fost menționate sursele de finanțare, faptul că avem de-a face cu o acțiune de cumpărare a acțiunilor aparținând SC UTON SA Onești, în realitate avem de-a face doar cu o modalitate facilă de reciclare a fondurilor provenite din activități ilicite, existând indicii temeinice cu privire la ascunderea și disimularea naturii reale a provenienței și dispoziției banilor;

- din informarea nr. S/IV/270/DI din 20.03.2003 a Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (vol.26, filele 1-31 D.U.P.), rezulta ca există

suspiciuni de tranzacții financiare suspecte cu privire la circuitele financiare realizate de inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN și DUMITRESCU CICILIA, martorii TENDER TIBERIU, TENDER VICTORIA prin intermediul SC TENDER SA Timișoara SC CAROM SA Onești, SC VGB IMPEX SRL București, din care rezultă următoarele aspecte. S-a arătat astfel că, în cadrul sucursalelor Craiova, Timișoara, Constanța și București ale ROBANK, specialiștii Băncii Naționale Române au constatat suspiciuni de spălare a banilor cu privire la numeroase operațiuni financiare derulate prin intermediul conturilor bancare ale SC VGB IMPEX SRL București, SC VGB OIL SRL București, SC TENDER SA Timișoara, SC CAROM SA Onești, SC RAFO SA Onești și FABER INVEST & TRADE INC., suspiciunile constând în aceea că viramentele efectuate nu au o justificare economică reală, vizează transferuri financiare interbancare foarte mari, urmate imediat de ridicare, cumpărarea cu sume a căror proveniență pare îndoielnică, de acțiuni la societăți comerciale, precum și participarea cu sume foarte mari, prezentate drept „aport la majorare capital social” la companiile achiziționate, acordarea de credite de către ROBANK și utilizarea acestora în alte scopuri decât cele pentru care au fost declarate, efectuarea între aceste societăți comerciale de plăți și încasări, în sistem încrucișat, astfel încât suma plătită de debitor se întoarce la acesta, fapt ce naște întrebarea „ce scop economic real poate avea o asemenea operațiune”.

Referitor la cea de-a doua infracțiune de spălare de bani reținută în sarcina inculpatului TENDER OVIDIU LUCIAN, s-a reținut că operațiunile juridice derulate între S.C. TENDER S.A. Timișoara (prin inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN) și SC TALC DOLOMITA SA (prin numitul Victor Leu) au fost în realitate unele fictive, fapt dovedit de constatarea tehnico-științifică întocmită de specialiștii DIICOT și raportul de expertiză financiar-contabilă nr.4866/25.07.2006, stabilindu-se că prețul negociat de inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN cu numitul Victor Leu pentru pachetul de 85,6% acțiuni la SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara nu a avut o existență reală și obiectivă, fiind cu mult superior valorii efective a acțiunilor tranzacționate.

În prezenta cauză, confiscarea produselor infracțiunii de spălare a banilor este o măsură aptă să prevină acumularea unor stimulente financiare care să faciliteze comiterea unor noi infracțiuni, dar să și protejeze economia licită, de vreme ce veniturile dobândite prin săvârșirea de infracțiuni ajung în bugetul statului.

Procedând la confiscarea produsului infracțiunilor deduse judecății, conform disp art 112 alin 1 lit e) C.pen, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, în temeiul art .112 alin 6 Cpen, Curtea previne infiltrarea produsului infracțiunii în circuitul civil, prin neutralizarea instrumentului de săvârșire a unor noi infracțiuni.

În Cauza *Welch c. Regatului Unit* (Hotărârea din 9 februarie 1995), la paragraful § 27, Curtea Europeană a Drepturilor Omului precizează că noțiunea de „pedeapsă” cuprinsă în aceste dispoziții are, ca și noțiunea de „drepturi și obligații civile” și „acuzatie în materie penală” din articolul 6 paragraf 1, un sens autonom. (...) și că punctul de plecare al oricărei aprecieri a existenței unei pedepse constă în a determina dacă măsura respectivă este impusă ca urmare a unei condamnări pentru o „infracțiune”. Alte elemente pot fi luate în considerare ca relevante în această privință: natura și scopul măsurii în cauză, calificarea sa în dreptul intern, procedurile asociate adoptării și executării sale, precum și gravitatea sa (CEDO, Cauza *Welch c. Regatului Unit*, paragraful § 28).

Or, în sistemul nostru de drept, confiscarea este o sancțiune de drept penal și nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând caracter punitiv, ci eminamente preventiv.

Nu în ultimul rând, judecătorul care, la pronunțarea soluției pe fond, ajunge la concluzia necesității luării măsurii de siguranță a confiscării speciale are în vedere alte standarde de dovedire decât cele pentru a dispune condamnarea.

Este necesară, pe cale de consecință, orice delimitare de opiniile doctrinare care susțin ideea ca „jurisprudența CEDO asimilează confiscarea cu o pedeapsă în aplicarea art. 7 CEDO”, cu trimitere la Cauza *Welch c. Regatului Unit*.

În realitate, faptul că CEDO nu confundă confiscarea cu pedeapsa rezultă din paragraful 27 al hotărârii menționate, în care se specifică *expressis verbis* examenul

propriu pe care îl face Curtea Europeană, mergând dincolo de aparențe pentru a vedea dacă o anumită măsură poate fi caracterizată drept pedeapsă, ca și din lecturarea criteriilor enumerate în Hotărârea *Welch c. Regatului Unit* la paragraful 28 sau în Hotărârea *Dassa Foundation și alții c. Liechtenstein*, din 10 iulie 1997.

Curtea Europeană admite că gravitatea unei ordonanțe de confiscare nu este decisivă în sine din moment ce numeroase măsuri nepenale de natură preventivă pot avea un impact substanțial asupra persoanei în cauză. În Cauza *Welch c. Marii Britanii*, s-a constatat încălcarea standardului european de protecție în considerarea următoarelor împrejurări: ordonanța de confiscare vizează produsul traficului de stupefiante și nu se limitează la îmbogățirea sau profitul efectiv (...), puterea discreționară a instanței de fond pentru a lua în considerare, în fixarea sumei cuprinse în ordonanță, gradul de vinovăție al inculpatului, precum și posibilitatea privării de libertate în cazul neachitării (...), toate constituie elemente care, analizate împreună, indică un regim represiv.

Prin raportare la aceste principii, rezultă că în viziunea Curții Europene (având în vedere și standardele de protecție ale drepturilor omului reliefate în hotărârea *Silickiene c. Lituaniei*, hotărâre din 10.04.2012, în care, la paragraful 33, a fost caracterizat inclusiv sistemul nostru de drept, menționându-se că sistemul român de drept penal prevede posibilitatea confiscării fără a fi necesară pronunțarea unei sentințe de condamnare), instituția confiscării din dreptul penal român, nu reprezintă o consecință „penală” – în sensul CEDO – a faptului că un infractor sau alte persoane au obținut bunuri ce provin dintr-o faptă prevăzută de legea penală și a imperativului evitării îmbogățirii printr-o faptă ilicită. Legea penală română nu prevede posibilitatea de a sancționa neexecutarea unui ordin de confiscare cu pedeapsa închisorii, așa cum se întâmplă, spre exemplu, în Regatul Unit. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 107 alin. 3 C.p., care au corespondent în cele ale art. 111 alin. 3 din reglementarea anterioară, măsurile de siguranță se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Curtea a făcut referire la garanțiile prevăzute la art. 7 din Convenție pentru a pune în lumină imperativul de a nu confunda sancțiunile penale – pedepsele – cu sancțiunile de drept penal, printre care confiscarea, fiind nepotrivit, în acest context, a se vorbi de principiul personalității sancțiunilor de drept penal, prin extrapolarea principiului personalității răspunderii penale.

Cu titlu preliminar, Curtea menționează că în materia recuperării produsului infracțiunii, este obligatorie, în lumina dispozițiilor art. 112 alin. 1 lit. e și art. 112 alin. 6 C.p., atât confiscarea produselor directe ale infracțiunii - bunurile dobândite prin săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, cât și produsele indirecte, legislația românească fiind aliniată, în această privință, standardelor internaționale în lumina cărora trebuie aplicate dispozițiile Legii spălării banilor. De asemenea, România este monitorizată în vederea asigurării respectării standardelor internaționale în materie atât prin mecanismul Conferinței Partilor la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198), cât și de experții Moneyval, în privința respectării standardelor impuse prin Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională.

Având în vedere dispozițiile art. 33 alin (1) din Legea nr.656/2002, care fac trimitere în cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la sediul general al materiei confiscării din Codul penal, în temeiul alin. 6 al art. 112 C.pen. - având denumirea marginală „Confiscarea specială”, se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c). Altfel spus, în sfera conceptului de produse provenite din săvârșirea de infracțiuni se includ atât produsele directe obținute din activitatea infracțională, cât și toate beneficiile indirecte rezultate din aceasta, inclusiv prin reinvestirea sau transformarea produselor directe.

În concepția legiuitorului, reflectată în dispozițiile art.112 C.pen., este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art. 112 C.pen., legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”, “se confiscă”.

În speță, având în vedere considerentele expuse cu ocazia analizei temeiniciei cererii de constituire ca parte civilă a SC CAROM SA precum și faptul SC RAFO Onești nu a înțeles să se constituie parte civilă în cauza de față, Curtea constată că sumele de bani dobândite de către inculpați prin săvârșirea infracțiunilor de spălare a banilor nu au servit la despăgubirea persoanelor vătămate din cauză.

De asemenea, Curtea, analizând oportunitatea menținerii sau luării măsurii sechestrului asigurător în vederea garantării executării măsurii de siguranță a confiscării speciale, constată că aceste măsuri se justifică față de dispozițiile art. 249 C.p.p. rap. la art. 107 alin. 3 C.pen. și art.112 alin. 1 lit. e C.pen. Potrivit textelor din legislația specială se consacră obligativitatea măsurilor asigurătorii, art. 32 din Legea nr.656/2002 stipulând că „în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie”. Textele nu disting cu privire la scopul instituirii măsurilor asigurătorii, recuperarea prejudiciului *lato sensu* putând avea loc doar prin readucerea în patrimoniul privat al statului al bunurilor dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală, altfel spus, prin confiscarea specială.

Aplicarea măsurii sechestrului asigurător asupra bunurilor altor persoane care nu au calitatea de parte în procesul penal derivă din specificul infracțiunii de spălare a banilor, fiind de esența acestei infracțiuni poziționarea bunurilor obținute în mod fraudulos în patrimoniile mai multor persoane, în scopul disimulării acestora. De altfel, și în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție (Î.C.C.J., Secția Penală, Decizia nr.2330 din 09.06.2011) s-a statuat că pentru aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale nu este necesară stabilirea calității de parte responsabilă civilmente a unui subiect de drept, în patrimoniul căruia au intrat în mod formal sume de bani fiind, cu atât mai mult fiind aplicabilă această soluție în cazul măsurii sechestrului asigurător, în acest caz nefiind vorba despre o priveră a terțului de dreptul său de proprietate, ci doar de limitarea temporară a dreptului său de dispoziție. Având în vedere cele expuse anterior Curtea constată că susținerile inculpaților privind existența unei confiscări extinse în cazul în care ar fi impuse măsuri și asupra bunurilor unor terțe persoane juridice nu au niciun suport. De asemenea standardele Curții Europene a Drepturilor Omului permit instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor unor terți neparticipanți în proces (a se vedea, în acest sens, CEDO, *Salabiaku c. Franței și Pham Hoang c. Franței, Silikiene c. Lituaniei*), Curtea Europeană neconstatând nici încălcarea art.6 din Convenție și nici a art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție și statuând următoarele principii: instanțele pot acorda valoarea probatorie unei prezumții de fapt, care în cazul îmbogățirii ilicite, este faptul că diferența dintre patrimoniul real și veniturile legale provine din săvârșirea altor infracțiuni, generatoare de profit, cu toate că această prezumție nu trebuie să opereze automat; inversarea sarcinii probei nu semnifică în aceste cazuri eludarea prezumției de nevinovăție.

Din punctul de vedere al caracterului personal al măsurii confiscării speciale, Curtea constată că cele două grupuri infracționale constituite în relațiile cu SC CAROM SA și SC RAFO Onești au acționat în mod concentrat fără a fi posibilă din punct de vedere obiectiv individualizarea sumelor de bani care au ajuns la fiecare dintre inculpați. Pe cale de consecință, Curtea constată imposibilitatea obiectivă de impunere a unor măsuri de confiscare specială față de fiecare dintre inculpați în parte, singura soluție ce poate fi dispusă fiind aceea a confiscării de la toți inculpații a sumelor de bani reprezentând prejudiciul cauzat. Pe de altă parte, în cazul prejudiciului cauzat CAROM, această soluție este justificată și de „izvorul” confiscării, aceasta fiind consecința neacordării despăgubirilor persoanei vătămate (despăgubiri la care inculpații ar fi fost obligați, potrivit regulilor de la răspunderea civilă delictuală, în solidar).

Astfel, în baza art. 112 alin.1 lit. e C.p., va confisca de la inculpații Iancu Marian Alexandru, Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan, Basaran Kadri Mazhar și de la părțile responsabile civilmente SC BKP TRADING IMPEX S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP TRUST INVEST S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) suma de 137.442.576,7 lei RON, dobândită prin săvârșirea infracțiunilor în dauna S.C. RAFO S.A. ONEȘTI și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. RAFO S.A. ONEȘTI, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 112 alin.1 lit. e C.p., va confisca de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian și de la partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A., de la inculpatul Iancu Marian Alexandru și de la părțile responsabile civilmente SC BKP TRADING IMPEX S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP TRUST INVEST S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) și de la inculpații Dumitrescu Cicălia și Badea Marin suma de 162.993.336,8 lei RON care nu servește despăgubirii persoanei vătămate SC CAROM SA, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății. Suma de bani menționată anterior este echivalentă valoarea cumulului aritmetic dintre suma de 19.502.169,8 RON ce reprezintă obligațiile investiționale asumate de SC TENDER SA Timișoara prin contractul de privatizare nr.18/09.06.2003 și suma de 143.491.167 lei RON ce reprezintă creanța nelegal trecută din patrimoniul SC CAROM SA în patrimoniul SC TENDER SA Timișoara.

În baza art. 33 alin. 1 și 3 din Legea nr.656/2002 modificată rap. la art. 112 alin. 1 lit. e și art. 112 alin. 6 C.p., va confisca de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian suma de 21.697.600 lei RON, reprezentând valoarea creanței dobândite de inculpat față de S.C. TENDER S.A prin săvârșirea de către acesta a infracțiunii de spălare a banilor, respectiv pentru a putea sustrage și folosi în scop personal suma rezultată din încheierea nelegală a contractului cesiunii de creanță nr.260 bis, a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul VICTOR LEU vizând achiziționarea unui pachet de 86,5% acțiuni aparținând SC TALC DOLOMITA SA Hunedoara, prin care s-a fixat un preț supraevaluat al acțiunilor achiziționate, de 220 miliarde lei, din care se scade valoarea sumelor plătite către Victor Leu de către Tender SA, realizând acest lucru deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani pe care ulterior i-a folosit în scop personal, utilizând suma de 50 miliarde lei ce i-a fost restituită de societate cu titlu de rambursare creditare.

În ceea ce privește susținerea inculpatului Tender în sensul că luarea unor măsuri de confiscare împotriva sa de către instanța de apel ar însemna încălcarea dublului grad de jurisdicție în ceea ce îl privește pentru că nu a fost solicitat acest lucru în fața primei instanțe, Curtea constată că prima instanță nu a avut niciun motiv pentru a discuta asupra acestor aspecte din moment ce a admis acțiunea civilă formulată de SC CAROM. Chiar și în ipoteza în care nu ar fi fost admisă această acțiune, din moment ce instanța de apel este investită cu soluționarea apelului declarat de Ministerul Public, apel ce privește expres luarea acestor măsuri de siguranță, nu se poate susține că prin soluționarea căii de atac devolutive a apelului s-ar încălca dreptul inculpatului la dublul grad de jurisdicție. Rolul instanței de apel este acela de a verifica sentința primei instanțe și de a corecta, în limitele apelului cu care este sesizată, eventualele greșeli ale acesteia sau de a completa sentința primei instanțe în cazurile în care aceasta conține unele omisiuni. Prin urmare, instanța de control judiciar se poate pronunța întotdeauna asupra instituirii unor măsuri de siguranță chiar dacă acestea nu au fost discutate în fața judecății în primă instanță.

Din simpla redare a dispozițiilor convenționale privind principiul dublului grad de jurisdicție - art. 2 din Protocolul nr. 7 la CEDO - rezultă în mod evident că acesta nu este încălcat într-o asemenea situație:

„1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege.

2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.”

Principiul dublului grad de jurisdicție presupune dreptul de a cere *examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării* de către o jurisdicție superioară, și nu a măsurilor de siguranță sau asigurătorii luate în procesul penal.

În baza art. 32 din Legea nr. 656/2002 și a art. 249 C.p.p., va menține măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr.171/P/2003 – filele 43-55, vol.24 d.u.p.), 15.12.2005 (dosar nr.692/D/P/2005,

filele 222-225, vol.24 d.u.p.), 19.01.2006 (filele 192-203, vol.24 d.u.p.), 17.04.2006 (filele 283-300, vol.24 d.u.p.), 18.04.2006 (filele 264-282, vol.24, d.u.p.), 23.06.2006 (filele 368-386, vol.24, d.u.p.) și 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN, GĂUREANU TOADER și părților responsabile civilmente S.C. VGB IMPEX BUCUREȘTI (actualmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și S.C. TENDER S.A., măsură pe care o va institui, respectiv o va extinde asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând tuturor inculpaților și tuturor părților responsabile civilmente, inclusiv asupra conturilor, a dobânzilor aferente sumelor înscrise la credit, ce vor curge în continuare conform contractelor încheiate cu unitatea bancară și asupra activelor societăților comerciale la care inculpații și părțile responsabile civilmente figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați (acționari) sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu evidențierea tuturor actelor de dispoziție efectuate asupra acestora, care se vor identifica în cursul procedurii de îndeplinire a măsurilor asigurătorii, după cum urmează:

- până la concurența sumei de 184.690.936,8 lei RON (162.993.336,8 lei + 21.697.600 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îl privește pe inculpatul Tender Ovidiu Lucian;

- până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei RON, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A. și pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin;

- până la concurența sumei de 300.435.913,5 lei RON (137.442.576,7 + 162.993.336,8 RON), la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpatul Iancu Alexandru Marian și părțile responsabile civilmente S.C. VGB IMPEX BUCUREȘTI (actualmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP TRUST INVEST SRL BUCUREȘTI (prin administrator judiciar BEST INSOLVENCY IPURL);

- până la concurența sumei de 137.442.576,7 lei RON, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpații Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar.

De asemenea, în cursul de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii se va stabili și destinația sumei de 15.224.450 lei, asupra căreia s-a instituit sechestrul din 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p.), care a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), având în vedere că asupra acestei sume de bani a fost menținut sechestrul prin sentința penală nr.2858 din data de 16.12.2014 a Tribunalului București - Secția I Penală, iar în măsura în care s-a dispus de emolumentul acestui transfer se vor sechestra bunuri până la concurența sumei cuprinse în ordinul de sechestr.

În baza art. 250 C.p.p., va dispune luarea măsurii asigurătorii a popririi asupra sumelor de bani datorate cu orice titlu inculpaților sau părților responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de persoanele păgubite, în limitele prevăzute de lege, de la data primirii prezentei decizii, sumele de bani datorate de debitori urmând a fi consemnate la dispoziția organului de executare, în termen de 5 zile de la scadență, recipisele urmând a fi predate organului de executare în termen de 24 de ore de la consemnare.

În baza art. 251 C.p.p. și art. 129 alin. 6 C. proc. fisc., Curtea, apreciind că sunt aplicabile ambele de texte de lege în materia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, analizând, pe de o parte, concurența dintre legea generală - Codul de procedură penală - și Codul de procedură fiscală, care constituie sediul reglementării

aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii în faza de judecată, va desemna atât organele de cercetare penală, cât și organele fiscale pentru aducerea la îndeplinire efectivă a măsurilor de indisponibilizare dispuse în vederea recuperării produsului infracțiunii.

În baza art. 251 C.p.p. și art. 129 alin. 6 C. proc. fisc., va desemna ca organ însărcinat cu punerea în executare efectivă a măsurilor asigurătorii și a măsurilor de siguranță dispuse prin prezenta organele de cercetare penală (desemnate de procurorul-șef al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală) și Administrația Finanțelor Publice, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de Oficiu Național pentru Recuperarea Creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;

c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;

d) Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămirilor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale.

În ceea ce privește motivul de apel privind netemeinicia hotărârii judecătorești sub aspectul cuantumului cheltuielilor de judecată, respectiv a sumei de 100.000 lei RON și a modalității de plată a acestora, Curtea constată că prin sentința penală apelată, Tribunalul, în baza art.274 alin.2 C.pr.pen., a obligat pe fiecare dintre inculpații TENDER OVIDIU LUCIAN (acesta în solidar și cu partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A.), IANCU MARIAN ALEXANDRU (acesta în solidar și cu părțile responsabile civilmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas și BKP TRUST INVEST S.R.L. prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), DUMITRESCU CICILIA, BADEA MARIN, SALAJAN BOGDAN și BASARAN KADRI MAZHAR la plata sumei de 100.000 lei RON cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat, în care se includ și cheltuielile efectuate în cursul urmăririi penale. Deși este adevărat că judecata în primă instanță a acestei cauze penale a durat aproximativ 8 ani, fiind administrate multe mijloace de probă ce au determinat cheltuieli suportate de către stat, Curtea constată că în lipsa unor deconturi sau alte acte doveditoare nu se poate concluziona că prima instanță a obligat inculpații la plata unor cheltuieli de judecată într-un cuantum inferior celui ce ar fi trebuit stabilit.

În ceea ce privește apelul exercitat de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) Curtea constată că prin cererea depusa de instituția menționată în ședința publică din data de 23.02.2007 s-au comunicat următoarele: „Având în vedere că raportul de expertiză contabilă întocmit la solicitarea Parchetului General NU a stabilit vreun prejudiciu creat AVAS de către inculpați și că AVAS NU deține documente care să ateste efectuarea de către societatea privatizată SC CAROM SA a investițiilor asumate de cumpărătorul SC TENDER SA prin contract, AVAS nu se constituie parte civilă în procesul penal – urmând ca în situația în care din cercetarea judecătorească se va constata neîndeplinirea de către cumpărător a obligațiilor asumate prin contract, AVAS să solicite instanței judecătorești competente, pe calea unei acțiuni civile, obligarea acestuia la repararea prejudiciului creat prin neexecutarea contractului”.

Cu toate acestea, se constata că aceeași parte (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului – actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului), s-a constituit parte civilă împotriva inculpatului Basaran Kadri Mazhar și a părților responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. în dosarul nr.44892/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală, acțiune civilă

neîntemeiata însă, deoarece acțiunile inculpatului BASARAN KADRI MAZHAR ce prezintă relevanță penală în cauză nu au nicio legătură cu AVAS (instituție publică ce în iunie 2003 a cedat SC TENDER SA pachetul de 51% acțiuni pe care îl deținea la CAROM SA), inculpatul fiind condamnat numai în raport de faptele comise în dauna RAFO Onești.

De altfel, după cum s-a detaliat cu prilejul expunerii situației de fapt, din probele administrate în cauză nu rezultă că s-ar fi cauzat un prejudiciu în dauna instituției menționate prin săvârșirea infracțiunilor de către cei șapte inculpați, singurele entități prejudiciate fiind SC CAROM SA și RAFO Onești.

Având în vedere toate aceste considerente, Curtea, în baza art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. va admite apelurile formulate de Parchetul de pe lângă ÎCCJ - DIICOT și de inculpații Tender Ovidiu Lucian, Iancu Marian Alexandru, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Sălăjan Bogdan împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p., va respinge, ca nefondate, apelurile formulate de inculpații GĂUREANU TOADER și BASARAN KADRI MAZHAR și de părțile responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. și părțile civile S.C. CAROM S.A. ONEȘTI, prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L., și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului), împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006.

Va respinge ca rămase fără obiect contestațiile formulate de către inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, inculpatul BADEA MARIN, partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A. și intimații Tender Nicoleta Daniela și Vulcan SA, prin lichidator judiciar Euro Insol SPRL, împotriva măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 11.05.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală având în vedere că măsurile dispuse prin această încheiere de ședință au fost anulate deja cu ocazia admiterii cererii de recuzare a completului de judecată care a pronunțat încheierea de ședință din data de 11.05.2015.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p., va obliga pe fiecare dintre apelanții-inculpați GĂUREANU TOADER și BASARAN KADRI MAZHAR și pe fiecare dintre apelantele-părți responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L., la plata a câte 20.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat în apel.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p., va obliga pe fiecare dintre părțile civile S.C. CAROM S.A. ONEȘTI (prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L.) și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) la plata a câte 1.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

În baza art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. admite apelurile formulate de **Parchetul de pe lângă ÎCCJ - DIICOT și de inculpații Tender Ovidiu Lucian, Iancu Marian Alexandru, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Sălăjan Bogdan** împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006.

Desființează, în parte, sentința penală nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006 și rejudecând:

I.1. În baza art.244 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, condamnă pe inculpatul **TENDER OVIDIU LUCIAN** la pedeapsa de **2 ani și 6 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. raportat la art. 309 C.p., cu aplicarea art. 79 alin. 3 C.p., a art. 35 alin.1 C.p. și a art. 36 alin. 1 C.p., precum și a art. 19 din Legea nr.682/2002 și a art. 5 C. p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **6 ani și 9 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p. interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 367 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

4. În baza de art. 29 alin.1 lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p. interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

5. În baza de art.29 alin.1 lit.b) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p. și a art. 19 din Legea nr.682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art. 38 alin.1 raportat la art. 39 alin. 1 lit. b C.p., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de **6 ani și 9 luni închisoare**, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 5 ani și 10 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total **12 ani și 7 luni închisoare**.

În baza art. 45 raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p. interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 C.p. deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestării preventive de la data de 03.03.2006 până la data de 29.08.2006.

II.1. În baza art. 48 C.p. raportat la art. 244 alin. 2 C.p., cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe inculpatul **IANCU MARIAN ALEXANDRU** la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art. 309 C.p., cu aplicarea art. 35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **7 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 47 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art. 308 și art. 309 C.p., cu aplicarea art. 35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p. condamnă pe același inculpat, la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

4. În baza art. 367 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

5. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

6. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin. 1 raportat la art. 39 alin.1 lit.b C.p., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de **7 ani închisoare**, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 7 ani închisoare – inculpatul urmând să execute în total **14 ani închisoare**.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.72 C.p. deduce din pedeapsa aplicata durata reținerii și a arestării preventive de la data de 04.04.2006 până la data de 14.04.2006 inclusiv, și de la data de 16.05.2006 până la data de 03.06.2006 inclusiv.

III.1. În baza art.297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., a art. 36 alin. 1 C.p. și a art. 5 C.p., condamnă pe inculpatul **GAUREANU TOADER** la pedeapsa de **7 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art.29 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **7 ani și 6 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept

public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 C.p. raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de **7 ani și 6 luni închisoare**, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 2 ani și 4 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total **9 ani și 10 luni închisoare**.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

IV.1. În baza art.48 C.p. raportat la art. 244 alin. 2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe inculpata **DUMITRESCU CICILIA** la pedeapsa de **2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 297 C.p. cu ref. la art. 309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.pen., condamnă pe inculpata **DUMITRESCU CICILIA** la pedeapsa de **5 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

3. În baza art.367 alin.2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe aceeași inculpată la pedeapsa de **4 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., aplică inculpatei pedeapsa cea mai grea, de **5 ani închisoare**, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 2 ani închisoare – inculpata urmând să execute în total **7 ani închisoare**.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatei ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de

stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p., interzice inculpatei ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

V.1. În baza art.297 C.p. cu ref. la art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe inculpatul **BADEA MARIN** la pedeapsa de **7 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 367 alin.2 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **4 ani și 6 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art.38 alin.1 C.p. raportat la art.39 alin.1 lit.b C.p., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de **7 ani închisoare**, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din cuantumul celeilalte pedepse stabilite – respectiv 1 an și 6 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total **8 ani și 6 luni închisoare**.

În baza 45 C.p. raportat la art. 66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 C.p. interzice inculpatului ca pedeapsa accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

VI. În baza art.48 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p., a art. 36 alin. 1 C.p. și a art. 5 C.p., condamnă pe inculpatul **SĂLĂJAN BOGDAN** la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

În baza art. 91 C.p., dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale și a celei accesorii și stabilește un **termen de supraveghere de 4 ani**, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere, prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d și alin. 2 lit. d C.p.:

- g) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova, la datele fixate de acesta;
- h) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- i) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;
- j) să comunice orice schimbare a locului de muncă
- k) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.
- l) să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art. 93 alin. 3 C.p., impune inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cursul termenului de supraveghere pe o durată de 120 de zile în condițiile ce se vor stabili de către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Prahova.

În baza art. 91 alin. (4) C.p., atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C.p.

VII. În baza art. 48 C.p. raportat la art. 297 C.p. cu ref. la art.308 și art.309 C.p., cu aplicarea art.35 alin.1 C.p. și a art. 5 C.p., condamnă pe inculpatul **BASARAN KADRI MAZHAR** la pedeapsa de **6 ani și 6 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit. a, b, g și k C.p., pe durata executării pedepsei.

VIII. Respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. CAROM S.A. ONEȘTI, prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L.

IX. În baza art. 112 alin.1 lit. e C.p., confiscă de la inculpații **Iancu Marian Alexandru, Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan, Basaran Kadri Mazhar** și de la părțile responsabile civilmente **SC BKP TRADING IMPEX S.R.L.** (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și **SC BKP TRUST INVEST S.R.L.** (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) suma de **137.442.576,7 lei** RON, dobândită prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. RAFO S.A. ONEȘTI, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 112 alin.1 lit. e C.p., confiscă de la inculpatul **Tender Ovidiu Lucian** și de la partea responsabilă civilmente **S.C. TENDER S.A.**, de la inculpatul **Iancu Marian Alexandru** și de la părțile responsabile civilmente **SC BKP TRADING IMPEX S.R.L.** (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și **SC BKP TRUST INVEST S.R.L.** (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) și de la inculpații **Dumitrescu Cicilia** și **Badea Marin** suma de **162.993.336,8 lei** RON (143.491.167 + 19.502.169,8 lei RON), care nu servește despăgubirii persoanei vătămate SC CAROM SA, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 33 alin. 1 și 3 din Legea nr.656/2002 modificată rap. la art. 112 alin. 1 lit. e și art. 112 alin. 6 C.p., confiscă de la inculpatul **Tender Ovidiu Lucian** suma de **21.697.600 lei** RON, reprezentând valoarea creanței dobândite de inculpat față de S.C. TENDER S.A.

X. În baza art. 32 din Legea nr. 656/2002 și a art. 249 C.p.p., **menține măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanțele procurorului** din datele de 12.01.2005 (dosar nr.171/P/2003 – filele 43-55, vol.24 d.u.p.), 15.12.2005 (dosar

nr.692/D/P/2005, filele 222-225, vol.24 d.u.p.), 19.01.2006 (filele 192-203, vol.24 d.u.p.), 17.04.2006 (filele 283-300, vol.24 d.u.p.), 18.04.2006 (filele 264-282, vol.24, d.u.p.), 23.06.2006 (filele 368-386, vol.24, d.u.p.) si 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferata din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. in contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), **asupra bunurilor aparținând inculpaților IANCU ALEXANDRU MARIAN, TENDER OVIDIU LUCIAN, GĂUREANU TOADER și părților responsabile civilmente S.C. VGB IMPEX BUCUREȘTI** (actualmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și **S.C. TENDER S.A., măsură pe care o instituie, respectiv extinde asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând tuturor inculpaților și tuturor părților responsabile civilmente**, inclusiv asupra conturilor, a dobânzilor aferente sumelor înscrise la credit, ce vor curge în continuare conform contractelor încheiate cu unitatea bancară și asupra activelor societăților comerciale la care **inculpații și părțile responsabile civilmente** figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați (acționari) sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu evidențierea tuturor actelor de dispoziție efectuate asupra acestora, care se vor identifica în cursul procedurii de îndeplinire a măsurilor asiguratorii, după cum urmează:

- până la concurența sumei de **184.690.936,8 lei RON** (162.993.336,8 lei + 21.697.600 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Tender Ovidiu Lucian**;

- până la concurența sumei de **162.993.336,8 lei RON**, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe partea responsabila civilmente **S.C. TENDER S.A. și pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin**;

- până la concurența sumei de **300.435.913,5 lei RON** (137.442.576,7 + 162.993.336,8 RON), la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe **inculpatul Iancu Alexandru Marian și părțile responsabile civilmente S.C. VGB IMPEX BUCUREȘTI** (actualmente S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și **SC BKP TRUST INVEST SRL BUCUREȘTI** (prin administrator judiciar BEST INSOLVENCY IPURL);

- până la concurența sumei de **137.442.576,7 lei RON**, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpații **Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar**.

În cursul de aducere la îndeplinire a măsurilor asiguratorii se va stabili și destinația sumei de 15.224.450 lei, asupra căreia s-a instituit sechestrul din 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p.), care a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), având în vedere că asupra acestei sume de bani a fost menținut sechestrul prin sentința penală nr.2858 din data de 16.12.2014 a Tribunalului București - Secția I Penală, iar în măsura în care s-a dispus de emolumentul acestui transfer se vor sechestra bunuri până la concurența sumei cuprinse în ordinul de sechestr.

În baza art. 250 C.p.p., dispune **luarea măsurii asiguratorii a popririi** asupra sumelor de bani datorate cu orice titlu inculpaților sau părților responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de persoanele păgubite, în limitele prevăzute de lege, de la data primirii prezentei decizii, sumele de bani datorate de debitori urmând a fi consemnate la dispoziția organului de executare, în termen de 5 zile de la scadență,

recipisele urmând a fi predate organului de executare în termen de 24 de ore de la consemnare.

În baza art. 251 C.p.p. și art. 129 alin. 6 C. proc. fisc., desemnează ca organ însărcinat cu punerea în executare *efectivă* a măsurilor asigurătorii și a măsurilor de siguranță dispuse prin prezenta **organele de cercetare penală** (desemnate de procurorul-șef al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală) **și Administrația Finanțelor Publice**, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de Oficiu Național pentru Recuperarea Creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;

c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;

d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămirilor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p., **respinge, ca nefondate, apelurile formulate de inculpații GĂUREANU TOADER și BASARAN KADRI MAZHAR și de părțile responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L. și părțile civile S.C. CAROM S.A. ONEȘTI**, prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L., **și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului** (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului), împotriva sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București pronunțată în dosarul cu nr. 28726./3/2006.

Respinge ca rămasă fără obiect **contestățiile** formulate de către inculpatul TENDER OVIDIU LUCIAN, inculpatul BADEA MARIN, partea responsabilă civilmente S.C. TENDER S.A. și intimatii Tender Nicoleta Daniela și Vulcan SA, prin lichidator judiciar Euro Insol SPRL, împotriva măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 11.05.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

Respinge ca nefondate **cererile de repunere pe rol** a cauzei formulate de partea responsabilă civilmente SC TENDER SA și de inculpatul GĂUREANU TOADER.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p., obligă pe fiecare dintre apelanții-inculpați GĂUREANU TOADER și BASARAN KADRI MAZHAR și pe fiecare dintre apelantele-părți responsabile civilmente S.C. TENDER S.A. și S.C. BKP TRADING IMPEX S.R.L., la plata a **câte 20.000 lei**, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat în apel.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p., obligă pe fiecare dintre părțile civile S.C. CAROM S.A. ONEȘTI (prin lichidator judiciar S.C. FINCONTA CONSULTING S.R.L.) și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) la plata a câte 1.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat în apel.

Onorariile avocaților din oficiu desemnați în cauză (câte 800 de lei pentru fiecare avocat al fiecărui inculpat asistat), se avansează din fondurile M.J.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 08.06.2015.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,
Elena-Alina Neagu

Red./dact. M.M.A./ 8 iulie 2015
T.B. – S I P., jud. Bădescu I. R.

Conform cu originalul
GREFIER